

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/60

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 17. lipnja 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 17. lipnja 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Davida Vlajčića i državne tajnike Tugomira Majdaka, Zdravka Tušeka, Ivana Matijevića i Marinka Belju.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/25
URBROJ: 50301-27/38-26-4

Zagreb, 17. lipnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Davida Vlajčića i državne tajnike Tugomira Majdaka, Zdravka Tušeka, Ivana Matijevića i Marinka Belju.

2
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O LOVSTVU

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o lovstvu sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavaka 1. i 2., članka 48. stavaka 1. i 2. i članka 52. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10. — pročišćeni tekst i 5/14. Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Ustavom Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10. — pročišćeni tekst i 5/14. Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, – u daljnjem tekstu: Ustav), uređeni su vlasničkopravni odnosi i osobita zaštita dobara od interesa za Republiku Hrvatsku (članci 48. i 52.). Ustavom se jamči pravo vlasništva, a nositelji vlasničkog prava i njihovi korisnici dužni su pridonositi općem dobru. Ustavom se također uređuje da je divljač kao dio životinjskog svijeta od osobita interesa za Republiku Hrvatsku, ima njezinu zaštitu te se posebnim zakonom određuje način na koji se ona može koristiti i kojim ograničenjima su podvrgnuti vlasnici.

U skladu s navedenim ustavnim polazištima uzgoj, zaštita, lov i korištenje divljači sada su uređeni Zakonom o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, u daljnjem tekstu: Zakon), a koji Zakon je usklađen s pravnim sustavom Republike Hrvatske za pojedina upravna područja vezana uz zaštitu okoliša i prirode, gospodarenje šumama, upotrebu oružja, prostorno uređenje i gradnju, turizam, financije, koncesije i dr. Zakon je također u normativnom uređenju lovstva usvojio načela: potvrđenih međunarodnih konvencija i svjetskih standarda u zaštiti prirode, zaštiti i očuvanju divljači i njezinih staništa, očuvanju biološke ravnoteže ili potrebe njene uspostave tamo gdje je poremećena.

Zakonom su regulirana osnovna pitanja koja se odnose na usklađivanje s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10.6.2013.) i Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (kodificirana verzija) (SL L 20, 26. 1. 2010.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10. 6. 2013.), Konvencijom o biološkoj raznolikosti („Narodne novine“, broj 6/96.), Konvencijom o zaštiti europskih divljih vrsta i prirodnih staništa (Bernska konvencija – „Narodne novine“, broj 6/00), Konvencijom o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka (CITES – „Narodne novine“, broj 12/99.) i Konvencijom o močvarama koje su od međunarodnog značenja, osobito kao prebivalište ptica močvarica („Narodne novine“, broj 12/93., Ramsarska konvencija).

Predmetnim Zakonom:

- izjednačio se postupak davanja prava lova na državnom i zajedničkom lovištu čime se postigla transparentnost i jednoobraznost u postupanju davanja prava
- utvrđeno je da su sredstva od uplaćene godišnje naknade za pravo lova strogo namjenska sredstva, promijenjen je način rasporeda navedenih sredstava i utvrđena mogućnost njegovog trošenja čime su proizvedeni pozitivni financijski efekti u lovstvu i proračunu
- uređen je jedinstven pristup izradi i odobravanju lovnogospodarskih planova
- ustrojena je Središnja lovna evidencija
- stvorene su pretpostavke za izradu nacionalnih planova gospodarenja određenim vrstama.

U dosadašnjem razdoblju provedbe Zakona postignut je napredak u lovnom gospodarenju i oživljavanju i unaprjeđivanju lovačkih običaja, tradicije i lovačke etike, a samo lovstvo je dobilo novu dimenziju, jer je prepoznato kao značajna grana naše zemlje, koja je prije Domovinskog rata bila konkurentna na europskom tržištu i koja je ostvarivala značajne prihode. Međutim, nije postignut očekivani razvoj lovnog turizma, kojim se trebao polučiti opći interes u lovnoj djelatnosti i uočene su administrativne poteškoće koje bi se donošenjem novih zakonskih podloga uklonile ili smanjile na najmanju moguću mjeru.

Polazeći od navedene ocjene stanja i potrebe za poticanjem lovstva kao gospodarske grane, a usko vezano uz to i lovnog turizma pristupilo se izradi izmjena Zakona o lovstvu gdje bi se zakonskim rješenjima otklonile administrativne prepreke za poboljšanje poslovne klime i investicija kao i poticanje ulaganja kapitala u lovstvo.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Ovom izmjenom povećava se minimalna površina privatnog lovišta s dosadašnjih 500 hektara na 1000 hektara radi poboljšanja učinkovitosti gospodarenja divljači, osiguravanja ekološke stabilnosti populacija i usklađivanja s kriterijima održivog lovnog gospodarenja. U praksi se pokazalo da su lovišta manja od 1000 hektara često nedovoljna za ostvarenje biološki i prostorno zaokruženih cjelina, posebno za vrste koje zahtijevaju veći areal kretanja (npr. srneća, jelenska i divlja svinja). Takva manja lovišta otežavaju provedbu mjera uzgoja, zaštite i praćenja stanja divljači te povećavaju mogućnost prekograničnih utjecaja između lovišta, što umanjuje učinkovitost planiranja i kontrole populacija. Ujedno se površina privatnog lovišta izjednačava s minimalnom površinom za državna i zajednička lovišta.

Zakon o lovstvu iz 2018. prenio je određene ovlasti Ministarstva na izvršno tijelo županija, a naročito one koje se odnose na mjere za sprječavanje šteta. Prema tom Zakonu, županije donose mjere za sprečavanje šteta od divljači, dopuštaju provedbu sanitarnog ili redukcijskog odstrela te izlučenja divljači s površina na kojima ugrožava sigurnost ljudi i imovine, donose rješenja o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači koja ugrožava zdravlje ljudi, stoke, druge divljači, drugih životinjskih vrsta ili čini drugu štetu te odobravaju lovnogospodarske planove za zajednička lovišta. Na ovaj način, osim što se osigurala decentralizacija i autonomnost županija, otklonjene su poteškoće i administrativne barijere, i svakom pojedinom problemu sa štetama može se lakše i cjelovito pristupiti. No istim Zakonom su županijama neopravdano drastično smanjeni prihodi. Naime, do donošenja tog Zakona, 60 % sredstava od ukupno uplaćenih lovozakupnina pripadalo županijama kao prihod iz kojih sredstava su se vrlo uspješno financirale pojedinačne police osiguranja. Zakonom iz 2018. godine, samo 20 % sredstava pripada županijama, no samo s 10 % tih sredstava, županije mogu financirati mjere sprječavanje šteta od divljači. Predmetno predstavlja veliki nesrazmjer u odnosu na Zakonom propisane obveze i ovlasti, koje županija uspješno provodi, i visini iznosa koje ima na

raspolaganju za tu mjeru te da ta sredstva nikako nisu dovoljna, stoga se ovim izmjenama mijenja omjer raspodjele na način da 50 % sredstava ide na račun županija i Grada Zagreba za financiranje mjera određenih Zakonom i aktima donesenim na temelju njega, dok 10 % sredstava ide u državni proračun na račun Ministarstva za provedbu Zakona.

Ugovori o zakupu prava lova traju 10 godina i propisana je mogućnost produljenja. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje lovoovlaštenika, ovim izmjenama se produljuje razdoblje trajanja zakupa prava lova na 20 godina.

Uzimajući u obzir okolnosti koje imaju utjecaj na visinu i/ili način izračuna i plaćanje naknade u određenom razdoblju za vrijeme trajanja ugovora, a s obzirom na to da su ugovori o pravu lova dugotrajni, ovim Prijedlogom zakona propisuje se revalorizacija odnosno usklađenje iznosa godišnje naknade za pravo lova. Pravo lova predstavlja korištenje prirodnog bogatstva od interesa za Republiku Hrvatsku na duži period. Uvođenje revalorizacije nužno je radi očuvanja realne vrijednosti naknade u uvjetima promjena na tržištu. Time se sprječava devaluacija javnih prihoda i osigurava da naknada za korištenje prirodnog bogatstva dobra ostane pravična i tržišno utemeljena tijekom cijelog trajanja ugovora, a primjenjivat će se na buduće dospjele obveze.

Dosadašnjim Zakonom uređeno je da je najpovoljnija ponuda ona kojom je ponuđena najviša cijena godišnje naknade. Utvrđena je manjkavost postojećeg zakonskog okvira u području strateških ciljeva revitalizacije ruralnog prostora i očuvanja tradicionalnog načina života u kojima lovstvo igra važnu ulogu jer domicilne udruge ne mogu konkurirati stoga je potrebno urediti davanje prava lova kako bi se omogućilo kvalitetnije i učinkovitije provođenje strateških smjernica usmjerenih na zaštitu i razvoj ruralnog prostora. Kako bi se omogućilo kvalitetnije i učinkovitije provođenje strateških smjernica usmjerenih na zaštitu i razvoj ruralnog prostora, potrebno je omogućiti prednost davanja lovišta u zakup domicilnim udrugama i ograničiti najvišu ponuđenu cijenu po uzoru na Zakon o poljoprivrednom zemljištu. Uvođenje prava prednosti za prethodne koncesionare te domicilne udruge temelji se na specifičnoj naravi lovstva kao djelatnosti koja zahtijeva dugoročno planiranje, stabilnost i povezanost s lokalnim stanovništvom. Prethodni koncesionar je tijekom trajanja ugovora ulagao u fond divljači, lovnotehničke i lovnogospodarske objekte te poznaje biološki ciklus konkretnog lovišta. Davanjem prednosti prethodnom koncesionaru osigurava se kontinuitet stručnog gospodarenja. Uvođenje domicilne udruge predstavlja mjeru demografske politike i poticanja lokalnog razvoja. Lovstvo u ruralnim krajevima često je okosnica društvenog života. Davanjem prednosti udrugama čiji članovi imaju prebivalište na tom području, osigurava se da korist od prirodnih resursa ostaje lokalnoj zajednici. Lovstvo nije isključivo gospodarska djelatnost, već javna funkcija zaštite prirode, biosigurnosti i upravljanja rizicima na terenu. Domicilno stanovništvo, okupljeno u lokalne udruge, predstavlja jedini operativni jamac za trenutačnu i kontinuiranu provedbu ovlasti koje lovstvo obuhvaća. To uključuje hitno reagiranje kod provođenja mjera sprječavanja i suzbijanja zaraznih bolesti (poput afričke svinjske kuge), brzu i učinkovitu provedbu mjera za sprječavanje šteta od divljači na poljoprivrednim usjevima, te svakodnevni nadzor i očuvanje biološke raznolikosti u staništu. Uvjet prebivališta članova domicilne udruge stoga nije postavljen kao diskriminatorni element, već kao nužan, objektivan i proporcionalan uvjet geografske prisutnosti bez kojeg je nemoguće osigurati neprekidno izvršavanje zakonskih obveza u lovištu 24 sata dnevno kroz cijelu godinu. Uz primarni cilj operativne i ekološke održivosti lovišta, uvođenje domicilne udruge predstavlja i legitimnu mjeru demografske politike, očuvanja ruralnog identiteta te poticanja lokalnog razvoja, budući da je lovstvo u ruralnim krajevima okosnica društvenog i kohezijskog života, čime se osigurava da održivo

upravljanje prirodnim resursima ostaje izravno vezano uz lokalnu zajednicu koja te resurse štiti i s njima suživljava.

Po prvi puta u zakonodavstvo uvodi se poseban program osposobljavanja i polaganje ispita iz balistike i rukovanja lovačkim oružjem kao uvjet za pristupanje lovačkom ispitu. Time se dodatno unaprjeđuje sigurnost i kvaliteta osposobljavanja budućih lovaca, s obzirom na to da rukovanje vatrenim oružjem predstavlja jedno od najodgovornijih područja u lovstvu te zahtijeva posebna teorijska znanja i praktične vještine. Program osposobljavanja omogućuje sustavno stjecanje znanja o osnovnim načelima balistike, sigurnom rukovanju, nošenju, uporabi i održavanju lovačkog oružja te pravilima postupanja kojima se sprječavaju nesreće i ugrožavanje ljudi, imovine i divljači. Polaganjem ispita provjerava se razina usvojenih kompetencija i osigurava da lovačkom ispitu pristupaju kandidati koji su prethodno stekli i dokazali znanja i vještine od ključne važnosti za sigurno obavljanje lova. Na taj se način podiže razina stručnosti i odgovornosti u lovstvu te pridonosi daljnjem unaprjeđenju standarda lovačke izobrazbe.

I konačno, kao jedna od bitnijih mjera koja se ovim Prijedlogom zakona uređuje je sprječavanje šteta od divljači, kako na poljoprivrednim površinama, tako i u prometu. Dosadašnje zakonsko uređenje predmetnog pitanja nije na zadovoljavajući način riješilo problem, te je dovelo do neujednačene sudske prakse, što je u najvećem broju slučajeva rezultiralo dugotrajnim sudskim procesima neizvjesnog ishoda, ali s konačnim ishodom najčešće na štetu ovlaštenika prava lova, što predstavlja značajnu prepreku razvoju lovstva. Isto tako, osim šteta na poljoprivrednim površinama značajnu prepreku razvoju lovstva predstavljaju štete u prometu, nastale naletom vozila na divljači. Uvažavajući činjenicu kako javna cesta nije lovište te da je na njoj ovlaštenik prava lova onemogućen u provedbi mjera kojima bi utjecao na sprječavanje takvih događaja, a dosadašnja neujednačena sudska praksa i dugotrajni sudski postupci redovito su završavali na štetu lovoovlaštenika, lovoovlaštenici su dovedeni u iznimno težak položaj, suočeni s visokim odštetama i zateznim kamatama.

Ovoj situaciji pridonijela je i nezainteresiranost osiguravajućih kuća za osiguravanje lovišta, odnosno nametanje ekonomski neodrživih polica osiguranja. Zbog navedenoga je nastala realna opasnost gašenja mnogih lovačkih udruga i povrata lovišta, čime bi Ministarstvo i nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave bile suočene s obvezama provedbe mjera za sprječavanje šteta na poljoprivrednim kulturama i značajnim izdacima za naknade za povjeravanje mjera čuvanja lovišta. Kako bi se smanjio negativan utjecaj na lovoovlaštenike, Ministarstvo nadležno za poslove lovstva od 2018. godine financira jedinstvenu policu osiguranja odnosno od 2022. naknadu za štetu nastalu naletom vozila na divljač putem Hrvatskog lovačkog saveza. Do sada je iz državnog proračuna ukupno isplaćeno preko 55 milijuna eura za tu namjenu.

Prikaz šteta u prometu (podaci Croatia osiguranje d.d., Euroherc d.d. i HLS)

GODINA	PRIJAVLJENO ŠTETA	ISPLAĆENO ŠTETA	IZNOS ISPLAĆENIH ŠTETA
2018. – polica	1.647	1.213	1.970.157,91
2019. – polica	3.736	2.627	3.813.884,73
2020. – polica	3.847	2.528	3.629.584,72
2021. – polica do 31.05.21.	1.646	362	558.471,15
2021./2022. – polica do 31.05.22.	5.422	2.542	3.966.937,47

2022. – HLS od 01.06.22.	2.319	972	1.507.828,41
2023. – HLS	5.553	4.514	8.164.922,35
2024. – HLS	5.895	3.276	6.110.651,39
2025. – HLS	7.143	6.455	14.884.845,43
2026. – HLS do 30.04.	2.406	1.557	3.572.580,96
UKUPNO	39.614	26.046	48.179.865

Iz iznesenih statističkih podataka vidljiv je kontinuiran rast broja prijavljenih šteta i isplaćenih iznosa, koji su u 2025. godini dosegli gotovo 15 milijuna eura. U cilju povećanja sigurne vožnje i preuzimanja odgovornosti u prometu kao i ujednačavanju sudske prakse i pravne sigurnosti u predmetnim slučajevima ovim se Zakonom predlaže napuštanje pretpostavke objektivne odgovornosti i uvođenje načela dokazane krivnje.

Slijedom navedenog, ovaj Zakon uspostavlja se kao *lex specialis*, čime se osigurava jedinstvena primjena zakona i otklanja potreba za supsidijarnom primjenom općih propisa građanskog prava u definiranju ove specifične vrste odgovornosti. Stvara se jasan i cjelovit pravni okvir koji pridonosi ujednačavanju sudske prakse i pravnoj sigurnosti, isključujući primjenu općih instituta obveznog prava.

Odgovornost se strogo i pravedno dijeli prema stvarnom propustu vozača ako nije poštivao uvjete na cesti ili lovoovlaštenika ako je svojom aktivnošću izravno utjecao na istrčavanje divljači na prometnicu. Ključna novina je ta da se rješava situacija čistog slučaja ili više sile na cesti. Kada nema dokazane krivnje nijedne strane, primjenjuje se opće pravno načelo *casum sentit dominus* prema kojemu svatko snosi svoju štetu. Budući da je motorno vozilo opasna stvar u pokretu, rizik vožnje javnom prometnicom i oštećenja na imovini prirodno pripada onome tko vozilom upravlja. S druge strane, lovoovlaštenik trpi izravnu štetu na divljači kroz gubitak biološkog i gospodarskog resursa te troškove njezina sanitarnog zbrinjavanja i uklanjanja. Sukladno tome, nastali gubitak ostaje na strani na kojoj je i nastao, čime se uspostavlja potpuna pravičnost i ravnoteža u snošenju rizika. Ovim zakonskim rješenjem pitanje odgovornosti za štetu od divljači usklađuje se sa zakonodavstvom većine država članica EU.

U prekršajne odredbe ugrađuje se mogućnost inspektoru da na mjestu počinjenja prekršaja naplati novčanu kaznu kako bi se smanjila opterećenost prekršajnih sudova. Ovom izmjenom pojedine prekršajne odredbe koje su se do sada nalazile u članku 92. Zakona o lovstvu prenose se u članak 93. radi sustavnijeg uređenja i veće preglednosti zakonskog teksta. Na ovaj način postiže se jasnije razgraničenje prekršajnih odredbi prema subjektima odgovornosti, osobito između obveza i odgovornosti lovoovlaštenika i drugih sudionika u lovstvu. Time se lovoovlaštenicima omogućuje lakše razumijevanje i praćenje propisanih obveza, što pridonosi pravnoj sigurnosti, predvidljivosti postupanja te transparentnijoj primjeni zakona u praksi. Prijenos pojedinih odredbi u novi članak ne mijenja sadržaj prekršaja, već isključivo doprinosi boljoj normativnoj strukturi i provedivosti zakona. Ovim preustrojem prekršajnih odredbi zakon postaje jasniji, precizniji i pristupačniji korisnicima, osobito lovoovlaštenicima, koji su ključni nositelji lovnog gospodarstva u Republici Hrvatskoj.

Ovom izmjenom prekršajnih odredbi Zakona o lovstvu novčane kazne koje su dosad bile izražene u kunama usklađuju se s važećom valutom Republike Hrvatske – eurom (EUR), sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22.).

Cilj izmjene je nominalno usklađivanje iznosa kazni s novom valutom, bez mijenjanja njihove stvarne vrijednosti. Iznosi su preračunati prema fiksnom tečaju konverzije koji iznosi 1 EUR = 7,53450 HRK, u skladu s člankom 14. navedenog Zakona.

Ova izmjena ima tehničko i usklađujuće značenje, bez utjecaja na materijalnu pravnu narav prekršaja, kaznenu politiku ili prava i obveze fizičkih i pravnih osoba. Time se osigurava pravna sigurnost, jasnoća i dosljednost zakonskog teksta s propisima kojima je euro uveden kao službena valuta Republike Hrvatske od 1. siječnja 2023.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu očekuju se pozitivne posljedice u području lovnog gospodarenja, pravne sigurnosti, gospodarskog razvoja i učinkovitosti provedbe zakona.

Donošenjem ovoga Zakona očekuju se brojne pozitivne posljedice:

- jačanje pravne sigurnosti i dugoročnosti u gospodarenju lovištima
- veća ulaganja u lovnu infrastrukturu, zaštitu divljači i razvoj lovnog turizma
- usklađivanje s europskom praksom i standardima održivog lovstva
- smanjenje administrativnih opterećenja i povećanje učinkovitosti provedbe zakona
- pozitivan učinak na ruralni razvoj, zapošljavanje i očuvanje tradicije lovstva u Hrvatskoj.

Također, doprinijelo bi se jasnijem utvrđivanju obveza svih subjekata vezanih uz nastanak i sprječavanje šteta od divljači, čime bi se izbjegla pojavnost dosadašnjih dugotrajnih sudskih procesa i eventualne pojavnosti neujednačenog postupanja pojedinih sudova.

Boljom raspodjelom sredstava županijama daje se puno bolja mogućnost potrebna za provedbu zakonskih i podzakonskih obveza, a naročito onih koje se odnose na sprječavanje šteta i smanjivanje ekonomskih gubitaka u poljoprivredi, a da se pri tome ne izgube ulaganja u lovstvo i lovno gospodarenje. Vraćanjem financijskih sredstava županijama pokazuje se intencija i želja za ravnomjernim razvojem te jačanju regionalnih i lokalnih sredina kroz financijsku decentralizaciju.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provedba predmetnog Zakona imat će utjecaj na smanjenje ostalih prihoda za posebne namjene u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva. Naime, važećim Zakonom se ukupni prihodi od naknade prava lova raspoređuju na sljedeći način: 30 % sredstava u državni proračun, 50 % sredstava kao namjenski prihod Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva i 20 % sredstava na račun županija i Grada Zagreba. Ovim prijedlogom Zakona raspored je kako slijedi: 30 % državni proračun, 10 % ministarstvo nadležno za poslove lovstva i 60 % županije i Grad Zagreb. S obzirom na to da je ukupni prihod od naknade prava lova u prošloj godini iznosio 4.300.000,00 eura, iznos od 2.150.000,00 eura se rasporedio kao namjenski prihod ministarstva nadležnog za poslove lovstva. Prema prijedlogu novog Zakona navedeni postotak se smanjuje na 10 % pa bi u tom slučaju prihod Ministarstva iznosio 430.000,00 eura odnosno za 1.720.000,00 eura na godišnjoj razini manje nego do sada. Prihod državnog proračuna ostaje na razini kao i do sada odnosno izmjena predmetnog Zakona neće

utjecati na smanjenje prihoda državnog proračuna. Na godišnjoj razini prihod državnog proračuna od naknade prava lova iznosi 1.290.000,00 eura.

Prijedlogom Zakona povećava se postotak prihoda koji se raspoređuje županijama i Gradu Zagrebu. Do sada je njihov godišnji prihod iznosio 860.000,00 eura, a izmjenama Zakona isti će porasti na 2.580.000,00 eura.

Putem Hrvatskog lovačkog saveza financiraju se štete od divljači na vozilima. Predmetno ne predstavlja zakonsku obvezu već mjeru pomoći održivost koncesija i zakupa prava lova. Za navedenu mjeru planirana su sredstva u iznosu od 15.900.000,00 eura u okviru općih prihoda i primitaka. Prijedlogom Zakona se sada jasnije utvrđuje odgovornost za štetu nastalu u prometu, a županijama i Gradu Zagrebu daje se mogućnost financiranja polica osiguranja od prikupljene naknade i za očekivati je da više neće biti potrebe za ovom mjerom.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O LOVSTVU**

Članak 1.

U Zakonu o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), u članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatski lovački savez (u daljnjem tekstu: HLS) je dobrovoljna nacionalna udruga koju čine lovački savezi županija i Grada Zagreba, lovačke udruge, lovci te druge pravne osobe čija je djelatnost vezana uz lovstvo i određene su Statutom HLS-a.“

Članak 2.

U članku 12. stavku 3. riječi: „te na zemljištu u vlasništvu pravne ili fizičke osobe, minimalne površine od 500 ha“ brišu se.

Članak 3.

U članku 15. stavku 1. broj: „500“ zamjenjuje se brojem „1000“.

Članak 4.

U članku 23. stavku 1. riječ: „deset“ zamjenjuje se brojem: „20“.

U stavku 5. iza riječi: „lova“ dodaju se riječi: „koja ne može biti veća od duplog iznosa početne cijene naknade za pravo lova“.

Iza stavka 10. dodaju se novi stavak 11. i stavak 12. koji glase:

„(11) Prednost u davanju lovišta u zakup ima prethodni koncesionar kojem je ugovor o koncesiji prava lova na lovištu koje je predmet natječaja istekao, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.

(12) Ako se na natječaj ne javi prethodni koncesionar iz stavka 11. ovoga članka ili on ne ispunjava uvjete natječaja ili ne prihvati najvišu ponuđenu naknadu za pravo lova, prednost ima domicilna udruga s većim brojem članova koji imaju prebivalište najmanje tri godine prije objave natječaja na području obuhvaćenom granicom lovišta koje je predmet natječaja, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.“

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 13.

Članak 5.

U članku 24. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Lovozakupnik je dužan za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova osigurati financijska sredstva u iznosu godišnje naknade za pravo lova, garancijom banke ili avaliranom mjenicom.“

Članak 6.

Iza članka 25. dodaje se članak 25.a koji glasi:

„Članak 25.a

(1) Visina ugovorene godišnje naknade za zakup prava lova u državnim i zajedničkim lovištima usklađuje se tijekom svake pete godine trajanja ugovora i prilikom produljenja zakupa prava lova.

(2) Usklađivanje iz stavka 1. ovoga članka provodi se primjenom referentnog iznosa koji predstavlja 50 % iznosa prosječne cijene po ha za zakup prava lova za državna i zajednička lovišta tijekom petogodišnjeg razdoblja koje prethodi godini usklađenja.

(3) Ako je ugovorena naknada po ha niža od referentnog iznosa iz stavka 2. ovoga članka, smatra se da su ispunjeni uvjeti te se ugovorena naknada usklađuje s navedenim referentnim iznosom.

(4) Bez usklađivanja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena provedba zakupa prava lova niti produljenje zakupa prava lova.

(5) Ako je ugovorena naknada po ha jednaka ili viša od referentnog iznosa iz stavka 2. ovoga članka, iznos godišnje naknade ne podliježe usklađivanju.

(6) Ministarstvo jednom godišnje, a najkasnije do 31. siječnja tekuće godine, na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuje podatke o referentnom iznosu iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Davatelji prava lova dužni su najkasnije do 15. veljače tekuće godine u Središnju lovnu evidenciju unijeti usklađenu naknadu za pravo lova.

(8) Odredba o usklađivanju visine ugovorene godišnje naknade obvezni je sadržaj ugovora o zakupu prava lova na državnim i zajedničkim lovištima.“.

Članak 7.

U članku 26. stavku 1. riječ: „deset“ zamjenjuje se brojem: „20“.

Članak 8.

U članku 27. stavcima 1. i 2. riječi: „Republike Hrvatske“ brišu se.

Članak 9.

U članku 31. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„3. 10 % u državni proračun na račun Ministarstva za provedbu Zakona

4. 50 % sredstava na račun županija i Grada Zagreba financiranje mjera određenih ovim Zakonom i aktima donesenim na temelju njega.“.

U stavku 5. podstavak 1. briše se.

Dosadašnji podstavci 2. do 8. postaju podstavci 1. do 7.

U stavku 6. podstavku 5. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se podstavci 6. do 9. koji glase:

- „– osiguranje za štete od divljači
- dodjela pomoći za ublažavanje i djelomično uklanjanje posljedica nastalih od divljači
- unaprjeđenje i razvoj lovstva
- unaprjeđenje lovnog gospodarenja.“.

Članak 10.

U članku 37. iza stavka 8. dodaju se stavci 9. do 14. koji glase:

„(9) Visina godišnje naknade za koncesiju prava lova usklađuje se tijekom svake pete godine trajanja ugovora za cijelo razdoblje trajanja ugovora o koncesiji prava lova, korištenjem prosječnog petogodišnjeg indeksa potrošačkih cijena kojeg objavljuje Državni zavod za statistiku u siječnju tekuće godine za prethodnu godinu.

(10) Usklađivanje iz stavka 9. ovoga članka provodi se u slučaju kada je prosječni petogodišnji indeks potrošačkih cijena jednak ili veći od 105,0 u odnosu na prethodnu godinu i to za indeks tog uvećanja.

(11) Bez usklađivanja iz stavka 9. ovoga članka nije dopuštena provedba koncesije prava lova.

(12) Ministarstvo jednom godišnje, a najkasnije do 31. siječnja tekuće godine, na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuje podatke o prosječnom petogodišnjem indeksu potrošačkih cijena.

(13) Ministarstvo je dužno najkasnije do 15. veljače tekuće godine u Središnju lovnu evidenciju unijeti usklađenu naknadu za pravo lova.

(14) Odredba o usklađivanju visine ugovorene godišnje naknade obvezni je sadržaj ugovora o koncesiji prava lova.“.

Članak 11.

U članku 47. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, program zaštite divljači se ne donosi za neograđene javne ceste.“.

Članak 12.

U članku 55. stavku 1. iza podstavka 5. točka se briše i dodaje se podstavak 6. koji glasi:

„- prihranjivati ili primamljivati divljač na površinama na kojima to nije odredio lovoovlaštenik.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, Ministarstvo može dopustiti odstupanje od stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, ako je potrebno provesti mjere propisane člankom 54. točkom 8., člankom 63. stavkom 1. i člankom 64. ovoga Zakona.“.

Članak 13.

U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.

Članak 14.

Članak 67. mijenja se i glasi:

„(1) Divljač smije loviti lovac koji ima važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika.

(2) Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima i sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova.

(3) Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog dopuštenja lovoovlaštenika.

(4) Lovачku iskaznicu izdaje HLS osobi koja je položila lovački ispit.

(5) Uvjete i način lova, nošenje lovačkog oružja, obrazac lovačke iskaznice te način izdavanja lovačke iskaznice, obrasca dopuštenja za lov i evidencije o obavljenom lovu ministar propisuje pravilnikom.“.

Članak 15.

U članku 72. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Sredstva za otkup trofeja iz stavka 2. ovoga članka osigurava HLS.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 16.

Članak 73. mijenja se i glasi:

„(1) Izobrazbu i polaganje ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači provodi HLS i druge pravne osobe koje ovlasti Ministarstvo.

(2) O davanju ovlaštenja pravnim osobama iz stavka 1. ovoga članka na temelju podnesenog zahtjeva Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(3) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovca ima državljanin Republike Hrvatske s navršenih 18 godina i završenom osnovnom školom te završenim programom i položenim posebnim ispitom iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem kojeg provodi HLS.

(4) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači ima državljanin Republike Hrvatske sa završenim programom i položenim posebnim ispitom za lovca.

(5) Osobama koje su tijekom višeg ili visokog obrazovanja završile odgovarajući studijski program iz lovstva HLS će izdati uvjerenje o položenom lovačkom ispitu nakon završenog programa i položenog posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem.

(6) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Program osposobljavanja i način polaganja ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja, program osposobljavanja i način polaganja ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem, način izdavanja uvjerenja, oblik uvjerenja, način vođenja upisnika o izdanim uvjerenjima o osposobljenosti ministar propisuje pravilnikom.“.

Članak 17.

U članku 74. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, divljač stradalu u prometu na neograđenim javnim cestama zbrinjava lovoovlaštenik najbližeg lovišta kojeg obavijesti upravitelj cesta, a upravitelj cesta dužan je nakon provedbe sanitarno-prometnih mjera u skladu s posebnim propisima osigurati nesmetano zbrinjavanje.“.

Članak 18.

U članku 75. stavku 5. broj: „1“ zamjenjuje se brojem: „3“.

Članak 19.

U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači vrijede odredbe ove glave Zakona.“.

Članak 20.

U članku 77. stavku 1. podstavak 5. mijenja se i glasi:

„– uporaba mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava, vidljivih i zvučnih plašila, elektroničkih detektora divljači, kao i sve ostale prikladne, djelotvorne i uobičajene mjere zaštite za određeno područje i vrstu divljači.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere iz stavka 1. ovoga članka za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.“.

U stavku 3. točki 3. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se točke 4. do 6. koje glase:

„4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači

5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta

6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka.“.

Članak 21.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„(1) U svrhu sprječavanja šteta oštećenik je dužan, na primjeren način i na svoj trošak, kao dobar gospodar, pravodobno poduzeti sve razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate u svrhu zaštite svoje imovine od nastanka ili smanjenja takve štete, a osobito:

- ograđivanje dobara
- ciljano čuvanje dobara i istjerivanje divljači
- provedba agrotehničkih mjera
- priopćavanje bez odgađanja o započetoj šteti i okolnostima koje mogu utjecati na poduzimanje mjera za sprječavanje ili smanjenje šteta
- upotreba mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava.

(2) Oštećenik koji pravodobno ne poduzima mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate te ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači ili odstrani sredstva za sprječavanje štete, namjerno ošteti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje šteta nema pravo na naknadu sveukupne štete koju prouzroči divljač.“.

Članak 22.

U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za štetu koju prouzroči divljač odgovara lovoovlaštenik odnosno korisnik nelovne površine, ali samo ako je oštećenik poduzeo sve prikladne radnje te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete, a teret dokaza da je pravodobno poduzeo sve prikladne radnje je na oštećeniku.“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi

- lovoovlaštenik, u čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Ako se utvrdi da na strani vozača i lovovlaštenika nema krivnje jer su poduzeli sve radnje koje su u njihovoj moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta bude manja, svatko snosi svoju štetu iz tog štetnog događaja.“.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.

Članak 23.

U članku 82. oznaka stavka „(1)“ te stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 24.

Iza članka 82. dodaje se članak 82.a koji glasi:

„Članak 82.a

(1) Za štete iz ove glave Zakona oštećenici su se dužni bez odgađanja od dana uočavanja štete, a najkasnije u roku od sedam dana od dana uočavanja štete pisanim zahtjevom obratiti lovoovlašteniku na čijem se području šteta dogodila.

(2) Nakon isteka rokova iz stavka 1. ovoga članka oštećenik je dužan u daljnjem roku od 30 dana predložiti lovoovlašteniku sklapanje sporazuma o naknadi štete, a lovoovlaštenik je dužan na takav prijedlog oštećenika odgovoriti u daljnjem roku od 30 dana te ako dođe do sklapanja sporazuma, taj sporazum predstavlja ovršnu ispravu.

(3) Nakon isteka rokova iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i ako ne dođe do sklapanja sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, oštećenik se može obratiti tužbom radi naknade štete nadležnom sudu najkasnije u roku od godinu od dana nastanka štete. Nadležni sud odbacit će tužbu ako oštećenik nije postupio na način naveden u stavcima 1. i 2. ovoga članka.“.

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 25.

U članku 91. stavku 5. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se riječi: „ili može na mjestu počinjenja prekršaja naplatiti novčanu kaznu.“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Iznimno od odredbi stavka 5. ovoga članka, lovni inspektor može ne pokrenuti prekršajni postupak ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijuskog nadzora odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijuskom nadzoru

- je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje i ako je nadzirana osoba postupila po izvršnom rješenju inspektora ili je postupila po rješenju prije nego što je ono postalo izvršno
- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije propisana upravna mjera.“.

Članak 26.

Članak 92. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 980,00 do 9.290,00 eura kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik:

1. ako prenese pravo lova suprotno odredbi članka 21. stavka 4. ovoga Zakona
2. ako izvršava pravo lova bez odobrenog lovnogospodarskog plana (članak 43. stavak 2.)
3. ako gospodari s divljači suprotno odredbama nacionalnog i akcijskog plana gospodarenja pojedinim vrstama divljači (članak 44. stavak 5.)
4. ako ne provodi lovnogospodarske planove (članak 48. stavak 2.)
5. ako dopusti lov ili uznemiravanje ženke dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad bez dopuštenog odstupanja (članak 55. stavak 1. podstavak 1. i članak 55. stavak 3.)
6. ako dopusti lov ili uznemiravanje pernate divljači tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja (članak 55. stavak 1. podstavak 2.)
7. ako dopusti lov migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad (članak 55. stavak 1. podstavak 3.)
8. ako dopusti lov i za vrijeme hibernacije (članak 55. stavak 1. podstavak 4.)
9. ako dopusti uništavanje i prisvajanje mladunčadi te dopusti uništavanje i oštećivanje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1. podstavak 5.)
10. ako nema stručnu službu za provedbu lovnogospodarskih planova (članak 57. stavak 1.)
11. ako nema lovočuvarsku službu (članak 58. stavak 1.)
12. ako nema lovnika (članak 59. stavak 1.)
13. ako dopusti lov divljači u lovištu suprotno lovnogospodarskim planovima (članak 60. stavak 2.)
14. ako dopusti lov smeđeg medvjeda, mačke divlje ili dabra suprotno odredbi članka 60. stavka 3. ovoga Zakona
15. ako ne izvrši naredbu o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači (članak 64.)

16. ako dopusti lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

17. ako dopusti lov osobi koja nema važeću lovačku iskaznicu i izdano dopuštenje za lov divljači (članak 67. stavak 1.)

18. ako dopusti odstrel divljači lovcu koji sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana nema važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)

19. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz članka 75. stavka 11. ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

20. ako lovnom inspektor ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži zakonom propisane podatke i obavijesti (članak 87.)

21. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 2. do 10. i 14.-21. ovoga članka kaznit će se korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta koji nije lov povjerio registriranoj pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) odnosno pravna ili fizička osoba (obrtnik) kojoj je korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta povjerio lov kaznom od 1.320,00 do 3.980,00 eura.

(3) Za prekršaj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 660,00 do 1.320,00 eura.“.

Članak 27.

Članak 93. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 1.330,00 do 1.990,00 eura kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik pravna osoba:

1. ako vidljivo na određenim mjestima ne obilježi granice lovišta (članak 13. stavak 4.)

2. ako ne donese lovnogospodarsku osnovu u propisanom roku (članak 45. stavci 1. i 2.)

3. ako ne donese program uzgoja divljači u propisanom roku (članak 46. stavak 2.)

4. ako povjeri izradu lovnogospodarskih planova te njihovih revizija pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije licencirana (članak 49. stavak 1.)

5. ako ne obavi reviziju lovnogospodarskih planova kad su se trajno ili bitno izmijenili uvjeti i okolnosti na kojima se temelji lovnogospodarski plan (članak 50. stavak 1.)

6. ako u roku ne dostavi propisane podatke za Središnju lovnu evidenciju (članak 51. stavak 3.)

7. ako uvede novu vrstu divljači suprotno odredbi članka 53. stavka 1. ovoga Zakona
8. ako ne održava utvrđenu brojnosti, omjer spolova i gospodarsku starosti populacije divljači koja se uzgaja (članak 54. stavak 1. točka 4.)
9. ako ne smanjuje broj divljači koja čini štetu drugoj divljači i ostalim životinjskim vrstama, usjevima, stoci, šumama, ribnjacima, drugim vodama i ostaloj imovini na podnošljiv broj (članak 54. stavak 1. točka 8.)
10. ako ne spašava divljač od elementarnih nepogoda (članak 54. stavak 1. točka 9.)
11. ako ne podiže i ne održava lovnogospodarske i lovnotehničke objekte (članak 54. stavak 1. točka 11.)
12. ako bez odgode ne prijavi lovnom inspektoru odstrel ranjene ili bolesne divljači u vrijeme lovostaja i u vrijeme trajanja privremene zabrane lova divljači uz priloženo uvjerenje nadležne veterinarske službe (članak 62. stavci 1. i 2.)
13. ako ne postupi u skladu s rješenjem Ministarstva (članak 63. stavci 1. i 7.)
14. ako ne omogući u lovištu rad znanstveno-istraživačkih i znanstveno-nastavnih ustanova (članak 65. stavak 1.)
15. ako dopusti lov divljači kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)
16. ako ne izdaje dokumentaciju u skladu s podzakonskim propisom iz članka 67. stavka 5. ovoga Zakona
17. ako dopusti lov divljači lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci 1. do 4.)
18. ako dopusti lov sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona
19. ako dopusti lov s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 7. ovoga Zakona
20. ako ne ocijeni trofej divljači, iznosi, omogući ili dopusti iznijeti trofej divljači iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista odnosno ne vodi propisanu evidenciju o trofejima divljači (članak 71. stavci 1., 3. i 4.)
21. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

22. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

23. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

24. ako ne izdaje potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova na propisan način (članak 75. stavci 5. i 11.)

25. ako ne poduzima prijeko potrebne mjere za sprječavanje šteta od divljači (članak 76. stavak 1.)

26. ako ne postupi po rješenju nadležnog tijela (članak 77. stavak 3.)

27. ako ne prati migraciju divljači te o tome jednom godišnje ne dostavlja izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta (članak 80. stavak 8.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se lovoovlaštenik fizička osoba (obrtnik).

(3) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 4., 5., 6., 9, 10., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. i 26. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) kaznit će se pravna osoba korisnik te površine kaznom od 920,00 do 1.990,00 eura.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 4., 5., 6., 9, 10., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. i 26. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) kaznit će se fizička osoba korisnik te površine novčanom kaznom od 660,00 do 1.320,00 eura.

(5) Za prekršaj iz stavaka 1. i 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(6) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 1., 6., 11., 12., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 23. i 27. ovoga članka lovni inspektor može lovoovlašteniku pravnoj osobi naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 665,00 eura.

(7) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 1., 6., 11., 12., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 23. i 27. ovoga članka lovni inspektor može lovoovlašteniku fizičkoj osobi (obrtniku) naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 220,00 eura.

(8) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 6., 12., 16., 17., 18., 19., 20. i 23. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) lovni inspektor može na mjestu počinjenja prekršaja pravnoj osobi korisniku površine naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 460,00 eura.

(9) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 6., 12., 16., 17., 18., 19., 20. i 23. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) lovni inspektor može na mjestu počinjenja prekršaja fizičkoj osobi (obrtniku) korisniku površine naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 220,00 eura.

(10) Za prekršaj iz stavka 6. i 8. ovoga članka lovni inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja i odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 130,00 eura.

Članak 28.

U članku 94. stavku 1. riječi: „od 7.000,00 do 20.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 920,00 do 2.650,00 eura“, a riječi: „i fizička osoba (obrtnik)“ brišu se.

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Za prekršaj iz stavka 1. kaznit će se fizička osoba (obrtnik) koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova novčanom kaznom od 440,00 do 660,00 eura.“.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 8. koji glase:

„(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može pravnoj osobi koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 460,00 eura.

(6) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može fizičkoj osobi (obrtniku) koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 220,00 eura.

(7) Za prekršaj iz stavka 5. lovni inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 130,00 eura.

(8) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može fizičkoj osobi koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 29.

U članku 95. ispred prvog stavka stavlja se oznaka stavka „(1)“, a riječi: „od 3.000,00 do 7.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 260,00 do 520,00 eura“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može lovočuvaru naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 30.

U članku 96. ispred prvog stavka stavlja se oznaka stavka „(1)“, a riječi: „od 3.000,00 do 7.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 260,00 do 520,00 eura“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može lovniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 31.

Članak 98. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 660,00 do 1.990,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako dopusti lov ili uznemiravanje ženke dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad bez dopuštenog odstupanja (članak 55. stavak 1. podstavak 1. i članak 55. stavak 3.)

2. ako dopusti lov ili uznemiravanje pernate divljači tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja (članak 55. stavak 1. podstavak 2.)

3. ako dopusti lov migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad (članak 55. stavak 1. podstavak 3.)

4. ako dopusti lovi za vrijeme hibernacije (članak 55. stavak 1. podstavak 4.)

5. ako dopusti uništavanje i prisvajanje mladunčadi te dopusti uništavanje i oštećivanje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1. podstavak 5.)

6. ako primamljuje ili prihranjuje divljač na površinama na kojima to nije odredio lovoovlaštenik (članak 55. stavak 1. podstavak 6.)

7. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)

8. ako vlasnici pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona

9. ako provodi rad od utjecaja na divljač bez dopuštenja Ministarstva (članak 65. stavak 2.)

10. ako ne obilježi površine na kojima se obavlja znanstvenoistraživački ili znanstveno-nastavni rad i ako o tom radu za proteklu godinu u roku ne podnese izvješće Ministarstvu (članak 65. stavak 4.)

11. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)

12. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

13. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)

14. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova, bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

15. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

16. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

17. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

18. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)

19. ako lovnom inspektoru ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

20. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(3) Novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se fizička osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako lovi ili uznemiruje ili dopusti lov ili uznemiravanje ženke dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad bez dopuštenog odstupanja (članak 55. stavak 1. podstavak 1. i članak 55. stavak 3.)

2. ako lovi ili uznemiruje ili ako dopusti lov ili uznemiravanje pernate divljači tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja (članak 55. stavak 1. podstavak 2.)

3. ako lovi ili dopusti lov migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad (članak 55. stavak 1. podstavak 3.)

4. ako dopusti lovi za vrijeme hibernacije (članak 55. stavak 1. podstavak 4.)

5. ako uništava i prisvaja ili dopusti uništavanje i prisvajanje mladunčadi te dopusti uništavanje i oštećivanje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1. podstavak 5.)
6. ako primamljuje ili prihranjuje divljač na površinama na kojima to nije odredio lovoovlaštenik (članak 55. stavak 1. podstavak 6.)
7. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)
8. ako vlasnici pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona
9. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)
10. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)
11. ako lovi divljač bez važeće lovačke iskaznice i prethodno izdanog dopuštenja lovoovlaštenika (članak 67. stavak 1.)
12. ako odstreljuje divljač, a nema sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)
13. ako se bez dopuštenja lovoovlaštenika kreće lovištem s oružjem (članak 67. stavak 3.)
14. ako lovi divljač lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci od 1. do 4.)
15. ako lovi sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona
16. ako lovi s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 7. ovoga Zakona
17. ako ne omogući ocjenjivanje stečenog trofeja divljači, a koji podliježe vrednovanju (članak 71. stavak 1.)
18. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)
19. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)
20. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

21. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

22. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz članka 75. stavka 11. ovoga Zakona ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

23. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)

24. ako lovnom inspektor ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

25. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može pravnoj osobi koja nije lovoovlaštenik naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 330,00 eura.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenju prekršaja odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 130,00 eura.

(6) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka lovni inspektor može fizičkoj osobi koja nije lovoovlaštenik naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 32.

U članku 99. riječi: „članka 92. stavka 1. točaka 2., 3., 8., 12., 13., 16., 17., 18., 19., 20., 21., članka 93. stavka 1. točaka od 11. do 17. i članka 98. stavka 3. točaka 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16.“ zamjenjuju se riječima: „članka 92. stavka 1. točaka 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 13., 14., 16., 17. i 18., članka 93. stavka 1. točaka od 14. do 23. i članka 98. stavka 3. točaka 1., 2., 3., 4., 5., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20 i 21.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Postupci započeti prema odredbama Zakona o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) a koji nisu dovršeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 34.

(1) Ugovori o pravu lova sklopljeni do stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se do isteka razdoblja na koje su sklopljeni.

(2) Ugovori iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona radi usklađivanja s odredbama članaka 6. i 10. ovoga Zakona.

Članak 35.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje se primjenjivati Program zaštite divljači za državne ceste u nadležnosti trgovačkog društva Hrvatske ceste d.o.o. na koji je dana suglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, KLASA: UP/I-323-03/24-02/12, URBROJ: 525-10/610-24-3, od 29. srpnja 2024.

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se članak 10. Zakona o lovstvu radi preciznijeg definiranja pravnog statusa Hrvatskog lovačkog saveza (HLS). Predlaže se jasnije određivanje HLS-a kao dobrovoljne nacionalne udruge koju čine lovački savezi županija i Grada Zagreba, lovačke udruge, lovci te druge pravne osobe čija je djelatnost vezana uz lovstvo i određene su Statutom HLS-a.

Ovom izmjenom proširuje se krug mogućih članova Hrvatskog lovačkog saveza na druge pravne osobe čija je djelatnost vezana uz lovstvo, a u skladu s odredbama Statuta HLS-a. Ova izmjena predlaže se s ciljem modernizacije i institucionalnog jačanja krovne nacionalne lovačke udruge kroz integraciju gospodarskih, znanstvenih, stručnih i drugih pravnih subjekata iz sektora lovstva. Time se omogućuje kvalitetnija međusektorska suradnja, unaprjeđenje lovne struke te učinkovitije provođenje zajedničkih ciljeva u razvoju i promociji lovstva u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 2.

Ovim člankom mijenja se članak 12. stavak 3. Zakona o lovstvu na način da se povećava najmanja površina potrebna za ustanovljivanje lovišta na zemljištu u vlasništvu pravnih ili fizičkih osoba s dosadašnjih 500 hektara na 1000 hektara. Svrha ove izmjene je osigurati učinkovitije i održivije gospodarenje lovištima, osobito u pogledu prostorne cjelovitosti, biološke raznolikosti te racionalnog upravljanja populacijama divljači.

Povećanjem najmanje površine lovišta pridonosi se boljem planiranju lovnogospodarskih mjera, smanjenju fragmentacije lovišta te omogućavanju dugoročne stabilnosti ekoloških sustava u kojima se provodi lovno gospodarenje. Također se ovom izmjenom najmanja površina privatnog lovišta izjednačava s najmanjom površinom državnog i zajedničkog lovišta. Izmjena je u skladu s načelima održivog razvoja i odgovornog gospodarenja prirodnim resursima.

Uz članak 3.

Ovim člankom usklađuje se izmjena kod ustanovljenja privatnih lovišta s izmjenom iz članka 2. ovoga Zakona

Uz članak 4.

Ovim člankom produljuje se razdoblje trajanja zakupa državnih i zajedničkih lovišta putem javnog natječaja s deset na dvadeset godina. U postupku javnog natječaja za davanje zakupa prava lova ograničava se najviši iznos naknade za pravo lova koji se može ponuditi na javnom natječaju. Propisuje se prednost u davanju lovišta u zakup na javnom natječaju prethodnom koncesionaru lovišta koji je s tim lovištem, koji je predmet natječaja, zakonito gospodario neposredno do trenutka isteka ugovora i raspisivanja natječajnog postupka. Međutim, u slučaju da prethodni koncesionar državnog lovišta ne sudjeluje na natječaju ili ne ispuni uvjete, kao i u općim postupcima javnih natječaja za zajednička (županijska) lovišta, pravo prednosti ima domicilna udruga s većim brojem članova koji imaju prebivalište najmanje tri godine prije objave natječaja na području obuhvaćenom granicom lovišta koje je predmet natječaja, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisuje se obveza lovozakupnika za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova osiguravanje financijskih sredstava u iznosu godišnje naknade za pravo lova (garancijom banke ili avaliranom mjenicom).

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se način usklađivanja visine godišnje naknade za zakup prava lova.

Uz članak 7.

Ovim člankom usklađuje se izmjena trajanja ugovora o zakupu prava lova s izmjenom iz članka 4. ovoga Zakona.

Uz članak 8.

Ovim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj s važećim Zakonom o državnom odvjetništvu, budući da prethodno mišljenje daju stvarno i mjesno nadležna (županijska) državna odvjetništva, a ne samo Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Uz članak 9.

Ovim člankom mijenja se način raspodjele sredstava naknade za pravo lova čime se omogućuje bolja raspodjela sredstava za financiranje mjera određenih ovim Zakonom i podzakonskim aktima te se propisuju dodatne mjere koje će se financirati iz sredstava naknade za pravo lova.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se način usklađivanja visine godišnje naknade za koncesiju prava lova.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuje se iznimka u obvezi donošenja programa zaštite divljači za neograđene javne ceste.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se mogućnost odstupanja od stavka 1. podstavka 1. članka 55. kojim je zabranjeno loviti i uznemiravati ženku dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad radi smanjivanje broja divljači koja čini štetu drugoj divljači i ostalim životinjskim vrstama, usjevima, stoci, šumama, ribnjacima, drugim vodama i ostaloj imovini na podnošljiv broj, u slučajevima kada je potrebno skratiti lovostaj zbog sprječavanja šteta od divljači te u slučajevima potrebe donošenja naredbe o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači.

Uz članak 13.

Ovim člankom usklađuju se odredbe Zakona o lovstvu s odredbama Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana kao *lex specialis* propisa kojim se uređuju kategorizacija i tehnička svojstva civilnog vatrenog oružja i spremnika u Republici Hrvatskoj. Pri tome se ne dovodi u pitanje zaštitni cilj zabrane propisane direktivama i zakonskim aktima iz nadležnosti zaštite prirode, a to je sprječavanje uporabe neselektivnih sredstava lova i odstrjela divljači uzastopnim ispaljivanjem veće količine streljiva. Ovom odredbom istodobno se zadržava zabrana lova s više od dva naboja u spremniku i uklanja se potreba za tehničkim preinakama i ograničavanjem spremnika, čime se pridonosi pravnoj sigurnosti i usklađenosti pravnog okvira u području lovstva, oružja i zaštite prirode.

Uz članak 14.

Ovim člankom utvrđuje se da divljač smije loviti lovac s važećom lovačkom iskaznicom i izdanim dopuštenjem lovoovlaštenika. Propisuje se da divljač smije odstrjeljivati samo lovac koji, uz navedene uvjete, ima i sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana važeći oružni list ili odobrenje za nabavu lovačkog oružja, čime se osigurava zakonito i odgovorno rukovanje oružjem. Ovim člankom utvrđuje se da lovac pri odstrjelu divljači mora imati odgovarajuću ispravu o oružju i postupati sukladno propisima kojima se

uređuju nabava i posjedovanje oružja građana. Postavlja se izričita zabrana kretanja lovištem s oružjem bez dopuštenja lovoovlaštenika radi suzbijanja krivolova i jamčenja sigurnosti. Utvrđuje se javna ovlast Hrvatskog lovačkog saveza za izdavanje lovačkih iskaznica nakon položenog lovačkog ispita. Daje se zakonsko ovlaštenje ministru da pravilnikom propiše uvjete lova, nošenja lovačkog oružja te pripadajućih obrazaca i evidencija.

Uz članak 15.

Umjesto sredstava iz Državnog proračuna, sredstva za otkup vrhunskog trofeja divljači osigurava Hrvatski lovački savez.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se da izobrazbu i polaganje ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači provodi HLS i druge pravne osobe koje ovlasti Ministarstvo. Propisuju se opći i posebni uvjeti za upis u programe osposobljavanja za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači. Kao ključan uvjet za buduće lovce uvodi se obveza završetka programa i polaganja posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem. Uvodi obveza prethodnog pohađanja programa i polaganja posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem osobama koje su tijekom višeg ili visokog obrazovanja završile odgovarajući studijski program iz lovstva, čime se jamči ujednačena razina praktične osposobljenosti i sigurnosti za sve nositelje lovačkih iskaznica. Daje se zakonsko ovlaštenje ministru da pravilnikom detaljnije propiše programe osposobljavanja, načine polaganja svih ispita, izgleda i načine izdavanja uvjerenja te vođenje pripadajućih upisnika.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisuje da divljač stradalu u prometu na neograđenim javnim cestama zbrinjava lovoovlaštenik najbližeg lovišta kojeg obavijesti upravitelj cesta i dužnost upravitelj cesta nakon provedbe sanitarno-prometnih mjera u skladu s posebnim propisima osiguravanja nesmetanog zbrinjavanja.

Uz članak 18.

Ovim člankom ispravlja se pogrešno navođenje stavka u osnovnom Zakonu o lovstvu.

Uz članak 19.

Ovim se člankom izričito propisuje da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe isključivo odredbe ove glave Zakona kao *lex specialis*.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisuju se i dodatno uređuju mjere za sprječavanje štete od divljači. Nadležnom tijelu, županiji/Gradu Zagrebu propisuje se ovlast za nadzor provedbe godišnjeg plana mjera za sprječavanje šteta od divljači kao i dodatne ovlasti u cilju smanjenja štete od divljači. Omogućuje se nadležnim tijelima donošenje rješenja o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači, izgonu divljači s ugroženih područja te provođenju mjera zaštite na trošak lovoovlaštenika ako ih on ne provodi.

Uz članak 21.

Ovim člankom mijenja se članak 79. Zakona o lovstvu radi detaljnijeg uređivanja obveza oštećenika u svrhu sprječavanja i smanjenja šteta od divljači. Propisuje se da je oštećenik, kao dobar gospodar, dužan pravodobno poduzeti sve razumne i dopuštene mjere samopomoći i zahvate radi zaštite svoje imovine od nastanka ili povećanja štete. Precizno se navodi primjere tih mjera – poput ograđivanja dobara, ciljane zaštite i istjerivanja divljači, provedbe

agrotehničkih mjera i pravodobnog obavještanja o šteti. Dodatno se uređuje da oštećenik koji ne poduzme propisane mjere ili onemogućiti lovoovlaštenika u provođenju mjera zaštite, nema pravo na naknadu štete. Ova odredba potiče odgovorno postupanje korisnika zemljišta i jasno raspodjeljuje obveze između oštećenika i lovoovlaštenika. Cilj odredbe je unaprijediti sustav prevencije šteta, smanjiti broj sporova, te potaknuti suradnju svih dionika u sprječavanju nastanka šteta od divljači.

Uz članak 22.

Ovim člankom se jasno propisuje da za štetu odgovara lovoovlaštenik, ali samo ako je oštećenik prethodno poduzeo sve prikladne radnje radi zaštite svoje imovine. Na taj način se uspostavlja ravnoteža između obveze lovoovlaštenika da provodi mjere zaštite i odgovornosti oštećenika da štetu prevenira u okviru razumnih mogućnosti. Preciznije se uređuje odgovornost za štete nastale naletom vozila na divljač. Odgovornost se utvrđuje prema načelu krivnje – vozač odgovara ako je postupao protivno propisima o sigurnosti prometa, a lovoovlaštenik ako je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. Ako se utvrdi da su i vozač i lovoovlaštenik postupali uredno i bez propusta, svaka strana snosi vlastitu štetu (*casum sentit dominus*). Tako vozač snosi oštećenja na vozilu proizašla iz rizika upravljanja opasnom stvari, a lovoovlaštenik gubitak divljači i troškove njezina zbrinjavanja. Sukladno tome, nastali gubitak ostaje na strani na kojoj je nastao, čime se uspostavlja potpuna ravnoteža u snošenju rizika.

Uz članke 23. i 24.

Ovim člancima mijenja se članak 82. Zakona o lovstvu radi preciznijeg propisivanja postupka prijave i utvrđivanja štete od divljači i zbog ukidanja 1. stavka Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske. Detaljno se uređuje postupak prijave štete – oštećenik je dužan prijaviti štetu lovoovlašteniku u roku od sedam dana od dana uočavanja za štete. Izmjena osigurava pravovremeno postupanje i smanjuje mogućnost zlorababa u prijavljivanju šteta. Propisuje se obveza sklapanja sporazuma s rokovima te da predmetni sporazum predstavlja ovršnu ispravu. Na ovaj način se jača sustav alternativnog rješavanja sporova, potiče mirno rješenje i smanjuje broj sudskih postupaka. Propisuje se rok od godinu dana za podnošenje tužbe radi naknade štete nadležnom sudu te da ako oštećenik ne postupi u skladu sa Zakonom, gubi pravo na naknadu. Cilj ove izmjene je unaprijediti transparentnost, predvidivost i učinkovitost u rješavanju odnosa između lovoovlaštenika i oštećenika te rasteretiti sudove od neutemeljenih sporova.

Uz članak 25.

Ovim člankom uvodi se mogućnost naplate novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja. Propisuju se slučajevi u kojima neće doći do pokretanja prekršajnog postupka.

Uz članak 26.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 92. Zakona o lovstvu s ciljem usklađivanja i preciznijeg propisivanja prekršajnih odredbi te iznosa novčanih kazni za prekršaje koje mogu počinuti lovoovlaštenici, korisnici površina na kojima nije dopušteno ustanovljivanje lovišta i odgovorne osobe u pravnim osobama. Izmjena obuhvaća proširen i jasno definiran popis radnji koje predstavljaju prekršaje, uključujući slučajeve nezakonitog prenošenja prava lova, gospodarenja bez odobrenog lovnogospodarskog plana i sl., kao i nepostupanje po rješenjima lovne inspekcije. Na ovaj način osigurava se dosljednija provedba propisa, povećava odgovornost lovoovlaštenika te se jača pravna sigurnost. Propisani iznosi novčanih kazni izraženi su u eurima, u skladu s odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22.), kojim je propisana obveza izražavanja svih novčanih iznosa u eurima od dana uvođenja eura kao službene valute.

Uz članak 27.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 93. Zakona o lovstvu kojim se propisuju prekršaji fizičkih osoba – lovaca i druge osobe koje neposredno sudjeluju u lovu ili gospodarenju divljači. Ovim člankom prekršajima se smatraju radnje poput lova bez važeće lovačke iskaznice, lova bez dopuštenja, korištenja nedopuštenih sredstava ili metoda lova, te nepoštivanja propisanih mjera sigurnosti u lovu. Propisani rasponi novčanih kazni prilagođeni su težini počinjenih povreda i njihovim posljedicama te predstavljaju razmjernu i odvracajuću mjeru za počinitelje. Propisani iznosi novčanih kazni izraženi su u eurima, u skladu s odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22.), kojim je propisana obveza izražavanja svih novčanih iznosa u eurima od dana uvođenja eura kao službene valute.

Uz članak 28.

Ovim člankom mijenja se članak 94. Zakona o lovstvu s ciljem usklađivanja iznosa novčanih kazni s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te preciznijeg propisivanja prekršajnih sankcija za pravne i fizičke osobe koje obavljaju stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova.

Uz članak 29.

Ovim člankom mijenja se članak 95. Zakona o lovstvu s ciljem usklađivanja iznosa novčanih kazni s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te preciznijeg propisivanja prekršajnih sankcija za pravne i fizičke osobe koje obavljaju stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova.

Uz članak 30.

Ovim člankom mijenja se članak 96. Zakona o lovstvu radi usklađivanja iznosa novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te radi omogućavanja učinkovitijeg inspekcijskog postupanja u slučaju počinjenja prekršaja od strane lovnika.

Uz članak 31.

Ovim člankom mijenja se članak 98. Zakona o lovstvu radi usklađivanja novčanih iznosa s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te radi preciznijeg propisivanja prekršaja i njihovih kvalifikacija u skladu s drugim odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 32.

Ovim člankom mijenja se članak 99. Zakona o lovstvu radi usklađivanja upućivanja na relevantne odredbe koje sadrže prekršaje iz članka 92. i članka 93. Zakona, a koji su ovim Zakonom izmijenjeni i dopunjeni.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje se prijelazna odredba kojom se uređuje dovršetak postupaka započetih, a koji nisu dovršeni, prema odredbama važećeg Zakona o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske). Na taj način osigurava se pravna sigurnost i kontinuitet u provedbi postupaka koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona, te se izbjegava retroaktivna primjena novih odredbi na već pokrenute postupke.

Uz članak 34.

U stavku 1. propisuje se da svi ugovori o pravu lova sklopljeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do isteka razdoblja na koje su sklopljeni, čime se osigurava pravna

sigurnost i kontinuitet ugovornih odnosa. Time se sprječava mogućnost prekida valjanih ugovora i osigurava nesmetano gospodarenje lovištima.

Stavkom 2. propisuje se obveza izmjene postojećih ugovora u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, radi usklađivanja s novim odredbama članka 6. i članka 10. ovoga Zakona.

Ovim se omogućuje da se u praksi primjene novouspostavljeni kriteriji i uvjeti u pogledu revalorizacije odnosno usklađenja iznosa godišnje naknade. Odredba se ne primjenjuje na protekla razdoblja niti se njome potražuje razlika u cijeni za vrijeme prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Izmjena ugovora utječe isključivo na buduće dospjele obveze.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisuje se prestanak primjene Programa zaštite divljači za državne ceste u nadležnosti trgovačkog društva Hrvatske ceste d.o.o. na koji je dana suglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, KLASA: UP/I-323-03/24-02/12, URBROJ: 525-10/610-24-3, od 29. srpnja 2024. zbog izmjene u članku 11. ovoga Zakona.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 10.

- (1) Hrvatski lovački savez (u daljnjem tekstu: HLS) je dobrovoljna nacionalna udruga koju čine lovački savezi županija i Grada Zagreba, lovačke udruge i lovci.
- (2) HLS predstavlja svoje članove u promicanju lovstva u Republici Hrvatskoj i u inozemstvu.
- (3) HLS u smislu ovoga Zakona obavlja poslove u provedbi projekata osiguranja šteta u lovištima te ostale poslove koji su mu kao javne ovlasti povjerene ovim Zakonom.

Članak 12.

- (1) Lovišta se mogu ustanoviti kao otvorena lovišta, ograđena lovišta i uzgajališta divljači.
- (2) Otvoreno lovište ne može biti manje od 1000 ha.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, otvoreno lovište može se ustanoviti na otoku ili skupini otoka površine veće od 500 ha te na zemljištu u vlasništvu pravne ili fizičke osobe, minimalne površine od 500 ha.
- (4) Ograđeno lovište obuhvaća površine na kojima postoje uvjeti za intenzivni uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači, a ne može biti manje od 1000 ha.
- (5) Uzgajalište divljači je lovište minimalne površine od 100 ha državnog ili privatnog zemljišta na kojem se mogu uzgajati pojedine vrste divljači za uzgoj većeg broja divljači namijenjene lovu i razmnožavanju.
- (6) Iznimno od odredbe članka 11. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, uzgajalište divljači može se ustanoviti na državnim ili privatnim površinama ribnjaka s obalnim zemljištem, rasadnicima, pašnjacima te voćnim i loznim nasadima.

Članak 15.

- (1) Privatna lovišta ustanovljuju se na zemljištu u vlasništvu pravnih ili fizičkih osoba ako površina jednog vlasnika nije manja od 500 ha neprekinutog zemljišta, tako da se po cijelom zemljištu može prelaziti s jedne katastarske čestice na drugu, bez prijelaza preko tuđeg zemljišta.
- (2) Ceste, željezničke pruge i za njih vezani objekti, vodotoci, kanali i slično ne smatraju se prekidom zemljišta u smislu ustanovljenja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Spajanjem više zemljišta privatni vlasnici mogu ostvariti pravo na ustanovljenje privatnog lovišta ako svaki od njih posjeduje površinu ne manju od 500 ha, uz ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 23.

- (1) Zakup prava lova na državnom i zajedničkom lovištu daje se na deset lovnih godina javnim natječajem.
- (2) Odluku o raspisivanju i poništavanju javnog natječaja za davanje zakupa prava lova i uvjete javnog natječaja za državna lovišta donosi Ministarstvo, a za zajednička lovišta izvršno tijelo županije ili Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo).
- (3) Postupak javnog natječaja za davanje zakupa prava lova na državnom lovištu provodi i daje prijedlog odluke o izboru najpovoljnije ponude komisija od pet članova i tajnika koju imenuje ministar.
- (4) Postupak javnog natječaja za davanje zakupa prava lova na zajedničkom lovištu provodi i daje prijedlog odluke o izboru najpovoljnije ponude komisija od pet članova koju imenuje nadležno tijelo.
- (5) Najpovoljnija je ponuda ona kojom je ponuđena najviša naknada za pravo lova i ispunjava uvjete natječaja.
- (6) Početna cijena naknade za pravo lova određuje se u visini vrijednosti od 50 % planiranog odstrela divljači u desetoj godini važeće lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači, obračunane prema cjeniku kojim se utvrđuje vrijednost žive divljači (u daljnjem tekstu: Cjenik divljači). Jamčevina koju polaže ponuditelj na javnom natječaju iznosi 50 % početne cijene naknade za pravo lova.
- (7) Kad nema lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači, početna cijena naknade za pravo lova određuje se u visini vrijednosti od 50 % odstrela divljači, planiranog prema broju divljači iz akta o ustanovljenju lovišta, obračunane prema Cjeniku divljači.
- (8) Odluku o davanju zakupa prava lova u državnom lovištu donosi Ministarstvo, a odluku o davanju zakupa prava lova u zajedničkom lovištu nadležno tijelo.
- (9) Protiv odluke iz stavka 8. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (10) Upravni spor iz stavka 9. ovoga članka je hitan.
- (11) Cjenik divljači iz stavaka 6. i 7. ovoga članka kojim se propisuju vrijednosti pojedinih vrsta divljači ministar propisuje pravilnikom.

Članak 24.

- (1) Na temelju odluke o davanju zakupa prava lova Ministarstvo odnosno nadležno tijelo (u daljnjem tekstu: davatelj prava lova) i ponuditelj sklapaju ugovor o zakupu prava lova na lovištu u pisanom obliku.
- (2) Ugovor o zakupu prava lova je upravni ugovor.
- (3) Ugovor o zakupu prava lova sadrži odredbe o:

- položaju i veličini lovišta
- obvezama lovozakupnika u izvršavanju prava lova
- početku i vremenu trajanja ugovora
- obliku, visini i dospjelosti naknade za pravo lova
- pravu i razlozima jednostranog raskida ugovora o zakupu prava lova
- ugovornim sankcijama zbog neizvršavanja prava lova prema ugovoru
- dopustivosti postavljanja lovnogospodarskih i lovnotehničkih objekata te njihovoj pripadnosti nakon isteka trajanja zakupa prava lova
- naknadi za negativnu razliku divljači, lovnogospodarskih i lovnotehničkih objekata nakon isteka trajanja zakupa prava lova, otkaza ili jednostranog raskida ugovora o zakupu prava lova
- načinu nadzora nad izvođenjem prava lova u lovištu
- opsegu zadataka i mjera koje se izvršavaju u javnom interesu, a odnose se na divljač, njihova staništa i zaštitu okoliša
- drugim obvezama utvrđenim propisima o lovstvu
- zaštiti prirode u skladu s posebnim propisima.

(4) Lovozakupnik je dužan:

1. za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova osiguravati financijska sredstva u iznosu godišnje naknade za pravo lova (garancijom banke ili avaliranom mjenicom)
2. imati stručnu osobu za provedbu lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači
3. imati organiziranu lovočuvarsku službu
4. periodički izvještavati davatelja prava lova o izvršavanju prava lova u lovištu.

Članak 25.

(1) Ugovor o zakupu prava lova može se, na prijedlog davatelja zakupa prava lova ili lovozakupnika, izmijeniti za vrijeme njegova trajanja ako bi zbog okolnosti nastalih nakon sklapanja ugovora, koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja ugovora, ispunjenje obveze za jednu ugovornu stranu postalo bitno otežano, ta strana može zahtijevati da se ugovor izmijeni sukladno nastalim okolnostima. O izmjeni ugovora ugovorne se strane moraju suglasiti.

(2) Ugovor o zakupu prava lova može se izmijeniti u slučaju izmijenjenog stanja lovišta zbog izgradnje javnih i šumskih prometnica, dalekovoda, plinovoda, retencija, kanala, otvaranja

eksploatacijskih polja za korištenje mineralnih sirovina, ograđivanja šumskih i poljoprivrednih kultura, izgradnje športsko-rekreativnih sadržaja, izgradnje golfskih igrališta i sličnih zahvata u prostoru ako se površina lovišta smanji za više od 20 %, u kojem slučaju lovozakupnik nema pravo potraživati nikakvu naknadu od davatelja prava lova.

(3) O izmjeni ugovora o zakupu prava lova sklapa se dodatak (aneks) ugovoru o zakupu prava lova, kojem prethodi odluka davatelja prava lova.

(4) Kada izmjena ugovora o zakupu prava lova podrazumijeva neposredan ili posredan, ali predvidiv proračunski učinak, davatelj zakupa prava lova dužan je prije sklapanja dodatka (aneksa) ugovoru iz stavka 2. ovoga članka zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za financije.

(5) Prilikom traženja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka davatelj zakupa prava lova ministarstvu nadležnom za financije dužan je dostaviti:

– detaljnu financijsku analizu proračunskih učinaka predloženih izmjena ugovora o zakupu prava lova s pripadajućim obrazloženjima

– obrazloženje pravnog temelja za izmjenu ugovora o zakupu prava lova

– ostale dodatno potrebne podatke u skladu sa zahtjevom ministarstva nadležnog za financije.

(6) Ugovor o zakupu prava lova ne smije se mijenjati radi otklanjanja nedostataka u izvedbi lovozakupnika ili posljedica neodgovarajuće izvedbe, a ti bi se nedostaci mogli otkloniti promjenom ugovornih odredbi.

(7) Ako je u ugovor o zakupu prava lova potrebno unijeti bitne izmjene, davatelj zakupa prava lova pokrenut će novi postupak davanja zakupa prava lova i sklopiti novi ugovor o zakupu prava lova.

(8) Izmjena ugovora o zakupu prava lova je bitna kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

– izmjenom se uvode uvjeti koji bi, da su bili dio postupka davanja zakupa prava lova, učinili mogućim odabir nekog drugog ponuditelja umjesto onog koji je odabran kao najpovoljniji ili bi učinili mogućim sklapanje ugovora o zakupu prava lova s drugim ponuditeljem

– izmjena utječe na ekonomsku ravnotežu prava lova u korist lovozakupnika

– mijenja se lovozakupnik.

(9) Iznimno od stavka 8. podstavka 3. ovoga članka, promjena lovozakupnika nastala kao posljedica prijenosa ugovora o zakupu prava lova iz članka 21. stavka 4. ovoga Zakona nije bitna izmjena ugovora o zakupu prava lova.

Članak 26.

(1) Zakup prava lova može se višekratno produljiti najranije u zadnjoj lovnoj godini, na razdoblje od idućih deset godina, lovozakupniku koji uredno provodi te ispunjava mjere i radnje propisane ugovorom o zakupu prava lova i ovim Zakonom.

(2) Zahtjev za produljenje prava lova iz stavka 1. ovoga članka podnosi lovozakupnik davatelju prava lova najranije 180 dana odnosno najkasnije 120 dana prije isteka ugovora o zakupu prava lova.

(3) Odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka donosi davatelj prava lova najkasnije u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Upravni spor pokrenut protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka je hitan.

Članak 27.

(1) Prije sklapanja ugovora o zakupu prava lova davatelj zakupa prava lova dužan je dostaviti nacrt ugovora s odlukom o davanju zakupa prava lova na lovištu na prethodno mišljenje nadležnom državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

(2) Nadležno državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je dati svoje mišljenje u roku od 30 dana od dana primitka nacrta ugovora s odlukom iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 31.

(1) Sredstva naknade za pravo lova raspoređuju se na način:

1. 10 % sredstava za naknade vlasnicima zemljišta bez prava lova, razmjerno površini koja je obuhvaćena lovištem za koje se uplaćuje naknada za pravo lova, preko proračuna županija i Grada Zagreba na čijem je području ustanovljeno lovište

2. 30 % sredstava u državni proračun

3. 50 % u državni proračun na račun Ministarstva za financiranje mjera određenih ovim Zakonom i aktima donesenim na temelju njega

4. 10 % sredstava na račun županija i Grada Zagreba za provedbu Zakona.

(2) Vlasnik zemljišta bez prava lova ima pravo od 30. rujna do najkasnije 1. ožujka podnijeti zahtjev za isplatu naknade za tekuću lovnu godinu.

(3) Nadležno tijelo dužno je odlučiti o zahtjevu za isplatu naknade u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(4) Nakon isteka roka za podnošenje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka nadležna tijela sredstvima iz stavka 1. točke 1. ovoga članka financirat će razvoj i unaprjeđenje lovstva.

(5) Sredstvima iz stavka 1. točke 3. ovoga članka financirat će se:

– osiguranje lovišta

– zaštita i čuvanje državnih lovišta koja nisu pod ugovorom

- naknada za štete od divljači u državnim lovištima koja nisu pod ugovorom
- provedba natječaja za državna lovišta
- promidžba i informiranje iz područja lovstva
- razvoj, opremanje i modernizacija informatičkog sustava u lovstvu
- unaprjeđenje i razvoj lovstva
- unaprjeđenje lovnog gospodarenja.

(6) Sredstvima iz stavka 1. točke 4. ovoga članka financirat će se:

- zaštita i čuvanje zajedničkih lovišta koja nisu pod ugovorom
- naknada za štete od divljači u zajedničkim lovištima koja nisu pod ugovorom
- provedba natječaja za zajednička lovišta
- promidžba i informiranje iz područja lovstva
- provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači.

(7) Nadležno tijelo dužno je sredstva iz stavka 1. točaka 1. i 4. ovoga članka koristiti u skladu s propisima kojima je uređeno korištenje sredstava iz javnih izvora. Nadležno tijelo ne smije isključiti korisnike sredstava niti smije diskriminirati ili povlašćivati pojedine lovoovlaštenike zbog vrste lovišta ili nekih drugih razloga suprotnih Ustavom i zakonima utvrđenim pravima i slobodama.

(8) Nadležna tijela dužna su Ministarstvu podnijeti godišnji izvještaj o utrošenim sredstvima iz stavka 1. točaka 1. i 4. ovoga članka za tekuću kalendarsku godinu u roku od 60 dana od dana isteka tekuće kalendarske godine.

(9) Vlasnik zemljišta koji je ujedno i vlasnik privatnog lovišta nema pravo na naknadu iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ako je površina zemljišta obuhvaćena površinom njegovog lovišta.

(10) Protiv odluke o isplati naknade iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(11) Iznimno od stavaka 4., 5. i 6. ovoga članka, sredstva iz stavka 1. točaka 1., 3. i 4. ovoga članka mogu se koristiti za otklanjanje ili ublažavanje posljedica nastalih uslijed posebnih okolnosti odnosno događaja ili određenog stanja koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, narušava gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, o čemu odlučuje ministar.

Članak 37.

(1) Ugovor o koncesiji prava lova može se, na prijedlog davatelja prava lova ili koncesionara, izmijeniti za vrijeme njegova trajanja samo kada su uvjeti i mogućnosti za nastanak izmjene bili predviđeni u natječaju i ugovoru o koncesiji prava lova na jasan, nedvosmislen i precizan način ili u slučajevima određenim zakonom kojim se uređuju koncesije.

(2) Ugovor o koncesiji prava lova može se izmijeniti u slučaju izmijenjenog stanja lovišta zbog izgradnje javnih i šumskih prometnica, dalekovoda, plinovoda, retencija, kanala, otvaranja eksploatacijskih polja za korištenje mineralnih sirovina, ograđivanja šumskih i poljoprivrednih kultura, izgradnje športsko-rekreativnih sadržaja, izgradnje golfskih igrališta i sličnih zahvata u prostoru ako se površina lovišta smanji za više od 20 %.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka koncesionar nema pravo potraživati nikakvu naknadu od davatelja prava lova.

(4) O izmjeni ugovora o koncesiji prava lova sklapa se dodatak (aneks) ugovoru o koncesiji prava lova, kojem prethodi odluka o izmjeni odluke o davanju koncesije prava lova.

(5) Kada izmjena ugovora o koncesiji prava lova podrazumijeva neposredan ili posredan, ali predvidiv proračunski učinak, davatelj prava lova dužan je prije sklapanja dodatka (aneksa) ugovoru iz stavka 4. ovoga članka zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za financije.

(6) Ugovor o koncesiji prava lova ne smije se mijenjati radi otklanjanja nedostataka u izvedbi koncesionara ili posljedica neodgovarajuće izvedbe, a ti bi se nedostaci mogli otkloniti promjenom ugovornih odredbi.

(7) Ako je u ugovor o koncesiji prava lova potrebno unijeti bitne izmjene, Ministarstvo će pokrenuti novi postupak davanja koncesije prava lova i sklopiti novi ugovor o koncesiji prava lova, a prethodni ugovor raskinuti.

(8) Osim odredbi zakona o koncesijama u skladu s ovim Zakonom, izmjena ugovora o koncesiji prava lova bitna je kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- izmjena uvodi uvjete koji bi, da su bili dio postupka davanja koncesije prava lova, učinili mogućim odabir nekog drugog ponuditelja umjesto onog koji je odabran kao najpovoljniji ili bi učinili mogućim sklapanje ugovora o koncesiji prava lova s drugim ponuditeljem
- izmjena utječe na ekonomsku ravnotežu koncesije prava lova u korist koncesionara
- mijenja se koncesionar.

Članak 47.

(1) Program zaštite divljači, kojim se uređuje zaštita i lov divljači na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, korisnik površina podnosi Ministarstvu na suglasnost, koja je upravni akt.

(2) Protiv upravnog akta iz stavka 1. ovoga članka, kojim se daje odnosno odbija suglasnost na Program zaštite divljači, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 55.

(1) Zabranjeno je:

- loviti i uznemiravati ženku dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad
  - loviti i uznemiravati pernatu divljač tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja
  - loviti migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područja u kojima podižu mladunčad
  - loviti u vrijeme hibernacije
  - uništavati i prisvajati mladunčad te uništavati i oštećivati legla, gnijezda i jaja divljači.
- (2) Zabranjeno je oštećivati i uništavati lovnogospodarske i lovnotehničke objekte te oznake granice lovišta.

Članak 66.

(1) Zabranjeno je loviti divljač:

1. načinima i sredstvima kojima se ona masovno uništava
2. korištenjem žive, oslijepljene ili osakaćene životinje kao mamca
3. odašiljačima zvuka
4. električnim i elektroničkim ubojitim ili omamljujućim napravama
5. umjetnim svjetlećim napravama
6. zrcalima i drugim zasljepljujućim napravama
7. napravama za osvjetljavanje cilja
8. optičkim ciljnicima za noćni lov s mogućnošću elektroničkog povećavanja ili pretvaranja slike
9. eksplozivima
10. mrežama koje su načelno ili prema uvjetima uporabe neselektivne
11. zamkama koje su načelno ili prema uvjetima uporabe neselektivne
12. samostrijelom
13. otrovima i otrovnim ili omamljujućim mamcima

14. istjerivanjem životinja iz skloništa plinom ili dimom
  15. zabranjenim oružjem sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana i poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja
  16. za ptice dodatno i stupicama, mrežama, zamkama, kukama i lijepkom
  17. u pojasu 200 m od granice posebno zaštićenih dijelova prirode iz članka 11. stavka 2. točke 4. ovoga Zakona i prolaza koji služe za migraciju divljači preko i ispod autocesta
  18. iz letjelica ili motornih vozila u pokretu, a kad su u pitanju ptice, dodatno i lov iz motornih plovila pri brzini većoj od 5 km/h odnosno 2,7 čv
  19. lovačkim oružjem u pojasu 100 m od granice naselja odnosno 300 m od granice naselja većih od 10.000 stanovnika u nizini i prigorju te 200 m od granice naselja većih od 10.000 stanovnika u brdsko-planinskim područjima
  20. zvijerima i psima koji nisu lovački psi
  21. lukom i strijelom, zračnim oružjem i svim vrstama hladnog oružja
  22. oružjem koje nije lovačko
  23. za vrijeme lovostaja, osim u slučajevima određenim ovim Zakonom
  24. kad je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja.
- (2) Svako držanje sredstava iz stavka 1. točaka od 1. do 13. ovoga članka izvan stambenog objekta, a unutar lovišta smatra se lovom, osim ako je za uporabu tih sredstava izdano posebno dopuštenje.
- (3) Pod uvjetom da ne postoje druge pogodne mogućnosti te da odstupanje neće štetiti održavanju populacije divljači, Ministarstvo može dopustiti odstupanje od odredbi stavka 1. ovoga članka:
- u interesu zaštite divljih vrsta biljaka i životinja te očuvanja prirodnih staništa
  - radi sprječavanja ozbiljne štete, posebice na usjevima, stoci, šumama, ribnjacima i vodama te ostalim oblicima imovine
  - u interesu javnog zdravlja, sigurnost ljudi i imovine ili zbog ostalih razloga prevladavajućeg javnog interesa, uključujući interese socijalne ili gospodarske prirode te korisnih posljedica od primarnog značenja za divljač
  - za potrebe znanstvenoistraživačkih i znanstveno-nastavnih ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska
  - ako je potrebno provesti mjere propisane člankom 54. točkom 8. ili člankom 63. stavkom 1. i člankom 64. ovoga Zakona.

(4) Dopuštenje za iznimnu uporabu sredstava iz stavka 1. točaka od 1. do 18. ovoga članka donosi Ministarstvo, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove zaštite prirode.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite prirode dužno je dati svoju prethodnu suglasnost u roku od 30 dana od dana primitka zahtjeva.

(6) Prethodnu suglasnost iz stavka 4. ovoga članka nije potrebno ishoditi ako se radi o upotrebi optičkih ciljnika za noćni lov za lov svinje divlje, lisice i čaglja izvan zaštićenih dijelova prirode.

(7) Zabranjen je lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje.

(8) Dopušteno je:

1. u pojedinačnom lovu na jelena običnog, jelena lopatara, jelena aksisa, srnu običnu, lisicu i čaglja upotrebljavati rikalice, vapke i piske kao pomoćna sredstva u lovu

2. loviti puha velikog na tradicionalan način puholovkom (škrinjica)

3. radi razmnožavanja divljači umjetnim načinom, naseljavanja u druga lovišta, prodaje te primjene lijekova i cjepiva divljač hvatati mrežama, lovkama i omamljujućim sredstvima tako da ostane živa.

(9) Protiv akata iz stavaka 3. i 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Lovostaj po vrstama divljači, ovisno o njihovim svojstvima i uvjetima u kojim ona obitava, propisuje ministar pravilnikom.

Članak 67.

(1) Divljač smije loviti lovac koji ima uza se važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano pisano dopuštenje lovoovlaštenika.

(2) Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima uza se i važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova.

(3) Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog pisanog dopuštenja lovoovlaštenika uza se.

(4) Lovačku iskaznicu izdaje HLS.

(5) HLS smije izdati lovačku iskaznicu osobi koja je položila lovački ispit i navršila 17 godina i šest mjeseci života.

(6) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, osobama koje posjeduju lovačku iskaznicu do navršenih 18 godina pisano dopuštenje lovoovlaštenika smije se izdati samo uz pisanu suglasnost roditelja ili skrbnika.

(7) Uvjete i način lova, nošenje lovačkog oružja, obrazac lovačke iskaznice te način izdavanja lovačke iskaznice, obrasca dopuštenja za lov i evidencije o obavljenom lovu ministar propisuje pravilnikom.

Članak 72.

(1) Vrhunski trofej divljači zabranjeno je trajno iznijeti iz Republike Hrvatske.

(2) Vrhunski trofej divljači otkupljuje Republika Hrvatska prema odštetnom cjeniku koji donosi ministar (u daljnjem tekstu: Odštetni cjenik), a čuva se u lovačkom muzeju HLS-a.

(3) Vrhunski trofej divljači potvrđuje i o prigovorima na ocjenu trofeja divljači komisije iz članka 71. stavka 2. ovoga Zakona rješava Nacionalno povjerenstvo za ocjenu trofeja i izložbe.

(4) Nacionalno povjerenstvo za ocjenu trofeja i izložbe iz stavka 3. ovoga članka imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra na rok od četiri godine, a sastav i članove predlaže HLS iz redova istaknutih stručnjaka za predmetno područje.

(5) Trofeji divljači koji se nalaze u skupini pet točaka manjoj od vrhunskog trofeja divljači mogu se iznositi iz Republike Hrvatske ako ih je ocijenilo Nacionalno povjerenstvo za ocjenu trofeja i izložbe.

(6) Odštetni cjenik iz stavka 2. ovoga članka kojim se određuje visina naknade za štetu počinjenu na divljači te mjerila i kriterij za naknadu štete na divljači i lovištu ministar propisuje pravilnikom.

Članak 73.

(1) Lovački ispit, ispit za lovočuvara i ispit za ocjenjivača trofeja divljači polažu se kod pravnih osoba koje za to ovlasti Ministarstvo.

(2) O davanju ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka na temelju podnesenog zahtjeva Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(3) Osobama koje su tijekom višeg ili visokog obrazovanja završile odgovarajući studijski program iz lovstva HLS će izdati uvjerenje o položenom lovačkom ispitu.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Program osposobljavanja za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja, način polaganja lovačkog ispita, ispita za ocjenjivača trofeja i ispita za lovočuvara, način izdavanja uvjerenja, oblik uvjerenja, oblik, sadržaj i način vođenja upisnika o izdanim uvjerenjima o osposobljenosti za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja ministar propisuje pravilnikom.

Članak 74.

(1) Ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju lovoovlašteniku, a na površini na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta korisniku te površine.

(2) Osoba koja je uočila mrtvu, ozlijeđenu ili bolesnu divljač te napuštenu mladunčad divljači dužna je bez premještanja divljači o tome odmah obavijestiti lovoovlaštenika odnosno korisnika površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta.

(3) Svako premještanje (prenošenje, prevoženje) divljači ili dijelova divljači bez propisane dokumentacije je protuzakonito.

Članak 75.

(1) Odstrijeljena i na drugi način stečena divljač smije se pomicati s mjesta izlučenja odnosno prenositi ili prevoziti tijekom trajanja lova do završetka lova samo ako je označena odgovarajućom oznakom u skladu s odredbama pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, divljač stradal u prometu dopušteno je pomicati od mjesta stradavanja nakon obavljenog policijskog očevida, uz obvezu ishođenja odgovarajuće oznake u roku od osam dana.

(3) Divljač i njezini dijelovi nakon završetka lova ili na drugi način stečena divljač i njezini dijelovi smiju se držati, prenositi ili prevoziti uz potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova u skladu s odredbama pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ocijenjeni trofeji divljači smiju se držati, prenositi ili prevoziti samo uz trofejni list.

(5) Potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova iz stavka 1. ovoga članka izdaje lovoovlaštenik odnosno korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta.

(6) Divljač i njezini dijelovi namijenjeni prehrani ljudi smiju se stavljati na tržište ako potječu iz objekta u skladu s odredbama posebnih propisa kojima je uređeno područje o hrani.

(7) Divljač i njezini dijelovi koji nisu namijenjeni prehrani ljudi mogu se stavljati u promet (prodaja, prerada, izvoz iz Republike Hrvatske) ako udovoljavaju odredbama posebnih propisa kojima je uređeno područje o veterinarstvu.

(8) Na uvoz i izvoz divljači i dijelova divljači primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i posebnih propisa.

(9) Dopuštena je trgovina s divljači koja je na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. DIO A pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(10) Iznimno od odredbi stavka 9. ovoga članka, može se izdati odobrenje za prijevoz za prodaju, držanje za prodaju i nuđenje za prodaju divljači s popisa vrsta iz priloga I. DIO B pravilnika iz stavka 11. ovoga članka, uz prethodno savjetovanje s Europskom komisijom.

(11) Obrazac potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova i način označavanja divljači ministar propisuje pravilnikom.

Članak 76.

(1) Lovoovlaštenik, fizička i pravna osoba kojoj divljač može prouzročiti direktnu imovinsku štetu (u daljnjem tekstu: oštećenik) dužni su poduzimati sve prijeko potrebne mjere radi sprječavanja štete koju divljač može počinuti ljudima ili imovini.

(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovaj Zakon ne propisuje drugačije.

Članak 77.

(1) Mjere za sprječavanje štete od divljači jesu:

- smanjivanje broja divljači do brojnog stanja koje se može uzgajati u lovištu
- osiguravanje dovoljno vode i hrane za divljač u lovištu
- čuvanje usjeva i nasada
- izgon divljači s ugroženog zemljišta
- uporaba mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava, vidljivih i zvučnih plašila, elektronskih detektora divljači, kao i ostale uobičajene mjere zaštite za određeno područje i vrstu divljači.

(2) Nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere iz stavka 1. ovoga članka za područje svoje nadležnosti koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.

(3) Za provedbu mjera iz stavka 2. ovoga članka nadležno tijelo je ovlašteno:

1. zabraniti lov pojedine vrste divljači radi zaštite njezina brojnog stanja, zaštite poljoprivrednih usjeva, pojave kemijskog, biološkog ili radiološkog zagađivanja
2. dopustiti provedbu sanitarnog ili redukcijskog odstrela te izlučenje divljači, osim ptica, s površina na kojima ugrožava sigurnost ljudi i imovine ili na kojima prema drugim propisima ne smije obitavati pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov. Dopuštenjem se propisuje i visina odstrela te raspolaganje s odstrijeljenom divljači i njezinim dijelovima
3. donijeti rješenje o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači, osim ptica, koja ugrožava zdravlje ljudi, stoke, druge divljači, drugih životinjskih vrsta ili čini drugu štetu, ako mjere za sprječavanje šteta od divljači nisu dovoljno uspješne ili ne bi bile gospodarski opravdane.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Članak 79.

(1) Sprječavanje šteta u lovištima osigurava se poduzimanjem sljedećih radnji:

1. oštećenik je dužan na primjeren način i na svoj trošak kao dobar gospodar poduzeti mjere, dopuštene radnje i zahvate u svrhu zaštite svoje imovine od nastanka takve štete

2. dopuštene radnje i zahvati su ograđivanje dobara, ciljano čuvanje dobara i istjerivanje divljači, provedba agrotehničkih mjera, priopćavanje bez odgađanja o započetoj šteti i okolnostima koje mogu utjecati na poduzimanje mjera za sprječavanje šteta te upotrebljavanje mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava koja je na zahtjev oštećenika dužan osigurati lovoovlaštenik.

(2) Oštećenik koji ne poduzima mjere, dopuštene radnje i zahvate te ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači ili odstrani sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje šteta nema pravo na naknadu štete koju prouzroči divljač.

Članak 80.

(1) Za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo radnje iz članka 79. stavka 1. ovoga Zakona te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete navedene u članku 78. ovoga Zakona.

(2) Lovoovlaštenik ne odgovara za štetu nastalu na dobrima koja nisu uklonjena najkasnije mjesec dana od isteka agrotehničkog roka za berbu ili žetvu uroda.

(3) Za štetu na divljači koja je prouzročena na način iz članka 78. točke 3. ovoga Zakona odgovara počinitelj tih radnji odnosno vlasnik stvari ili životinje od kojih potječe takva šteta bez obzira na krivnju (objektivna odgovornost) te se ta šteta nadoknađuje lovoovlašteniku, prema Odštetnom cjeniku.

(4) Za štetu na lovnogospodarskim i lovnotehničkim objektima odgovara počinitelj tih radnji odnosno vlasnik stvari ili životinje od kojih potječe takva šteta bez obzira na krivnju (objektivna odgovornost) te se ta šteta nadoknađuje lovoovlašteniku, prema Odštetnom cjeniku.

(5) Ako lovoovlaštenik ne pokrene postupak za naknadu štete iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, a radi se o šteti većih razmjera, takav će postupak u ime Republike Hrvatske pokrenuti nadležno državno odvjetništvo na zahtjev Ministarstva. Ako predmetne štete počini lovoovlaštenik, postupak za naknadu štete pokrenut će Republika Hrvatska na zahtjev Ministarstva putem nadležnog državnog odvjetništva u roku od 30 dana od dana saznanja za štetu.

(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

– vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi

– lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

(7) Lovoovlaštenik je dužan radi smanjenja i otklanjanja mogućnosti nastanka štete nastale naletom vozila na divljač pratiti migraciju divljači te o tome jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta.

(8) Za štetu koju prilikom lova divljači počine lovci i lovački psi koji sudjeluju u lovu odgovoran je lovoovlaštenik, s tim da lovoovlaštenik ima pravo regresa od lovaca koji su prouzročili štetu.

Članak 82.

(1) Za štete iz članka 78. točaka 1. i 2. ovoga Zakona oštećenici su se dužni u roku od sedam dana od dana nastanka štete pisanim putem obratiti lovoovlašteniku na čijem se području šteta dogodila, s tim da je lovoovlaštenik dužan u daljnjem roku od sedam dana odgovoriti oštećeniku. (Temeljem Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-3251/2023 od 8. listopada 2024. stavak je ukinut s danom 1. ožujka 2025.).

(2) Nakon isteka rokova iz stavka 1. ovoga članka oštećenik je dužan u daljnjem roku od 30 dana predložiti lovoovlašteniku sklapanje sporazuma o naknadi štete, a lovoovlaštenik je dužan na takav prijedlog oštećenika odgovoriti u daljnjem roku od 30 dana te ako dođe do sklapanja sporazuma, taj sporazum predstavlja ovršnu ispravu.

(3) Nakon isteka rokova iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i ako ne dođe do sklapanja sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, oštećenik se može obratiti tužbom radi naknade štete nadležnom sudu najkasnije u roku od tri godine od dana nastanka štete. Nadležni sud odbacit će tužbu ako oštećenik nije postupio na način naveden u stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Članak 91.

(1) O utvrđenim činjenicama lovni inspektor sastavlja zapisnik.

(2) Ako lovni inspektor u postupku inspeksijskog nadzora utvrdi povrede ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju njega, rješenjem će narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i nedostataka u određenom roku.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka lovni inspektor donosi bez odgađanja, a najkasnije u roku od osam dana od dana završetka nadzora.

(4) Lovni inspektor će donijeti usmeno rješenje i odmah usmeno narediti njegovo izvršenje kada utvrdi kako pravna ili fizička osoba obavlja djelatnost suprotno izvršnoj zaštitnoj mjeri zabrane obavljanja djelatnosti, donesenoj u upravnom ili prekršajnom postupku, kada je potrebno poduzeti hitne mjere radi osiguranja javnog reda i sigurnosti, radi otklanjanja neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili imovine veće vrijednosti.

(5) Ako lovni inspektor utvrdi kako je povredom propisa počinjen prekršaj ili kazneno djelo, uz zapisnik i rješenje za donošenje kojega je ovlašten, dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka nadzora, izdati prekršajni nalog prema posebnom zakonu ili podnijeti optužni prijedlog ili kaznenu prijavu zbog počinjenja kaznenog djela.

Članak 92.

(1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik:

1. ako prenese pravo lova suprotno odredbi članka 21. stavka 4. ovoga Zakona

2. ako izvršava pravo lova bez odobrenog lovnogospodarskog plana (članak 43. stavak 2.)
3. ako gospodari s divljači suprotno odredbama nacionalnog i akcijskog plana gospodarenja pojedinim vrstama divljači (članak 44. stavak 5.)
4. ako ne provodi lovnogospodarske planove (48. stavak 2.)
5. ako ne obavi reviziju lovnogospodarskih planova kad su se trajno ili bitno izmijenili uvjeti i okolnosti na kojima se temelji lovnogospodarski plan (članak 50. stavak 1.)
6. ako uvede novu vrstu divljači suprotno odredbi članka 53. stavka 1. ovoga Zakona
7. ako uzgaja divljač u broju kojim se narušavaju prirodni odnosi staništa i divljači (članak 54. stavak 1. točka 4.)
8. ako lovi ili uznemirava ženku dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad te pernatu divljač tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja; ako lovi migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad; ako lovi za vrijeme hibernacije; ako uništava i prisvaja mladunčad te uništava i oštećuje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1.)
9. ako nema stručnu službu za provedbu lovnogospodarskih planova (članak 57. stavak 1.)
10. ako nema lovočuvarsku službu (članak 58. stavak 1.)
11. ako nema lovника (članak 59. stavak 1.)
12. ako lovi ili dopusti lov divljači u lovištu suprotno lovnogospodarskim planovima (članak 60. stavak 2.)
13. ako lovi smeđeg medvjeda, mačku divlju ili dabra suprotno odredbi članka 60. stavka 3. ovoga Zakona
14. ako bez odgode ne prijavi lovnom inspektoru odstrel ranjene ili bolesne divljači u vrijeme lovostaja i u vrijeme trajanja privremene zabrane lova divljači uz priloženo uvjerenje nadležne veterinarske službe (članak 62. stavci 1. i 2.)
15. ako ne izvrši naredbu o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači (članak 64.)
16. ako lovi ili dopusti lov divljači kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)
17. ako lovi ili dopusti lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)
18. ako lovi ili dopusti lov osobi koja nema uza se važeću lovačku iskaznicu i izdano pisano dopuštenje za lov divljači (članak 67. stavak 1.)

19. ako odstreljuje ili dopusti odstrel divljači lovcu koji nema uza se važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)

20. ako ne izdaje dokumentaciju u skladu s podzakonskim propisom iz članka 67. stavka 6. ovoga Zakona

21. ako lovi ili dopusti lov divljači lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci od 1. do 4.)

22. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

23. ako lovnom inspektoru ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

24. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23. i 24. ovoga članka kaznit će se korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 93.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik:

1. ako vidljivo na određenim mjestima ne obilježi granice lovišta (članak 13. stavak 4.)

2. ako lovi bez uplaćenih sredstava (članak 30. stavak 3. i članak 41. stavak 4.)

3. ako ne donese lovnogospodarsku osnovu u propisanom roku (članak 45. stavci 1. i 2.)

4. ako ne donese program uzgoja divljači u propisanom roku (članak 46. stavak 2.)

5. ako povjeri izradu lovnogospodarskih planova te njihovih revizija pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije licencirana (članak 49. stavak 1.)

6. ako u roku ne dostavi propisane podatke za Središnju lovnu evidenciju (članak 51. stavak 3.)

7. ako ne smanjuje broj divljači koja čini štetu drugoj divljači i ostalim životinjskim vrstama, usjevima, stoci, šumama, ribnjacima, drugim vodama i ostaloj imovini na podnošljiv broj (članak 54. stavak 1. točka 8.)

8. ako ne spašava divljač od elementarnih nepogoda (članak 54. stavak 1. točka 9.)

9. ako ne podiže i ne održava lovnogospodarske i lovnotehničke objekte (članak 54. stavak 1. točka 11.)

10. ako ne postupi u skladu s rješenjem Ministarstva (članak 63. stavci 1. i 7.)

11. ako ne omogući u lovištu rad znanstvenoistraživačkih i znanstveno-nastavnih ustanova (članak 65. stavak 1.)

12. ako lovi ili dopusti lov sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona

13. ako lovi ili dopusti lov s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona

14. ako ne ocijeni trofej divljači, iznosi, omogući ili dopusti iznijeti trofej divljači iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista odnosno ne vodi propisanu evidenciju o trofejima divljači (članak 71. stavci 1., 3. i 4.)

15. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

16. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

17. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

18. ako ne izdaje potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova na propisan način (članak 75. stavci 5. i 11.)

19. ako ne poduzima prijeko potrebne mjere za sprječavanje šteta od divljači (članak 76. stavak 1.)

20. ako ne postupi po rješenju nadležnog tijela (članak 77. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 5., 7., 8., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19. i 20. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) kaznit će se korisnik te površine kaznom od 7000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 3000,00 do 7000,00 kuna.

Članak 94.

(1) Novčanom kaznom od 7000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba (obrtnik) koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova ako:

1. ne provodi lovnogospodarske planove (članak 48. stavak 2.)
  2. u roku ne dostavi propisane podatke iz članka 51. stavka 3. ovoga Zakona
  3. stručne poslove obavlja protivno odredbama članka 57. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2000,00 do 5000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova novčanom kaznom od 5000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 95.

Novčanom kaznom od 3000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovočuvar ako obavlja dužnost suprotno odredbama članka 58. stavaka od 2. do 5. ovoga Zakona.

Članak 96.

Novčanom kaznom od 3000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovnik ako obavlja dužnost suprotno odredbama članka 59. stavaka 3. i 5. ovoga Zakona.

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako lovi ili uznemirava ženku dlakave divljači kada je visoko bređa ili dok vodi situ mladunčad ili pernatu divljač, dok sjedi na jajima ili dok hrani mladunčad, za vrijeme hibernacije te ako uništava ili dopusti uništavanje ili prisvajanje mladunčadi, uništavanje ili oštećivanje legla, gnijezda ili jaja divljači (članak 55. stavak 1.)
2. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)
3. ako vlasnici pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona
4. ako provodi rad od utjecaja na divljač bez dopuštenja Ministarstva (članak 65. stavak 2.)
5. ako ne obilježi površine na kojima se obavlja znanstvenoistraživački ili znanstveno-nastavni rad i ako o tom radu za proteklu godinu u roku ne podnese izvješće Ministarstvu (članak 65. stavak 4.)
6. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)
7. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

8. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)

9. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova, bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

10. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

11. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

12. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

13. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)

14. ako lovnom inspektoru ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

15. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 3000,00 do 5000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom od 5000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako lovi ili uznemirava ženku dlakave divljači kada je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad ili pernatu divljač, dok sjedi na jajima ili dok hrani mladunčad, za vrijeme hibernacije te uništava ili dopusti uništavanje ili prisvajanje mladunčadi, uništavanje ili oštećivanje legla, gnijezda ili jaja divljači (članak 55. stavak 1.)

2. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)

3. ako vlasnici pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona

4. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)

5. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

6. ako lovi divljač bez uza se važeće lovačke iskaznice i prethodno izdanog pisanog dopuštenja lovoovlaštenika (članak 67. stavak 1.)
7. ako odstreljuje divljač, a nema uza se važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)
8. ako se bez pisanog dopuštenja lovoovlaštenika uza se kreće lovištem s oružjem (članak 67. stavak 3.)
9. ako lovi divljač lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci od 1. do 4.)
10. ako lovi sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona
11. ako lovi s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona
12. ako ne omogući ocjenjivanje stečenog trofeja divljači, a koji podliježe vrednovanju (članak 71. stavak 1.)
13. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)
14. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)
15. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)
16. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)
17. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)
18. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)
19. ako lovnom inspektor ne omogući provedbu inspeksijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)
20. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

Članak 99.

Za prekršaj iz članka 92. stavka 1. točaka 2., 3., 8., 12., 13., 16., 17., 18., 19., 20., 21., članka 93. stavka 1. točaka od 11. do 17. i članka 98. stavka 3. točaka 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16. ovoga Zakona počinitelju se uz novčanu kaznu mogu izreći i zaštitne mjere:

- oduzimanja lovačke iskaznice u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine
- zabrane lova za fizičku osobu odnosno obavljanje djelatnosti lova lovoovlašteniku u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine.

- PRILOZI**
- **Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa**
  - **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**

PRILOG 4.:**OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA**

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Stručni nositelji:	Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva	
1.2.	Naziv propisa:	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu	
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformrska mjera:	Da/Ne: Ne	Naziv akta: Opis mjere:
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: Ne	Naziv pravne stečevine:
2.	UTVRĐIVANJE PROBLEMA		
2.1.	<p>Praćenjem provedbe Zakona o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) uočene su poteškoće u provedbi i tumačenju pojedinih odredbi koje utječu na učinkovitost sustava upravljanja lovištima, provedbu lovnogospodarskih planova i financijsku održivost lovnog gospodarstva.</p> <p>Problemi su se osobito očitovali u:</p> <ul style="list-style-type: none"> • primjeni odredbi koje se odnose na dodjelu i zakup prava lova te provedbu ugovora o koncesijama, • nepostojanju jasnih mehanizama za usklađivanje visine naknada za pravo lova i koncesije s tržišnim uvjetima • nejasnim odredbama o odgovornosti za štete od divljači, što je dovelo do brojnih sporova između lovoovlaštenika i korisnika zemljišta • nedovoljnoj preciznosti prekršajnih odredbi, što otežava djelotvoran inspekcijski nadzor • ograničenim fiskalnim kapacitetima za provedbu određenih mjera gospodarenja divljači i sprječavanju šteta. <p>Uočen je i problem nedostatne pravne sigurnosti lovoovlaštenika i koncesionara, osobito u pogledu trajanja, produljenja i financijskih uvjeta ugovora o zakupu i koncesiji prava lova. Analiza provedbe pokazala je da trenutačni zakonski okvir nije u potpunosti prilagođen gospodarskim i ekološkim promjenama te ne osigurava dovoljno predvidiv i stabilan sustav upravljanja lovstvom.</p> <p>Dionici i adresati propisa - Hrvatski lovački savez, lovoovlaštenici lovačke udruge u više su navrata ukazivali na potrebu jasnijeg uređenja kriterija za zakup, jednostavnijih postupaka i financijski pravednijeg modela naknada.</p> <p>S obzirom na navedeno, utvrđeno je da važeći Zakon ne omogućava optimalno funkcioniranje sustava lovnog gospodarenja te da su potrebne izmjene radi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • otklanjanja nejasnoća u provedbi, • osiguravanja pravne i financijske stabilnosti, • unaprjeđenja nadzora, zaštite divljači i odgovornog gospodarenja prirodnim resursima. 		
2.2.	Izvor podataka:		
	Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva		

3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA
3.1.	<p>Opis posebnog cilja</p> <p>Provedbom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu želi se uspostaviti uređen, transparentan i održiv sustav gospodarenja lovištima i divljači koji će osigurati pravnu sigurnost, pravedno financiranje i učinkovitu provedbu lovnog gospodarenja na razini cijele Republike Hrvatske.</p> <p>Posebni cilj odnosi se na stvaranje predvidivog i pravednog okvira za upravljanje pravom lova, zakupom i koncesijama te jačanje nadzora i učinkovitosti sustava kroz jasnije propise, digitalnu evidenciju i financijsko usklađivanje s tržišnim uvjetima.</p>
3.2.	<p>Opis svrhe propisa</p> <p>Svrha donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu jest unaprijediti postojeći zakonski okvir lovnog gospodarenja radi osiguranja pravne sigurnosti, transparentnosti, financijske održivosti i učinkovitosti u provedbi sustava upravljanja lovištima i divljači u Republici Hrvatskoj.</p> <p>Predmet uređenja odnosi se na pitanja dodjele, zakupa i koncesije prava lova, usklađivanja visine naknada, gospodarenja lovištima, odgovornosti za štete od divljači, nadzora i prekršajnih odredbi.</p> <p>Bitna rješenja koja se predlažu uključuju:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uvođenje referentnih iznosa i obveze usklađivanja godišnjih naknada za zakup i koncesiju prava lova na temelju prosječnih tržišnih vrijednosti i makroekonomskih pokazatelja • uređenje postupka davanja u zakup, uz prednost dosadašnjim koncesionarima i domicilnim udrugama koje ispunjavaju propisane uvjete • promjena rasporeda sredstava od godišnjih naknada za pravo lova u korist jedinica regionalne (područne) samouprave • dodatno razrađivanje sustava odgovornosti za štete od divljači, s naglaskom na obvezu prevencije i suradnje između lovoovlaštenika i korisnika zemljišta • omogućavanje praktičnog osposobljavanja sigurnog rukovanja lovačkim oružjem • preciziranje prekršajnih odredbi i mjera inspeksijskog nadzora, uključujući mogućnost naplate kazni na mjestu počinjenja prekršaja. <p>Provedbom Zakona stvaraju se preduvjeti za uravnoteženo i odgovorno gospodarenje divljači i lovištima, jača se suradnja između države, regionalne (područne) samouprave i lovoovlaštenicima, te osigurava održivo financiranje i učinkovit nadzor nad provedbom zakonskih obveza.</p>
3.3.	<p>Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja</p> <p>Tijekom pripreme Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu razmotrena su i druga moguća normativna i nenormativna rješenja za postizanje posebnih ciljeva propisa.</p> <p>1. Normativna rješenja</p> <p>a) Donošenje novog Zakona o lovstvu</p> <p>Razmatrana je mogućnost donošenja potpuno novog Zakona o lovstvu kojim bi se sustavno uredilo cijelo područje lovstva, uključujući organizaciju, gospodarenje, nadzor i financiranje. Ova opcija je odbačena jer postojeći zakonski okvir još uvijek pruža adekvatne temeljne odredbe, a utvrđeni problemi odnose se pretežito na pojedine članke i provedbene mehanizme.</p>

	<p>b) Donošenje izmjena i dopuna postojećeg Zakona (odabrana rješenje) Izmjene i dopune omogućuju ciljano rješavanje uočenih problema u praksi bez narušavanja postojećeg sustava i s najmanjim administrativnim opterećenjem. Ovo rješenje je učinkovito, provediva i vremenski realno, te stoga odabrana kao najprimjerenije.</p> <p>2. Nenormativna rješenja</p> <p>a) Ne poduzimati normativnu aktivnost (zadržati postojeće stanje) Ova opcija je odbijena jer bi dovela do daljnje neujednačenosti u primjeni zakona, nastavka postojećih poteškoća u gospodarenju lovištima i povećanja broja upravnih i sudskih postupaka. Ne bi se postigli ciljevi financijske održivosti ni pravne sigurnosti.</p> <p>b) Informativne i edukativne kampanje Mogle bi doprinijeti boljem razumijevanju postojećih obveza, ali ne mogu otkloniti pravne i strukturne nedostatke postojećeg zakona niti stvoriti jasne financijske i upravne mehanizme potrebne za učinkovitu provedbu.</p> <p>Odabrana normativna rješenje - izmjene i dopune važećeg Zakona o lovstvu - pokazalo se najprikladnijim, najdjelotvornijim i najrealnijim putem za ostvarenje posebnih ciljeva propisa, jer omogućuje rješavanje konkretnih problema u praksi, uz zadržavanje stabilnosti sustava i bez dodatnog fiskalnog opterećenja.</p>	
3.4.	Izvor podataka:	
	Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva	
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA	
4.1.	<p>Posebni cilj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - unaprijediti pravni okvir i osigurati jedinstvenu provedbu sustava davanja zakupa prava lova - uspostaviti transparentan i pravedan sustav određivanja i usklađivanja naknada za pravo lova - smanjiti broj sporova i nejasnoća u vezi sa štetama od divljači - ojačati sustav nadzora i učinkovitost inspekcijskog djelovanja i praktične osposobljenosti kadrova - osigurati održivo gospodarenje divljači i očuvanje biološke raznolikosti. 	
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:	Adresati:
	<p>Predložene izmjene i dopune Zakona o lovstvu imaju pozitivan učinak na gospodarski sustav lovnog gospodarenja te pridonose većoj stabilnosti i predvidivosti tržišnih odnosa između davatelja prava lova i lovoovlaštenika.</p> <p>Zakon doprinosi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • povećanju transparentnosti i pravednosti tržišta zakupa i koncesija prava lova • uspostavi predvidivog financijskog sustava kroz referentne iznose i usklađivanje naknada s tržišnim kretanjima 	<p>Lovozakupnici i koncesionari prava lova Hrvatski lovački savez i županijski lovački savezi i njihovi članovi</p>

	<ul style="list-style-type: none"> povećanju ulaganja u lovno-turističku infrastrukturu, objekte i opremu rastu prihoda državnog i županijskih proračuna smanjenju rizika dugoročnog financijskog podcjenjivanja prirodnog resursa, odnosno prava lova kao gospodarske vrijednosti. <p>Zakon ne stvara nove fiskalne obveze niti dodatno administrativno opterećenje za poduzetnike.</p>	
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Predložene izmjene i dopune Zakona o lovstvu ne zahvaćaju područje koje bi moglo imati učinke na održivi razvoj.	Nisu utvrđeni adresati u području održivog razvoja.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:
	Nije utvrđen izravan učinak u području socijalne skrbi.	Nisu utvrđeni adresati u području socijalne skrbi.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:
	Nije utvrđen izravan učinak u području zaštite ljudskih prava.	Nisu utvrđeni adresati u području zaštite ljudskih prava
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci u drugim područjima.	Nisu utvrđeni adresati u drugim područjima.
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	<p>Utvrđeni učinci su pretežito pozitivni. Izravne koristi: povećanje proračunskih prihoda, stabilniji ugovorni odnosi i poticanje investicija u lovno gospodarstvo. Troškovi za adresate su minimalni, vezani uz prilagodbu novim procedurama.</p> <p>Zakonom se uređuje revalorizacija odnosno usklađivanje postojeće godišnje naknade za pravo lova, čime se osigurava usklađenost naknada s tržišnim i makroekonomskim kretanjima. Time se ne uvode nove vrste davanja, već se postojeći financijski odnosi prilagođavaju realnim gospodarskim uvjetima.</p> <p>Ukupno: pozitivan gospodarski učinak, bez rizika za tržišnu stabilnost te neutralan do blago pozitivan fiskalni učinak.</p>	
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati.	
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati.	
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati.	
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati u drugim područjima.	
5.6.	Izvor podataka:	
	Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	

6.1.	<p>Savjetovanje s javnošću na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa provedeno je u razdoblju od 19. ožujka do 20. travnja 2026. putem portala e-Savjetovanja.</p> <p>Na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu pristiglo je 175 komentara. Odgovori na primjedbe koje su zaprimljene putem portala e-Savjetovanja su navedeni u Izvješću o provedenom savjetovanju.</p> <p>Na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa pristiglo je 5 komentara. Svi komentari su primljeni na znanje, uz obrazloženja koja se nalaze u Izvješću o provedenom savjetovanju.</p>		
6.2.	<p>Konzultacije:</p> <p>Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu dostavljen je na mišljenje nadležnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske.</p> <p>Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa dostavljen je Uredu za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske.</p>		
7.	ZAKLJUČAK		
7.1.	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> <p>Pozitivni učinci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Veća pravna sigurnost i predvidivost u sustavu lovnog gospodarenja. - Povećanje prihoda državnog i županijskih proračuna. - Transparentnije i realnije određivanje naknada. <p>Održivo gospodarenje divljači i zaštita biološke raznolikosti.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jačanje lokalnih zajednica i poticanje ulaganja u lovno-turističku infrastrukturu. - Uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade šteta od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika zemljišta. </td> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> <p>Negativni učinci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Privremeno administrativno prilagođavanje lovozakupnika i koncesionara novim propisima. - Potreba dodatne edukacije korisnika sustava o novim procedurama. </td> </tr> </table>	<p>Pozitivni učinci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Veća pravna sigurnost i predvidivost u sustavu lovnog gospodarenja. - Povećanje prihoda državnog i županijskih proračuna. - Transparentnije i realnije određivanje naknada. <p>Održivo gospodarenje divljači i zaštita biološke raznolikosti.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jačanje lokalnih zajednica i poticanje ulaganja u lovno-turističku infrastrukturu. - Uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade šteta od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika zemljišta. 	<p>Negativni učinci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Privremeno administrativno prilagođavanje lovozakupnika i koncesionara novim propisima. - Potreba dodatne edukacije korisnika sustava o novim procedurama.
<p>Pozitivni učinci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Veća pravna sigurnost i predvidivost u sustavu lovnog gospodarenja. - Povećanje prihoda državnog i županijskih proračuna. - Transparentnije i realnije određivanje naknada. <p>Održivo gospodarenje divljači i zaštita biološke raznolikosti.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jačanje lokalnih zajednica i poticanje ulaganja u lovno-turističku infrastrukturu. - Uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade šteta od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika zemljišta. 	<p>Negativni učinci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Privremeno administrativno prilagođavanje lovozakupnika i koncesionara novim propisima. - Potreba dodatne edukacije korisnika sustava o novim procedurama. 		
7.2.	<p>Ukupna procjena pokazuje da su učinci predloženih izmjena pretežito pozitivni. Zakon doprinosi učinkovitijem, transparentnijem i održivijem sustavu upravljanja lovištima, s jasnim financijskim i nadzornim mehanizmima.</p> <p>Provedbom propisa ostvarit će se uravnotežen razvoj lovstva, jačanje lokalne uključenosti i očuvanje prirodnih resursa Republike Hrvatske, bez stvaranja novih fiskalnih ili administrativnih opterećenja.</p>		
8.	PRILOZI:		
8.1	Dokumenti u prilogu: Nema priloga.		
9.	OPJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA		
	<p>Potpis:</p> <p>Datum: 28. lipnja 2026.</p>		

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju – Savjetovanje s javnošću za Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, ŠUMARSTVA I RIBARSTVA
Svrha dokumenta	Cilj izmjene i dopune Zakona o lovstvu je unapređenje postojećeg zakonodavnog okvira radi osiguranja učinkovitijeg, transparentnijeg i financijski održivog sustava gospodarenja lovištima i divljači u Republici Hrvatskoj.
Datum dokumenta	19.05.2026.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Zakon
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu
Ādinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	42.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, ŠUMARSTVA I RIBARSTVA
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Uz predstavnike Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Ministarstva financija, Ministarstva unutarnjih poslova i Državnog inspektorata, u radu povjerenstva sudjelovali su predstavnici Hrvatskog lovačkog saveza, Hrvatske udruge poslodavaca i Hrvatske zajednice županija.
Āe li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Āe, na stranicama eSavjetovanja od 19.03. do 20.04.2026.

<p>Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?</p>	<p>ANSOE INVESTICIJE DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA GRAĐENJE I POSLOVANJE NEKRETNINAMA, BIO3 JEDNOSTAVNO DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA USLUGE, EURO-TIM DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA POLJOPRIVREDU I USLUGE, FORTIUS DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA GRAĐEVINARSTVO I TRGOVINU, HRVATSKE CESTE D.O.O., HRVATSKI SAVEZ UDRUGA PRIVATNIH ŠUMOVLASNIKA, KARLOVAČKA ŽUPANIJA, KOPRIVNIČKO-KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA, LOVAČKA UDRUGA "FAZAN" KUTINA, LOVAČKA UDRUGA "SIVI SOKOL" KRSTINJA, PAN, UDRUGA ZA ZAŠTITU OKOLIŠA I PRIRODE, PRIJATELJI ŽIVOTINJA, TOMAŠIĆ SAŠA, TRAKO-AGROLUDBREG DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA GOSPODARSKO PODUZETNIŠTVO, UDRUGA BIOM, UPRAVA DOBRA, OBRT ZA TRGOVINU I USLUGE, VL. NIKOLAUS PETER DRASKOVICH, VELIKI BUKOVEC, DRAVSKA 7, UPRAVA ZA CESTE VUKOVARSKO-SRIJEMSKJE ŽUPANIJE, ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE, ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE VIROVITIČKO-PODRAVSKE ŽUPANIJE, fizičke osobe broj komentara: 175</p>
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Odgovori na primjedbe koje su zaprimljeni putem portala e-savjetovanja su navedeni u izvješću o provedenom savjetovanju</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala financijske troškove.</p>

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću za Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1.	ANSOE INVESTICIJE DRUŠTVO S OGRANIČENO M ODGOVORNO ŠĆU ZA GRAĐENJE I POSLOVANJE NEKRETNINA MA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>U ovaj Prijedlog zakona nužno je jasno unijeti mogućnost raskida koncesije odnosno oduzimanja prava lova lovoovlašteniku koji trajno ne izvršava svoje obveze, ne provodi propisane mjere i nalazi se u stalnom sukobu s poljoprivrednicima na području lovišta. Posebno je to važno u slučajevima neprovođenja naredbi Ministarstva ili županije, osobito mjera za potpuno ili intenzivno smanjenje brojnog stanja divljih svinja radi sprječavanja širenja afričke svinjske kuge.</p> <p>Korektni i odgovorni lovoovlaštenici ionako nemaju problem s poljoprivrednicima, niti poljoprivrednici imaju problem s njima. Problem su oni koji svoje obveze ne izvršavaju, ne postupaju po naloženim mjerama i pritom godinama proizvode štetu, sukobe i pravnu nesigurnost na terenu.</p> <p>Zato zakon mora jasno propisati da su neprovođenje propisanih mjera, ignoriranje naredbi nadležnih tijela i trajno neodgovorno postupanje prema poljoprivrednicima izričit razlog za raskid koncesije odnosno oduzimanje prava lova. Bez toga zakon i dalje štiti neodgovorne lovoovlaštenike, a ne javni interes i oštećene poljoprivrednike.</p>	Nije prihvaćen	Pitanje prestanka prava lova i raskida ugovora o koncesiji već je u potpunosti uređeno važećim odredbama Zakona o lovstvu te Zakona o koncesijama.
2.	EURO-TIM DRUŠTVO S OGRANIČENO M ODGOVORNO ŠĆU ZA POLJOPRIVR EDU I USLUGE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Komentar na članak 79.</p> <p>Predloženi članak 79. je tendenciozan i neprihvatljiv jer praktično oslobađa lovoovlaštenika odgovornosti, a teret zaštite i troškova prebacuje na oštećenika. Važeći tekst već sada među "dopuštenim radnjama i zahvatima" navodi ograđivanje dobara, ciljano čuvanje dobara i istjerivanje divljači, a zatim propisuje da oštećenik koji te mjere ne poduzima nema pravo na naknadu štete. To znači da se poljoprivredniku poručuje da je sam kriv za štetu ako nije ogradio svoju parcelu i sam spriječio ulazak divljači. Takav pristup je pravno i životno neprihvatljiv.</p> <p>Ako bi se takva logika prihvatila, onda bi ispalo da svatko može pustiti životinje na tuđu površinu, a odgovornost bi bila na vlasniku zemljišta jer se nije ogradio. To je apsurdno. Obveza da oštećenik mora o svom trošku ograđivati svoje dobro da bi uopće mogao tražiti naknadu štete nije zaštita prava vlasništva, nego prebacivanje odgovornosti s onoga tko gospodari divljači na onoga tko trpi štetu. Članak 76. doduše propisuje da su i lovoovlaštenik i oštećenik dužni poduzimati prijeko potrebne mjere radi sprječavanja štete, ali članak 79. i članak 80. u praksi uvjetuju odgovornost lovoovlaštenika time da je</p>	Nije prihvaćen	Sprječavanje šteta od divljači temelji se na načelu suradnje i poduzimanja mjera s obje strane – i lovoovlaštenika i posjednika zemljišta. Obveza poduzimanja „prijeko potrebnih mjera“ od strane oštećenika (poput uporabe repelenata ili mehaničkih prepreka koje dostavlja lovoovlaštenik) standardna je praksa kojom se minimizira rizik, ali ne oslobađa lovoovlaštenika odgovornosti.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>upravo oštećenik prethodno poduzeo sve mjere iz članka 79.</p> <p>Posebno je neprihvatljivo što se od oštećenika traži "istjerivanje divljači", iako je kod divljih svinja to često opasno, neučinkovito i bez odgovarajućih ovlasti praktično nemoguće provesti. Istodobno, zakon ograničava lov i odstrel u okviru sustava prava lova i lovoovlaštenika, pa je potpuno nelogično da se od poljoprivrednika traži da sam rješava problem divljači, a nema stvarne zakonske alate da to učini.</p> <p>Osim što je sadržajno nepravedan, članak je i loše formuliran. U jednom dijelu od oštećenika se traži da postavlja zaštitu, koristi sredstva i poduzima radnje, a u drugom dijelu mu se prijeti gubitkom prava na naknadu ako nešto ne poduzme ili ukloni sredstva za sprječavanje štete. Takav tekst je nejasan, kontradiktoran i ostavlja širok prostor za proizvoljno tumačenje uvijek na štetu poljoprivrednika.</p> <p>Stoga tražimo da se članak 79. izmijeni tako da se jasno propiše:</p> <p>1. da je lovoovlaštenik odgovoran osigurati da divljač kojom gospodari ne ulazi na tuđe poljoprivredne površine i ne uzrokuje štetu2. da oštećenik ima pravo organizirati čuvarsku službu na svojim poljoprivrednim površinama radi zaštite usjeva i imovine3. da, ako oštećenik za tu čuvarsku službu angažira lovce iz drugih lovačkih društava ili je sam lovac, ima pravo odstrela divljači isključivo na vlastitim poljoprivrednim površinama, u svrhu neposredne zaštite od štete.</p> <p>Sve drugo je samo pokušaj da se zakonski legalizira postojeća neodgovornost lovoovlaštenika, a poljoprivrednika prisili da sam plaća, sam čuva, sam ograđuje i sam trpi štetu. Takav članak ne štiti oštećenika, nego štiti sustav koji je godinama neučinkovit i nepravedan.</p>		
3.	ANSOE INVESTICIJE DRUŠTVO S OGRANIČENO M ODGOVORNO ŠĆU ZA GRADENJE I POSLOVANJE NEKRETNINA MA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Poštovani,</p> <p>Predloženi članak 82. je nepravedan, neprovediv u praksi i u potpunosti prebacuje teret štete, dokazivanja i troškova na poljoprivrednika, odnosno oštećenika. Potpuno je nedopustivo da poljoprivrednik kojemu divljač, osobito divlje svinje, više puta tijekom godine uništava usjeve na istoj parceli, svaki put iznova mora o vlastitom trošku prijavljivati štetu, angažirati sudskog vještaka, plaćati odvjetnika i pokretati sudski postupak koji traje godinama, dok lovoovlaštenik za svoje nepostupanje ne snosi gotovo nikakvu stvarnu posljedicu.</p> <p>Ovakvo zakonsko rješenje u stvarnosti ne štiti oštećenika, nego štiti pasivnost i neodgovornost lovoovlaštenika. Ako</p>	Nije prihvaćen	Cilj članka 82. je upravo poticanje dogovora. Propisivanje „automatske odgovornosti“ bez provedenog dokaznog postupka bilo bi protuustavno i narušilo bi načelo jednakosti strana pred zakonom, jer bi se lovoovlašteniku oduzelo pravo da osporava visinu ili osnovanost štete (npr. je li šteta doista nastala od divljači ili od drugih uzroka). Prema općim načelima odštetnog prava, onaj tko tvrdi da je pretrpio štetu dužan je tu štetu i dokazati. Postupak prijave i dokazivanje, standardni je pravni put u svim situacijama gdje se ne postigne izvansudska nagodba.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>lovoovlaštenik ne izađe na teren, ne utvrdi štetu i ne pokuša postići sporazum, sav rizik i sav trošak ostaju na onome tko je već pretrpio štetu. To nije pravna zaštita, nego institucionalno prebacivanje odgovornosti na poljoprivrednika.</p> <p>Smatramo da se ovakav model više ne može opravdavati niti tolerirati. Ako je šteta prijavljena u zakonskom roku, lovoovlaštenik mora imati jasnu i obvezujuću dužnost da izađe na teren, izvrši očevid i pokuša postići dogovor s oštećenikom. Ako to ne učini, mora automatski snositi odgovornost za štetu i troškove daljnjeg postupka. Sve drugo je otvoreno pogodovanje nepostupanju lovoovlaštenika na štetu poljoprivrednika koji već trpe ozbiljne i ponavljajuće gubitke.</p> <p>Predloženi članak u ovom obliku ne uspostavlja ravnotežu prava i obveza, nego legalizira situaciju u kojoj oštećenik plaća sve, a odgovorna strana može ne učiniti ništa. Takvo rješenje smatramo neprihvatljivim i tražimo njegovu jasnu izmjenu.</p>		
4.	PAOLO LUKEŽ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE ISTARSKE ŽUPANIJE</p> <p>Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i dalje nije dovoljno dobro regulirano pitanje odgovornosti upravitelja cesta u situaciji kada na strani vozača nije utvrđeno protupravno postupanje a šteta nije nastala zbog provođenja lova. Odredbe predloženih izmjena i dopuna Zakona trebale bi se uskladiti u tom dijelu s odredbom članka 50. Zakona o cestama na način da se izričito utvrdi odgovornost upravitelja cesta samo ukoliko upravitelj ceste nije na zahtjev osobe koja gospodari lovištem postavilo odgovarajuću prometnu signalizaciju.</p> <p>Stoga predlažemo da se u članku 80. u novopredloženom stavku 6. iza alineje koja glasi „lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova“ doda još jedna alineja koja će glasiti:</p> <p>„pravna osoba koja upravlja javnom cestom, ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima“,</p> <p>te da se novopredloženi stavak 7. istog članka izmijeni na način da se nakon riječi „lovoovlaštenika“ dodaju riječi „i pravne osobe koja upravlja javnom cestom“</p>	Nije prihvaćen	Odgovornost upravitelja javnih cesta za nalete vozila na divljač već je uređena člankom 50. stavkom 2. Zakona o cestama. Ponovno normiranje ili uvođenje istovrsnih odredbi u Zakon o lovstvu protivno je nomotehničkim pravilima o izbjegavanju dvostrukog reguliranja istog pravnog pitanja kroz različite zakone, što bi moglo narušiti pravnu sigurnost i ujednačenu sudsku praksu. Predloženi stavak 7. propisuje situacije u kojima na strani vozača i lovoovlaštenika nema dokazanog propusta. Ako bi se utvrdilo da je do štete došlo zbog nedostatka signalizacije za koju je odgovoran upravitelj ceste, primijenile bi se izravne odredbe matičnog Zakona o cestama.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
5.	PAOLO LUKEŽ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE ISTARSKÉ ŽUPANIJE</p> <p>Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu kao cilj navodi se uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade štete od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika zemljišta. Nadalje u pogledu učinkovitosti cilj je ne stvarati nova fiskalna ili administrativna opterećenja.</p> <p>Ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu, preciznije gledajući u dijelu kojim se uređuje uzrok i odgovornost za štetu od divljači za istaknuti su sljedeće predložene izmjene:</p> <p>A) „Članak 19.“</p> <p>U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe ove glave.</p> <p>Ovim člankom propisuje se da se u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači primjenjuju samo i isključivo odredbe Zakona o lovstvu.</p> <p>Do sada važeće: U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi ako ovaj ne propisuje drukčije.</p> <p>Ovim prijedlogom se isključuje mogućnost postupanja sukladno Zakonu o obveznim odnosima kojim Zakonom je detaljnije i pravednije uređena odgovornost za štetu: objektivna odgovornost i odgovornost po osnovi krivnje.</p> <p>Predloženo bi imalo svoj smisao kada bi smo govorili o uzroku i odgovornostima za štetu koja se događa isključivo u prostoru lovišta.</p> <p>Međutim, kada govorimo o javnim cestama kao mjestu štetnog događaja, tada je primjena odredbi Zakona o obveznim odnosima ključna s obzirom da je „divljač“ koja se nalazi na javnoj cesti OPASNA STVAR, a upravo Zakon o obveznim odnosima člancima 1045.st.3 te člankom 1063. propisuje sljedeće:</p> <p>„članak 1045.st.3.“</p> <p>Za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju (princip objektivne odgovornosti)</p> <p>„ članak 1063.“</p> <p>Šteta nastala od opasne stvari potječe od te stvari.</p> <p>Stoga, iako je člankom 50. Zakona o cestama uređena odgovornost i naknada štete od divljači po osnovi krivnje, u članku 19. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i nadalje bi bilo važno zadržati</p>	Nije prihvaćen	<p>Namjera predlagatelja pri propisivanju isključive primjene Zakona o lovstvu u pogledu odgovornosti za štetu od divljači i na divljači jest postizanje potpune pravne izvjesnosti i unificiranje sudske prakse. Divljač je biološki resurs, prirodna pojava i slobodno živo biće čije je kretanje uvjetovano prirodnim nagonima, a ne kontrolom čovjeka stoga ne može biti tretirana kao „opasna stvar“ u smislu Zakona o obveznim odnosima dok se kreće izvan neposrednog nadzora čovjeka, a što potvrđuje i pravna teorija i recentnija sudska praksa.Zakon o lovstvu, kao lex specialis, detaljno i stručno uređuje specifične situacije nastanka štete od divljači. Dosadašnja korelacija sa ZOO-om, kao općim propisom, stvarala je pravnu nesigurnost i dovodila do kontradiktornih sudskih odluka. Upravo širina i općenitost ZOO-a onemogućavaju postizanje cilja ovog Prijedloga – smanjenje broja dugotrajnih sporova. Pravna sigurnost ne postiže se zadržavanjem općih odredbi koje omogućuju proizvoljna tumačenja, već jasnim propisivanjem odgovornosti po osnovi krivnje, što je temelj novopredloženog članka 80.Osnovna intencija ovog Zakona je napuštanje modela pretpostavljene odgovornosti lovoovlaštenika za kretanje divljači koje nije uzrokovano ljudskom radnjom. Divljač je, kao što je već navedeno, živo biće, a njezino uobičajeno kretanje ne predstavlja djelatnost lovoovlaštenika. Odgovornost lovoovlaštenika može postojati samo kada on svojom aktivnom radnjom (poput skupnog lova) izravno utječe na kretanje divljači tako da ona izlazi na prometnicu. Brisanje riječi „skupnog“ vratilo bi sustav na neodrživo stanje u kojem lovoovlaštenik odgovara za prirodne procese na koje nema utjecaj.Stavak 7. uvodi pravednu raspodjelu rizika u situacijama kada se utvrdi da niti vozač niti lovoovlaštenik nisu počinili propust. Tvrdnja da će to dovesti do prelijevanja tužbi na upravitelje cesta nije razlog za nametanje neosnovane odgovornosti lovoovlaštenicima. Odgovornost upravitelja cesta i dalje ostaje uređena matičnim Zakonom o cestama, te se ovaj Zakon ne može koristiti kao alat za izbjegavanje obveza koje proizlaze iz održavanja javnih cesta i sigurnosti prometa.Činjenica da su javne ceste zakonom definirane kao površine na kojima se ne ustanovljuje lovište ne znači da su one izuzete iz biološkog konteksta prostora. Divljač ne poznaje administrativne granice, a njezino kretanje preko prometnica je prirodna pojava. Stoga je nužno da i korisnici tih površina sudjeluju u sustavu zaštite kroz Programe zaštite divljači, kako bi se osigurala javna sigurnost i zaštita samog biološkog resursa Obveza</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>trenutno važeće odredbe Zakona budući da pružaju veću pravnu sigurnost od predloženog.</p> <p>B) Članak 22.</p> <p>U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ali samo ako je oštećenik poduzeo sve prikladne radnje te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete. Teret dokaza daje pravodobno poduzeo sve prikladne radnje je na oštećeniku.“.</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje na sljedeći način:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi - lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. <p>Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7.</p> <p>„(7) Ako se utvrdi da na strani vozača i lovovlaštenika nema propusta jer su poduzeli sve radnje koje su u njihovoj moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta bude manja, svatko snosi svoju štetu iz tog štetnog događaja.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.</p> <p>U st. 1. ovoga članka se propisuje odgovornost lovoovlaštenika koja je u uzročno - posljedičnoj vezi s poduzetim mjerama zaštite svoje imovine od strane samog oštećenika, te se teret dokazivanja stavlja na stranu osobe koja je pretrpila štetu a odgovornost lovoovlaštenika postoji samo ukoliko oštećenik dokaže da je poduzeo prikladne mjere zaštite svoje imovine.</p> <p>Posebno dvojbena je odredba naznačena u članku 22.st.6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu gdje predlagatelj iskazuje namjeru preciznijeg uređenja odgovornosti za štete nastale naletom vozila na divljač odnosno preciznije bi bilo naletom DIVLJAČI NA VOZILA JER GOVORIMO O SITUACIJAMA KADA DIVLJAČ IZAĐE IZVAN GRANICA LOVIŠTA NA PROMETNICU GDJE JE UOBIČAJENO I NORMALNO DA SE NJOME KREĆU VOZILA A NE DIVLJAČ.</p> <p>Ovim prijedlogom se određuje odgovornost po načelu krivnje ali s preciznom definiram pretpostavkama:</p>		<p>izrade Programa zaštite divljači za površine na kojima je zabranjeno ustanovljenje lovišta (uključujući javne ceste) propisana je još Zakonom o lovu iz 1994. godine te dodatno potvrđena Zakonom iz 2005. i 2018. godine. Stoga se ne radi o novom nametu, već o dosljednom provođenju dugogodišnjeg zakonodavnog okvira. Pitanje zbrinjavanja uginule divljači na cestama nije samo domena lovstva. Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) izričito je propisana obveza ophodara za čišćenje kolnika od pregaženih životinja. Budući da je divljač u tom kontekstu životinja na kolniku, obveza njezinog uklanjanja i zbrinjavanja već je godinama sastavni dio redovnog održavanja cesta. Predložene izmjene Zakona o lovstvu stoga ne prelijevaju odgovornost na upravitelje cesta, već samo dodatno preciziraju postupanje s biološkim resursom u skladu s propisima koji su već na snazi u cestovnom sektoru. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>a) da je šteta počinjena (šteta može biti različita: nematerijalna u vidu tjelesnih ozljeda, materijalna na vozilu, ozlijeđena ili uginula divljač,...)</p> <p>b) imenovanim štetnikom, a to je: vozač - ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi lovoovlaštenik - na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. Ako se utvrdi da su vozač i lovoovlaštenik postupali uredno i bez propusta, svaka strana snosi vlastitu štetu.</p> <p>Iz predmetnog proizlazi da odgovornost lovoovlaštenika postoji samo u IZNIMNIM SITUACIJA KADA ŠTETA NASTANE U TRENUTKU PROVOĐENJA SKUPNOG LOVA ODNOSNO KADA BAS ZA VRIJEME TRAJANJA SKUPNOG LOVA DIVLJAČ NALETI NA VOZILO I POČINI ŠTETU.</p> <p>U SVIM OSTALIM OKOLNOSTIMA, KOJE SE U PRAKSI POJAVLJUJU UČESTALO, VJEROJATNO VIŠE U 90% SITUACIJA NALETA DIVLJAČI ODGOVONOST PRAVNE OSOBE KOJA UPRAVLJA LOVIŠTEM NE POSTOJI - JER NIJE BIO SKUPNI LOV.</p> <p>Ovim prijedlogom se isključuje primjena Zakona o obveznim odnosima i time uvažavajući praksu i stvarne događaje vezane uz okolnosti nastanka štetnih događaja naletom vozila na divljač stvara se velika pravna nesigurnost a teret odgovornosti i namirenja štete će se prelići na vozače koji upravljaju vozilom i vrlo vjerojatno i na pravne osobe koje upravljaju cestama.</p> <p>Poučenim ranijom praksom koja datira iz razdoblja 2009. godine kada je člankom 37. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu (NN , 75/2009) propisana odgovornost lovoovlaštenika samo u slučaju skupnog lova, u brojnim i dugotrajnim sudskim postupcima, vrlo često se ta odgovornost preusmjerila na upravitelja ceste jer su opunomoćenici oštećenih cijenili da u okolnostima kada lovoovlaštenik nije odgovoran netko mora snositi odgovornost i naknaditi štetu oštećenoj strani (a ne ona sama) pa su najčešće svoje tužbene zahtjeve usmjerili prema upraviteljima cesta.</p> <p>Predložene izmjene svakako u povoljni položaj stavljaju lovoovlaštenike, u njihovu korist smanjuje se broj potencijalnih sudskih sporova i dakako smanjuje se odgovornost koja potječe od djelatnosti kojom se bave.</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Stavkom 6. i stavkom 7. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu oštećenici se u odnosu na lovoovlaštenike stavljaju u nerazmjerno otežan položaj što bi u praksi moglo dovesti do brojnih odštetnih zahtjeva usmjerenih i prema upraviteljima cesta, povećanog broja dugotrajnih sudskih postupaka s značajnim materijalnim troškovima, unatoč odredbi članka 50. Zakona o cestama.</p> <p>Slijedom navedenog, mišljenja sam da bi u stavku 6. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu riječ „skupnog „trebalo brisati a u članku 19. zadržati primjenu odredbi Zakona o obveznim odnosima .</p> <p>Člankom 13. važećeg Zakona o lovstvu određeno je da su županijske i lokalne ceste granice lovišta (na njima je zabranjeno ustanoviti lovište), stoga ne postoji razlog da bi upravitelji županijskih i lokalnih cesta trebali donositi vlastiti Program zaštite divljači, kao što nije osnovano da ulovljena, ranjena i uginula divljač na "javnoj cesti" pripada korisniku nelovne površine. Navedeno je protuustavno u pogledu zaštite divljači, a jednako tako i u pogledu javnih cesta, upravljanja, građenja i zaštite javnih cesta, u suprotnosti je s Zakonom o cestama, s općim načelima planiranja, projektiranja, građenja, rekonstrukcije i održavanja javnih cesta, jednako kao što je u suprotnosti s osnivačkim aktom i statutom Županijskih uprava za ceste. Sve navedeno stvara dodatnu pravnu nesigurnost za krajnje korisnike javnih cesta, odgovornost se uvelike prelijeva na pravne osobe koje upravljaju javnim cestama kao i same dionike u prometu - vozače, a pri tome umanjuje za one koji gospodare lovištem i provode zaštitu divljači (kao osnovnu djelatnost).</p> <p>Sadašnjom pravnom regulativom , Zakonom o cestama točno je normirano upravljanje javnim cestama a upravljanje povjereno određenim pravnim osobama. Predloženim izmjenama postupalo bi se suprotno odredbama Zakona o cestama. Divljač na javnoj cesti je opasna stvar, to svakako treba uzeti u obzir.</p> <p>Ako se predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu ima namjera poticanja lovstva kao gospodarske grane , uz to i poticanje lovnog turizma , kao i općenitog poticanja ulaganja u lovstvo tada se predloženo ne može cijeniti kao pozitivan način jer nije u cijelosti usklađen s pravnim sustavom RH za pojedina upravna područja , dapače on u ovom obliku idu na štetu drugog " javnog dobra" prelijevajući i odgovornost i obveze na druga</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			područja i upravitelje kojima to nije djelatnost.		
6.	PAOLO LUKEŽ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE ISTARSKJE ŽUPANIJE</p> <p>Prema odredbi članka 47. Zakona o lovstvu upravitelji cesta (kao površina na kojima je zabranjeno ustanovljavanje lovišta) su obvezni izraditi program zaštite divljači. Također, prema odredbi članka 74. Zakona o lovstvu u slučaju stradavanja divljači na cesti, moraju osigurati njezino zbrinjavanje budući da je navedenom odredbom propisano da ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju korisniku površine na kojoj je zabranjeno ustanovljavanje lovišta. Takve odredbe značajno opterećuju upravitelje javnih cesta, kako organizacijski tako i financijski. Osim troškova izrade programa zaštite divljači, pojavljuju se i dodatni troškovi vezani uz zbrinjavanje stradale divljači, kao i potencijalna obveza registracije za obavljanje djelatnosti vezanih uz lovstvo, a s tim u svezi i potencijalno zapošljavanje stručne licencirane osobe – lovnika.</p> <p>Također, nije jasno tko bi i na koji način trebao zbrinuti divljač koja nije smrtno stradala, već je ozlijeđena i nepokretna, niti tko bi bio nadležan za procjenu stanja takve životinje. Iako cesta, u smislu Zakona o lovstvu, ne predstavlja lovište, lovoovlaštenici bi trebali nastaviti praksu zbrinjavanja divljači nastradale u prometu. Lovoovlaštenici su registrirani za obavljanje djelatnosti lovstva te raspolažu potrebnim znanjem, opremom i ovlastima za zbrinjavanje divljači i gospodarenje njome.</p> <p>Iz navedenog proizlazi da se prilikom naleta na divljač ustanovljuje se lov na javnim cestama, a to je u suprotnosti sa Zakonom o cestama. Upravitelj javne ceste stekao bi prava i obveze lovoovlaštenika. Slijedom navedenog upravitelji javnih cesta morali bi imati i vršiti provedbu lovnogospodarskog plana, program zaštite divljači, imati lovnika te sakupljati divljač i njezine dijelove, organizirati lovočuvarsku službu, pribaviti propisane obrasce, izraditi zapisnik o obavljenom lovu na javnoj cesti te isto tako dopuštenju za lov divljači na javnoj cesti (za udarenu uginulu divljač), potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova te na koncu naručiti markice za obilježavanje krupne divljači i sl. To su zapravo u obvezi činiti oni koji gospodare lovištem odnosno lovoovlaštenici.</p> <p>U Zakonu o lovstvu mora se jasno i nedvojbeno definirati odgovornost za zbrinjavanje divljači nastradale u prometu na način da tu obvezu ima</p>	Nije prihvaćen	<p>Članci 47. i 74. Zakona o lovstvu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Budući da upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojasom (površinom na kojoj je zabranjeno ustanovljavanje lovišta), on snosi i potpunu operativnu odgovornost za sve događaje na toj površini. To uključuje i obvezu zbrinjavanja uginulih životinja. Pokušaj prebacivanja tog dijela posla na lovoovlaštenike kroz Zakon o lovstvu pravno je neutemeljen, jer lovoovlaštenici nemaju nikakve ovlasti niti nadležnost na površinama izvan granica svog lovišta. Program zaštite divljači na nelovnim površinama nije akt kojim se „ustanovljuje lovište“ niti se njime upravitelji cesta pretvaraju u lovoovlaštenike. To je akt zaštite i sigurnosti kojim se propisuju mjere sprječavanja pristupa divljači prometnici i postupanje u slučaju njezine pojave, što je izravno u interesu upravitelja ceste i sigurnosti prometa. Navodi o novim organizacijskim i financijskim opterećenjima nisu utemeljeni.</p> <p>Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) ophodaru je već propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Prema tome, zbrinjavanje uginulih životinja s kolnika je postojeća obveza upravitelja ceste u sklopu redovnog održavanja, a ne nova obveza proizašla iz Zakona o lovstvu. Postupak s ozlijeđenom divljači na nelovnim površinama precizno se propisuje upravo kroz Program zaštite divljači jer se unaprijed definiraju protokoli i nadležne osobe za procjenu stanja životinje i njezino humano uklanjanje, što je nužno za javnu sigurnost. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			lovoovlaštenik, a ne upravitelj javne ceste.		
7.	PAOLO LUKEŽ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE ISTARSKÉ ŽUPANIJE</p> <p>Iako članak 20. nije obuhvaćen predloženim izmjenama, smatramo da ga je nužno izmijeniti. Predlaže se izmjena članka 20. na način da se dodaju novi stavci 3 i 4:</p> <p>(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, na površinama županijskih i lokalnih cesta na kojima nije moguće ustanoviti lovište, obveza zaštite divljači i provedbe mjera gospodarenja divljači prenosi se na lovoovlaštenike na čijem se lovištu nalaze te površine, sukladno lovnogospodarskim planovima.</p> <p>(4) Upravitelji cesta ne smatraju se korisnicima površina iz stavka 3. ovoga članka i nisu obveznici u smislu ovoga Zakona.</p> <p>OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA</p> <p>Cesta sama po sebi ne predstavlja stanište divljači, već isključivo infrastrukturni objekt. Divljač se na cestu ne naseljava niti na njoj obitava, već na nju dolazi iz okolnih prirodnih staništa koja se nalaze unutar lovišta. Drugim riječima, prisutnost divljači na cesti posljedica je njezinog kretanja iz lovišta. Cestama mogu biti određene granice lovišta i ne smatraju se prekidom zemljišta u smislu ustanovljenja lovišta, stoga je logično da su sastavni dio lovišta. Osigurava se da gospodarenje divljači provode stručno osposobljeni subjekti (lovoovlaštenici). Smanjuje se administrativno i operativno opterećenje upravitelja cesta. Povećava se sigurnost prometa, jer se aktivnosti lova organiziraju sustavno i kontrolirano. Zakonom o cestama, Člankom 20. i Člankom 83. jasno su određeni poslovi održavanja i predmet poslovanja upravitelja cesta među kojima nije gospodarenje divljači</p> <p>PRAKSA DRŽAVA ČLANICA EUROPSKE UNIJE</p> <p>Francuska: Upravljanje divljači provode lovačke federacije i ovlaštenici. Država i upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, ali ne kroz lov.</p> <p>Slovenija: Za divljač su odgovorna lovoovlaštena društva (lovske družine). Ceste nisu izdvojene iz sustava lovišta u smislu posebne odgovornosti. Upravljanje rizicima (naleti divljači) rješava se kroz suradnju lovaca i upravitelja cesta, ali bez prijenosa obveze lova na upravitelje cesta.</p> <p>Austrija: Divljač je u nadležnosti lovoovlaštenika lovišta (Jagdrecht).</p>	Nije prihvaćen	Prijedlog za izmjenu članka 20. izravno je u suprotnosti s člankom 13. Zakona o lovstvu, koji javne ceste definira kao površine na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta. Uvođenje obveze gospodarenja divljači na cestama značilo bi pretvaranje prometne infrastrukture u lovne površine, što je s aspekta javne sigurnosti i namjene ceste apsolutno neprihvatljivo. Od upravitelja cesta se ne traži „gospodarenje divljači“ (uzgoj, lov, korištenje divljači), već isključivo provedba mjera zaštite na površinama kojima upravljaju. To uključuje tehničke mjere sprječavanja pristupa divljači kolniku, što je dio sigurnosti prometa i održavanja ceste, a ne lovačke djelatnosti. Upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojaskom. Prijenos obveza na lovoovlaštenike značio bi da lovci dobivaju ovlasti upravljanja prostorom koji im nije dan u koncesiju niti u zakup. Lovoovlaštenik ne može provoditi lovnogospodarske planove na cesti jer cesta nije i ne može biti dio lovišta. Navedeni primjeri iz EU zapravo potvrđuju smjer ovog Zakona. I u Francuskoj, Austriji i Njemačkoj upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, što je upravo ono što se u Republici Hrvatskoj postiže Programom zaštite divljači. Ti programi nisu „lov“, već tehnički protokol postupanja radi sigurnosti ljudi i imovine na cesti. Operativna odgovornost upravitelja cesta dodatno je potvrđena Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21). Člankom 52. navedenog Pravilnika ophodaru je izričito propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Slijedom toga, zbrinjavanje životinja stradalih u prometu predstavlja postojeću zakonsku obvezu upravitelja u sklopu redovnog održavanja i sigurnosti prometa, a ne novu obvezu nametnutu Zakonom o lovstvu. Dok lovoovlaštenici gospodare divljači kao biološkim resursom u lovištu, upravitelji cesta su dužni upravljati rizicima na prometnici. Program zaštite divljači stoga nije „lovni dokument“, već tehnički alat koji upravitelju ceste omogućuje zakonito ispunjavanje obveza iz domene sigurnosti prometa i ophodarske službe. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresornog usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Površine prometnica se ne izdvajaju kao zasebne funkcionalne cjeline za lov. Upravljanje populacijom divljači uz prometnice provodi se kroz planove gospodarenja lovišta. Njemačka je sustav gospodarenja divljači organiziran kroz tzv. Reviere (lovišta), gdje:</p> <p>Lovoovlaštenik (zakupnik lovišta) ima punu odgovornost za divljač, uključujući područja uz prometnice.</p> <p>Ceste i infrastrukturni koridori nisu izdvojeni kao zasebna odgovornost upravitelja cesta. Upravitelji cesta provode isključivo tehničke mjere zaštite (ograde, signalizacija), ali ne i lov. Zaključak:</p> <p>U svim relevantnim pravnim sustavima EU vrijedi zajedničko načelo:</p> <p>Gospodarenje divljači, uključujući i područja uz prometnice, u nadležnosti je lovoovlaštenika, dok upravitelji cesta provode isključivo tehničke i preventivne mjere zaštite (ograde, signalizacija, prijelazi za divljač).</p> <p>Slijedom navedenog, zakonsko rješenje kojim se ta obveza prenosi na upravitelje cesta odstupa od dobre europske prakse i zahtijeva izmjenu.</p>		
8.	TRAKO-AGROLUDBR EG DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA GOSPODARSKO PODUZETNIŠTVO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Predložene izmjene i dopune Zakona o lovstvu pokazuju ozbiljne nedostatke u pogledu zaštite vlasničkih prava, usklađenosti s europskim pravnim standardima i primjene tržišnih načela. Izostaje empirijsko i ekonomsko obrazloženje ključnih rješenja, dok pojedine mjere djeluju nerazmjerno u odnosu na ciljeve koji se žele postići. Posebno zabrinjava trend ograničavanja tržišnog pristupa, povećanja regulatornih barijera i stvaranja prostora za arbitrarnost u odlučivanju. Predložena rješenja odstupaju od usporedne prakse država članica Europske unije te mogu dovesti do narušavanja pravne sigurnosti i povrede načela razmjernosti i jednakosti.</p>	Primljeno na znanje	Komentar ne sadrži konkretne prijedloge izmjena pojedinih članaka Prijedloga zakona, stoga ga nije moguće meritorno razmotriti u kontekstu izmjene normativnog teksta
9.	Peter Draskovich	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>U RH nije priznata šteta koju divljač uzrokuje u šumarstvu, za razliku od Njemačke, Austrije, Slovenije i Francuske gdje postoji jasna odgovornost i naknada. Takvo stanje predstavlja povredu prava vlasništva i odstupanje od europskih standarda. Predložene izmjene dodatno produbljuju diskriminaciju jer priznaju štete u poljoprivredi, ali ne i u šumarstvu.</p> <p>Prijedlog: zakonom izričito priznati štetu u šumarstvu i urediti odgovornost i naknadu.</p>	Nije prihvaćen	Šuma je prirodno stanište divljači. Za razliku od poljoprivrednih kultura koje su umjetno unesene u prostor radi ekonomske eksploatacije, divljač i šumski ekosustav čine neodvojivu cjelinu. Određena razina utjecaja divljači na šumsku vegetaciju (npr. obrst) smatra se prirodnim procesom unutar ekosustava, a ne štetom u klasičnom odštetnom smislu.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
10.	HRVATSKI SAVEZ UDRUGA PRIVATNIH ŠUMOVLASNI KA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>„More, morska obala i otoci, vode, zračni prostor, rudno blago i druga prirodna bogatstva, ali i zemljište, šume, biljni i životinjski svijet, drugi dijelovi prirode, nekretnine i stvari od osobito kulturnog, povijesnog, gospodarskog i ekološkog značenja, za koje je zakonom određeno da su od interesa za Republiku Hrvatsku, imaju njezinu osobitu zaštitu.</p> <p>Zakonom se određuje način na koji dobra od interesa za Republiku Hrvatsku mogu upotrebljavati i iskorištavati ovlaštenici prava na njima i vlasnici, te naknada za ograničenja kojima su podvrgnuti.“</p> <p>Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje (čl. 16. Ustava RH). Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.</p> <p>Prilikom lova i lovnih aktivnosti, vlasniku zemljišta ograničena je sloboda i pravo kretanja tim istim zemljištem, a zbog naravi korištenja njegovog zemljišta od strane lovaca (pucanje vatrenim oružjem), ugrožen mu je i život.</p> <p>Iz navedenog proizlazi da Zakon o lovstvu postavlja pravo korištenja privatnog zemljišta iznad prava vlasnika, ali ne u cilju zaštite sloboda i prava drugih ljudi o čemu govori Ustav RH, već naprotiv na način kojim se prije svega ugrožavaju slobode, prava pa čak i životi drugih ljudi.</p> <p>Korištenja zemljišta od strane lovaca, lovačkih društava i za potrebe lova, postavljeno je kao imperativ i iznad prava vlasnika.</p> <p>Da je tome zaista tako potvrđuje čl. 19. Zakona o lovstvu koji govori da se 'Vlasniku zemljišta bez prava lova određuje naknada za ograničenja kojima je podvrgnut u ostvarivanju prava lova drugih osoba'.</p> <p>Lovačka društva u Republici Hrvatskoj čine interesne skupinu građana (društvo, organizacija, udruga) koja bi po svojim pravima i obvezama trebala biti jednakopravna drugim interesnim skupinama građana u Državi, ali su im očito zakonom dodijeljena posebna prava u odnosu na druge.</p> <p>HSUPŠ posebno želi istaknuti da je Hrvatska dužna prihvatiti demokratska načela, uskladiti zakonodavstvo s Europskom unijom i provoditi pozitivnu praksu koja podrazumijeva nepovredivost privatnog vlasništva, što je slučaj u zapadnoeuropskim zemljama. Činjenica je da sadašnji sustav lovstva u Hrvatskoj predstavlja povredu prava privatnog vlasništva i ograničavanje kretanja na vlastitom privatnom posjedu.</p>	Primljeno na znanje	Komentar ne sadrži konkretne prijedloge izmjena pojedinih članaka Prijedloga zakona, stoga ga nije moguće meritorno razmotriti u kontekstu izmjene normativnog teksta.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
11.	KARLOVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	KOMENTAR OPĆENITO NA IZMJENE I DOPUNE ZOL-a: U cilju smanjenja brojnog stanja divljači u lovištu te smanjenja nastanka šteta od divljači na poljoprivrednim površinama, predlaže se propisati revidiranje propisane Stručne podloge za bonitiranje i utvrđivanje lovnoproduktivnih površina u lovištima Republike Hrvatske, radi propisivanja veće odstrjelne kvote u odnosu na postojeću, za pojedinu vrstu divljači.	Nije prihvaćen	Revidiranje Stručne podloge za bonitiranje i utvrđivanje lovnoproduktivnih površina nije predmet ovog postupka izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Radi se o stručno-metodološkom dokumentu koji se donosi na razini podzakonskih akata i stručnih uputa. Napominjemo da županije, kao nadležna tijela prema važećem Zakonu već imaju na raspolaganju sve potrebne mehanizme za sprječavanje šteta od divljači i smanjenje brojnog stanja divljači.
12.	HRVATSKE CESTE D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Ovaj komentar je već stavljen pod imenom Ivica Budimir, aponavlja se jer ispravno treba stajati Hrvatske ceste d.o.o.</p> <p>Hrvatske ceste d.o.o. — Opći komentar Nacrt prijedloga ZID Zakona o lovstvu, u kombinaciji s važećim čl. 20. ZoL-a (NN 99/18), na HRVATSKE CESTE d.o.o. i sve ostale upravitelje javnih cesta nameće obveze koje su u temeljnoj suprotnosti s njihovim pravnim statusom i zakonskom djelatnošću.</p> <p>Temeljni problem: HRVATSKE CESTE d.o.o. su donošenjem Programa zaštite divljači (PZD) za državne ceste 2024.–2034. — ispunjavanjem zakonske obveze — automatski upisane u registar lovoovlaštenika koji vodi Ministarstvo poljoprivrede. Taj upis nije tražen niti je pravno opravdan jer HRVATSKE CESTE d.o.o. nikada nisu stekle pravo lova putem zakonom propisanog postupka (koncesije ili zakupa). Upis je proizveo pogrešnu pravnu kvalifikaciju: HRVATSKE CESTE d.o.o. u registru Ministarstva figuriraju kao lovoovlaštenik, a ne kao korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta — što bi bila jedina pravno ispravna klasifikacija. Ova distinkcija nije formalna — ona određuje razinu prekršajne izloženosti. Kao lovoovlaštenik, HRVATSKE CESTE d.o.o. podliježu cjelokupnom st. 1. novog čl. 92. ZoL-a (Nacrt, čl. 25.), uključujući sve obveze koje može ispunjavati isključivo subjekt koji je pravo lova stekao propisanim postupkom. Kao korisnik površine, podlijegale bi samo užem krugu prekršaja iz st. 2. — što je i dalje pravno neutemeljeno, ali u manjoj mjeri. De facto registarno stanje znači de facto izloženost težoj kategoriji.</p> <p>Status lovoovlaštenika nameće obveze (lovnik, lovočuvarska služba, markice za krupnu divljač, lovna evidencija, zbrinjavanje divljači) koje HRVATSKE CESTE d.o.o. ne mogu zakonito ispuniti u okviru Zakona o cestama. Ova situacija pogoršava se Nacrtom koji uvodi prekršajne kazne od</p>	Nije prihvaćen	Niti jedna odredba važećeg ZOL-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Upravitelji javnih cesta u Središnju lovnu evidenciju ne upisuju se kao klasični koncesionari ili zakupnici, već kao nositelji Programa zaštite divljači. Taj upis služi isključivo u svrhu praćenja provedbe zaštite divljači na površinama izvan lovišta, a ne za dodjelu zakupa ili koncesija prava lova. Stoga je tvrdnja o „pogrešnoj pravnoj kvalifikaciji“ neutemeljena; status nositelja PZD-a je zakonska kategorija koja proizlazi iz upravljanja prostorom. Hrvatske ceste d.o.o. imaju isključivu nadležnost nad državnim cestama. Prijenos operativnih obveza (poput zbrinjavanja divljači) na susjedne lovoovlaštenike značio bi uvođenje trećih osoba u strogo kontrolirani sustav upravljanja javnim cestama, što bi bilo u suprotnosti sa Zakonom o cestama i Pravilnikom o ophodnji javnih cesta. Odgovorna osoba u pravnoj osobi snosi rizik za zakonitost poslovanja. Budući da je izrada i provedba PZD-a zakonska obveza upravitelja cesta od 1994. godine, osobna odgovornost za njezino neprovođenje standardni je dio prekršajnog sustava RH i služi osiguranju javne sigurnosti na cestama. Lovnik je osoba koja koordinira i upravlja lovovima. S obzirom na to da se na području cesta divljač ne lovi, nije niti potrebno zapošljavanje lovnika. I konačno, provedbu mjera iz PZD-a upravitelj može ugovorno povjeriti stručnim osobama. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>1.320,00 EUR do 3.980,00 EUR za korisnike površina izvan lovišta — kategoriju u kojoj su se našle HRVATSKE CESTE d.o.o. — za neispunjavanje upravo tih lovnih obveza. Pritom Nacrt uvodi i osobnu odgovornost odgovorne osobe u pravnoj osobi (kazna 260–520 EUR prema novom čl. 93. st. 5.), čime uprava HRVATSKIH CESTA d.o.o. preuzima osobni prekršajni rizik za neispunjavanje obveza koje joj Zakon o cestama ne dopušta ispunjavati..</p> <p>Ministarstvo poljoprivrede i lovačka struka tvrde da je divljač javno dobro, a ne vlasništvo RH. Državne ceste su jednako javno dobro (čl. 3. Zakona o cestama), povjereno društvu HRVATSKE CESTE d.o.o. na upravljanje temeljem zakona. Dva javna dobra imaju dva različita zakonska ovlaštenika. HRVATSKE CESTE d.o.o. nisu stekle nikakvu ovlast nad divljači kao javnim dobrom — stoga ne mogu ni biti nositeljem obveza koje iz tog gospodarenja slijede.</p> <p>Tražimo izmjene ZoL-a kojima se: (1) donošenje PZD-a ne smatra osnovom za stjecanje statusa lovoovlaštenika za upravitelje cesta, (2) obveza zbrinjavanja divljači nastradale na javnoj cesti prenese na lovoovlaštenike susjednih lovišta, (3) upravitelji cesta izrijekom isključuju iz prekršajnih odredbi namijenjenih korisnicima površina izvan lovišta.</p>		
13.	IVICA BUDIMIR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Hrvatske ceste d.o.o. — Opći komentar Nacrt prijedloga ZID Zakona o lovstvu, u kombinaciji s važećim čl. 20. ZoL-a (NN 99/18), na HRVATSKE CESTE d.o.o. i sve ostale upravitelje javnih cesta nameće obveze koje su u temeljnoj suprotnosti s njihovim pravnim statusom i zakonskom djelatnošću.</p> <p>Temeljni problem: HRVATSKE CESTE d.o.o. su donošenjem Programa zaštite divljači (PZD) za državne ceste 2024.–2034. — ispunjavanjem zakonske obveze — automatski upisane u registar lovoovlaštenika koji vodi Ministarstvo poljoprivrede. Taj upis nije tražen niti je pravno opravdan jer HRVATSKE CESTE d.o.o. nikada nisu stekle pravo lova putem zakonom propisanog postupka (koncesije ili zakupa). Upis je proizveo pogrešnu pravnu kvalifikaciju: HRVATSKE CESTE d.o.o. u registru Ministarstva figuriraju kao lovoovlaštenik, a ne kao korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta — što bi bila jedina pravno ispravna klasifikacija. Ova distinkcija nije formalna — ona određuje razinu prekršajne izloženosti. Kao lovoovlaštenik, HRVATSKE CESTE d.o.o. podliježu cjelokupnom st. 1. novog čl. 92. ZoL-a (Nacrt, čl.</p>	Nije prihvaćen	<p>Niti jedna odredba važećeg ZOL-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Upravitelji javnih cesta u Središnju lovnu evidenciju ne upisuju se kao klasični koncesionari ili zakupnici, već kao nositelji Programa zaštite divljači. Taj upis služi isključivo u svrhu praćenja provedbe zaštite divljači na površinama izvan lovišta, a ne za dodjelu zakupa ili koncesija prava lova. Stoga je tvrdnja o „pogrešnoj pravnoj kvalifikaciji“ neutemeljena; status nositelja PZD-a je zakonska kategorija koja proizlazi iz upravljanja prostorom. Hrvatske ceste d.o.o. imaju isključivu nadležnost nad državnim cestama. Prijenos operativnih obveza (poput zbrinjavanja divljači) na susjedne lovoovlaštenike značio bi uvođenje trećih osoba u strogo kontrolirani sustav upravljanja javnim cestama, što bi bilo u suprotnosti sa Zakonom o cestama i Pravilnikom o ophodnji javnih cesta. Odgovorna osoba u pravnoj osobi snosi rizik za</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>25.), uključujući sve obveze koje može ispunjavati isključivo subjekt koji je pravo lova stekao propisanim postupkom. Kao korisnik površine, podlijegale bi samo užem krugu prekršaja iz st. 2. — što je i dalje pravno neutemeljeno, ali u manjoj mjeri. De facto registarno stanje znači de facto izloženost težoj kategoriji.</p> <p>Status lovoovlaštenika nameće obveze (lovnik, lovočuvarska služba, markice za krupnu divljač, lovna evidencija, zbrinjavanje divljači) koje HRVATSKE CESTE d.o.o. ne mogu zakonito ispuniti u okviru Zakona o cestama.</p> <p>Ova situacija pogoršava se Nacrtom koji uvodi prekršajne kazne od 1.320,00 EUR do 3.980,00 EUR za korisnike površina izvan lovišta — kategoriju u kojoj su se našle HRVATSKE CESTE d.o.o. — za neispunjavanje upravo tih lovnih obveza. Pritom Nacrt uvodi i osobnu odgovornost odgovorne osobe u pravnoj osobi (kazna 260–520 EUR prema novom čl. 93. st. 5.), čime uprava HRVATSKIH CESTA d.o.o. preuzima osobni prekršajni rizik za neispunjavanje obveza koje joj Zakon o cestama ne dopušta ispunjavati..</p> <p>Ministarstvo poljoprivrede i lovačka struka tvrde da je divljač javno dobro, a ne vlasništvo RH. Državne ceste su jednako javno dobro (čl. 3. Zakona o cestama), povjereno društvu HRVATSKE CESTE d.o.o. na upravljanje temeljem zakona. Dva javna dobra imaju dva različita zakonska ovlaštenika. HRVATSKE CESTE d.o.o. nisu stekle nikakvu ovlast nad divljači kao javnim dobrom — stoga ne mogu ni biti nositeljem obveza koje iz tog gospodarenja slijede.</p> <p>Tražimo izmjene ZoL-a kojima se: (1) donošenje PZD-a ne smatra osnovom za stjecanje statusa lovoovlaštenika za upravitelje cesta, (2) obveza zbrinjavanja divljači nastradale na javnoj cesti prenese na lovoovlaštenike susjednih lovišta, (3) upravitelji cesta izrijekom isključuju iz prekršajnih odredbi namijenjenih korisnicima površina izvan lovišta.</p>		<p>zakonitost poslovanja. Budući da je izrada i provedba PZD-a zakonska obveza upravitelja cesta od 1994. godine, osobna odgovornost za njezino neprovođenje standardni je dio prekršajnog sustava RH i služi osiguranju javne sigurnosti na cestama. Lovnik je osoba koja koordinira i upravlja lovovima. S obzirom na to da se na području cesta divljač ne lovi, nije niti potrebno zapošljavanje lovnik. I konačno, provedbu mjera iz PZD-a upravitelj može ugovorno povjeriti stručnim osobama. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
14.	STJEPAN SIROVEC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i važeći članak 20. Zakona o lovstvu (NN 99/18, 32/19, 32/20, 127/24) na upravitelje javnih cesta nameću obveze koje su u temeljnoj suprotnosti s njihovim pravnim statusom i zakonskom djelatnošću. Predlažemo izmjene ZoL-a kojima se: (1) donošenje PZD-a ne smatra osnovom za stjecanje statusa lovoovlaštenika za upravitelje cesta, (2) obveza zbrinjavanja divljači nastradale na javnoj cesti prenese na lovoovlaštenike susjednih lovišta, (3)</p>	Nije prihvaćen	<p>Članci 47. i 74. Zakona o lovstvu nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Upravitelj ceste ima isključivu operativnu nadležnost u cestovnom pojasu. Prijenos odgovornosti na treće osobe (lovoovlaštenike) bio bi u suprotnosti s temeljnim načelom da subjekt koji upravlja resursom i prostorom odgovara za sve rizike i obveze koji na tom prostoru nastaju. Budući da je javna cesta površina na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, lovoovlaštenik na njoj nema nikakve pravne ovlasti niti mogućnost</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			upravitelji cesta izrijekom isključuju iz prekršajnih odredbi namijenjenih korisnicima površina izvan lovišta.		operativnog djelovanja. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.
15.	UPRAVA DOBRA, OBRT ZA TRGOVINU I USLUGE, VL. NIKOLAUS PETER DRASKOVICH, VELIKI BUKOVEC, DRAVSKA 7	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Podnositelj komentara smatra poražavajućom činjenicu da u Republici Hrvatskoj ne postoji sudska i zakonodavna praksa priznavanja štete koju u šumarstvu počinu divljač.</p> <p>Dakle, ni sadašnji, odnosno trenutno važeći Zakon o lovstvu niti predložene izmjene i dopune istog Zakona ne prepoznaju štete u šumarstvu.</p> <p>Smatramo svrsishodnim ukazati na poredbenu praksu drugih nama srodnih zemalja koje su iznjedrile zakonsko rješenje za navedene štete.</p> <p>Njemačka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Šteta od divljači (uključujući šume) je zakonski priznata. • Odgovoran je lovoovlaštenik (Jagdgenossenschaft ili zakupnik lovišta). • Obvezna je: <ul style="list-style-type: none"> o procjena štete (često uz sudjelovanje vještaka) o naknada vlasniku šume • Poseban naglasak na prevenciji (ograda, regulacija brojnosti divljači). <p>Bitno: Ako lovoovlaštenik ne smanji populaciju divljači → raste njegova financijska odgovornost.</p> <p>Austrija</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vrlo sličan model kao Njemačka. • Štete u šumarstvu su potpuno priznate (npr. brštenje mladih stabala). • Lovoovlaštenik mora: <ul style="list-style-type: none"> o nadoknaditi štetu o održavati brojnost divljači u ravnoteži s ekosustavom • Postoje detaljni standardi procjene štete (npr. postotak oštećenih sadnica). <p>Austrija ide korak dalje: ako je šteta prevelika → može doći do ograničenja lova ili sankcija.</p> <p>Slovenija</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sustav vrlo relevantan za usporedbu s Hrvatskom. • Šteta od divljači u šumarstvu je: <ul style="list-style-type: none"> o zakonski priznata o pokrivena kroz državne i lovačke fondove • Naknadu može isplaćivati: <ul style="list-style-type: none"> o lovačko društvo o država (ovisno o vrsti divljači) • Postoji i osiguravateljski model (fond za štete). <p>Bitno: postoji balans između odgovornosti lovaca i javnog interesa.</p> <p>Francuska</p>	Nije prihvaćen	U pravnom sustavu RH, šuma i divljač koja u njoj obitava čine neraskidivo biološko i funkcionalno jedinstvo. Utjecaj divljači na šumsku vegetaciju (poput brštenja) smatra se prirodnim biotičkim čimbenikom unutar ekosustava, a ne štetom u klasičnom smislu umanjenja imovine. Ravnoteža između broja divljači i stanja šuma postiže se kroz usklađivanje šumskogospodarskih i lovnogospodarskih planova. Ako se gospodarenje provodi stručno, utjecaj divljači ostaje unutar granica biološke obnove šuma. Eventualno prekomjerno oštećenje mladih izbojaka indicira potrebu za revizijom plana odstrjela ili provedbom dodatnih uzgojno-tehničkih mjera, a ne za uspostavom odštetnog modela. Usporedba s poljoprivredom nije utemeljena jer poljoprivredne kulture nisu dio prirodnog ekosustava divljači, već umjetno uneseni ekonomski resursi. Ograničenja prava vlasništva u korist zaštite prirodnih bogatstava od interesa za Republiku Hrvatsku u skladu su s Ustavom RH i europskom pravnom stečevinom. Članak 1. Protokola br. 1 uz EKLJP dopušta državama primjenu zakona radi kontrole korištenja imovine u skladu s općim interesom, što očuvanje divljači i šumskog fonda svakako jest.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<ul style="list-style-type: none"> • Šteta od divljači (posebno jelena i divljih svinja) je priznata i u šumarstvu. • Naknadu organizira lovačka federacija (Fédération des chasseurs). • Financira se kroz: <ul style="list-style-type: none"> o doprinose lovaca o državne mehanizme • Fokus na kolektivnoj odgovornosti lovačkog sustava, ne samo pojedinca. <p>Ovakav sustav nepriznavanja šumarske štete koji egzistira u Republici Hrvatskoj ponovno predstavlja tešku neizravnu diskriminaciju i nezakonitost.</p> <p>Šteta je regulirana Zakonom o obveznim odnosima kao umanjenje nečije imovine, smanjenje njezina povećanja i povreda prava osobnosti te je pravo na naknadu štete sastavni dio prava vlasništva zajamčenog člankom 1. Protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava. Ovakvom zakonskom regulativom praktički se otklanja mogućnost pravnome subjektu da traži obeštećenje za štetu koju je pretrpio jer država ne priznaje šumarsku štetu. Šteta je šteta, netko ju je pretrpio bez obzira kakva ona bila i ovakvo zakonsko uređenje predstavlja tešku povredu vlasništva kao jedne od temeljnih sloboda. Predloženo uređenje predstavlja povredu članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP, odstupanje od europskih pravnih standarda te oblik neizravne diskriminacije vlasnika šuma. Zaključno, zakonodavac je dužan izričito priznati štetu u šumarstvu i uspostaviti jasan model odgovornosti i naknade.</p> <p>Tim više što se člankom 9. sada predlaže da se dijelom sredstava od lovozakupa sada mogu financirati štete od divljači na poljoprivredi što opet predstavlja tešku diskriminaciju i nezakonitost u odnosu na štete koja divljač počinu na šumi.</p>		
16.	ANA TOMAC HRADOVI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Iako članak 20. nije obuhvaćen predloženim izmjenama, smatramo da ga je nužno izmijeniti. Predlaže se izmjena članka 20. na način da se dodaju novi stavci 3 i 4:</p> <p>(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, na površinama županijskih i lokalnih cesta na kojima nije moguće ustanoviti lovište, obveza zaštite divljači i provedbe mjera gospodarenja divljači prenosi se na lovoovlaštenike na čijem se lovištu nalaze te površine, sukladno lovnogospodarskim planovima.</p> <p>(4) Upravitelji cesta ne smatraju se korisnicima površina iz stavka 3. ovoga članka i nisu obveznici u smislu ovoga Zakona.</p>	Nije prihvaćen	Prijedlog za izmjenu članka 20. izravno je u suprotnosti s člankom 13. Zakona o lovstvu, koji javne ceste definira kao površine na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta. Uvođenje obveze gospodarenja divljači na cestama značilo bi pretvaranje prometne infrastrukture u lovne površine, što je s aspekta javne sigurnosti i namjene ceste apsolutno neprihvatljivo. Od upravitelja cesta se ne traži „gospodarenje divljači“ (uzgoj, lov, korištenje divljači), već isključivo provedba mjera zaštite na površinama kojima upravljaju. To uključuje tehničke mjere sprječavanja pristupa divljači kolniku, što je dio sigurnosti prometa i održavanja ceste, a ne lovačke djelatnosti. Upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					<p>pojasom. Prijenos obveza na lovoovlaštenike značio bi da lovci dobivaju ovlasti upravljanja prostorom koji im nije dan u koncesiju niti u zakup. Lovoovlaštenik ne može provoditi lovnogospodarske planove na cesti jer cesta nije i ne može biti dio lovišta. Navedeni primjeri iz EU zapravo potvrđuju smjer ovog Zakona. I u Francuskoj, Austriji i Njemačkoj upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, što je upravo ono što se u Republici Hrvatskoj postiže Programom zaštite divljači. Ti programi nisu „lov“, već tehnički protokol postupanja radi sigurnosti ljudi i imovine na cesti. Operativna odgovornost upravitelja cesta dodatno je potvrđena Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21). Člankom 52. navedenog Pravilnika ophodaru je izričito propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Slijedom toga, zbrinjavanje životinja stradalih u prometu predstavlja postojeću zakonsku obvezu upravitelja u sklopu redovnog održavanja i sigurnosti prometa, a ne novu obvezu nametnutu Zakonom o lovstvu. Dok lovoovlaštenici gospodare divljači kao biološkim resursom u lovištu, upravitelji cesta su dužni upravljati rizicima na prometnici. Program zaštite divljači stoga nije „lovni dokument“, već tehnički alat koji upravitelju ceste omogućuje zakonito ispunjavanje obveza iz domene sigurnosti prometa i ophodarske službe. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
17.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>Nacrt prijedloga ZID Zakona o lovstvu, u kombinaciji s važećim čl. 20. Zol-a (NN 99/18), na upravitelje javnih cesta nameće obveze koje su u temeljnoj suprotnosti s njihovim pravnim statusom i zakonskom djelatnošću.</p> <p>Temeljni problem: Upravitelji cesta su donošenjem Programa zaštite divljači (PZD) — ispunjavanjem zakonske obveze — automatski upisane u registar lovoovlaštenika koji vodi Ministarstvo poljoprivrede. Taj upis nije tražen niti je pravno opravdan jer upravitelji cesta nikada nisu stekli pravo lova putem zakonom propisanog postupka (koncesije ili zakupa). Upis je proizveo pogrešnu pravnu kvalifikaciju: Upravitelji cesta u registru Ministarstva figuriraju kao lovoovlaštenik, a ne kao korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta — što bi bila jedina pravno ispravna klasifikacija.</p>	Nije prihvaćen	<p>Niti jedna odredba važećeg ZOL-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Upravitelji javnih cesta u Središnju lovnu evidenciju ne upisuju se kao klasični koncesionari ili zakupnici, već kao nositelji Programa zaštite divljači. Taj upis služi isključivo u svrhu praćenja provedbe zaštite divljači na površinama izvan lovišta, a ne za dodjelu zakupa ili koncesija prava lova. Stoga je tvrdnja o „pogrešnoj pravnoj kvalifikaciji“ neutemeljena; status nositelja PZD-a je zakonska kategorija koja proizlazi iz upravljanja prostorom. Hrvatske ceste d.o.o. imaju isključivu nadležnost nad državnim cestama. Prijenos operativnih obveza (poput zbrinjavanja divljači) na</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Ova distinkcija nije formalna — ona određuje razinu prekršajne izloženosti. Kao lovoovlaštenik, upravitelji cesta podliježu cjelokupnom st. 1. novog čl. 92. ZoL-a (Nacr, čl. 25.), uključujući sve obveze koje može ispunjavati isključivo subjekt koji je pravo lova stekao propisanim postupkom. Kao korisnik površine, podlijegale bi samo užem krugu prekršaja iz st. 2. — što je i dalje pravno neutemeljeno, ali u manjoj mjeri. De facto registarno stanje znači de facto izloženost težoj kategoriji.</p> <p>Status lovoovlaštenika nameće obveze (lovnik, lovočuvarska služba, markice za krupnu divljač, lovna evidencija, zbrinjavanje divljači) koje upravitelji cesta ne mogu zakonito ispuniti u okviru Zakona o cestama.</p> <p>Ova situacija pogoršava se Nacrtom koji uvodi prekršajne kazne od 1.320,00 EUR do 3.980,00 EUR za korisnike površina izvan lovišta — kategoriju u kojoj su se našli upravitelji cesta — za neispunjavanje upravo tih lovnih obveza. Pritom Nacr uvodi i osobnu odgovornost odgovorne osobe u pravnoj osobi (kazna 260–520 EUR prema novom čl. 93. st. 5.), čime uprava HRVATSKIH CESTA d.o.o. i ravnatelj Županijskih uprava za ceste preuzimaju osobni prekršajni rizik za neispunjavanje obveza koje im Zakon o cestama ne dopušta ispunjavati..</p> <p>Ministarstvo poljoprivrede i lovačka struka tvrde da je divljač javno dobro, a ne vlasništvo RH. Javne ceste su jednako javno dobro (čl. 3. Zakona o cestama), povjereno društvu HRVATSKE CESTE d.o.o. i Županijskim upravama za ceste na upravljanje temeljem zakona. Dva javna dobra imaju dva različita zakonska ovlaštenika. Upravitelji cesta nisu stekli nikakvu ovlast nad divljači kao javnim dobrom — stoga ne mogu ni biti nositeljem obveza koje iz tog gospodarenja slijede.</p> <p>Tražimo izmjene ZoL-a kojima se: (1) donošenje PZD-a ne smatra osnovom za stjecanje statusa lovoovlaštenika za upravitelje cesta, (2) obveza zbrinjavanja divljači nastradale na javnoj cesti prenese na lovoovlaštenike susjednih lovišta, (3) upravitelji cesta izrijeком isključuju iz prekršajnih odredbi namijenjenih korisnicima površina izvan lovišta.</p>		<p>susjedne lovoovlaštenike značio bi uvođenje trećih osoba u strogo kontrolirani sustav upravljanja javnim cestama, što bi bilo u suprotnosti sa Zakonom o cestama i Pravilnikom o ophodnji javnih cesta. Odgovorna osoba u pravnoj osobi snosi rizik za zakonitost poslovanja. Budući da je izrada i provedba PZD-a zakonska obveza upravitelja cesta od 1994. godine, osobna odgovornost za njezino neprovođenje standardni je dio prekršajnog sustava RH i služi osiguranju javne sigurnosti na cestama. Lovnik je osoba koja koordinira i upravlja lovovima. S obzirom na to da se na području cesta divljač ne lovi, nije niti potrebno zapošljavanje lovnik. I konačno, provedbu mjera iz PZD-a upravitelj može ugovorno povjeriti stručnim osobama. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
18.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu kao cilj navodi se uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade štete od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika</p>	Nije prihvaćen	<p>Namjera predlagatelja pri propisivanju isključive primjene Zakona o lovstvu u pogledu odgovornosti za štetu od divljači i na divljači jest postizanje potpune pravne izvjesnosti i unificiranje sudske prakse. Divljač je biološki resurs, prirodna pojava i slobodno živo biće čije je kretanje uvjetovano prirodnim nagonima, a ne kontrolom čovjeka stoga ne može biti tretirana</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>zemljišta. Nadalje u pogledu učinkovitosti cilj je ne stvarati nova fiskalna ili administrativna opterećenja. Ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu, preciznije gledajući u dijelu kojim se uređuje uzrok i odgovornost za štetu od divljači za istaknuti su sljedeće predložene izmjene:</p> <p>A) „Članak 19.“</p> <p>U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe ove glave.</p> <p>Ovim člankom propisuje se da se u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači primjenjuju samo i isključivo odredbe Zakona o lovstvu.</p> <p>Do sada važeće: U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi ako ovaj ne propisuje drukčije.</p> <p>Ovim prijedlogom se isključuje mogućnost postupanja sukladno Zakonu o obveznim odnosima kojim Zakonom je detaljnije i pravednije uređena odgovornost za štetu: objektivna odgovornost i odgovornost po osnovi krivnje.</p> <p>Predloženo bi imalo svoj smisao kada bi smo govorili o uzroku i odgovornostima za štetu koja se događa isključivo u prostoru lovišta.</p> <p>Međutim, kada govorimo o javnim cestama kao mjestu štetnog događaja, tada je primjena odredbi Zakona o obveznim odnosima ključna s obzirom da je „divljač“ koja se nalazi na javnoj cesti OPASNA STVAR, a upravo Zakon o obveznim odnosima člancima 1045.st.3 te člankom 1063. propisuje sljedeće:</p> <p>„članak 1045.st.3.“</p> <p>Za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju (princip objektivne odgovornosti)</p> <p>„ članak 1063.“</p> <p>Šteta nastala od opasne stvari potječe od te stvari.</p> <p>Stoga, iako je člankom 50. Zakona o cestama uređena odgovornost i naknada štete od divljači po osnovi krivnje, u članku 19. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i nadalje bi bilo važno zadržati trenutno važeće odredbe Zakona budući da pružaju veću pravnu sigurnost od predloženog.</p> <p>B) Članak 22.</p> <p>U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ali samo ako je oštećenik</p>		<p>kao „opasna stvar“ u smislu Zakona o obveznim odnosima dok se kreće izvan neposrednog nadzora čovjeka, a što potvrđuje i pravna teorija i recentnija sudska praksa.Zakon o lovstvu, kao lex specialis, detaljno i stručno uređuje specifične situacije nastanka štete od divljači. Dosadašnja korelacija sa ZOO-om, kao općim propisom, stvarala je pravnu nesigurnost i dovela do kontradiktornih sudskih odluka. Upravo širina i općenitost ZOO-a onemogućavaju postizanje cilja ovog Prijedloga – smanjenje broja dugotrajnih sporova. Pravna sigurnost ne postiže se zadržavanjem općih odredbi koje omogućuju proizvoljna tumačenja, već jasnim propisivanjem odgovornosti po osnovi krivnje, što je temelj novopredloženog članka 80.Osnovna intencija ovog Zakona je napuštanje modela pretpostavljene odgovornosti lovoovlaštenika za kretanje divljači koje nije uzrokovano ljudskom radnjom. Divljač je, kao što je već navedeno, živo biće, a njezino uobičajeno kretanje ne predstavlja djelatnost lovoovlaštenika. Odgovornost lovoovlaštenika može postojati samo kada on svojom aktivnom radnjom (poput skupnog lova) izravno utječe na kretanje divljači tako da ona izlazi na prometnicu. Brisanje riječi „skupnog“ vratilo bi sustav na neodrživo stanje u kojem lovoovlaštenik odgovara za prirodne procese na koje nema utjecaj.Stavak 7. uvodi pravednu raspodjelu rizika u situacijama kada se utvrdi da niti vozač niti lovoovlaštenik nisu počinili propust. Tvrdnja da će to dovesti do prelijevanja tužbi na upravitelje cesta nije razlog za nametanje neosnovane odgovornosti lovoovlaštenicima. Odgovornost upravitelja cesta i dalje ostaje uređena matičnim Zakonom o cestama, te se ovaj Zakon ne može koristiti kao alat za izbjegavanje obveza koje proizlaze iz održavanja javnih cesta i sigurnosti prometa.Činjenica da su javne ceste zakonom definirane kao površine na kojima se ne ustanovljuje lovište ne znači da su one izuzete iz biološkog konteksta prostora. Divljač ne poznaje administrativne granice, a njezino kretanje preko prometnica je prirodna pojava. Stoga je nužno da i korisnici nelovnih površina sudjeluju u sustavu zaštite kroz Programe zaštite divljači, kako bi se osigurala javna sigurnost i zaštita samog biološkog resursa Obveza izrade Programa zaštite divljači za nelovne površine (uključujući javne ceste) propisana je još Zakonom o lovstvu iz 1994. godine te dodatno potvrđena Zakonom iz 2005. i 2018. godine. Stoga se ne radi o novom nametu, već o dosljednom provođenju dugogodišnjeg zakonodavnog okvira. Pitanje zbrinjavanja uginule divljači na cestama nije samo domena lovstva.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>poduzeo sve prikladne radnje te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete. Teret dokaza daje pravodobno poduzeo sve prikladne radnje je na oštećeniku.“.</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje na sljedeći način:</p> <p>- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi</p> <p>- lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova.</p> <p>Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7.</p> <p>„(7) Ako se utvrdi da na strani vozača i lovovlaštenika nema propusta jer su poduzeli sve radnje koje su u njihovoj moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta bude manja, svatko snosi svoju štetu iz tog štetnog događaja.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.</p> <p>U st. 1. ovoga članka se propisuje odgovornost lovoovlaštenika koja je u uzročno - posljedičnoj vezi s poduzetim mjerama zaštite svoje imovine od strane samog oštećenika, te se teret dokazivanja stavlja na stranu osobe koja je pretrpila štetu a odgovornost lovoovlaštenika postoji samo ukoliko oštećenik dokaže da je poduzeo prikladne mjere zaštite svoje imovine.</p> <p>Posebno dvojbena je odredba naznačena u članku 22.st.6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu gdje predlagatelj iskazuje namjeru preciznijeg uređenja odgovornosti za štete nastale naletom vozila na divljač odnosno preciznije bi bilo naletom DIVLJAČI NA VOZILA JER GOVORIMO O SITUACIJAMA KADA DIVLJAČ IZAĐE IZVAN GRANICA LOVIŠTA NA PROMETNICU GDJE JE UOBIČAJENO I NORMALNO DA SE NJOME KREĆU VOZILA A NE DIVLJAČ.</p> <p>Ovim prijedlogom se određuje odgovornost po načelu krivnje ali s preciznom definiram pretpostavkama:</p> <p>a) da je šteta počinjena (šteta može biti različita: nematerijalna u vidu tjelesnih ozljeda, materijalna na vozilu, ozlijeđena ili uginula divljač,...)</p> <p>b) imenovanim štetnikom, a to je:</p> <p>vozač - ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti</p>		<p>Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) izričito je propisana obveza ophodara za čišćenje kolnika od pregaženih životinja. Budući da je divljač u tom kontekstu životinja na kolniku, obveza njezinog uklanjanja i zbrinjavanja već je godinama sastavni dio redovnog održavanja cesta. Predložene izmjene Zakona o lovstvu stoga ne prelijevaju odgovornost na upravitelje cesta, već samo dodatno preciziraju postupanje s biološkim resursom u skladu s propisima koji su već na snazi u cestovnom sektoru. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi lovoovlaštenik - na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova.</p> <p>Ako se utvrdi da su vozač i lovoovlaštenik postupali uredno i bez propusta, svaka strana snosi vlastitu štetu.</p> <p>Iz predmetnog proizlazi da odgovornost lovoovlaštenika postoji samo u IZNIMNIM SITUACIJA KADA ŠTETA NASTANE U TRENUTKU PROVOĐENJA SKUPNOG LOVA ODNOSNO KADA BAS ZA VRIJEME TRAJANJA SKUPNOG LOVA DIVLJAČ NALETI NA VOZILO I POČINI ŠTETU.</p> <p>U SVIM OSTALIM OKOLNOSTIMA, KOJE SE U PRAKSI POJAVLJUJU UČESTALO, VJEROJATNO VIŠE U 90% SITUACIJA NALETA DIVLJAČI ODGOVONOST PRAVNE OSOBE KOJA UPRAVLJA LOVIŠTEM NE POSTOJI - JER NIJE BIO SKUPNI LOV.</p> <p>Ovim prijedlogom se isključuje primjena Zakona o obveznim odnosima i time uvažavajući praksu i stvarne događaje vezane uz okolnosti nastanka štetnih događaja naletom vozila na divljač stvara se velika pravna nesigurnost a teret odgovornosti i namirenja štete će se prelići na vozače koji upravljaju vozilom i vrlo vjerojatno i na pravne osobe koje upravljaju cestama.</p> <p>Poučenim ranijom praksom koja datira iz razdoblja 2009. godine kada je člankom 37. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu (NN , 75/2009) propisana odgovornost lovoovlaštenika samo u slučaju skupnog lova, u brojnim i dugotrajnim sudskim postupcima, vrlo često se ta odgovornost preusmjerila na upravitelja ceste jer su opunomoćenici oštećenih cijenili da u okolnostima kada lovoovlaštenik nije odgovoran netko mora snositi odgovornost i naknaditi štetu oštećenoj strani (a ne ona sama) pa su najčešće svoje tužbene zahtjeve usmjerili prema upraviteljima cesta.</p> <p>Predložene izmjene svakako u povoljni položaj stavljaju lovoovlaštenike, u njihovu korist smanjuje se broj potencijalnih sudskih sporova i dakako smanjuje se odgovornost koja potječe od djelatnosti kojom se bave.</p> <p>Stavkom 6. i stavkom 7. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu oštećenici se u odnosu na lovoovlaštenike stavljaju u nerazmjerno otežan položaj što bi u praksi moglo dovesti do brojnih odštetnih zahtjeva usmjerenih i prema upraviteljima cesta, povećanog broja dugotrajnih sudskih postupaka s značajnim materijalnim troškovima,</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>unatoč odredbi članka 50. Zakona o cestama.</p> <p>Slijedom navedenog, mišljenja sam da bi u stavku 6. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu riječ „ skupnog „ trebalo brisati a u članku 19. zadržati primjenu odredbi Zakona o obveznim odnosima</p> <p>Člankom 13. važećeg Zakona o lovstvu određeno je da su županijske i lokalne ceste granice lovišta (na njima je zabranjeno ustanoviti lovište), stoga ne postoji razlog da bi upravitelji županijskih i lokalnih cesta trebali donositi vlastiti Program zaštite divljači, kao što nije osnovano da ulovljena, ranjena i uginula divljač na "javnoj cesti" pripada korisniku nelovne površine. Navedeno je protuustavno u pogledu zaštite divljači, a jednako tako i u pogledu javnih cesta, upravljanja, građenja i zaštite javnih cesta, u suprotnosti je s Zakonom o cestama, s općim načelima planiranja, projektiranja, građenja, rekonstrukcije i održavanja javnih cesta, jednako kao što je u suprotnosti s osnivačkim aktom i statutom Županijskih uprava za ceste. Sve navedeno stvara dodatnu pravnu nesigurnost za krajnje korisnike javnih cesta, odgovornost se uvelike prelijeva na pravne osobe koje upravljaju javnim cestama kao i same dionike u prometu - vozače, a pri tome umanjuje za one koji gospodare lovištem i provode zaštitu divljači (kao osnovnu djelatnost).</p> <p>Sadašnjom pravnom regulativom , Zakonom o cestama točno je normirano upravljanje javnim cestama a upravljanje povjereno određenim pravnim osobama. Predloženim izmjenama postupalo bi se suprotno odredbama Zakona o cestama. Divljač na javnoj cesti je opasna stvar, to svakako treba uzeti u obzir.</p> <p>Ako se predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu ima namjera poticanja lovstva kao gospodarske grane , uz to i poticanje lovnog turizma , kao i općenitog poticanja ulaganja u lovstvo tada se predloženo ne može cijeniti kao pozitivan način jer nije u cijelosti usklađen s pravnim sustavom RH za pojedina upravna područja , dapače on u ovom obliku idu na štetu drugog " javnog dobra" prelijevajući i odgovornost i obveze na druga područja i upravitelje kojima to nije djelatnost.</p>		
19.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>Prema odredbi članka 47. Zakona o lovstvu upravitelji cesta (kao površina na kojima je zabranjeno ustanovljavanje lovišta) su obvezni</p>	Nije prihvaćen	Budući da upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojaskom (površinom na kojoj je zabranjeno ustanovljavanje lovišta), on snosi i potpunu operativnu odgovornost za sve događaje na toj površini. To uključuje i obvezu zbrinjavanja uginulih

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>izraditi program zaštite divljači. Također, prema odredbi članka 74. Zakona o lovstvu u slučaju stradavanja divljači na cesti, moraju osigurati njezino zbrinjavanje budući da je navedenom odredbom propisano da ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju korisniku površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta. Takve odredbe značajno opterećuju upravitelje javnih cesta, kako organizacijski tako i financijski. Osim troškova izrade programa zaštite divljači, pojavljuju se i dodatni troškovi vezani uz zbrinjavanje stradale divljači, kao i potencijalna obveza registracije za obavljanje djelatnosti vezanih uz lovstvo, a s tim u svezi i potencijalno zapošljavanje stručne licencirane osobe – lovnika.</p> <p>Također, nije jasno tko bi i na koji način trebao zbrinuti divljač koja nije smrtno stradala, već je ozlijeđena i nepokretna, niti tko bi bio nadležan za procjenu stanja takve životinje. Iako cesta, u smislu Zakona o lovstvu, ne predstavlja lovište, lovoovlaštenici bi trebali nastaviti praksu zbrinjavanja divljači nastradale u prometu. Lovoovlaštenici su registrirani za obavljanje djelatnosti lovstva te raspolažu potrebnim znanjem, opremom i ovlastima za zbrinjavanje divljači i gospodarenje njome.</p> <p>Iz navedenog proizlazi da se prilikom naleta na divljač ustanovljuje se lov na javnim cestama, a to je u suprotnosti sa Zakonom o cestama. Upravitelj javne ceste stekao bi prava i obveze lovoovlaštenika. Slijedom navedenog upravitelji javnih cesta morali bi imati i vršiti provedbu lovnogospodarskog plana, program zaštite divljači, imati lovnika te sakupljati divljač i njezine dijelove, organizirati lovočuvarsku službu, pribaviti propisane obrasce, izraditi zapisnik o obavljenom lovu na javnoj cesti te isto tako dopuštenju za lov divljači na javnoj cesti (za udarenu uginulu divljač), potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova te na koncu naručiti markice za obilježavanje krupne divljači i sl. To su zapravo u obvezi činiti oni koji gospodare lovištem odnosno lovoovlaštenici.</p> <p>U Zakonu o lovstvu mora se jasno i nedvojbeno definirati odgovornost za zbrinjavanje divljači nastradale u prometu na način da tu obvezu ima lovoovlaštenik, a ne upravitelj javne ceste.</p>		<p>životinja. Pokušaj prebacivanja tog dijela posla na lovoovlaštenike kroz Zakon o lovstvu pravno je neutemeljen, jer lovoovlaštenici nemaju nikakve ovlasti niti nadležnost na površinama izvan granica svog lovišta. Program zaštite divljači na nelovnim površinama nije akt kojim se „ustanovljuje lovište“ niti se njime upravitelji cesta pretvaraju u lovoovlaštenike. To je akt zaštite i sigurnosti kojim se propisuju mjere sprječavanja pristupa divljači prometnici i postupanje u slučaju njezine pojave, što je izravno u interesu upravitelja ceste i sigurnosti prometa. Navodi o novim organizacijskim i financijskim opterećenjima nisu utemeljeni. Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) ophodaru je već propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Prema tome, zbrinjavanje uginulih životinja s kolnika je postojeća obveza upravitelja ceste u sklopu redovnog održavanja, a ne nova obveza proizašla iz Zakona o lovstvu. Postupak s ozlijeđenom divljači na nelovnim površinama precizno se propisuje upravo kroz Program zaštite divljači jer se unaprijed definiraju protokoli i nadležne osobe za procjenu stanja životinje i njezino humano uklanjanje, što je nužno za javnu sigurnost. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
20.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>Iako članak 20. nije obuhvaćen predloženim izmjenama, smatramo da ga je nužno izmijeniti. Predlaže se izmjena članka 20. na način da se dodaju novi stavci 3 i 4:</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za izmjenu članka 20. izravno je u suprotnosti s člankom 13. Zakona o lovstvu, koji javne ceste definira kao površine na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta. Uvođenje obveze gospodarenja divljači na cestama značilo bi pretvaranje prometne infrastrukture u lovne</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, na površinama županijskih i lokalnih cesta na kojima nije moguće ustanoviti lovište, obveza zaštite divljači i provedbe mjera gospodarenja divljači prenosi se na lovoovlaštenike na čijem se lovištu nalaze te površine, sukladno lovnogospodarskim planovima.</p> <p>(4) Upravitelji cesta ne smatraju se korisnicima površina iz stavka 3. ovoga članka i nisu obveznici u smislu ovoga Zakona.</p> <p>OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA</p> <p>Cesta sama po sebi ne predstavlja stanište divljači, već isključivo infrastrukturni objekt. Divljač se na cestu ne naseljava niti na njoj obitava, već na nju dolazi iz okolnih prirodnih staništa koja se nalaze unutar lovišta. Drugim riječima, prisutnost divljači na cesti posljedica je njezinog kretanja iz lovišta. Cestama mogu biti određene granice lovišta i ne smatraju se prekidom zemljišta u smislu ustanovljenja lovišta, stoga je logično da su sastavni dio lovišta. Osigurava se da gospodarenje divljači provode stručno osposobljeni subjekti (lovoovlaštenici). Smanjuje se administrativno i operativno opterećenje upravitelja cesta. Povećava se sigurnost prometa, jer se aktivnosti lova organiziraju sustavno i kontrolirano. Zakonom o cestama, Člankom 20. i Člankom 83. jasno su određeni poslovi održavanja i predmet poslovanja upravitelja cesta među kojima nije gospodarenje divljači</p> <p>PRAKSA DRŽAVA ČLANICA EUROPSKE UNIJE</p> <p>Francuska: Upravljanje divljači provode lovačke federacije i ovlaštenici. Država i upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, ali ne kroz lov.</p> <p>Slovenija: Za divljač su odgovorna lovoovlaštena društva (lovske družine). Ceste nisu izdvojene iz sustava lovišta u smislu posebne odgovornosti. Upravljanje rizicima (naleti divljači) rješava se kroz suradnju lovaca i upravitelja cesta, ali bez prijenosa obveze lova na upravitelje cesta.</p> <p>Austrija: Divljač je u nadležnosti lovoovlaštenika lovišta (Jagdrecht). Površine prometnica se ne izdvajaju kao zasebne funkcionalne cjeline za lov. Upravljanje populacijom divljači uz prometnice provodi se kroz planove gospodarenja lovišta. Njemačka je sustav gospodarenja divljači organiziran kroz tzv. Reviere (lovišta), gdje: Lovoovlaštenik (zakupnik lovišta) ima punu odgovornost za divljač, uključujući područja uz prometnice.</p>		<p>površine, što je s aspekta javne sigurnosti i namjene ceste apsolutno neprihvatljivo. Od upravitelja cesta se ne traži „gospodarenje divljači“ (uzgoj, lov, korištenje divljači), već isključivo provedba mjera zaštite na površinama kojima upravljaju. To uključuje tehničke mjere sprječavanja pristupa divljači kolniku, što je dio sigurnosti prometa i održavanja ceste, a ne lovačke djelatnosti. Upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojaskom. Prijenos obveza na lovoovlaštenike značio bi da lovci dobivaju ovlasti upravljanja prostorom koji im nije dan u koncesiju niti u zakup. Lovoovlaštenik ne može provoditi lovnogospodarske planove na cesti jer cesta nije i ne može biti dio lovišta. Navedeni primjeri iz EU zapravo potvrđuju smjer ovog Zakona. I u Francuskoj, Austriji i Njemačkoj upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, što je upravo ono što se u Republici Hrvatskoj postiže Programom zaštite divljači. Ti programi nisu „lov“, već tehnički protokol postupanja radi sigurnosti ljudi i imovine na cesti. Operativna odgovornost upravitelja cesta dodatno je potvrđena Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21). Člankom 52. navedenog Pravilnika ophodaru je izričito propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Slijedom toga, zbrinjavanje životinja stradalih u prometu predstavlja postojeću zakonsku obvezu upravitelja u sklopu redovnog održavanja i sigurnosti prometa, a ne novu obvezu nametnutu Zakonom o lovstvu. Dok lovoovlaštenici gospodare divljači kao biološkim resursom u lovištu, upravitelji cesta su dužni upravljati rizicima na prometnici. Program zaštite divljači stoga nije „lovni dokument“, već tehnički alat koji upravitelju ceste omogućuje zakonito ispunjavanje obveza iz domene sigurnosti prometa i ophodarske službe. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Ceste i infrastrukturni koridori nisu izdvojeni kao zasebna odgovornost upravitelja cesta. Upravitelji cesta provode isključivo tehničke mjere zaštite (ograde, signalizacija), ali ne i lov. Zaključak:</p> <p>U svim relevantnim pravnim sustavima EU vrijedi zajedničko načelo:</p> <p>Gospodarenje divljači, uključujući i područja uz prometnice, u nadležnosti je lovoovlaštenika, dok upravitelji cesta provode isključivo tehničke i preventivne mjere zaštite (ograde, signalizacija, prijelazi za divljač).</p> <p>Slijedom navedenog, zakonsko rješenje kojim se ta obveza prenosi na upravitelje cesta odstupa od dobre europske prakse i zahtijeva izmjenu.</p>		
21.	ANTONIA BURČUL	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Prema odredbi članka 47. Zakona o lovstvu upravitelji cesta (kao površina na kojima je zabranjeno ustanovljavanje lovišta) su obvezni izraditi program zaštite divljači. Također, prema odredbi članka 74. Zakona o lovstvu u slučaju stradanja divljači na cesti, moraju osigurati njezino zbrinjavanje budući da je navedenom odredbom propisano da ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju korisniku površine na kojoj je zabranjeno ustanovljavanje lovišta. Takve odredbe značajno opterećuju upravitelje javnih cesta, kako organizacijski tako i financijski. Osim troškova izrade programa zaštite divljači, pojavljuju se i dodatni troškovi vezani uz zbrinjavanje stradale divljači, kao i potencijalna obveza registracije za obavljanje djelatnosti vezanih uz lovstvo, a s tim u svezi i potencijalno zapošljavanje stručne licencirane osobe – lovnika.</p> <p>Također, nije jasno tko bi i na koji način trebao zbrinuti divljač koja nije smrtno stradala, već je ozlijeđena i nepokretna, niti tko bi bio nadležan za procjenu stanja takve životinje. Iako cesta, u smislu Zakona o lovstvu, ne predstavlja lovište, lovoovlaštenici bi trebali nastaviti praksu zbrinjavanja divljači nastradale u prometu. Lovoovlaštenici su registrirani za obavljanje djelatnosti lovstva te raspolažu potrebnim znanjem, opremom i ovlastima za zbrinjavanje divljači i gospodarenje njome.</p> <p>Iz navedenog proizlazi da se prilikom naleta na divljač ustanovljuje se lov na javnim cestama, a to je u suprotnosti sa Zakonom o cestama. Upravitelj javne ceste stekao bi prava i obveze lovoovlaštenika. Slijedom navedenog upravitelji javnih cesta morali bi imati i vršiti provedbu lovnogospodarskog plana, program zaštite divljači, imati lovnika te sakupljati divljač i njezine dijelove, organizirati lovočuvarsku službu, pribaviti propisane obrasce,</p>	Nije prihvaćen	<p>Budući da upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojasmom (površinom na kojoj je zabranjeno ustanovljavanje lovišta), on snosi i potpunu operativnu odgovornost za sve događaje na toj površini. To uključuje i obvezu zbrinjavanja uginulih životinja. Pokušaj prebacivanja tog dijela posla na lovoovlaštenike kroz Zakon o lovstvu pravno je neutemeljen, jer lovoovlaštenici nemaju nikakve ovlasti niti nadležnost na površinama izvan granica svog lovišta. Program zaštite divljači na nelovnim površinama nije akt kojim se „ustanovljuje lovište“ niti se njime upravitelji cesta pretvaraju u lovoovlaštenike. To je akt zaštite i sigurnosti kojim se propisuju mjere sprječavanja pristupa divljači prometnici i postupanje u slučaju njezine pojave, što je izravno u interesu upravitelja ceste i sigurnosti prometa. Navodi o novim organizacijskim i financijskim opterećenjima nisu utemeljeni. Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) ophodaru je već propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Prema tome, zbrinjavanje uginulih životinja s kolnika je postojeća obveza upravitelja ceste u sklopu redovnog održavanja, a ne nova obveza proizašla iz Zakona o lovstvu. Postupak s ozlijeđenom divljači na nelovnim površinama precizno se propisuje upravo kroz Program zaštite divljači jer se unaprijed definiraju protokoli i nadležne osobe za procjenu stanja životinje i njezino humano uklanjanje, što je nužno za javnu sigurnost. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			izraditi zapisnik o obavljenom lovu na javnoj cesti te isto tako dopuštenju za lov divljači na javnoj cesti (za udarenu uginulu divljač), potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova te na koncu naručiti markice za obilježavanje krupne divljači i sl. To su zapravo u obvezi činiti oni koji gospodare lovištem odnosno lovoovlaštenici. U Zakonu o lovstvu mora se jasno i nedvojbeno definirati odgovornost za zbrinjavanje divljači nastradale u prometu na način da tu obvezu ima lovoovlaštenik, a ne upravitelj javne ceste.		
22.	ANTONIO DUKANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	Iako članak 81. nije obuhvaćen predloženim izmjenama, smatramo da ga je nužno preispitati. Odredba kojom se šteta ne nadoknađuje ako je manja od 5 % ukupne površine nije primjerena u praksi, jer kod većih parcela predstavlja značajan gubitak (npr. 5 ha na 100 ha). Također, isključenje naknade za neograđene višegodišnje nasade nije dovoljno razrađeno te bi prije toga trebalo propisati obvezu upozorenja i suradnje lovoovlaštenika s vlasnikom jer se danas na katastar.hr veoma lako može saznati čija je to parcela te zajedničkim naporima i ulaganjima osigurati nasade ako lovoovlaštenik smatra da je to potrebno jer nisu sve parcele u zonama rizika od divljači. Dodatno, odredba o protupravnom korištenju zemljišta ne uzima u obzir stvarno stanje u Republici Hrvatskoj, gdje mnogi korisnici obrađuju zemljište i upisani su u ARKOD sustav, ali nemaju riješene imovinsko-pravne odnose. Predlaže se izmjena članka 81. u navedenim dijelovima. Nadalje, ukazuje se na potrebu cjelovitog preispitivanja sustava odgovornosti za štete od divljači. Poljoprivrednici se nalaze u neravnopravnom položaju, budući da za štetu koju uzrokuje vlastita stoka odgovaraju u cijelosti, dok se kod šteta od divljači značajan dio odgovornosti prebacuje na oštećenika. Također, potrebno je dodatno urediti pitanje korištenja privatnog zemljišta u sastavu lovišta, s obzirom da vlasnici snose štetu, a nemaju stvarni utjecaj na gospodarenje divljači. Uz navedeno, zakon ne uzima u obzir ukupni ekonomski položaj poljoprivrednika, koji su već izloženi značajnim troškovima proizvodnje i klimatskim rizicima, te dodatni troškovi zaštite od divljači predstavljaju značajan financijski teret.	Nije prihvaćen	Odredba o naknadi štete samo ako ona prelazi 5 % površine temelji se na načelu ekonomičnosti i održivosti lovnogospodarskog sustava. Ustavni sud Republike Hrvatske već je razmatrao slična ograničenja te potvrdio da ona ne predstavljaju nerazmjerno ograničenje prava vlasništva, već služe sprječavanju velikog broja sporova male vrijednosti koji bi paralizirali sustav. Obveza ograđivanja višegodišnjih nasada standardna je mjera zaštite imovine. Navodi o „lakom pronalaženju vlasnika preko katastra“ ne umanjuju temeljnu obvezu oštećenika da kao dobar gospodar zaštiti svoje vrijedne nasade odnosno svoju imovinu. Suradnja je već predviđena kroz obvezu lovoovlaštenika da izda sredstva za zaštitu (repelente), ali inicijativa mora biti obostrana. Pravo na naknadu štete proizlazi iz zakonitog posjeda i korištenja zemljišta. Sustav ne može priznavati odštetne zahtjeve za protupravno korištenje površina. Činjenica da je netko upisan u ARKOD sustav ne zamjenjuje niti nadomješta nedostatak valjane pravne osnove (poput ugovora o zakupu ili vlasničkog lista) za korištenje zemljišta u smislu prava na naknadu štete. Divljač je biološki resurs od interesa za RH i nije u vlasništvu niti pod stalnim nadzorom lovoovlaštenika, za razliku od domaće stoke koja ima poznatog vlasnika i nalazi se pod njegovim neposrednim nadzorom. Stoga su ovi pravni koncepti neusporedivi. Trošak zaštite od divljači je dio poslovnog rizika bavljenja poljoprivredom u područjima koja su prirodno stanište divljači. Zakon predviđa mehanizme pomoći, ali se potpuna odgovornost ne može prebaciti na lovoovlaštenika bez dokaza o krivnji i poduzetim mjerama od strane oštećenika.
23.	MIRJANA GREIFENSTEI N	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu kao cilj navodi se uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade štete od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika	Nije prihvaćen	Namjera predlagatelja pri propisivanju isključive primjene Zakona o lovstvu u pogledu odgovornosti za štetu od divljači i na divljači jest postizanje potpune pravne izvjesnosti i unificiranje sudske prakse. Divljač je biološki resurs, prirodna pojava i slobodno živo

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>zemljišta. Nadalje u pogledu učinkovitosti cilj je ne stvarati nova fiskalna ili administrativna opterećenja.Ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu, preciznije gledajući u dijelu kojim se uređuje uzrok i odgovornost za štetu od divljači za istaknuti su sljedeće predložene izmjene:A)</p> <p>„Članak 19.“U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe ove glave.Ovim člankom propisuje se da se u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači primjenjuju samo i isključivo odredbe Zakona o lovstvu.Do sada važeće: U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi ako ovaj ne propisuje drukčije.Ovim prijedlogom se isključuje mogućnost postupanja sukladno Zakonu o obveznim odnosima kojim Zakonom je detaljnije i pravdnije uređena odgovornost za štetu: objektivna odgovornost i odgovornost po osnovi krivnje.Predloženo bi imalo svoj smisao kada bi smo govorili o uzroku i odgovornostima za štetu koja se događa isključivo u prostoru lovišta.Međutim, kada govorimo o javnim cestama kao mjestu štetnog događaja, tada je primjena odredbi Zakona o obveznim odnosima ključna s obzirom da je „divljač“ koja se nalazi na javnoj cesti OPASNA STVAR, a upravo Zakon o obveznim odnosima člancima 1045.st.3 te člankom 1063. propisuje sljedeće:„članak 1045.st.3.“Za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju (princip objektivne odgovornosti), članak 1063.“Šteta nastala od opasne stvari potječe od te stvari.Stoga, iako je člankom 50. Zakona o cestama uređena odgovornost i naknada štete od divljači po osnovi krivnje, u članku 19. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i nadalje bi bilo važno zadržati trenutno važeće odredbe Zakona budući da pružaju veću pravnu sigurnost od predloženog.B) Članak 22.U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:„(1) Za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ali samo ako je oštećenikpoduzeo sve prikladne radnje te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete. Teretdokaza daje pravodobno poduzeo sve prikladne radnje je na oštećeniku.“.Stavak 6. mijenja se i glasi:„(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje na sljedeći način:- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je</p>		<p>biće čije je kretanje uvjetovano prirodnim nagonima, a ne kontrolom čovjeka stoga ne može biti tretirana kao „opasna stvar“ u smislu Zakona o obveznim odnosima dok se kreće izvan neposrednog nadzora čovjeka, a što potvrđuje i pravna teorija i recentnija sudska praksa.Zakon o lovstvu, kao lex specialis, detaljno i stručno uređuje specifične situacije nastanka štete od divljači. Dosadašnja korelacija sa ZOO-om, kao općim propisom, stvarala je pravnu nesigurnost i dovodila do kontradiktornih sudskih odluka. Upravo širina i općenitost ZOO-a onemogućavaju postizanje cilja ovog Prijedloga – smanjenje broja dugotrajnih sporova. Pravna sigurnost ne postiže se zadržavanjem općih odredbi koje omogućuju proizvoljna tumačenja, već jasnim propisivanjem odgovornosti po osnovi krivnje, što je temelj novopredloženog članka 80.Osnovna intencija ovog Zakona je napuštanje modela pretpostavljene odgovornosti lovoovlaštenika za kretanje divljači koje nije uzrokovano ljudskom radnjom. Divljač je, kao što je već navedeno, živo biće, a njezino uobičajeno kretanje ne predstavlja djelatnost lovoovlaštenika. Odgovornost lovoovlaštenika može postojati samo kada on svojom aktivnom radnjom (poput skupnog lova) izravno utječe na kretanje divljači tako da ona izlazi na prometnicu. Brisanje riječi „skupnog“ vratilo bi sustav na neodrživo stanje u kojem lovoovlaštenik odgovara za prirodne procese na koje nema utjecaj.Stavak 7. uvodi pravednu raspodjelu rizika u situacijama kada se utvrdi da niti vozač niti lovoovlaštenik nisu počinili propust. Tvrdnja da će to dovesti do prelijevanja tužbi na upravitelje cesta nije razlog za nametanje neosnovane odgovornosti lovoovlaštenicima. Odgovornost upravitelja cesta i dalje ostaje uređena matičnim Zakonom o cestama, te se ovaj Zakon ne može koristiti kao alat za izbjegavanje obveza koje proizlaze iz održavanja javnih cesta i sigurnosti prometa.Činjenica da su javne ceste zakonom definirane kao površine na kojima se ne ustanovljuje lovište ne znači da su one izuzete iz biološkog konteksta prostora. Divljač ne poznaje administrativne granice, a njezino kretanje preko prometnica je prirodna pojava. Stoga je nužno da i korisnici nelovnih površina sudjeluju u sustavu zaštite kroz Programe zaštite divljači, kako bi se osigurala javna sigurnost i zaštita samog biološkog resursa Obveza izrade Programa zaštite divljači za nelovne površine (uključujući javne ceste) propisana je još Zakonom o lovstvu iz 1994. godine te dodatno potvrđena Zakonom iz 2005. i 2018. godine. Stoga se ne radi o novom nametu, već o dosljednom provođenju</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>uređenopodručje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi-lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenjaskupnog lova.Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7.,(7) Ako se utvrdi da na strani vozača i lovovlaštenika nema propusta jer su poduzeli sve radnjekoje su u njihovoj moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta budemanja, svatko snosi svoju štetu iz tog štetnog događaja.".Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.U st. 1. ovoga članka se propisuje odgovornost lovoovlaštenika koja je u uzročno - posljedičnoj vezi s poduzetim mjerama zaštite svoje imovine od strane samog oštećenika, te se teret dokazivanja stavlja na stranu osobe koja je pretrpila štetu a odgovornost lovoovlaštenika postoji samo ukoliko oštećenik dokaže da je poduzeo prikladne mjere zaštite svoje imovine.Posebno dvojbena je odredba naznačena u članku 22.st.6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu gdje predlagatelj iskazuje namjeru preciznijeg uređenja odgovornosti za štete nastale naletom vozila na divljač odnosno preciznije bi bilo naletom DIVLJAČI NA VOZILA JER GOVORIMO O SITUACIJAMA KADA DIVLJAČ IZAĐE IZVAN GRANICA LOVIŠTA NA PROMETNICU GDJE JE UOBIČAJENO I NORMALNO DA SE NJOME KREĆU VOZILA A NE DIVLJAČ.Ovim prijedlogom se određuje odgovornost po načelu krivnje ali s preciznom definiram pretpostavkama: a) da je šteta počinjena (šteta može biti različita: nematerijalna u vidu tjelesnih ozljeda, materijalna na vozilu, ozlijeđena ili uginula divljač,...)b) imenovanim štetnikom, a to je:vozač - ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbilovoovlaštenik - na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova.Ako se utvrdi da su vozač i lovoovlaštenik postupali uredno i bez propusta, svaka strana snosi vlastitu štetu.Iz predmetnog proizlazi da odgovornost lovoovlaštenika postoji samo u IZNIMNIM SITUACIJA KADA ŠTETA NASTANE U TRENUTKU PROVOĐENJA SKUPNOG LOVA ODNOSNO KADA BAS ZA VRIJEME TRAJANJA SKUPNOG LOVA DIVLJAČ NALETI NA VOZILO I POČINI ŠTETU.U SVIM OSTALIM OKOLNOSTIMA, KOJE SE U PRAKSI POJAVLJUJU UČESTALO , VJEROJATNO VIŠE U 90%</p>		<p>dugogodišnjeg zakonodavnog okvira. Pitanje zbrinjavanja uginule divljači na cestama nije samo domena lovstva. Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) izričito je propisana obveza ophodara za čišćenje kolnika od pregaženih životinja. Budući da je divljač u tom kontekstu životinja na kolniku, obveza njezinog uklanjanja i zbrinjavanja već je godinama sastavni dio redovnog održavanja cesta. Predložene izmjene Zakona o lovstvu stoga ne prelijevaju odgovornost na upravitelje cesta, već samo dodatno preciziraju postupanje s biološkim resursom u skladu s propisima koji su već na snazi u cestovnom sektoru.Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>SITUACIJA NALETA DIVLJAČI ODGOVONOST PRAVNE OSOBE KOJA UPRAVLJA LOVIŠTEM NE POSTOJI - JER NIJE BIO SKUPNI LOV.Ovim prijedlogom se isključuje primjena Zakona o obveznim odnosima i time uvažavajući praksu i stvarne događaje vezane uz okolnosti nastanka štetnih događaja naletom vozila na divljač stvara se velika pravna nesigurnost a teret odgovornosti i namirenja štete će se preliti na vozače koji upravljaju vozilom i vrlo vjerojatno i na pravne osobe koje upravljaju cestama. Poučenim ranijom praksom koja datira iz razdoblja 2009. godine kada je člankom 37. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu (NN , 75/2009) propisana odgovornost lovoovlaštenika samo u slučaju skupnog lova, u brojnim i dugotrajnim sudskim postupcima, vrlo često se ta odgovornost preusmjerila na upravitelja ceste jer su opunomoćenici oštećenih cijenili da u okolnostima kada lovoovlaštenik nije odgovoran netko mora snositi odgovornost i naknaditi štetu oštećenoj strani (a ne ona sama) pa su najčešće svoje tužbene zahtjeve usmjerili prema upraviteljima cesta.Predložene izmjene svakako u povoljni položaj stavljaju lovoovlaštenike, u njihovu korist smanjuje se broj potencijalnih sudskih sporova i dakako smanjuje se odgovornost koja potječe od djelatnosti kojom se bave.Stavkom 6. i stavkom 7. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu oštećenici se u odnosu na lovoovlaštenike stavljaju u nerazmjerno otežan položaj što bi u praksi moglo dovesti do brojnih odštetnih zahtjeva usmjerenih i prema upraviteljima cesta, povećanog broja dugotrajnih sudskih postupaka s značajnim materijalnim troškovima, unatoč odredbi članka 50. Zakona o cestama.Slijedom navedenog, mišljenja sam da bi u stavku 6. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu riječ „ skupnog „ trebalo brisati a u članku 19. zadržati primjenu odredbi Zakona o obveznim odnosima .Člankom 13. važećeg Zakona o lovstvu određeno je da su županijske i lokalne ceste granice lovišta (na njima je zabranjeno ustanoviti lovište), stoga ne postoji razlog da bi upravitelji županijskih i lokalnih cesta trebali donositi vlastiti Program zaštite divljači, kao što nije osnovano da ulovljena, ranjena i uginula divljač na "javnoj cesti" pripada korisniku nelovne površine. Navedeno je protuustavno u pogledu zaštite divljači, a jednako tako i u pogledu javnih cesta, upravljanja, građenja i zaštite javnih cesta, u suprotnosti je s Zakonom o cestama, s općim načelima planiranja, projektiranja, građenja,</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			rekonstrukcije i održavanja javnih cesta, jednako kao što je u suprotnosti s osnivačkim aktom i statutom Županijskih uprava za ceste. Sve navedeno stvara dodatnu pravnu nesigurnost za krajnje korisnike javnih cesta, odgovornost se uvelike prelijeva na pravne osobe koje upravljaju javnim cestama kao i same dionike u prometu - vozače, a pri tome umanjuje za one koji gospodare lovištem i provode zaštitu divljači (kao osnovnu djelatnost). Sadašnjom pravnom regulativom , Zakonom o cestama točno je normirano upravljanje javnim cestama a upravljanje povjereno određenim pravnim osobama. Predloženim izmjenama postupalo bi se suprotno odredbama Zakona o cestama. Divljač na javnoj cesti je opasna stvar, to svakako treba uzeti u obzir. Ako se predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu ima namjera poticanja lovstva kao gospodarske grane , uz to i poticanje lovnog turizma , kao i općenitog poticanja ulaganja u lovstvo tada se predloženo ne može cijeliti kao pozitivan način jer nije u cijelosti usklađen s pravnim sustavom RH za pojedina upravna područja , dapače on u ovom obliku idu na štetu drugog " javnog dobra" prelijevajući i odgovornost i obveze na druga područja i upravitelje kojima to nije djelatnost.		
24.	MIRJANA JURLINA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	U svezi jedinstvene police osiguranja, važeće od 2018.g.Mnistarstvo je isplaćivalo naknadu štete od divljači na vozilo, ali osiguravajuće kuće na koncu potražuju iznos od lovoovlaštenika, jer zakonski na to imaju pravo. Pitanje u svezi ove teme da li će se išta u vezi ovoga promijeniti ili nam i dalje, bez obzira na jedinstvenu policu osiguranja ,prijete sudske tužbe, dugotrajni procesi u kojima smo uvijek mi kao Udruge/Društva krivi, te sudske ovrhe.	Primljeno na znanje	Navedeni komentar ne sadrži konkretan prijedlog izmjene ili dopune normativnog teksta Prijedloga zakona, već se njime traži tumačenje buduće primjene zakonskih odredbi i ugovornih odnosa s osiguravajućim društvima. Napominje se kako je svrha e-Savjetovanja prikupljanje prijedloga za uređenje zakonskog teksta, dok se tumačenja i upute o postupanju daju nakon stupanja propisa na snagu ili putem službenih upita nadležnom tijelu.
25.	MATIJA SRKETIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	Naslov prijedloga: Ometanje zakonitog lovaPredlaže se uvođenje nove odredbe kojom bi se jasno zabranilo ometanje zakonito organiziranog lova od strane trećih osoba.Naime, važeći i predloženi Zakon o lovstvu detaljno propisuje prava i obveze lovoovlaštenika, uključujući obvezu provedbe lovnogospodarskih planova i odstrjela divljači, ali ne sadrži odredbe koje bi štitele lovoovlaštenika i lovce od namjernog ometanja u provedbi zakonitog lova.U praksi se sve češće pojavljuju situacije u kojima pojedinci:- namjerno ulaze u lovište tijekom organiziranog lova,- uznemiruju divljač s ciljem sprječavanja lova,- lažno prijavljuju lov policiji ili drugim nadležnim službama,- na druge načine ometaju zakonito provođenje lova. Takvo ponašanje može imati	Nije prihvaćen	Pitanja sigurnosti i neovlaštenog ometanja već su pokrivena drugim propisima. Namjerno uznemiravanje, ugrožavanje sigurnosti ili ometanje javnog reda i mira rješava se primjenom Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, dok su lažne prijave nadležnim tijelima već kažnjive prema posebnim propisima o radu policije i hitnih službi.Predložena odredba o „zabrani ometanja lova“ preširoko je postavljena i mogla bi dovesti do neopravdanog ograničavanja slobode kretanja trećih osoba na prostorima koji su javno dostupni (šume, putevi, livade). Lov nije isključiva aktivnost koja suspendira prava svih ostalih korisnika prostora.Sukladno propisima, upravo je lovoovlaštenik taj koji mora osigurati da se lov provodi na način koji ne ugrožava ljude i imovinu. Ako se u

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>ozbiljne posljedice:- ugrožava sigurnost svih sudionika u lovu i drugih osoba u prostoru,- onemogućava izvršenje zakonskih obveza lovoovlaštenika,- uzrokuje gospodarsku štetu (posebno kod komercijalnog lova i lovnog turizma),- otežava provedbu mjera zaštite poljoprivrednih i šumskih površina.Slijedom navedenog, predlaže se uvođenje nove odredbe koja bi glasila:PRIJEDLOG ODREDBE:„Zabranjeno je ometanje zakonito organiziranog lova, uključujući svako namjerno postupanje kojim se sprječava ili otežava provedba lova u skladu s ovim Zakonom.Ometanjem lova osobito se smatra:– namjerno uznemiravanje ili rastjerivanje divljači tijekom lova,– neovlašten ulazak i kretanje u lovištu s ciljem ometanja lova,– lažno prijavljivanje zakonitog lova nadležnim tijelima,– svako drugo postupanje kojim se onemogućava ili otežava provedba lova.Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka propisuje se novčana kazna.“OBRAZLOŽENJE:Uvođenjem ove odredbe:osigurava se pravna zaštita zakonitog lova kao djelatnosti od javnog interesa,povećava se sigurnost u lovištu,omogućava se nesmetana provedba lovnogospodarskih planova,usklađuje se odgovornost lovoovlaštenika s njegovim pravima.Zaključak;-Ne postoji članak o ometanju lovne aktivnosti i to je ozbiljan propustZakon, štiti divljač, štiti državu, kažnjava lovce ali NE štiti lovoovlaštenika od (aktivista) pojedinaca ili grupe koji ometaju lov - a kojeg je lovoovlaštenik dužan provoditi.</p>		<p>lovištu pojave treće osobe, lov se mora prekinuti ili prilagoditi, a ne kažnjavati građane zato što se nalaze u prirodi. Pojmovi poput „namjernog uznemiravanja“ ili „otežavanja provedbe lova“ su izrazito subjektivni i teško dokazivi na terenu, što bi otvorilo prostor za brojne neutemeljene prekršajne postupke i nepotrebne sukobe između lovaca i drugih građana.</p>
26.	MARIN BRALIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>Članak 67. stavak 3 kaže:Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog pisanog dopuštenja lovoovlaštenika uza se.Ovo je potrebno drugačije definirati jer većina teritorija Hrvatske izvan urbanih zona spada pod neko lovište, a prolaziti kroz lovište s oružjem mogu imati potrebu i građani koji nisu lovci kao npr: sportski strijelci koji odlaze na mjesto za vježbe gađanja koje se može nalaziti unutar lovišta, planinari, lugari i ostali građani koji nose oružje u svrhu osobne sigurnosti.</p>	Nije prihvaćen	<p>Zakon o lovstvu regulira kretanje s oružjem u smislu nošenja (spremnog za uporabu), a ne prenošenje oružja. Sportski strijelci i građani koji prenose oružje do streljana ili drugih mjesta dužni su to činiti u skladu s matičnim zakonom (oružje u koferu/futroli, odvojeno od streljiva). Takvo prenošenje ne smatra se kretanjem s oružjem u smislu lova.</p>
27.	LADA KOVJANIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Ocjena stanja	<p>Lov nije sport, u sportu obje strane znaju da sudjeluju, ovo je krvoločan pohod za novac, to podhitno treba potpuno ukinuti. Životinje su osjećajna bića isto kao i mi te imaju pravo na dostojanstven život i pravo na životni prostor koji smo unakazili svojim djelovanjem. Lov bi trebao biti dozvoljen pod strogo kontroliranim mjerama u slučaju kada je zaista neophodna kontrola populacije, međutim kada se u šumu ode vidljivo je da su šume poluprazne i vrijeme je da se posvetimo očuvanju bioraznolikosti</p>	Primljeno na znanje	<p>Navedeni komentar ne sadrži konkretne prijedloge za izmjenu ili dopunu odredbi Prijedloga zakona, već iznosi opće osobne stavove i vrijednosne sudove o djelatnosti lovstva koji nisu predmet normativnog uređenja u ovom postupku.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>a ne da još i potičemo razvoj lovnog turizma. Odobravanje poluautomatskog oružja za lov, te pojednostavljenje dolaska do dozvola za lov je izuzetno zabrinjavajuć s obzirom da smo svjedoci brojnim slučajevima gdje su pojedinci izuzetno opasni i za ljude i za kućne ljubimce, često u lov idu u alkoholiziranom stanju te se to ne sankcionira u skladu s težinom prekršaja. Kao planinar ne samo jednom sam svjedočila situacijama kada sam se morala derati po sumi i bježati da me slučajno ne ustrijele u lovu, ili moje pse. Uvidom u mnoge novinske članke vidljivo je da pojedinci koji su ostvarili pravo na lov zloupotrebljavaju svoj položaj, idu u krivolov, pucaju i ozlijeđuju kućne ljubimce te na kraju krajeva i sami sebe i svoje kolege. Potrebno je postrožiti zakone i uvijete za dobivanje lovackih dozvola te maksimalno postrožiti sve kazne za pojedince koji se ne ponasaju u skladu sa zakonom jer su kao naoružani pojedinci izuzetno opasni i za ljude i za životinje ukoliko se ne pridržavaju pravila.</p>		
28.	ŠIME VALIDŽIĆ	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Ocjena stanja</p>	<p>Lov i lovnj turizam treba preoblikovati u ekološki turizam. Odstrel je prihvatljiv jedino za strane, invazivne vrste koje čine štetu izvornim vrstama u prirodnom staništu.</p> <p>Ne treba olakšati ubijanje divljih životinja i ne treba dopustiti upotrebu poluautomatskog vatrenog oružja s 5 metaka u spremniku.</p> <p>Sve veći broj ljudi prihvaća stav da životinje ne postoje samo da ih ljudi iskorištavaju i ubijaju nego one imaju vrijednost same po sebi i pravo na život i opstanak u svom izvornom, prirodnom staništu. Čak i ako je lov održiv što se tiče brojnog stanja životinja, on je ipak okrutan. Veliki broj životinja pretrpi ozljede od metka i ne umre brzo niti bezbolno. Njihovim proganjanjem se uznemiruju preživjele jedinke i razara im se zajednica. U lovu često 'slučajno' stradavaju ugrožene vrste, pa i ljudi.</p> <p>Hrvatska je poželjno turističko odredište upravo zbog očuvane prirode i životinja. Također, Hrvatska ima neke od boljih zakona o zaštiti životinja u svijetu i jedna je od prvih država u svijetu koja je zabranila uzgoj životinja za krzno, držanja dupina u zatočeništvu, korištenje divljih životinja u cirkuskim predstavama i testiranje (ne-medicinskih) proizvoda na životinjama. Umjesto proizvoda i turizma koji se temelje na ubijanju životinja, treba ciljati na ekološki osviještene potrošače i turiste. Oni su</p>	Primljeno na znanje	Navedeni komentari predstavljaju opći osvrt na etičke aspekte lova, zaštitu životinja i ekološki turizam. Budući da izneseni stavovi ne sadrže konkretne prijedloge za izmjenu ili dopunu pojedinih odredbi Prijedloga zakona, iste nije bilo moguće meritorno razmotriti u kontekstu promjene normativnog teksta

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>često iz viših slojeva društva i natprosječni potrošači.</p> <p>Iako lovački turist donosi veću zaradu od običnog turista, njih je ipak oko jedan posto od ukupnog broja turista. Ta zarada ne može zamijeniti onu koja se može izgubiti ako veliki broj ekološko svjesnih turista izbjegava mjesto koje je na glasu po ubijanju životinjskog svijeta.</p> <p>Neprihvatljivo je prihranjivati divlje životinje s ciljem da im se poveća populacija pa kasnije donositi planove da ih se poubija jer ih je navodno previše. Također, neprihvatljivo je poubijati prirodne predatore pa onda donositi planove za ubijanje srna jer ih je navodno previše. Prirodni predatori, kao što su vukovi, čagljevi, risovi i medvjedi će držati broj jelena, srna, zečeva i sličnih životinja u ravnoteži. Za razliku od ljudskih lovaca koji ciljaju na najjače jedinke neke vrste i time vrše negativni genetički odabir, prirodni predatori ulove najslabije jelene, srne, zečeve i slično i vrše pozitivni prirodni odabir. Divlje životinje koje su biljojedi će spriječiti pretjerani rast trave i raslinja, a time će znatno smanjiti broj i veličinu požara.</p> <p>Ne treba poticati trgovinu mesom i drugim proizvodima od životinja (i biljaka) koje su ulovljene (odnosno uzete) iz prirodnih ekosustava. Što je rasprostranjenije tržište za meso ulovljenih životinja to je jednostavnije krivolovcima prodati ilegalno meso jer ono se teško može razlikovati od legalnog. Treba zabraniti uvoz mesa od egzotičnih životinja kao što su krokodil, noj, zebra, bizon, klokan i slično (i tropskog drveta) jer se tom trgovinom brojne vrste dovode u opasnost od izumiranja i pruža loš primjer afričkim i azijskim državama.</p> <p>Ne treba poticati gospodarske grane koje podrazumijevaju ubijanje životinja (a to uključuje i stočarstvo i gospodarsko ribarstvo) nego biljnu poljoprivredu ili, još bolje, uzgoj hrane koja se dobiva od kultura stanica..</p>		
29.	MARKO KOVAČEVIĆ	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU</p> <p>Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom</p>	<p>Dodati na kraju rečenice: "Zajednička i državna lovišta" Prema tom Zakonu, županije donose mjere za sprečavanje šteta od divljači, dopuštaju provedbu sanitarnog ili redukcijskog odstrela te izlučenja divljači s površina na kojima ugrožava sigurnost ljudi i imovine, donose rješenja o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači koja ugrožava zdravlje ljudi, stoke, druge divljači, drugih životinjskih vrsta ili čini</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog dopune nenormativnog dijela (obrazloženja) Prijedloga zakona nije prihvatljiv jer bi doveo do navođenja pravno netočnih informacija. Odredbom članka 45. stavka 4. Zakona o lovstvu izričito je propisano da Ministarstvo poljoprivrede odobrava lovnogospodarske planove za državna i privatna lovišta, dok su županije nadležne isključivo za zajednička lovišta. Slijedom navedenog,</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			drugu štetu te odobravaju lovnogospodarske planove za zajednička i (državna) lovišta		nenormativni dio teksta mora ostati usklađen s važećom raspodjelom nadležnosti određene Zakonom.
30.	IVAN BEDEKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Poštovani, za rješavanje bilo kojeg problema pa tako u ovom slučaju problem "štete na poljoprivrednim kulturama od divljači" moraju postojati podaci, činjenice i ispravne brojke. Krovna institucija za područje cijele RH i svih lovišta u RH koja bi trebala imati takve podatke je Hrvatski zavod za statistiku i Hrvatski lovački savez. Podaci od osiguravajućih kuća nisu uvijek mjerodavni i 100% točni a i podložni su velikim pogreškama. Sve dok se svaka šteta pa i ona najmanja ne evidentira neće biti prave slike i pravih parametara koji su nužni za rješavanje ovako kompleksnih problema. Šteta će uvijek biti ali moraju se dovesti u podnošljive okvire kako za poljoprivrednike tako i za lovce i lovačka društva. Osim pravovaljane edukacije lovaca, lovoovlaštenika, nositelja prava lova u određenim lovištima potrebno je i poljoprivrednike podsjetiti na njihove zakonske obveze prema lovcima, lovištu, staništu i divljim životinjama koje obitavaju na području na kojem oni obavljaju svoju poljoprivrednu djelatnost (npr. obavezna uporaba plašila za divljač na strojevima prilikom obavljanja agrotehničkih mjera na poljoprivrenim površinama koje se nalaze unutar nekog lovišta). Izuzetno je važna kvalitetna i plodonosna suradnja lovaca, poljoprivrednika i šumara. Tako da, ako postoji želja i volja za dobrobit svih uključenih strana treba krenuti od početka, od brojeva jer matematika će sve pokazati. LP	Primljeno na znanje	Komentar ne sadrži konkretan prijedlog za izmjenu ili dopunu normativnog teksta.
31.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Otvaranje Zakona o lovstvu daje priliku za usklađivanje s Aarhuškom konvencijom i Zakonom o zaštiti okoliša. Pravo na pristup okolišnim informacijama kao i pravo sudjelovanja u donošenju odluka u pitanjima okoliša treba tumačiti široko jer je to u javnom interesu. Naime, prema glavi IV. Zakona, lovnogospodarski planovi (lovnogospodarske osnove, planovi zaštite divljači) su planski dokumenti za koje je neupitno da su dokumentima koji imaju utjecaj na okoliš i prirodu. Odnosno, to su dokumenti o kojima javnost treba biti informirana i imati mogućnost sudjelovanja putem javnog savjetovanja, a sukladno propisima o zaštiti okoliša i o pristupu informacijama. Međutim, postojeći sustav ne osigurava u dovoljnoj mjeri transparentnost niti mogućnost sudjelovanja javnosti u donošenju tih dokumenata, iako njihovi učinci mogu	Nije prihvaćen	Lovnogospodarski planovi su stručni, operativni dokumenti koji se donose temeljem egzaktnih podataka o stanju populacija divljači i kapacitetu staništa. Oni nisu opći akti strateškog planiranja, već provedbeni dokumenti unutar okvira koji je već postavljen Zakonom i pratećim strategijama koje su prošle javnu raspravu. Svi lovnogospodarski planovi prolaze proceduru ocjene prihvatljivosti za ekološku mrežu, čime se osigurava zaštita okoliša i prirode u skladu sa zakonom. U tim postupcima sudjeluju stručna tijela zaštite okoliša, čime je javni interes u potpunosti zaštićen. Sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama, svi odobreni lovnogospodarski planovi dostupni su javnosti na zahtjev. Središnja lovna evidencija (SLE) služi kao transparentan sustav praćenja stanja u lovstvu. Uvođenje obveze javnog savjetovanja za svaki pojedinačni lovnogospodarski plan (koji se donose na razini pojedinog lovišta) predstavljalo bi nerazmjerno administrativno opterećenje koje ne bi doprinijelo kvaliteti samog stručnog

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			biti usporedivi s drugim okolišnim dokumentima za koje su takvi postupci obvezni.		plana, a značajno bi usporilo procese gospodarenja prirodnim dobrima.
32.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	<p>Činjenica da je neka vrsta strogo zaštićena ne isključuje mogućnost upravljanja njezinom populacijom kroz sektor lovstva. Primjerice, vrste poput smeđeg medvjeda i divlje mačke također imaju strogi zaštitni status, ali se njihovim populacijama upravlja kroz koordinaciju sektora zaštite prirode i lovstva.</p> <p>Stoga tvrdnja da zaštitni status dabra onemogućuje gospodarenje kroz sustav lovstva nije utemeljena, već se radi o pitanju organizacije upravljanja, a ne pravne nemogućnosti.</p> <p>Dodatno, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva je u veljači 2025. donijelo plan gospodarenja dabrom u Republici Hrvatskoj, što ukazuje da već postoji okvir za upravljanje ovom vrstom. Izuzimanje dabra iz sustava lovstva stoga dovodi u pitanje dosljednost javnih politika i provedbu već usvojenih mjera.</p> <p>Slijedom navedenog, predložena izmjena nije dovoljno obrazložena te nije jasno zašto se postojeći modeli upravljanja i međusektorske suradnje ne bi mogli primijeniti i na dabra. S druge strane, zašto ako nije moguće gospodariti dabrom, kako je moguće gospodariti medvjedom, divljom mačkom ili divokozom koje se isto nalaze u pravilniku o strogo zaštićenim vrstama.</p>	Primljeno na znanje	Navedeno obrazloženje je sasvim dostatno jer jasno definira primarni razlog izmjene: uklanjanje pravne kolizije. Usporedba dabra s ostalim navedenim zaštićenim vrstama koje su ujedno i na popisu divljači promašena poglavito iz razloga što od navedenih vrsta u Republici Hrvatskoj jedini dabar i medvjed čine određene štete. Ali čak i usporedba dabra sa smeđim medvjedom kao jednom životinjskom vrstom koja je na popisu divljači ali kojom se gospodari, a ne upravlja, promašena iz više razloga. Naime, populacija smeđeg medvjeda u RH broji oko 1000 grla i brojnost se od 2004. godišnje prati putem DNK analize dok populacija dabra prema izjavi MZOIZT broji više od 50000 jedinki (procjena) što samo po sebi ukazuje na potrebu potpuno drukčijeg pristupa tim vrstama. Nadalje, smeđeg medvjeda se u RH lovi desetljećima, a način lova je pojedinačni lov puškom s užljebljenim cijevima. Dabar je reintroduciran u RH pred tridesetak godina, a prije toga ga od kraja 19. stoljeća uopće nije bilo što znači da ne postoji nitko tko bi iskustveno znao kako se lovi dabar. Štoviše, učinkoviti načini lova koji se prakticiraju u zemljama u kojima se dabra legalno lovi su lov lukom i strijelom gdje je strijela sajlom privezana za luk ili zamkama koje ga usmrćuju, a to su načini lova koji su trenutačno zabranjeni u RH.
33.	PAN, UDRUGA ZA ZAŠTITU OKOLIŠA I PRIRODE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	<p>Otvaranje Zakona o lovstvu daje priliku za usklađivanje s Aarhuškom konvencijom i Zakonom o zaštiti okoliša. Pravo na pristup okolišnim informacijama kao i pravo sudjelovanja u donošenju odluka u pitanjima okoliša treba tumačiti široko jer je to u javnom interesu.</p> <p>Naime, prema glavi IV. Zakona, lovnogospodarski planovi (lovnogospodarske osnove, planovi zaštite divljači) su planski dokumenti za koje je neupitno da su dokumentima koji imaju utjecaj na okoliš i prirodu. Odnosno, to su dokumenti o kojima javnost treba biti informirana i imati mogućnost sudjelovanja putem javnog savjetovanja, a sukladno propisima o zaštiti okoliša i o pristupu informacijama.</p> <p>Međutim, postojeći sustav ne osigurava u dovoljnoj mjeri transparentnost niti mogućnost sudjelovanja javnosti u donošenju tih dokumenata, iako njihovi učinci mogu biti usporedivi s drugim okolišnim</p>	Nije prihvaćen	Lovnogospodarski planovi su stručni, operativni dokumenti koji se donose temeljem egzaktnih podataka o stanju populacija divljači i kapacitetu staništa. Oni nisu opći akti strateškog planiranja, već provedbeni dokumenti unutar okvira koji je već postavljen Zakonom i pratećim strategijama koje su prošle javnu raspravu. Svi lovnogospodarski planovi prolaze proceduru ocjene prihvatljivosti za ekološku mrežu, čime se osigurava zaštita okoliša i prirode u skladu sa zakonom. U tim postupcima sudjeluju stručna tijela zaštite okoliša, čime je javni interes u potpunosti zaštićen. Sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama, svi odobreni lovnogospodarski planovi dostupni su javnosti na zahtjev. Središnja lovnna evidencija (SLE) služi kao transparentan sustav praćenja stanja u lovstvu. Uvođenje obveze javnog savjetovanja za svaki pojedinačni lovnogospodarski plan (koji se donose na razini pojedinog lovišta) predstavljalo bi nerazmjerno administrativno opterećenje koje ne bi doprinijelo kvaliteti samog stručnog

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dokumentima za koje su takvi postupci obvezni.		plana, a značajno bi usporilo procese gospodarenja prirodnim dobrima.
34.	ŠIME VALIDŽIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	<p>Divlje životinje ne treba smatrati imovinom lovačkih društava nego ravnopravnim stanovnicima Hrvatske i Zemlje općenito. Samim time, štetu koju naprave divlje životinje poljoprivrednicima i drugima ne trebaju nadoknađivati ni lovačka društva niti ih trebaju podnositi poljoprivrednici nego ih trebaju nadoknaditi država i/ili osiguravajuća društva od novca koji je uzet svima kroz poreze odnosno premije. To je pošteno jer svi mi živimo na zemlji koja je oduzeta drugim živim bićima. Poljoprivrednici bi trebali nadoknaditi štetu kroz povećane cijena svojih proizvoda ali to je neizvedivo zbog nepoštenog uvoza jeftinih proizvoda iz zemalja u kojima se zbog širenja poljoprivrede događa masovno uništavanje prirode, sječa šuma, ubijanje životinja i genocid protiv domorodačkih naroda. To se posebice odnosi na Južnu Ameriku, jugoistočnu Aziju i Australiju. Hrvatska i druge europske države bi trebale zabraniti takav uvoz.</p> <p>Ljudi su samo jedna od nekoliko milijuna vrsta ali su za sebe i svoje aktivnosti, posebice uzgoj životinja za meso i gospodarski ribolov, uzeli preko 50% zemaljske i morske površine. Nasuprot tome, sve ostale vrste su prepuštene da se zadovolje s ostatkom, ali on se smanjuje tijekom godina jer ljudi za sebe nastavljaju uzimati dodatne površine za svoje potrebe i zahtjeve kao što su poljoprivreda, rudarstvo, ceste i naselja. Prema Svjetskom fondu za prirodu (WWF), ljudi su od 1970. godine poubijali preko 70% divljih životinja na svijetu. Od ukupne biomase svih sisavaca na Zemlji, ljudi čine 36%, domaće životinje čine 59%, a svi divlji sisavci čine samo 5%. Kod ukupne biomase ptica, perad čini 71% a sve divlje ptice čine samo 29%.</p> <p>Osim njihove ekološke uloge, divlje životinje imaju vrijednosti same po sebi i trebaju imati pravo na život i opstanak u svom izvornom, prirodnom staništu. Ljudi su ti koji su im oduzeli životni prostor pa zbog toga moramo naći način da uspješno ostvarimo suživot s drugim vrstama s kojima dijelimo Zemlju.</p> <p>U Hrvatskoj smo u posljednjih 25 godina napravili veliki napredak što se tiče zaštite prirode i životinja, i imamo važnu ulogu u opstanku divljih životinja</p>	Primljeno na znanje	Navedeni komentar predstavlja opći osvrt na etička pitanja zaštite životinja, ekološku politiku i globalne trgovinske odnose. Budući da se komentarom ne predlažu konkretne izmjene ili dopune normativnog teksta Prijedloga zakona, isti komentar nije bilo moguće meritorno razmotriti u kontekstu izmjene zakonskih odredbi.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>u Europi i stvarno nema potreba da ljudi ubijaju divlje životinje. Osim u Hrvatskoj, povrat izvornih divljih životinja u ljudska naselja se događa i u drugim europskim državama. Neke države, kao što je Poljska, čak vraćaju lokalno izumrlog europskog bizona u svoja povijesna staništa, a to treba učiniti i Hrvatska.</p> <p>Veliki broj stanovnika Hrvatske želi da se zaštite izvorne divlje životinje, pa čak i biljke. Primjer toga su javne osude sječa stabala koja se događaju tijekom godina u Zagrebu i Splitu, zbog izgradnje ili drugih razloga. Također, i turisti žele da se zaštiti priroda i životinje i baš zbog toga im je Hrvatska poželjno odredište.</p>		
35.	UPRAVA ZA CESTE VUKOVARSK O-SRIJEMSK ŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Posljedice koje će donošenjem zakona proisteci	<p>Uvažavajući navode u pogledu konstatacije da "cesta nije lovište", te da je dosadašnjom neujednačenom sudskom praksom po pitanju odgovornosti za štetu, kao i dugotrajnim sudskim postupcima stavljen golemi financijski teret na lovačka društva - lovoovlaštenike (državni proračun), cijesimo da ni ove predložene izmjene u tom smislu neće postići veću razinu ZAŠTITE :</p> <p>dodatno će se opteretiti državni proračun s obzirom da se odgovornost za štetu od divljači preusmjerava na upravitelje cesta - javnih cesta (HAC, HC, ŽUC), na pravne osobe kojima upravljanje lovištem i zaštita divljači nije djelatnost s kojom se bave (što znači da odgovornost ne snosi onaj tko se bavi tom djelatnošću nego onaj tko se njome ne bavi) sudski postupci će i nadalje biti dugotrajni sudska praksa i nadalje neujednačena, što dovodi do pravne nesigurnosti i veće zbuđenosti građana sve to i nadalje će pasti na teret državnog proračuna što svakako ne doprinosi općem interesu.</p>	Nije prihvaćen	<p>Upravitelji cesta donošenjem Programa zaštite divljači (PZD) ne postaju lovoovlaštenici u smislu bavljenja „gospodarskom djelatnošću lova i lovnog turizma“. Oni su korisnici nelovnih površina koji imaju zakonsku obvezu zaštite divljači i ljudi na prostoru kojim upravljaju. PZD nije lovni, već plan upravljanja rizikom od naleta divljači. Cesta je infrastrukturni objekt pod isključivom nadležnošću upravitelja. Prijedlog da divljač na cesti „pripada onome tko upravlja lovištem“ pravno je neizvediv jer bi lovcima dao ovlast da postupaju na tuđem posjedu (cesti) na kojem im je člankom 13. zabranjen lov. Upravitelj ceste mora imati Program upravo zato da bi mogao zakonito postupati u vlastitom prostoru. Navodi o „novim financijskim obvezama“ su neutemeljeni. Obveza uklanjanja uginulih životinja s kolnika već je propisana Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (čl. 52.), što je dio redovnog održavanja ceste. Za stručnu provedbu mjera (poput izгона ili zbrinjavanja) upravitelj ne mora zapošljavati nove ljude, već može ugovorno angažirati stručne osobe ili susjedne lovoovlaštenike kao vanjsku uslugu. Upravo članak 32. st. 2. Zakona o vlasništvu potvrđuje da vlasnici/upravitelji moraju trpjeti određena ograničenja radi općeg interesa (zaštita divljači kao dobra od interesa za RH). Programi zaštite su instrument kojim država osigurava da se to ograničenje provodi sustavno i sigurno za sudionike u prometu. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
36.	UPRAVA ZA CESTE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	U članku 7.točka 4.važećih odredbi ZoL određeno je da je nelovna	Primljeno na znanje	Predložene izmjene ne preusmjeravaju odgovornost na upravitelje cesta, već

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
	VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJE	DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Posljedice koje će donošenjem zakona proistići	<p>površina zapravo površina na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, A OSOBA KOJA UPRAVLJA TOM POVRŠINOM UKOLIKO DONESE PROGRAM ZAŠTITE DIVLJAČI STJEČE ODGOVARAJUĆA PRAVA LOVOOVLAŠTENIKA.</p> <p>Predlažemo izmjenu članka 7. točke 4. važećeg Zakona o lovstvu, jer navedena formulacija stavlja upravitelja javnih cesta (HAC, HC, ŽUC) u jednakopravni položaj s lovačkim društvima, koncesionarima odnosno lovoovlaštenicima (dakle onima koji su registrirani i ovlašteni da se bave uzgojem i zaštitom divljači kao gospodarskom djelatnošću).</p> <p>Pravnim osobama koje upravljaju javnim cestama nameće se ogromna dodatna OBVEZA:</p> <ul style="list-style-type: none"> -financijska obveza za: raspolaganje ulovljenom, ranjenom i uginulom divljači, lov ili izgon divljači s cestovnog zemljišta, raspolaganje ranjenom divljači, zbrinjavanje uginule divljači i njezinih dijelova, - financijska obveza u pogledu izrade programa zaštite divljači –PZD (izrađuje ih ovlaštena osoba) - izrada lovnogospodarskih planova (izrađuje ih ovlaštena osoba) - dodatno zapošljavanje stručnih osoba za provedbu PZD –lovoovlaštenika (moraju biti licencirane ovlaštene osobe) - nabavka dodatne specijalizirane opreme , ...itd. <p>Sve navedeno zahtijeva ogromne DODATNE FINACIJSKE, TEHNIČKE I ORGANIZACIJSKE RESURSE ZA UPRAVITELJE JAVNIH CESTA koji za to nemaju osigurana sredstva niti se u kratkom vremenu mogu pripremiti za operativno provođenje.</p> <p>Iz svega proizlazi da bi se postupanje prema važećim odredbama preusmjerilo na dodatno financiranje iz državnog proračuna iz kojeg razloga predlažemo da se predmetne odredbe usklade s Zakonom o obveznim odnosima, Zakonom o cestama, ali i s odredbama članka 32.st.2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima gdje su definirana opća ograničenja koja mora trpjeti vlasnik odnosno ovlaštenik prava na stvarima koja su zakonom proglašena stvarima od interesa za Republiku Hrvatsku (divljač) , što bi značilo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - da na nelovnoj površini (cesta, javna cesta) divljač i nadalje pripada onom koji upravlja lovištem, a - pravne osobe koje upravljaju nelovnom površinom ne bi trebale donositi programe zaštite divljači niti imati status lovoovlaštenika. 		<p>uspostavljaju sustav temeljen na stvarnoj krivnji. Namjera zakona je da nitko ne snosi teret štete za koju nije izravno odgovoran. Zakon o cestama, uređuje isključivo odgovornost upravitelja cesta po osnovi krivnje za propuste u održavanju i opremanju cesta. Taj se Zakon ne bavi niti ga zanima je li vozač brzo vozio ili je lovoovlaštenik taj tren imao skupni lov – to prepušta drugim zakonima. Suprotno vašoj tezi, predložene izmjene Zakona o lovstvu (čl. 80. st. 6. i 7.) uopće ne zadiru u odgovornost upravitelja cesta, niti na njih išta „preusmjeravaju“. One isključivo normativno uređuju odgovornost preostalih sudionika (vozača i lovoovlaštenika) – kategorije koje Zakon o cestama uopće ne poznaje niti su predmet njegova uređenja. Oba zakona skladno počivaju na istom načelu – načelu dokazane krivnje. Zakon o lovstvu samo zaokružuje pravni okvir za situacije koje nisu u domeni upravljanja cestama, uključujući i situaciju iz stavka 7. (viša sila/slučaj) kada se utvrdi da niti jedna strana nije počinila propust, odnosno kada nema krivnje. Tvrdnje o „golemoj financijskoj nesigurnosti“ i navodnom teretu za proračun stoga su pravno neutemeljene. Izmjene ne stvaraju neujednačenu praksu, već upravo suprotno: popunjavaju pravne praznine i jasno definiraju tko odgovara za što, unoseći u sustav prijeko potrebnu pravnu sigurnost.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Ako bi smo svi imali jednak status i odgovornost u pogledu raspolaganja i zaštite divljači, u tom slučaju svi bi smo trebali biti registrirani za tu gospodarsku djelatnost i lovni turizam!		
37.	UPRAVA ZA CESTE VUKOVARSKO-SRIJEMSKO ŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	Mada, predloženim Izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu nije obuhvaćen čl.20, mišljenja smo da bi isti trebalo nadopuniti novi stavkom (3) koji će glasniti: Članak 20.stavak 3. "Iznimno od stavka 1. i 2. ovog članka, na površinama županijskih i lokalnih cesta ne može se ustanoviti lovište, a obveza zaštite divljači i provedbe lova na tom području u punoj odgovornosti pripada lovoovlašteniku uz čije lovište se nalaze prometne površine." Obrazloženje: -osigurava se da gospodarenje s divljači provode stručne osobe (lovoovlaštenici) -smanjuje se administrativno i operativno opterećenje upravitelja županijskih i lokalnih cesta -ne regulira se postupanje na javnim cestama kao drugom administrativnom području -jasno i nedvojbeno se regulira operativno postupanje kao i odgovornost što doprinosi većoj pravnoj sigurnosti u odnosu na postojeće	Nije prihvaćen	Prijedlog za izmjenu članka 20. izravno je u suprotnosti s člankom 13. Zakona o lovstvu, koji javne ceste definira kao površine na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta. Uvođenje obveze gospodarenja divljači na cestama značilo bi pretvaranje prometne infrastrukture u lovne površine, što je s aspekta javne sigurnosti i namjene ceste apsolutno neprihvatljivo. Od upravitelja cesta se ne traži „gospodarenje divljači“ (uzgoj, lov, korištenje divljači), već isključivo provedba mjera zaštite na površinama kojima upravljaju. To uključuje tehničke mjere sprječavanja pristupa divljači kolniku, što je dio sigurnosti prometa i održavanja ceste, a ne lovačke djelatnosti. Upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojasmom. Prijenos obveza na lovoovlaštenike značio bi da lovci dobivaju ovlasti upravljanja prostorom koji im nije dan u koncesiju niti u zakup. Lovoovlaštenik ne može provoditi lovnogospodarske planove na cesti jer cesta nije i ne može biti dio lovišta. Navedeni primjeri iz EU zapravo potvrđuju smjer ovog Zakona. I u Francuskoj, Austriji i Njemačkoj upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, što je upravo ono što se u Republici Hrvatskoj postiže Programom zaštite divljači. Ti programi nisu „lov“, već tehnički protokol postupanja radi sigurnosti ljudi i imovine na cesti. Operativna odgovornost upravitelja cesta dodatno je potvrđena Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21). Člankom 52. navedenog Pravilnika ophodaru je izričito propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Slijedom toga, zbrinjavanje životinja stradalih u prometu predstavlja postojeću zakonsku obvezu upravitelja u sklopu redovnog održavanja i sigurnosti prometa, a ne novu obvezu nametnutu Zakonom o lovstvu. Dok lovoovlaštenici gospodare divljači kao biološkim resursom u lovištu, upravitelji cesta su dužni upravljati rizicima na prometnici. Program zaštite divljači stoga nije „lovni dokument“, već tehnički alat koji upravitelju ceste omogućuje zakonito ispunjavanje obveza iz domene sigurnosti prometa i ophodarske službe. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.
38.	MIROSLAV ERHARDT	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	<p>ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE NA PODRUČJU DUBROVAČKO - NERETVANSKE ŽUPANIJE</p> <p>Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu kao cilj navodi se uspostava jasnijeg i učinkovitijeg sustava sprječavanja i naknade štete od divljači, čime se smanjuje broj sporova i povećava odgovornost lovoovlaštenika i korisnika zemljišta. Nadalje u pogledu učinkovitosti cilj je ne stvarati nova fiskalna ili administrativna opterećenja.</p> <p>Ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu, preciznije gledajući u dijelu kojim se uređuje uzrok i odgovornost za štetu od divljači za istaknuti su sljedeće predložene izmjene:</p> <p>A) „Članak 19.“</p> <p>U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe ove glave.</p> <p>Ovim člankom propisuje se da se u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači primjenjuju samo i isključivo odredbe Zakona o lovstvu.</p> <p>Do sada važeće: U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi ako ovaj ne propisuje drukčije.</p> <p>Ovim prijedlogom se isključuje mogućnost postupanja sukladno Zakonu o obveznim odnosima kojim Zakonom je detaljnije i pravednije uređena odgovornost za štetu: objektivna odgovornost i odgovornost po osnovi krivnje.</p> <p>Predloženo bi imalo svoj smisao kada bi smo govorili o uzroku i odgovornostima za štetu koja se događa isključivo u prostoru lovišta.</p> <p>Međutim, kada govorimo o javnim cestama kao mjestu štetnog događaja, tada je primjena odredbi Zakona o obveznim odnosima ključna s obzirom da je „divljač“ koja se nalazi na javnoj cesti OPASNA STVAR, a upravo Zakon o obveznim odnosima člancima 1045.st.3 te člankom 1063. propisuje sljedeće:</p> <p>„članak 1045.st.3.“</p> <p>Za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju (princip objektivne odgovornosti)</p> <p>„ članak 1063.“</p> <p>Šteta nastala od opasne stvari potječe od te stvari.</p>	Nije prihvaćen	Namjera predlagatelja pri propisivanju isključive primjene Zakona o lovstvu u pogledu odgovornosti za štetu od divljači i na divljači jest postizanje potpune pravne izvjesnosti i unificiranja sudske prakse. Divljač je biološki resurs, prirodna pojava i slobodno živo biće čije je kretanje uvjetovano prirodnim nagonima, a ne kontrolom čovjeka stoga ne može biti tretirana kao „opasna stvar“ u smislu Zakona o obveznim odnosima dok se kreće izvan neposrednog nadzora čovjeka, a što potvrđuje i pravna teorija i recentnija sudska praksa.Zakon o lovstvu, kao lex specialis, detaljno i stručno uređuje specifične situacije nastanka štete od divljači. Dosadašnja korelacija sa ZOO-om, kao općim propisom, stvarala je pravnu nesigurnost i dovodila do kontradiktornih sudskih odluka. Upravo širina i općenitost ZOO-a onemogućavaju postizanje cilja ovog Prijedloga – smanjenje broja dugotrajnih sporova. Pravna sigurnost ne postiže se zadržavanjem općih odredbi koje omogućuju proizvoljna tumačenja, već jasnim propisivanjem odgovornosti po osnovi krivnje, što je temelj novopredloženog članka 80.Osnovna intencija ovog Zakona je napuštanje modela pretpostavljene odgovornosti lovoovlaštenika za kretanje divljači koje nije uzrokovano ljudskom radnjom. Divljač je živo biće, a njezino uobičajeno kretanje ne predstavlja djelatnost lovoovlaštenika. Odgovornost lovoovlaštenika može postojati samo kada on svojom aktivnom radnjom (poput skupnog lova) izravno utječe na kretanje divljači tako da ona izlazi na prometnicu. Brisanje riječi „skupnog“ vratilo bi sustav na neodrživo stanje u kojem lovoovlaštenik odgovara za prirodne procese na koje nema utjecaj.Stavak 7. uvodi pravednu raspodjelu rizika u situacijama kada se utvrdi da niti vozač niti lovoovlaštenik nisu počinili propust. Tvrdnja da će to dovesti do prelijevanja tužbi na upravitelje cesta nije razlog za nametanje neosnovane odgovornosti lovoovlaštenicima. Odgovornost upravitelja cesta i dalje ostaje uređena matičnim Zakonom o cestama, te se ovaj Zakon ne može koristiti kao alat za izbjegavanje obveza koje proizlaze iz održavanja javnih cesta i sigurnosti prometa.Činjenica da su javne ceste zakonom definirane kao površine na kojima se ne ustanovljuje lovište ne znači da su one izuzete iz biološkog konteksta prostora. Divljač ne poznaje administrativne granice, a njezino kretanje preko prometnica je prirodna pojava. Stoga je nužno da i korisnici nelovnih površina sudjeluju u sustavu zaštite kroz Programe zaštite divljači, kako bi se osigurala javna sigurnost i

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Stoga, iako je člankom 50. Zakona o cestama uređena odgovornost i naknada štete od divljači po osnovi krivnje, u članku 19. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i nadalje bi bilo važno zadržati trenutno važeće odredbe Zakona budući da pružaju veću pravnu sigurnost od predloženog.</p> <p>B) Članak 22.</p> <p>U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ali samo ako je oštećenik poduzeo sve prikladne radnje te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete. Teret dokaza daje pravodobno poduzeo sve prikladne radnje je na oštećeniku.“.</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje na sljedeći način:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi - lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. <p>Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7.</p> <p>„(7) Ako se utvrdi da na strani vozača i lovovlaštenika nema propusta jer su poduzeli sve radnje koje su u njihovoj moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta bude manja, svatko snosi svoju štetu iz tog štetnog događaja.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.</p> <p>U st. 1. ovoga članka se propisuje odgovornost lovoovlaštenika koja je u uzročno - posljedičnoj vezi s poduzetim mjerama zaštite svoje imovine od strane samog oštećenika, te se teret dokazivanja stavlja na stranu osobe koja je pretrpila štetu a odgovornost lovoovlaštenika postoji samo ukoliko oštećenik dokaže da je poduzeo prikladne mjere zaštite svoje imovine. Posebno dvojbeno je odredba naznačena u članku 22.st.6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu gdje predlagatelj iskazuje namjeru preciznijeg uređenja odgovornosti za štete nastale naletom vozila na divljač odnosno preciznije bi bilo naletom DIVLJAČI NA VOZILA JER GOVORIMO O SITUACIJAMA KADA DIVLJAČ IZAĐE IZVAN GRANICA LOVIŠTA NA PROMETNICU GDJE JE UOBIČAJENO I NORMALNO DA SE</p>		<p>zaštita samog biološkog resursa Obveza izrade Programa zaštite divljači za nelovne površine (uključujući javne ceste) propisana je još Zakonom o lovstvu iz 1994. godine te dodatno potvrđena Zakonom iz 2005. i 2018. godine. Stoga se ne radi o novom nametu, već o dosljednom provođenju dugogodišnjeg zakonodavnog okvira. Pitanje zbrinjavanja uginule divljači na cestama nije samo domena lovstva. Člankom 52. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21) izričito je propisana obveza ophodara za čišćenje kolnika od pregaženih životinja. Budući da je divljač u tom kontekstu životinja na kolniku, obveza njezinog uklanjanja i zbrinjavanja već je godinama sastavni dio redovnog održavanja cesta. Predložene izmjene Zakona o lovstvu stoga ne prelijevaju odgovornost na upravitelje cesta, već samo dodatno preciziraju postupanje s biološkim resursom u skladu s propisima koji su već na snazi u cestovnom sektoru. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>NJOME KREĆU VOZILA A NE DIVLJAČ.</p> <p>Ovim prijedlogom se određuje odgovornost po načelu krivnje ali s preciznom definiram pretpostavkama:</p> <p>a) da je šteta počinjena (šteta može biti različita: nematerijalna u vidu tjelesnih ozljeda, materijalna na vozilu, ozlijeđena ili uginula divljač,...)</p> <p>b) imenovanim štetnikom, a to je:</p> <p>vozač - ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitih naredbi lovoovlaštenik - na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi daje šteta nastala zbog provođenja skupnog lova.</p> <p>Ako se utvrdi da su vozač i lovoovlaštenik postupali uredno i bez propusta, svaka strana snosi vlastitu štetu.</p> <p>Iz predmetnog proizlazi da odgovornost lovoovlaštenika postoji samo u IZNIMNIM SITUACIJA KADA ŠTETA NASTANE U TRENUTKU PROVOĐENJA SKUPNOG LOVA ODNOSNO KADA BAS ZA VRIJEME TRAJANJA SKUPNOG LOVA DIVLJAČ NALETI NA VOZILO I POČINI ŠTETU.</p> <p>U SVIM OSTALIM OKOLNOSTIMA, KOJE SE U PRAKSI POJAVLJUJU UČESTALO, VJEROJATNO VIŠE U 90% SITUACIJA NALETA DIVLJAČI ODGOVONOST PRAVNE OSOBE KOJA UPRAVLJA LOVIŠTEM NE POSTOJI - JER NIJE BIO SKUPNI LOV.</p> <p>Ovim prijedlogom se isključuje primjena Zakona o obveznim odnosima i time uvažavajući praksu i stvarne događaje vezane uz okolnosti nastanka štetnih događaja naletom vozila na divljač stvara se velika pravna nesigurnost a teret odgovornosti i namirenja štete će se prelići na vozače koji upravljaju vozilom i vrlo vjerojatno i na pravne osobe koje upravljaju cestama.</p> <p>Poučenim ranijom praksom koja datira iz razdoblja 2009. godine kada je člankom 37. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu (NN , 75/2009) propisana odgovornost lovoovlaštenika samo u slučaju skupnog lova, u brojnim i dugotrajnim sudskim postupcima, vrlo često se ta odgovornost preusmjerila na upravitelja ceste jer su opunomoćenici oštećenih cijenili da u okolnostima kada lovoovlaštenik nije odgovoran netko mora snositi odgovornost i naknaditi štetu oštećenoj strani (a ne ona sama) pa su najčešće svoje tužbene zahtjeve usmjerili prema upraviteljima cesta.</p> <p>Predložene izmjene svakako u povoljni položaj stavljaju lovoovlaštenike, u</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>njihovu korist smanjuje se broj potencijalnih sudskih sporova i dakako smanjuje se odgovornost koja potječe od djelatnosti kojom se bave.</p> <p>Stavkom 6. i stavkom 7. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu oštećenici se u odnosu na lovoovlaštenike stavljaju u nerazmjerno otežan položaj što bi u praksi moglo dovesti do brojnih odštetnih zahtjeva usmjerenih i prema upraviteljima cesta, povećanog broja dugotrajnih sudskih postupaka s značajnim materijalnim troškovima, unatoč odredbi članka 50. Zakona o cestama.</p> <p>Slijedom navedenog, mišljenja sam da bi u stavku 6. članka 22. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu riječ „ skupnog „ trebalo brisati a u članku 19. zadržati primjenu odredbi Zakona o obveznim odnosima .</p> <p>Člankom 13. važećeg Zakona o lovstvu određeno je da su županijske i lokalne ceste granice lovišta (na njima je zabranjeno ustanoviti lovište), stoga ne postoji razlog da bi upravitelji županijskih i lokalnih cesta trebali donositi vlastiti Program zaštite divljači, kao što nije osnovano da ulovljena, ranjena i uginula divljač na "javnoj cesti" pripada korisniku nelovne površine. Navedeno je protuustavno u pogledu zaštite divljači, a jednako tako i u pogledu javnih cesta, upravljanja, građenja i zaštite javnih cesta, u suprotnosti je s Zakonom o cestama, s općim načelima planiranja, projektiranja, građenja, rekonstrukcije i održavanja javnih cesta, jednako kao što je u suprotnosti s osnivačkim aktom i statutom Županijskih uprava za ceste. Sve navedeno stvara dodatnu pravnu nesigurnost za krajnje korisnike javnih cesta, odgovornost se uvelike prelijeva na pravne osobe koje upravljaju javnim cestama kao i same dionike u prometu - vozače, a pri tome umanjuje za one koji gospodare lovištem i provode zaštitu divljači (kao osnovnu djelatnost).</p> <p>Sadašnjom pravnom regulativom , Zakonom o cestama točno je normirano upravljanje javnim cestama, a upravljanje povjereno određenim pravnim osobama. Predloženim izmjenama postupalo bi se suprotno odredbama Zakona o cestama.</p>		
39.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 1.	<p>Predlaže se razmotriti brisanje vrste jarebica kamenjarka čukara (Alecoris chukar) s popisa divljači.</p> <p>Riječ je o nezavičajnoj vrsti čije unošenje i prisutnost u prirodi može imati negativne učinke na autohtone populacije, osobito zbog mogućnosti hibridizacije s jarebicom kamenjarkom grivnom (Alectoris graeca), koja je</p>	Nije prihvaćen	Zadržavanje jarebice kamenjarke čukare na popisu divljači ne služi njezinom očuvanju, već upravo suprotno – omogućava njezino strogo kontrolirano uklanjavanje iz prirode kroz lovnogospodarske planove. Brisanje s popisa divljači stvorilo bi pravni vakuum u kojem lovoovlaštenici ne bi imali zakonsku osnovu za njezin odstrel, što bi pogodovalo daljnjem

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>zavičajna i prema Crvenoj knjizi Republike Hrvatske ima status osjetljive (NT-Near Threatened).</p> <p>U kontekstu očuvanja bioraznolikosti, poželjno je izbjegavati gospodarenje vrstama koje mogu genetski i ekološki ugroziti autohtone populacije.</p> <p>Upravljanje nezavičajnim vrstama kroz sustav lovstva može dodatno poticati njihovo održavanje ili širenje u prirodi.</p> <p>Stoga se postavlja pitanje opravdanosti zadržavanja čukare na popisu divljači te bi bilo primjereno razmotriti njezino izuzimanje, uz istodobno ograničavanje daljnjeg unošenja i poticanje zaštite autohtonih vrsta.</p>		<p>nekontroliranom širenju te vrste. Navedena divljač se zadržava na popisu isključivo u svrhu monitoringa i upravljanja postojećim populacijama, uz prioritet zaštite zavičajnih vrsta.</p>
40.	BRANIMIR STANKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 1.	<p>U Zakonu u lovstvu („Narodne novine“ br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) u članku 9. točki a) upisati:</p> <p>Grivasti skakač (<i>Ammotragus lervia</i> Pall.) na masivu Mosor.</p> <p>Grivasti skakač je od 2002. godine na masivu Mosor u otvorenoj prirodi. Od te 2002. godine do danas nisu zabilježeni negativni učinci na ekosustav u cjelini već su znanstveni radovi i spoznaje utvrdili i veći broj pozitivnih učinaka. Grivasti skakač se dobro prilagodio mediteranskom i brdskom staništu, ne širi se s područja masiva Mosor te smo mišljenja da navedenu vrstu treba uvrstiti u krupne vrste divljači, ali samo na masivu Mosor. Zbog pomanjkanja stoke sitnog zuba (ovce, koze) grivasti skakač postao je najznačajniji čimbenik u sprječavanju zarastanja kraških pašnjaka i livada, a pašnjaci i livade su najznačajniji stanišni tipovi puni bioraznolikosti. Budući da je masiv Mosor mediteransko stanište s krupnim predatorom (vuk), grivasti skakač je smanjio pritisak vuka prema tom ostalom stočnom fondu, ali i drugim vrstama divljači i drugim životinjskim vrstama. Zbog svega navedenoga mišljenja smo da grivastog skakač treba uvrstiti u krupne vrste divljači.</p>	Nije prihvaćen	<p>Grivasti skakač je nezavičajna vrsta. Prema važećim propisima o zaštiti prirode i preuzetim međunarodnim obvezama, prioritet je očuvanje zavičajne bioraznolikosti. Unošenje i upravljanje nezavičajnim vrstama strogo je regulirano, a njihovo uvrštavanje na popis krupne divljači poticalo bi njihovo daljnje održavanje, što može biti u suprotnosti s dugoročnim ciljevima zaštite izvornih ekosustava. Uvrštavanje nezavičajne vrste na popis krupne divljači značilo bi njezinu trajnu zakonsku afirmaciju i obvezu gospodarenja, što je u izravnoj suprotnosti s obvezom sprječavanja širenja stranih vrsta u prirodi. Navodi o „pozitivnim učincima“ na sprječavanje zarastanja pašnjaka predstavljaju subjektivnu procjenu stanja na terenu te ne mogu biti pravni ni stručni temelj da bi se predmetna vrsta proglasila divljači. Trenutna prisutnost vrste u prirodi može se regulirati putem instrumenata predviđenih Zakonom o zaštiti prirode, a ne trajnim uvrštavanjem na popis divljači u Zakonu o lovstvu.</p>
41.	PRIJATELJI ŽIVOTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 1.	<p>Brisanje smeđeg medvjeda i mačke divlje s popisa lovne divljači</p> <p>Predlažemo da se u članku 9. točki a) aktualnog Zakona o lovstvu brišu riječi: „smeđi medvjed (<i>Ursus arctos</i> L.)”, a da se u članku 9. točki b) podtočki 1. brišu riječi „mačka divlja (<i>Felis silvestris</i> Schr.)”.</p> <p>Također, predlažemo da se u članku 60. stavku 3. brišu riječi „smeđeg medvjeda, mačke divlje” i da se doda novi stavak koji glasi: .</p> <p>„Smeđi medvjed (<i>Ursus arctos</i> L.) i mačka divlja (<i>Felis silvestris</i> Schr.)”.</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav gospodarenja smeđim medvjedom u Republici Hrvatskoj, koji se temelji na suradnji sektora lovstva i zaštite prirode, međunarodno je priznat kao jedan od najučinkovitijih modela očuvanja ove vrste. Zadržavanje medvjeda na popisu divljači omogućuje operativnu provedbu mjera iz Plana gospodarenja na terenu putem lovoovlaštenika, što osigurava sustavni monitoring i kontrolu. Članak 60. stavak 3. Zakona o lovstvu već sada propisuje da se gospodarenje strogo zaštićenim vrstama (medvjed, divlja mačka) provodi isključivo putem planova gospodarenja donesenih u</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>smatraju se strogo zaštićenom vrstom i na njih se ne primjenjuju odredbe ovog Zakona, nego mjere zaštite i gospodarenja utvrđene zakonom kojim se uređuje zaštita prirode.”</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Prema članku 151. stavku 1. Zakona o zaštiti prirode, strogo zaštićenim vrstama proglašavaju se zavičajne divlje vrste koje su ugrožene ili za koje je takav način zaštite propisan propisima EU-a ili međunarodnim ugovorima. Stavci 3. i 5. istoga članka određuju da se za strogo zaštićene vrste donose posebni planovi gospodarenja s akcijskim planom. Smeđi medvjed već ima usvojen „Akcijski plan gospodarenja smeđim medvjedom u Republici Hrvatskoj u 2026. godini” pa je primjenjiva iznimka iz članka 44. stavka 5. Zakona o lovstvu. No potpuno uklanjanje iz Zakona o lovstvu usklađuje pravni okvir i uklanja pravnu nedosljednost.</p> <p>Naime, članak 44. stavak 5. Zakona o lovstvu dopušta da se strogo zaštićene vrste, za koje postoje posebni planovi gospodarenja, gospodare „bez obzira na propis važećih lovnogospodarskih osnova”. Međutim, ostajući formalno u popisu lovne divljači, medvjed ostaje pod dvojnomo (i često kontradiktornom) primjenom Zakona o lovstvu i Zakona o zaštiti prirode. Uklanjanje medvjeda iz Zakona o lovstvu rješava ovu pravnu neusklađenost i prepušta ga isključivo nadležnosti sustava zaštite prirode.</p> <p>Kao vrsta najvećih sisavaca kopnenog ekosustava, smeđi medvjed igra ulogu ključnog regulatora raznolikih bioloških procesa. Lovno gospodarenje, pa čak i uz stroge kvote i tehničke mjere, remeti mir i prostornu dinamiku populacije te izaziva stres kod ženki s mladunčadi i dovodi do nepotrebnog ranjavanja. Sustav zaštite prirode temeljen na monitoringu, nenasilnim tehnikama smanjenja sukoba (ograda, plašila...) i akcijskim planovima omogućava dugoročno i humano upravljanje bez odstreljivanja, čime se fokus prebacuje na preventivne mjere i rehabilitaciju ozlijeđenih jedinki.</p> <p>Dakle, prijedlog da smeđi medvjed bude strogo zaštićena vrsta, a ne lovna divljač, pravno je utemeljen u postojećim odredbama Zakona o zaštiti prirode i Zakona o lovstvu. S gledišta dobrobiti životinja, on je poželjan jer eliminira lov kao sredstvo upravljanja populacijom i prebacuje ga u okvir planiranja i zaštite prirode.</p> <p>Također, mačka divlja nalazi se na Crvenom popisu i uživa zaštitu Direktive o staništima (92/43/EEZ). Iako članak 60. stavak 3. Zakona o lovstvu izuzima divlje mačke od općih pravila lova upravo radi upravljanja prema planu iz zaštite prirode, i njezino zadržavanje pod dvostrukom normom</p>		<p>skladu s propisima o zaštiti prirode. Time je „dvojnna nadležnost“ u praksi već riješena tako da sektor zaštite prirode postavlja uvjete, a sektor lovstva ih operativno provodi. Potpuno uklanjanje ovih vrsta iz Zakona o lovstvu stvorilo bi pravni vakuum u pogledu odgovornosti za štete i operativnog rješavanja kriznih situacija na terenu (npr. medvjedi u naseljima). Lovovlaštenici raspoložu stručnim kadrom i opremom nužnom za provedbu interventnih mjera koje su predviđene akcijskim planovima. ako je strogo zaštićena, njezino zadržavanje na popisu divljači (uz trajnu zabranu lova) omogućuje njezino uključivanje u lovnogospodarske planove u svrhu praćenja stanja populacije i zaštite staništa, što doprinosi njezino očuvanju kroz sustavnu prisutnost stručnih osoba (lovaca i lovčuvara) na terenu.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(lovstvo + zaštita) stvara pravnu neusklađenost i rizik različitih upravljačkih postupaka. Brisanjem mačke divlje s popisa lovne divljači i njezinim prebacivanjem pod isključivu nadležnost Zakona o zaštiti prirode uklanja se dvosmislenost i osigurava jedinstven, konzistentan okvir. Sustav zaštite prirode temeljen na nenasilnim i preventivnim mjerama omogućava kontinuirano, dugoročno praćenje populacije i staništa bez odstrjeljivanja. Prebacivanje upravljanja u okvir Zakona o zaštiti prirode potiče razvoj akcijskih planova s jasnim ciljevima sprječavanja miješanja s domaćom mačkom i rehabilitaciju ozlijeđenih jedinki.		
42.	FRANJO ŠEBIJAN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Predloženo zakonsko rješenje kojim se značajno povećava minimalna površina za ustanovljenje privatnog lovišta predstavlja neopravdano ograničenje vlasničkih prava te dovodi do neizravne diskriminacije vlasnika nekretnina u Republici Hrvatskoj u odnosu na vlasnike usporedivih nekretnina u drugim državama članicama Europske unije.</p> <p>Naime, usporedna pravna analiza pokazuje kako su u nizu država članica EU minimalne površine za ustanovljenje lovišta višestruko manje (npr. Njemačka – 75 ha, Austrija – 115 ha, Francuska – 200 ha), što jasno upućuje na zaključak da predloženi prag od 1000 ha nije nužan niti razmjernan legitimnom cilju.</p> <p>Slijedom navedenog, postavlja se pitanje usklađenosti predloženog rješenja s:</p> <p>člankom 14. Ustava Republike Hrvatske (načelo jednakosti) člankom 18. UFEU (zabrana diskriminacije) načelom razmjernosti razvijenim u praksi Suda Europske unije</p>	Primljeno na znanje	<p>Prijedlog za povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha nije novitet, već povratak na stručno utemeljenu površinu koja je u Republici Hrvatskoj postojala do 2018. godine. Dosadašnja praksa pokazala je da je prag od 500 ha biološki nedostatan za cjelovito gospodarenje populacijama krupne divljači. Površina od 1000 ha predstavlja znanstveno utvrđen minimum koji osigurava stabilnost staništa i zadovoljenje bioloških potreba krupne divljači. Manje površine dovode do fragmentacije staništa, što onemogućuje provedbu sustavnih uzgojnih i zaštitnih mjera. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.</p>
43.	TRAKO-AGROLUDBR EG DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA GOSPODARSKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Predloženo povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha predstavlja neopravdano i nerazmjerno ograničenje vlasničkih prava. Usporedna praksa država članica Europske unije pokazuje znatno niže pragove, primjerice u Njemačkoj oko 75 ha, u Austriji oko 115 ha te u Francuskoj oko 200 ha, što jasno ukazuje da tako visok prag nije nužan</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha nije novitet, već povratak na stručno utemeljenu površinu koja je u Republici Hrvatskoj postojala do 2018. godine. Dosadašnja praksa pokazala je da je prag od 500 ha biološki nedostatan za cjelovito gospodarenje populacijama krupne divljači. Površina od 1000 ha predstavlja znanstveno utvrđen</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
	PODUZETNIŠ TVO		<p>za učinkovito gospodarenje lovištem. Predloženo rješenje nema empirijsko uporište niti dokaz da veća površina rezultira boljim upravljanjem.</p> <p>Takva mjera dovodi do diskriminacije manjih vlasnika, ograničava pristup tržištu i može biti suprotna načelu razmjernosti i jednakosti zajamčenima Ustavom Republike Hrvatske i pravom Europske unije. Predlaže se značajno smanjenje minimalne površine ili uvođenje fleksibilnijih kriterija koji bi uzimali u obzir i druge relevantne čimbenike, a ne isključivo površinu.</p>		<p>minimum koji osigurava stabilnost staništa i zadovoljenje bioloških potreba krupne divljači. Manje površine dovode do fragmentacije staništa, što onemogućuje provedbu sustavnih uzgojnih i zaštitnih mjera. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.</p>
44.	Peter Draskovich	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Povećanje minimalne površine lovišta na 1000 ha je nerazmjerno i diskriminatorno. Usporedne države imaju znatno niže pragove (Njemačka 75 ha, Austrija 115 ha, Francuska 200 ha).</p> <p>Mjera nije obrazložena niti utemeljena na podacima te ograničava pravo vlasništva.</p> <p>Prijedlog: smanjiti minimalnu površinu i uskladiti s EU praksom.</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha nije novitet, već povratak na stručno utemeljenu površinu koja je u Republici Hrvatskoj postojala do 2018. godine. Dosadašnja praksa pokazala je da je prag od 500 ha biološki nedostatan za cjelovito gospodarenje populacijama krupne divljači. Površina od 1000 ha predstavlja znanstveno utvrđen minimum koji osigurava stabilnost staništa i zadovoljenje bioloških potreba krupne divljači. Manje površine dovode do fragmentacije staništa, što onemogućuje provedbu sustavnih uzgojnih i zaštitnih mjera. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
45.	HRVATSKI SAVEZ UDRUGA PRIVATNIH ŠUMOVLASNI KA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Predloženo povećanje minimalne površine s 500 na 1000 ha u vlasništvu jedne osobe nema nikakvih znanstvenih ni realnih uporišta. Za trenutnu površinu od 500ha bi trebalo dozvoliti da se postigne okrupnjivanjem više vlasnika, a ne da se povećava površina samo od jednog vlasnika pogotovo uz činjenicu da će država okrupniti te posjede u zajedničko lovište dok se vlasnicima ne omogućuje jednakopravnost da sami učine to isto. Kao argumente za takvo mišljenje navodimo minimalne površine privatnih lovišta u pojedinim Europskim državama: Austrija (115ha), Njemačka (75ha), Francuska (20ha), Španjolska (250ha), Latvija (350ha), Češka (500ha).</p> <p>Ovim prijedlogom Hrvatska se u pogledu vlasničkih prava opet vraća tekovinama bivše države umjesto da se ugleda u razvijene demokracije koje lovstvo razvijaju kao ekonomsku granu. Jedina mogućnost unapređenja i razvoja lovstva su privatna ulaganja koja su nemoguća u zajedničkim lovištima (kojima trebaju upravljati lokalna lovačka društva čiji su članovi ujedno i vlasnici dijela zemljišta) već mogu egzistirati samo u privatnim ili državnim lovištima.</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha nije novitet, već povratak na stručno utemeljenu površinu koja je u Republici Hrvatskoj postojala do 2018. godine. Dosadašnja praksa pokazala je da je prag od 500 ha biološki nedostatan za cjelovito gospodarenje populacijama krupne divljači. Površina od 1000 ha predstavlja znanstveno utvrđen minimum koji osigurava stabilnost staništa i zadovoljenje bioloških potreba krupne divljači. Manje površine dovode do fragmentacije staništa, što onemogućuje provedbu sustavnih uzgojnih i zaštitnih mjera. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.</p>
46.	NICOLAS ANTONIO BARON ADAMOVICH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Nema stručnog razloga za povećanje minimalne površine za osnivanje privatnog lovišta od 500 na 1.000 hektara tako da bi se granica trebala ostaviti na 500 hektara. Već je 500 hektara jako visok prag u usporedbi s drugim europskim zemljama. Nema puno slučajeva u Hrvatskoj za koje je taj prag relevantan, a baš u takvim slučajevima je u kontekstu poštivanja vlasničkih prava iznimno važno da sam vlasnik može ostvariti pravo na lovište kako bi se izbjeglo inherentni konflikt između vlasnika zemljišta i lovoovlaštenika. Štoviše, trebalo bi se dozvoljavati ostvarenje prava na uspostavljenje privatnog lovišta spajanjem više zemljišta i u slučajevima u kojima pojedini vlasnik posjeduje manje od 500 ha u komadu, sve dok spajanjem svojih zemljišta vlasnici ispunjuju minimalni prag od 500 ha u komadu (članak 15 u važećem Zakonu).</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha nije novitet, već povratak na stručno utemeljenu površinu koja je u Republici Hrvatskoj postojala do 2018. godine. Dosadašnja praksa pokazala je da je prag od 500 ha biološki nedostatan za cjelovito gospodarenje populacijama krupne divljači. Površina od 1000 ha predstavlja znanstveno utvrđen minimum koji osigurava stabilnost staništa i zadovoljenje bioloških potreba krupne divljači. Manje površine dovode do fragmentacije staništa, što onemogućuje provedbu sustavnih uzgojnih i zaštitnih mjera. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.
47.	BORIS NOVKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Predloženo povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnih lovišta s 500 ha na 1000 ha obrazlaže se potrebom za učinkovitijim gospodarenjem divljači i osiguravanjem ekološke stabilnosti. Međutim, smatram da ovakvo rješenje nije dovoljno utemeljeno na dosadašnjim praktičnim iskustvima te da može imati negativne posljedice za postojeći sustav.</p> <p>Stoga smatram da problem učinkovitosti gospodarenja nije primarno uvjetovan veličinom lovišta, već kvalitetom upravljanja, stručnim kadrom i provedbom lovno-gospodarskih planova.</p> <p>Dodatno ističem sljedeće:</p> <p>Ne postoji jedinstveni biološki standard koji bi opravdao granicu od 1000 ha za sve vrste divljači i sve prostorne uvjete. U mnogim područjima (osobito fragmentiranim ili specifičnim staništima) i manja lovišta mogu činiti funkcionalne cjeline. Povećanje minimalne površine ograničava vlasnička prava – vlasnicima zemljišta dodatno se otežava mogućnost osnivanja vlastitih lovišta i gospodarenja vlastitim resursima, što treba sagledati i u kontekstu razmjernosti ograničenja. Rizik koncentracije lovišta – ovakva izmjena može dovesti do smanjenja broja privatnih lovišta i koncentracije upravljačkih prava kod manjeg broja subjekata, što dugoročno može negativno utjecati na konkurentnost i razvoj sektora. Nedostatak analize postojećeg stanja – u obrazloženju nisu prezentirani konkretni podaci ili analize koje bi pokazale da su lovišta od 500 ha sustavno neučinkovita ili problematična u provedbi mjera gospodarenja. Posebno je važno naglasiti da se učinkovitost gospodarenja divljači može osigurati i drugim mehanizmima, kao što su: međusobna koordinacija susjednih lovištazajedničko planiranje za vrste s većim arealom kretanjakvalitetniji nadzor i provedba lovno-gospodarskih osnova</p> <p>Prijedlog:</p> <p>Predlaže se zadržavanje postojeće minimalne površine privatnog lovišta od 500 ha, uz eventualno uvođenje dodatnih stručnih i operativnih kriterija koji bi osigurali kvalitetu gospodarenja neovisno o veličini lovišta.</p>	Prihvaćen	<p>Iako kvaliteta upravljanja i stručni kadar jesu važni faktori, oni ne mogu nadomjestiti nedostatak adekvatnog životnog prostora divljači. Minimalna površina od 1000 ha predstavlja stručni standard koji osigurava da krupna divljač unutar jednog lovišta ima uvjete za cijeli životni ciklus. Na manjim površinama od 500 ha divljač prečesto napušta granice lovišta, što onemogućuje provedbu stvarnih uzgojnih mjera i monitoringa. Iskustva iz razdoblja kada je minimalna površina bila 1000 ha pokazala su veću stabilnost populacija i manje konflikata između susjednih lovoovlaštenika. Vraćanje na ovaj prag temelji se na potrebi za smanjenjem fragmentacije staništa, koja se u praksi pokazala kao glavni uzrok neučinkovitosti u dugoročnom gospodarenju. Iako se koordinacija susjednih lovišta teoretski može provoditi, u praksi je ona često neprovediva ili neujednačena. Veća površina lovišta smanjuje potrebu za takvim intervencijama i osigurava samoodrživu ekološku cjelinu, što je primarni cilj ovog Prijedloga zakona. Cilj mjere nije koncentracija prava, već jačanje lovnogospodarske stabilnosti i uzgoj i zaštitu divljači na prostoru koji doista može podržati stabilnu populaciju.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Alternativno, prije donošenja ovakve mjere potrebno je izraditi detaljnu analizu učinaka postojećih privatnih lovišta, uključujući njihove rezultate u gospodarenju divljači, kako bi se eventualne izmjene temeljile na dokazima iz prakse.</p> <p>Zaključno, predloženo povećanje minimalne površine ne uzima u obzir dosadašnja pozitivna iskustva privatnih lovišta te predstavlja nerazmjerno ograničenje bez dovoljno stručnog i empirijskog uporišta.</p>		
48.	UPRAVA DOBRA, OBRT ZA TRGOVINU I USLUGE, VL. NIKOLAUS PETER DRASKOVICH, VELIKI BUKOVEC, DRAVSKA 7	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Predloženo zakonsko rješenje kojim se za duplo povećava minimalna površina za ustanovljenje privatnog lovišta predstavlja neopravdano ograničenje vlasničkih prava te dovodi do neizravne diskriminacije vlasnika nekretnina u Republici Hrvatskoj u odnosu na vlasnike usporedivih nekretnina u drugim državama članicama Europske unije.</p> <p>Naime, usporedna pravna analiza pokazuje kako su u nizu država članica EU minimalne površine za ustanovljenje lovišta višestruko manje (npr. Njemačka – 75 ha, Austrija – 115 ha, Francuska – 200 ha), što jasno upućuje na zaključak da predloženi prag od 1000 ha nije nužan niti razmjern legitiomnom cilju.</p> <p>Slijedom navedenog, postavlja se pitanje usklađenosti predloženog rješenja s:</p> <ul style="list-style-type: none"> - člankom 14. Ustava Republike Hrvatske (načelo jednakosti) - člankom 18. UFEU (zabrana diskriminacije) - načelom razmjernosti razvijenim u praksi Suda Europske unije <p>Dodatno, zakonodavac nije ponudio nikakvo egzaktno, empirijski utemeljeno obrazloženje kojim bi dokazao nužnost ovako restriktivne mjere, već se isto temelji na paušalnim navodima o „boljem gospodarenju“.</p> <p>Takav pristup je suprotan standardima zakonodavne opravdanosti i transparentnosti te otvara prostor za arbitrarno ograničavanje prava vlasništva, što je nedopustivo u pravnom poretku koji počiva na vladavini prava.</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za povećanje minimalne površine za ustanovljenje privatnog lovišta na 1000 ha nije novitet, već povratak na stručno utemeljenu površinu koja je u Republici Hrvatskoj postojala do 2018. godine. Dosadašnja praksa pokazala je da je prag od 500 ha biološki nedostatan za cjelovito gospodarenje populacijama krupne divljači. Površina od 1000 ha predstavlja znanstveno utvrđen minimum koji osigurava stabilnost staništa i zadovoljenje bioloških potreba krupne divljači. Manje površine dovode do fragmentacije staništa, što onemogućuje provedbu sustavnih uzgojnih i zaštitnih mjera. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.</p>
49.	HRVOJE VUČINIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 3.	<p>Smatram da je dosadašnju minimalnu površinu za osnivanje vlastitog lovišta optimalno ostaviti kao i do sad na 500 ha, jer će u protivnom biti samo povećani zahtjevi za osnivanje uzgajališta divljači i nepotrebno podizanje ograda! Mogućnošću osnivanja vlastitih lovišta na 500 ha nestat će tenzije između lovozakupnika i vlasnika zemljišta od šteta od divljači u šumi koje zadnjim zakonom nisu</p>	Nije prihvaćen	<p>Upravo je cilj povećanja minimalne površine na 1000 ha osiguravanje cjelovitosti otvorenih staništa. Manje površine od 500 ha u otvorenoj prirodi nisu dostatne za biološke potrebe krupne divljači, što dovodi do njezina stalnog kretanja izvan granica lovišta i nemogućnosti provedbe uzgojnih mjera. Prag od 1000 ha bio je standard u RH do 2018. godine i u praksi se pokazao kao optimalan za postizanje</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			priznane, a na razini RH radi se samo o nekoliko slučajeva (više od 500, a manje od 1000ha)		ravnoteže između lovnogospodarskih ciljeva i ekološke stabilnosti, bez nepotrebnog usitnjavanja prostora.
50.	UPRAVA DOBRA, OBRT ZA TRGOVINU I USLUGE, VL. NIKOLAUS PETER DRASKOVICH, VELIKI BUKOVEC, DRAVSKA 7	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Predloženo ograničavanje maksimalne cijene zakupa lovišta predstavlja ekonomski i pravno neopravdanu intervenciju koja izravno šteti javnom interesu.</p> <p>Naime, ograničenje cijene smanjuje tržišnu konkurenciju, dovodi do umanjena prihoda državnog proračuna i nije utemeljeno na jasnim ekonomskim analizama.</p> <p>Takvo rješenje suprotno je načelima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - učinkovitog upravljanja javnim resursima - tržišnog natjecanja - transparentnosti i objektivnosti <p>Dodatno, davanje prednosti domicilnim subjektima, bez jasnih i objektivnih kriterija, otvara prostor za arbitrarnost, potencijalno pogodovanje i smanjenu kvalitetu gospodarenja lovištima.</p> <p>Suprotno tome, ekonomski najpovoljnija ponuda trebala bi biti temeljni kriterij, budući da osigurava maksimalan prihod, indicira veću gospodarsku sposobnost ponuditelja, a i povećava vjerojatnost urednog podmirjenja šteta. Zaključno, predloženi model ne doprinosi razvoju lovnog turizma niti zaštiti javnog interesa, već proizvodi suprotan učinak.</p>	Primljeno na znanje	<p>Navedeni navodi o ekonomskim učincima ograničavanja cijene zakupa i utjecaju na tržišno natjecanje bit će predmetom dodatne detaljne analize nadležnih tijela u sklopu daljnje izrade konačnog prijedloga zakona. Cilj predloženog rješenja je osigurati održivost lovnogospodarskog sustava i spriječiti nerealno visoke ponude koje bi u praksi mogle dovesti do nemogućnosti izvršenja lovnogospodarskih planova i podmirjenja šteta. Pitanje kriterija odabira ponuditelja i njihova usklađenost s načelima transparentnosti i jednakosti nastavit će se razmatrati u suradnji s nadležnim institucijama radi postizanja optimalne ravnoteže između javnog interesa, ekonomske učinkovitosti i zaštite lokalne zajednice. Usporedba s Njemačkom (75 ha), Austrijom (115 ha) ili Francuskom (20 ha) pravno je neosnovana. Te države primjenjuju vlasnički sustav lova, dok RH primjenjuje dominalni sustav u kojem je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Svaka država ima suvereno pravo (margin of appreciation) prilagoditi prostorne kriterije svojoj specifičnoj biološkoj i pravnoj situaciji. Pravo vlasništva u RH nije apsolutno. Ograničenje je legitimno i razmjerno cilju zaštite prirode i bioraznolikosti, što je u skladu s dosadašnjom praksom Ustavnog suda RH i pravom EU, budući da se mjera jednako primjenjuje na sve vlasnike bez diskriminacije. Odredba se primjenjuje jednako na sve vlasnike zemljišta bez obzira na njihovo podrijetlo ili državljanstvo, čime su isključeni navodi o diskriminatornoj naravi mjere.</p>
51.	BOŽE BRADARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Treba prije svega pozdraviti intenciju zakonodavca da očuva hrvatsko lovstvo kao tradicionalnu aktivnost čvrsto vezanu uz prirodu, pojedina geografska područja Republike Hrvatske i ljude koji ga desetljećima nastanjuju i koji su uz njega vezani, te s tim povezano ograničenje najviše cijene koju je moguće ponuditi za pojedino lovište, kao i davanje prednosti dosadašnjim lovoovlaštenicima koji su mahom udruge građana i jedince lokalne samouprave (JLS). Time se hrvatsko lovstvo čuva od ulaska i utjecaja velike količine ekonomskog kapitala, a daje se prednost ruralnog razvoju, gospodarenju od strane drugih građana kroz koje se afirmiraju lovci, odnosno gospodarenju od strane JLS-a kroz koje se afirmira lokalno stanovništvo, a lovišta ostaju mjesta otvorena širokom krugu ljudi.</p>	Nije prihvaćen	<p>Namjera zakona je jasna – prednost ostvaruju udruge registrirane za djelatnost lovstva. Dodatno normiranje ciljeva smatramo suvišnim jer bi moglo isključiti kvalitetne udruge koje se bave i drugim komplementarnim djelatnostima (poput poljoprivrede ili zaštite prirode). Broj članova s prebivalištem na području lovišta je najtočniji pokazatelj povezanosti udruge s lokalnom zajednicom. Kriterij adrese sjedišta udruge je nepouzdan jer je podložan fiktivnim prijavama bez stvarne veze s terenom. Uvođenje uvjeta od 100 članova ili posebnog financijskog staža izravno bi diskriminiralo manje lokalne udruge s dugom tradicijom koje trenutno možda nemaju zakupljeno lovište, a time ni aktivan financijski promet. Predloženi kriteriji (skupština i sl.) stvorili bi nepotrebno administrativno opterećenje. Predloženi model</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Međutim, postoji opravdana bojazan da kriterij iz predloženog stavka 12. neće biti pogodan u tu svrhu, odnosno da je pitanje davanja prednosti domicilnoj udruzi građana (koja je prema ciljevima i djelatnostima organizirana prema lovu, jer se u suprotnom može smatrati da može sudjelovati bilo koja udruga, pa i ona koja nema veze s lovstvom) potrebno bolje razraditi. Situacije u kojima će se ovaj kriterij možebitno primijeniti ne bi trebale biti tako rijetke u praksi, a uzimajući u obzir da je za ne-udovoljiti natječajnim kriterijima i diskvalifikaciju dovoljno napraviti administrativnu grešku. Naime, u praksi se postavlja pitanje mogućnosti provjere prebivališta kroz protekle 3-godine svakog od članova pojedine udruge, koji bi za sebe trebao pribaviti povijesno uvjerenje o prebivalištu, a što je nepraktično kod udruge s većim brojem članova te kod starijih članova udruge. No još veći problem jest mogućnost manipulacije mogućnošću osnivanja novih udruge (koje je lako osnovati već uz tri osnivača koja traži Zakon o udrugama). Trogodišnje razdoblje prebivališta kratko je u usporedbi sa 10-godišnjim, odnosno predloženim 20-godišnjim razdobljem gospodarenja lovištem. Često u jednoj udruzi jesu učlanjeni članovi iz više županija, pa bi nepravedno bilo takvu udruhu sa članstvom iz više županija u startu diskvalificirati, jer upravo ta činjenica pokazuje njezinu snagu. Osobito kad u pitanju udruge sa pretežitim brojem članova iz područja na kojem je lovište, uz manji dio članova koji su iz drugih krajeva RH. Dodatan problem jest i činjenica što je često jedan lovac u praksi član u više udruge, pa bi i tu moglo doći do nevjerodostojnosti s kriterijem većeg broja članova, kao i s činjenicom da je vrlo lako ispisati se iz jedne i učlaniti se u drugu udruhu.</p> <p>Predlaže se stoga: pitanje davanja prednosti domicilnim udrugama urediti detaljnije zasebnim člankom (člankom 23.a), a ne stavkom prednost dati domicilnoj udruzi koja je prema ciljevima i djelatnostima dugi niz godina organizirana prema lovu (a ne prema bilo kojoj djelatnosti kako bi se to sad moglo tumačiti iz prijedloga zakona), pri čemu je mjerodavan podatak iz Registra udruge o ciljevima i djelatnostima udruge kriterij prednosti umjesto uz najveći broj članova vezati uz stabilniji kriterij koji je manje podložan manipulaciji i vjerodostojniji, primjerice uz broj godina djelovanja sa upisanom adresom sjedišta udruge na području lovišta koje se dodjeljuje, računajući od upisa udruge u Registar udruge (prednost treba dati udrugama s adresom na području lovišta s najdužim kontinuiranim</p>		osigurava optimalnu ravnotežu između zaštite lokalnih lovaca i operativne provedbe natječaja.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			djelovanjem) kriterij prednosti, osim uz adresu sjedišta i godine djelovanja udruge, vezati uz redovito i ažurno poslovanje udruga prema propisima kojima se uređuje njihovo djelovanje i financijsko poslovanje (redovito održavanje sjednica skupštine, da je osoba ovlaštena za zastupanje u mandatu, da udruga redovito podnosi financijske izvještaje i da su isti vidljivi u registru neprofitnih organizacija) - time će se spriječiti moguće favoriziranje udruga koje su formalno upisane u Registar udruga, a ne djeluju i nisu aktivne te ne izvršavaju redovito svoje zakonske obveze kao obvezan kriterij propisati uvjet broja članova, primjerice da udruga broji najmanje 100 članova, a ako nema udruge s tim brojem članova onda da to bude udruga koja ima najviše članova - pokazatelj stvarne snage udruge ako udruga koja udovoljava ovim kriterijima nema onda prednost dati jedinici lokalne samouprave.		
52.	BORIS NOVKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Predložene izmjene članka 23., kojima se produžuje trajanje zakupa lovišta s 10 na 20 godina, uvodi ograničenje najviše ponude na dvostruki iznos početne cijene te propisuje prednost za dosadašnjeg koncesionara i domicilne udruge, predstavljaju značajan odmak od tržišnih načela te otvaraju ozbiljna pravna i ekonomska pitanja.</p> <p>1. Ograničavanje tržišne cijene i potencijalna šteta za državni proračun Uvođenjem gornje granice ponude (najviše do dvostrukog iznosa početne cijene) izravno se ograničava tržišno natjecanje i onemogućava postizanje realne tržišne vrijednosti lovišta. Time se potencijalno uzrokuje izravna financijska šteta za državni proračun Republike Hrvatske, budući da se unaprijed isključuje mogućnost postizanja viših tržišnih iznosa.</p> <p>2. Moguća nesukladnost s načelima tržišnog natjecanja i pravom Europske unije Ovakvo administrativno ograničenje cijene, uz dodatno favoriziranje određenih sudionika (dosadašnji koncesionar i domicilne udruge), može biti u suprotnosti s temeljnim načelima: jednakog tretmana ponuditelja transparentnosti postupka zabrane diskriminacije kako proizlazi iz pravne stečevine Europske unije u području koncesija i javne nabave. Posebno je upitno opravdanje ograničenja cijene u situaciji kada ne postoji objektivna ekonomska ili tržišna analiza koja bi takvo ograničenje opravdala.</p> <p>3. Rizik netransparentnog i politički uvjetovanog odlučivanja Kombinacija ograničene cijene i instituta prednosti značajno smanjuje važnost tržišnog kriterija te otvara</p>	Primljeno na znanje	Navedeni navodi o ekonomskim učincima ograničavanja cijene zakupa i utjecaju na tržišno natjecanje bit će predmetom dodatne detaljne analize nadležnih tijela u sklopu daljnje izrade konačnog prijedloga zakona. Cilj predloženog rješenja je osigurati održivost lovnogospodarskog sustava i spriječiti nerealno visoke ponude koje bi u praksi mogle dovesti do nemogućnosti izvršenja lovnogospodarskih planova i podmirenja šteta. Pitanje kriterija odabira ponuditelja i njihova usklađenost s načelima transparentnosti i jednakosti nastavit će se razmatrati u suradnji s nadležnim institucijama radi postizanja optimalne ravnoteže između javnog interesa, ekonomske učinkovitosti i zaštite lokalne zajednice.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>prostor za subjektivno odlučivanje. Time se povećava rizik netransparentnosti i potencijalnog pogodovanja određenim subjektima, što može narušiti povjerenje u sustav dodjele lovišta.</p> <p>4. Produženje trajanja zakupa na 20 godina bez korektivnih mehanizama Produženje zakupa na 20 godina, bez jasno propisanih mehanizama periodične evaluacije, dodatno učvršćuje postojeće stanje i smanjuje mogućnost pravovremene reakcije u slučaju neadekvatnog gospodarenja. U kombinaciji s ograničenom konkurencijom, to može dugoročno negativno utjecati na kvalitetu upravljanja lovištima.</p> <p>5. Neopravdano favoriziranje domicilnih udruga Davanje prednosti domicilnim udrugama, neovisno o njihovim financijskim i stručnim kapacitetima, može dovesti do situacija u kojima lovištima upravljaju subjekti koji nisu u stanju: podmirivati štete od divljačiosigurati potrebna ulaganjarazvijati lovni turizamTakav pristup nije utemeljen na objektivnim kriterijima sposobnosti, već na formalnim i teritorijalnim obilježjima.</p> <p>6. Suprotno deklariranom cilju razvoja lovnog turizma Ako je cilj izmjena poticanje razvoja lovnog turizma, tada ograničavanje tržišnih mehanizama i smanjenje konkurencije djeluje suprotno tom cilju. Dugoročna ulaganja i razvoj turizma zahtijevaju stabilan, predvidiv i tržišno utemeljen okvir.</p> <p>Prijedlog: ukinuti ograničenje najviše ponude i omogućiti slobodno formiranje tržišne cijenepreispitati institut prednosti te osigurati da ključni kriteriji budu ekonomska, stručna i operativna sposobnost ponuditeljarazmotriti uvođenje mehanizama periodične evaluacije koncesije (npr. svakih 5 godina)osigurati potpunu transparentnost i tržišnu konkurentnost postupka dodjele lovištaZaključno, predložene izmjene predstavljaju odstupanje od tržišnih i pravnih standarda, mogu uzrokovati financijsku štetu za državni proračun te otvaraju prostor za netransparentno odlučivanje. Stoga ih je potrebno temeljito preispitati i uskladiti s načelima tržišnog natjecanja, pravnom stečevinom Europske unije i dugoročnim interesima održivog gospodarenja lovištima.</p>		
53.	KARLOVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU	Mišljenja smo da se termini koncesija i koncesionar ne mogu uključivati u članak 23. ZOL-a koji propisuje zakup prava lova u državnim i zajedničkim lovištima, a obzirom na to da su	Nije prihvaćen	Primjedba o terminologiji je promašena jer se stavak 11. ne odnosi na postupak davanja koncesije (koji je uređen člankom 34.), već na priznavanje prava prednosti

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		Članak 5.	<p>koncesije propisane u članku 34. ZOL-a.</p> <p>Predlažemo da se u članku 23. iza stavka 10. dodaje stavak 11. koji će glasiti: prednost u natječaju za davanje lovišta u zakup daje se domicilnoj udruzi registriranoj najmanje dvije godine prije objave natječaja, s većim brojem članova koji imaju prebivalište najmanje tri godine prije objave natječaja na području lovišta koje je predmet natječaja, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.</p>		<p>dosadašnjem koncesionaru kojem je ugovor o koncesiji istekao pri postupku davanja toga lovišta u zakup. Time se osigurava kontinuitet gospodarenja i pravna sigurnost za dosadašnje korisnike pri promjeni modela dodjele prava lova. Prijedlog o uvođenju obveze registracije udruge od najmanje dvije godine prije objave natječaja je proizvoljan i stvara nepotrebnu administrativnu prepreku. Kvaliteta ponuditelja i njegova stvarna povezanost s terenom (domicilnost) već su osigurani kroz strogi kriterij prebivališta članova udruge i ispunjavanje svih ostalih natječajnih uvjeta, stoga uvođenje dodatnih vremenskih cenzusa za samu pravnu osobu nije opravdano.</p>
54.	Peter Draskovich	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU</p> <p>Članak 5.</p>	<p>Ograničenje maksimalne cijene zakupa narušava tržište i smanjuje prihode. Ne postoji ekonomsko opravdanje niti analiza.</p> <p>Favoriziranje domicilnih subjekata povećava rizik arbitrarnosti i smanjuje kvalitetu upravljanja.</p> <p>Prijedlog: ukinuti ograničenje cijene i kao kriterij koristiti ekonomski najpovoljniju ponudu.</p>	Primljeno na znanje	<p>Model ograničavanja najviše ponude na dvostruki iznos početne cijene predlaže se radi osiguranja dugoročne stabilnosti lovoovlaštenika. Time se sprječavaju nerealno visoke ponude koje bi u praksi mogle dovesti do financijske nesposobnosti lovoovlaštenika za izvršenje lovnogospodarskih planova i, što je ključno, za podmirenje šteta na poljoprivredi i u prometu. Davanje prednosti domicilnim subjektima nije usmjereno na narušavanje tržišta, već na poticanje lokalnog stanovništva na ostanak i aktivno sudjelovanje u očuvanju prirode. Navodi o ekonomskim učincima i utjecaju na tržišno natjecanje bit će predmetom daljnje analize radi postizanja optimalne ravnoteže između javnog interesa, ekonomske učinkovitosti i zaštite lokalne zajednice. Cilj je spriječiti komercijalizaciju koja bi mogla isključiti lokalno stanovništvo iz upravljanja resursom koji ih neposredno okružuje.</p>
55.	TRAKO-AGROLUDBR EG DRUŠTVO S OGRANIČENIM ODGOVORNOŠĆU ZA GOSPODARSKO PODUZETNIŠTVO	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU</p> <p>Članak 5.</p>	<p>Predloženi model raspodjele zakupnine ne osigurava pravičnu ravnotežu između javnog interesa i zaštite prava vlasnika nekretnina. Ustanovljenje lovišta nesporno predstavlja ograničenje vlasništva, zbog čega je nužno osigurati odgovarajuću naknadu u skladu s člankom 50. Ustava Republike Hrvatske i praksom Europskog suda za ljudska prava.</p> <p>Postojeći i predloženi model raspodjele ne reflektira stvarni teret koji snose vlasnici zemljišta te ne predstavlja adekvatnu kompenzaciju za ograničenja njihovih prava. Takvo uređenje dugoročno demotivira vlasnike, narušava suradnju i povećava rizik pravnih sporova.</p> <p>Predlaže se povećanje udjela zakupnine koji pripada vlasnicima nekretnina te uvođenje modela raspodjele koji će uzeti u obzir stvarnu vrijednost zemljišta i opseg ograničenja kojima su vlasnici izloženi.</p>	Nije prihvaćen	<p>Model raspodjele zakupnine u Republici Hrvatskoj usklađen je s člankom 52. Ustava RH, prema kojem divljač kao dobro od interesa za državu uživa osobitu zaštitu. Naknada vlasnicima zemljišta bez prava lova (članak 19. Zakona) upravo je mehanizam kojim se, sukladno ustavnim načelima i praksi Europskog suda za ljudska prava, osigurava pravična naknada za ograničenja kojima su vlasnici podvrgnuti. Naknada za pravo lova nije klasični najam zemljišta, već naknada za pravo gospodarenja biološkim resursom (divljači). Vlasnik smije orati, sijati, sjeći šumu, brati gljive ili šetati. Pravo lova ne suspendira njegovo pravo vlasništva niti njegovo korištenje toga vlasništva, no dopušta lovcu da prođe preko livade ili šume tijekom lova. Stoga je naknada i prilagođena opsegu ograničenja.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
56.	FRANJO ŠEBIJAN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Predloženo ograničavanje maksimalne cijene zakupa lovišta predstavlja ekonomski i pravno neopravdanu intervenciju koja izravno šteti javnom interesu.</p> <p>Naime, ograničenje cijene smanjuje tržišnu konkurenciju, dovodi do umanjenja prihoda državnog proračuna i nije utemeljeno na jasnim ekonomskim analizama.</p> <p>Takvo rješenje suprotno je načelima: učinkovitog upravljanja javnim resursima tržišnog natjecanja transparentnosti i objektivnosti</p> <p>Dodatno, davanje prednosti domicilnim subjektima, bez jasnih i objektivnih kriterija, otvara prostor za arbitrnost, potencijalno pogodovanje i smanjenu kvalitetu gospodarenja lovištima.</p> <p>Suprotno tome, ekonomski najpovoljnija ponuda trebala bi biti temeljni kriterij, budući da osigurava maksimalan prihod, indicira veću gospodarsku sposobnost ponuditelja, a i povećava vjerojatnost urednog podmirjenja šteta.</p> <p>Zaključno, predloženi model ne doprinosi razvoju lovnog turizma niti zaštititi javnog interesa, već proizvodi suprotan učinak.</p>	Primljeno na znanje	Model ograničavanja najviše ponude na dvostruki iznos početne cijene predlaže se radi osiguranja dugoročne stabilnosti lovoovlaštenika. Time se sprječavaju nerealno visoke ponude koje bi u praksi mogle dovesti do financijske nesposobnosti lovoovlaštenika za izvršenje lovnogospodarskih planova i, što je ključno, za podmirenje šteta na poljoprivredi i u prometu. Davanje prednosti domicilnim subjektima nije usmjereno na narušavanje tržišta, već na poticanje lokalnog stanovništva na ostanak i aktivno sudjelovanje u očuvanju prirode.
57.	KOPRIVNIČK O- KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Kod stavka 6.: Smatramo da se riječi „desetoj godini“ treba zamijeniti riječima „zadnjoj godini“ obzirom da se mijenja i stavak 1. istog članka kojim se definira da se zakup prava lova daje na dvadeset godina.</p> <p>Kod dodanog stavka 11. i 12. Budući se radi o članku koji regulira zakup prava lova smatramo da se predloženim izmjenama čiji je cilj utvrditi prednosti u davanju lovišta u zakup trebaju obuhvatiti i situacije kada se u zakup daje lovište koje je do raspisivanja natječaja za zakup prava lova bilo u zakupu a ne samo ona koja su bila u koncesiji. Smatramo da bi moglo doći do različitog tumačenja da li se prednost domicilnih udruga primjenjuje na slučajeve kada se daje u zakup lovište koje je do sada bilo o zakupu. Radi pravne sigurnosti i izbjegavanja sporova u postupku dodjela lovišta u zakup, odnosno i sprečavanja različitog tumačenja predlažemo da stavak 11. i 12. glase: „(11) Prednost u davanju lovišta u zakup nad kojima je lovoovlaštenik</p>	Nije prihvaćen	Iako se trajanje zakupa prava lova produkuje na 20 godina, razdoblje važenja lovnogospodarske osnove ostaje nepromijenjeno (10 godina). „Deseta godina“ je u zakonu fiksni i precizan termin koji je vezan uz završetak važenja stručnog planskog dokumenta (LGO), a ne uz varijabilno trajanje ugovornog odnosa. Predloženo rješenje u Prijedlogu zakona je sažeto, jasno i nedvojbeno. Pojam „dosadašnji koncesionar kojem je ugovor o koncesiji istekao“ već u sebi sadrži podatak da je taj subjekt svoje pravo stekao temeljem ugovora o koncesiji. Dodavanje opisa koji se predlaže je suvišno (pleonazam) i nije u skladu s pravilima za izradu zakonskih tekstova koja nalažu sažetost i izbjegavanje ponavljanja istih informacija. Budući da se koncesije odnose isključivo na državna lovišta, dosadašnji koncesionari su jasno prepoznatljiva kategorija subjekata, te nema potrebe za dodatnim pojašnjavanjem načina stjecanja prava koje je prestalo važiti.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>svoje dosadašnje pravo lova stekao temeljem ugovora u koncesiji, ima dosadašnji koncesionar kojem je ugovor o koncesiji prava lova na lovištu koje je predmet natječaja istekao, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.</p> <p>(12) Ako se na natječaj ne javi dosadašnji koncesionar iz stavka 11. ovoga članka ili on ne ispunjava uvjete natječaja ili ne prihvati najvišu ponuđenu naknadu za pravo lova, odnosno ako je dosadašnji lovoovlaštenik na predmetnom lovištu stekao temeljem ugovora o zakupu, prednost ima domicilna udruga s većim brojem članova koji imaju prebivalište najmanje tri godine prije objave natječaja na području obuhvaćenom granicom lovišta koje je predmet natječaja, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.“.</p>		
58.	Mislav Kancir	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Termini koncesija i koncesionar ne mogu uključivati u članak 23. ZOL-a, a obzirom da isti propisuje zakup prava lova u državnim i zajedničkim lovištima. Dakle, u navedenom članku bi se moglo regulirati samo pitanja koja se odnose na zakup, a ne i na koncesiju koja je regulirana drugim člancima ovog zakona.</p> <p>Smatram da bi se u članku 23. ZOL-a, prednost u natječaju za davanje lovišta u zakup trebalo dati domicilnoj udruzi koja je registrirana najmanje određeno vrijeme (npr. dvije godine) prije objave natječaja, s većim brojem članova koji imaju prebivalište najmanje određeni broj godina prije objave natječaja na području lovišta koje je predmet natječaja, naravno uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova. Naime, ukoliko bi ostao tekst odredbe kako je izvorno predložen, u trenutku kad se natječaj otvori može dogoditi da se osnuje nekoliko udruga samo za potrebe toga natječaja, a koje nemaju nikakav kredibilitet i iskustvo iza sebe, a ipak mogu konkurirati na natječaju te biti izabrane. Ukoliko bi se propisalo da udruga mora biti registrirana najmanje određeno vrijeme (npr. dvije godine) prije objave natječaja tada bi se osiguralo da udruga koja bude izabrana na natječaju ima potrebno iskustvo za upravljanje lovištem, a što je svakako od interesa za zakonito i pravilno upravljanje lovištem.</p>	Nije prihvaćen	<p>Primjedba o terminologiji je promašena jer se stavak 11. ne odnosi na postupak davanja koncesije (koji je uređen člankom 34.), već na priznavanje prava prednosti dosadašnjem korisniku kojem je ugovor o koncesiji istekao pri postupku davanja toga lovišta u zakup. Time se osigurava kontinuitet gospodarenja i pravna sigurnost za dosadašnje korisnike pri promjeni modela dodjele prava lova. Prijedlog o uvođenju obveze registracije udruge od najmanje dvije godine prije objave natječaja je proizvoljan i stvara nepotrebnu administrativnu prepreku. Kvaliteta ponuditelja i njegova stvarna povezanost s terenom (domicilnost) već su osigurani kroz strogi kriterij prebivališta članova udruge i ispunjavanje svih ostalih natječajnih uvjeta, stoga uvođenje dodatnih vremenskih cenzusa za samu pravnu osobu nije opravdano.</p>
59.	JURAJ PETRAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>U prijedlogu i dopunama Zakona o lovstvu, u dijelu koji uređuje dodjelu prava lova na zajedničkim lovištima (članak koji propisuje uvjete i kriterije</p>	Nije prihvaćen	<p>Sjedište udruge u Registru udruuga je isključivo administrativni podatak koji ne jamči da udruga doista operativno djeluje na terenu ili da su njezini članovi lokalno stanovništvo.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>za odabir ovlaštenika prava lova), predlaže se dodavanje novog stavka:</p> <p>„ Pri provedbi javnog natječaja za dodjelu prava lova na zajedničkom lovištu, prednost pri odabiru ima lovačka udruga ili lovačko društvo koje: ima registrirano sjedište na području jedinice lokalne samouprave u čijim se granicama nalazi lovište, ili na području koje je neposredno u granicama lovišta je upisano u registar udruga Republike Hrvatske i neprekidno djeluje najmanje dvije (2) godine do dana objave javnog natječaja. Ispunjenje uvjeta iz stavka ovoga članka dokazuje se izvatkom iz registra udruga i odgovarajućom dokumentacijom o sjedištu udruge.</p> <p>Ako više ponuditelja ispunjava uvjete iz stavka (X), prednost će se utvrditi prema dodatnim kriterijima propisanim Natječajem.”</p> <p>2. Obrazloženje prijedlogaOva dopuna predlaže se radi:</p> <p> sprječavanja zlouporaba pravnog okvira, osobito osnivanja „ad hoc“ lovačkih udruga neposredno prije raspisivanja natječaja za dodjelu prava lova, bez stvarnog kontinuiteta djelovanja i iskustva ; jačanja načela kontinuiteta i održivog gospodarenja lovištima, što je temelj suvremenog lovstva i zaštite divljači; zaštite lokalne komponente lovstva, budući da lovačke udruge koje djeluju na određenom području posjeduju specifična znanja o staništima, populacijama divljači i lokalnim ekološkim uvjetima; osiguravanja pravne sigurnosti i transparentnosti postupka dodjele koncesije, u skladu s načelima jednakog tretmana, ali uz legitimno vrednovanje iskustva i ukorijenjenosti u lokalnoj zajednici. Uvođenje minimalnog razdoblja registriranog djelovanja od dvije godine predstavlja razmjeran i opravdan uvjet, kojim se ne ograničava tržišno natjecanje na nerazuman način, već se osigurava da ponuditelji imaju dokaziv kontinuitet rada i operativnu sposobnost za provedbu lovnogospodarskih planova.</p> <p>3. Pravna osnova i usklađenostPredložena dopuna:</p> <p> u skladu je s temeljnim načelima upravnog prava (razmjernost, transparentnost, jednakost pred zakonom); ne dovodi do diskriminacije, već uvodi objektivni i provjerljiv kriterij; kompatibilna je s praksom dodjele koncesija i javnih ovlasti u drugim sektorima (npr. šumarstvo, ribarstvo); doprinosi provedbi ciljeva održivog gospodarenja prirodnim resursima. 4.</p> <p>ZaključakPredložena izmjena predstavlja ciljanu i normativno preciznu intervenciju kojom se: podiže kvaliteta upravljanja lovištima, štiti integritet sustava lovstva, i</p>		<p>Inzistiranje na sjedištu kao kriteriju prednosti otvorilo bi prostor za nove zlouporabe kroz puko formalno prijavljivanje adresa (fiktivna sjedišta), bez stvarne veze s lovištem. Pojam „neprekidno djelovanje“ nije pravno definiran ni u Zakonu o udrugama niti u pratećim propisima. Udruga se u pravnom prometu smatra aktivnom od trenutka upisa u Registar udruga do trenutka pokretanja postupka likvidacije ili brisanja. Ne postoji službeni registar ili mehanizam koji bi potvrdio „kontinuitet aktivnosti“ na način koji sudionik predlaže.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			osigurava prednost subjektima s dokazanim lokalnim djelovanjem i iskustvom.		
60.	JURAJ PETRAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Prijedlog dopune Zakona o lovstvu (NN 99/18, 32/19, 32/20)Članak [X]. (Dopuna kriterija za dodjelu zakupa prava lova)U članku koji definira postupak javnog natječaja i kriterije za bodovanje ponuda (npr. u okviru članka), dodaje se stavak koji glasi:</p> <p>„Dodatni bodovi u postupku javnog natječaja za dodjelu zakupa/koncesije prava lova dodjeljuju se ponuditelju (lovačkoj udruzi) koji u svom članstvu ima osobe s dokazanom visokom stručnom spremom iz područja lovstva. Pod dokazanom visokom stručnom spremom podrazumijeva se:</p> <p>Završen sveučilišni studij smjera lovstva na hrvatskim sveučilištima.</p> <p>Završen sveučilišni drugog agronomskog usmjerenja uz uspješno položen kolegij lovstva na akreditiranim visokim sveučilištima u RH.“</p> <p>Pravno i stručno obrazloženje prijedloga1. Načelo stručnosti u upravljanju javnim dobromDivljač je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i uživa njezinu osobitu zaštitu. Prema tome, država ima obvezu osigurati da tim dobrom upravljaju najkvalificiraniji subjekti. Uvođenjem akademskog kriterija ili dodatnog vrednovanja, zakonodavac izravno korelira s Ciljevima održivog razvoja i znanstvenim pristupom gospodarenju lovištima i staništima.</p> <p>2. Prevencija šteta i ekološka stabilnostDiplomirani stručnjaci posjeduju znanja iz područja populacijske genetike, bolesti divljači (zoonoze), provođenja lovnogospodarskih osnova, kinologije, uzgoja divljači, uzgoja poljoprivrednih kultura i agroekologije koja nadilaze razinu osposobljenosti dobivenu klasičnim lovačkim ispitom.</p> <p>Pravni argument: Smanjenje rizika od nestručnog i osnovnog gospodarenja izravno smanjuje potencijalnu izvan ugovornu odgovornost države za štetu.</p> <p>3. Usklađenost s načelom jednakosti i nediskriminacijeOvaj prijedlog ne isključuje udruge koje nemaju takve članove, već ih potiče na uključivanje stručnog kadra.</p> <p>Ratio legis: Kao što se u javnoj nabavi za građevinske radove traže ovlašteni inženjeri, tako se u zakupu lovišta treba vrednovati akademska izvrsnost. To nije povreda tržišnog natjecanja, već postavljanje standarda kvalitete izvršenja koncesije/zakupa.</p> <p>4. Revitalizacija lovačkih udruga i poticanje obrazovanjaMnoge lovačke udruge pate od "starenja" članstva i stagnacije u metodama rada.</p>	Nije prihvaćen	Zakon o lovstvu u svojim temeljnim odredbama već propisuje izričitu obvezu svakog lovoovlaštenika da za provedbu lovnogospodarskog plana ima angažiranu stručnu osobu koja ispunjava zakonske uvjete stručne spreme. Prema tome, visoka stručnost je minimalni i obvezni uvjet za funkcioniranje i upravljanje lovištem, a ne opcionalni kriterij koji bi se trebao dodatno bodovati u natječajnom postupku.Lovačke udruge su udruge građana temeljene na tradiciji i lokalnoj pripadnosti. Bodovanje broja visokoobrazovanih članova unutar udruge dovelo bi do izravne diskriminacije udruga u ruralnim i slabije naseljenim područjima gdje je objektivno manji broj akademski obrazovanih građana, čime bi se narušilo načelo jednakopravnosti na natječaju.Predloženi kriterij bi nepotrebno opteretio natječajni postupak i stvorio umjetnu nejednakost među ponuditeljima, bez stvarnog doprinosa podizanju kvalitete gospodarenja lovištem koja je već osigurana postojećim zakonskim mehanizmima.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Socijalni aspekt: Ovime se šalje snažna poruka studentima agronomije, šumarstva i veterine da je njihovo obrazovanje u Hrvatskoj prepoznato i tržišno valorizirano unutar sektora lovstva.</p> <p>5. Kompatibilnost s EU strategijom o bioraznolikosti Europski sud pravde (ECJ) u više je navrata naglasio važnost "znanstveno utemeljenog upravljanja" (science-based management) prirodnim resursima. Ovaj prijedlog izravno implementira taj diskurs u hrvatsko zakonodavstvo, čineći naše lovnogospodarske planove imunijima na eventualne prigovore Europske komisije glede zaštite vrsta.</p> <p>Zaključak Uvođenjem bodovanja za visokoobrazovane kadrove unutar udruga, Republika Hrvatska nadopunjuje model tradicijskog lovstva s modelom stručnog, profesionalnog i održivog gospodarenja. Smatram da bi ovakva odredba ojačala pravnu sigurnost u pogledu prvenstveno lovstva, zaštite prirode i podigla dignitet lovstva kao stručne i znanstvene gospodarske djelatnosti, a ne samo hobističke aktivnosti.</p>		
61.	LOVAČKA UDRUGA "SIMI SOKOL" KRSTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	<p>Iznosimo prijedlog dopune Zakona o lovstvu kojim se u postupke javnog natječaja za dodjelu zakupa prava lova uvodi obavezan uvjet, da pravo podnošenja ponude ima isključivo lovačka udruga koja je upisana u Registar udruga Republike Hrvatske najmanje dvije godine neprekidno prije dana objave javnog natječaja čime bi se se osiguralo načelo kontinuiteta i institucionalne stabilnosti upravljanja divljači kao dobrom od interesa za Republiku Hrvatsku jer gospodarenje lovištem predstavlja dugoročan i biološki osjetljiv proces koji se temelji na provedbi desetogodišnjih/dvadesetogodišnjih lovnogospodarskih osnova te zahtijeva dokazivu povijest djelovanja i organizacijsku zrelost ponuditelja dok se istovremeno ovakvim zakonskim rješenjem učinkovito suzbija pojava takozvanih fantomskih udruga osnovanih neposredno prije natječaja radi spekulativnih ciljeva ili izbjegavanja pravnih posljedica lovozakupnici/koncesionari budu isključivo subjekti s potvrđenom financijskom i operativnom opstojnošću sposobni preuzeti odgovornost za naknadu šteta na usjevima i zaštitu biološke raznolikosti staništa što u konačnici jača pravnu sigurnost i povjerenje u sustav dodjele javnih dobara na korištenje. Samim time postojanje udruge koja redovito provodi redovite i izvanredne skupštine i podnosi izvješća nadležnom tijelu najmanje dvije godine zaredom pa čak i ako nije bila</p>	Nije prihvaćen	<p>Pojam „neprekidno djelovanje“ nije pravno definiran u Zakonu o udrugama. Udruga je u pravnom prometu aktivna od dana upisa u Registar, a njezina „organizacijska zrelost“ ne može se mjeriti pukim protekom vremena, već ispunjavanjem zakonskih obveza i uvjeta natječaja. Lovišta u RH su u dugogodišnjim zakupima (10 godina s produljenjem). Udruga koja nema lovište ne može provoditi lovačke aktivnosti niti „dokazati operativnu sposobnost!“ u lovstvu. Uvođenjem uvjeta od dvije godine postojanja, stvorio bi se zatvoren sustav koji bi trajno onemogućio osnivanje i ulazak novih udruga u sustav, čime bi se izravno kršilo načelo jednakopravnosti. Sjedište udruge u Registru je isključivo administrativni podatak. Inzistiranje na adresi sjedišta kao kriteriju (i zabrana njezine promjene dvije godine prije natječaja) poticalo bi manipulaciju fiktivnim prijavama adresa, što ne jamči stvarnu prisutnost na terenu. Namjera predlagatelja Zakona je zaštita lokalnog stanovništva. To se postiže kriterijem prebivališta članova (najmanje tri godine), što je mjerljiv i provjerljiv podatak putem MUP-a, za razliku od „staža“ udruge ili njezine adrese ureda koja ne jamči da njezini članovi doista žive na tom području. Prijedlog da se Županijama ostavi na „nahodnje“ određivanje vremena registracije je neprihvatljiv jer bi doveo do neujednačene prakse na</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			lovozakupnik/koncesionar jamči operativnu, organizacijsku i provedbenu sposobnost djelovanja i provođenja lovnogospodarske osnove. Ili barem takvu mogućnost ostaviti i propisati Županiji/Gradu Zagrebu da prema vlastitom nahođenju odredi najmanje vrijeme registracije lovačke udruge, ali ne manje od dvije godine. Isto tako sukladno smjernicama komuniciranim u javnosti nadležnog ministra, prednost se treba dati lovačkim udrugama koje imaju registrirano sjedište na području JLS područja granica lovišta ili u samom lovištu pri čemu treba voditi obzir da adresa nije promijenjena manje od dvije godine unutar prije navedenih granica područja.		području RH i pravne nesigurnosti za ponuditelje.
62.	BIO3 JEDNOSTAVN O DRUŠTVO S OGRANIČENO M ODGOVORNO ŠĆU ZA USLUGE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	„Pravo podnošenja ponude na javni natječaj za dodjelu zakupa prava lova, odnosno ostvarivanja prava prednosti, može ostvariti isključivo lovačka udruga koja na dan objave natječaja dokaže neprekidan upis u Registar udruga Republike Hrvatske u trajanju od najmanje 3 (tri) godine.“ Pravno i stručno obrazloženje: Ova dopuna služi kao nužan preventivni filter protiv udruga koje se osnivaju ad hoc neposredno prije natječaja radi zaobilaženja zakona (fraus legis) ili prikriivanja prethodnih nepravilnosti pojedinih članova. S gledišta pravne sigurnosti, trogodišnji staž jamči financijsku i odgovornu opstojnost udruge, što je ključno kod naknade šteta na poljoprivrednim usjevima. Novoosnovane udruge bez imovine i članstva predstavljaju visok rizik od insolventnosti, ali i sumnju u nemogućnost provedbe LGO. Ovim se prijedlogom štiti načelo razmjernosti i tržišnog natjecanja, osiguravajući da javno dobro povjeravamo isključivo provjerenim i stabilnim partnerima.	Nije prihvaćen	Prijedlog o uvođenju obveze registracije udruge od najmanje tri godine prije objave natječaja je proizvoljan i stvara nepotrebnu administrativnu prepreku. Pitanje „ad hoc“ udruga i navodnog izbjegavanja zakona (fraus legis) već je sustavno riješeno u Prijedlogu zakona kroz kriterij prebivališta članova (najmanje tri godine). Upravo su ljudi (članovi) ti koji jamče „ukorijenjenost“ u lokalnu zajednicu i stručno iskustvo, a ne datum upisa pravne osobe u registar, što je isključivo administrativni čin. Tvrdnja da trogodišnji staž jamči „financijsku opstojnost“ nije utemeljena. Udruga koja prethodno nije imala lovište u zakupu, bez obzira na godine postojanja, nema značajan financijski promet niti imovinu.
63.	BRANIMIR STANKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	„(11) Prednost u davanju lovišta u zakup ima dosadašnji koncesionar kojem je ugovor o koncesiji prava lova na lovištu koje je predmet natječaja istekao, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova i domicilna udruga. Uz stavljanje teksta „i domicilna udruga“ jasno se navodi tko ima prednost u davanju lovišta u zakup.	Nije prihvaćen	Prijedlog o uvrštavanju „domicilne udruge“ u isti stavak s „dosadašnjim koncesionarom“ pravno je neprovediv jer bi stvorio koliziju prava prednosti. Zakon mora jasno definirati redoslijed prvenstva (stupnjevanje) kako bi se nedvojbeno moglo utvrditi tko ostvaruje pravo prednosti. Spajanje tih kategorija u jednu rečenicu s „i“ dovelo bi do pravne nesigurnosti i bez jasne i nedvojbene provedbe natječaja.
64.	JURICA BRADARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 5.	Ministarstvo je kao predlagatelj napravilo jako pozitivan korak da gospodarenje lovištima i divljači prepusti hrvatskim lovcima i da ne dođe do situacije gdje bi većinom lovišta u RH gospodarili privatnici i	Nije prihvaćen	Uvođenje sjedišta i godina djelovanja udruge kao kriterija dovodi do favoriziranja formalno-pravnih podataka nad stvarnim stanjem na terenu. Adresa sjedišta ne jamči povezanost članstva s prostorom, dok

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			privatni kapital. Lovci su ti koji su kao hrvatski branitelji prvi stali u Domovinskom ratu u obranu ove zemlje i oslobađanje teritorija od okupatora i sigurno zaslužuju da se to uzme u obzir te da im se da prednost pri dodjelama lovišta. Lovci djeluju kroz domicilne udruge i zato domicilne udruge treba favorizirati kao one koje trebaju gospodariti našim lovištima. Predlažem u stavku 12. uzeti kao kriterij broj godina djelovanja udruge koja ima sjedište na području onog lovišta koje se dodjeljuje i uz to broj članova koje pojedina domicilna udruha ima. To bi bilo puno bolje nego ravnati se po prebivalištu članova s obzirom da puno članova ima članstvo u više udruha istovremeno, pa taj kriterij neće biti vjerodostojan.		se staž udruge često ne podudara sa stvarnim stažem gospodarenja. Kriterij prebivališta članova u trajanju od tri godine jedini je objektivan, mjerljiv i neoboriv dokaz da javnim resursom gospodari upravo lokalna zajednica.
65.	KOPRIVNIČK O-KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 6.	Predmetni članak nije potrebno mijenjati ukoliko je cilj osigurati preduvjete za gospodarenje lovištem pažnjom dobrog gospodara. U interesu je davatelja prava lova da se Zakonom propišu minimalne obveze i uvjeti koje je dužan osigurati lovozakupnik koji preuzima pravo lova. Neophodno je da isti raspolaže stručnom osobom za provedbu lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači, da ima organiziranu lovočuvarsku službu te da periodično izvještava davatelja prava lova o izvršavanju prava lova na lovištu. Ovdje je riječ o elementima kojima davatelj prava lova treba raspolagati kako bi osigurao provedbu Zakona i ispunjavanje obveza koje iz Zakona proizlaze za njega samog.	Nije prihvaćen	Brisanje navedenih elemenata iz stavka 4. članka 24. ne znači ukidanje tih obveza, već uklanjanje nepotrebnog ponavljanja odredbi koje su već sustavno i detaljno uređene drugim člancima Zakona. Obveza posjedovanja stručne osobe, organiziranja lovočuvarske službe i podnošenja izvješća propisana je u temeljnim odredbama Zakona o lovstvu te se ona primjenjuje na sve lovoovlaštenike bez iznimke. Navođenje istih obveza u članku koji uređuje ugovor o zakupu je suvišno i protivno pravilima za izradu zakonskih tekstova. Ugovor o zakupu prava lova po svojoj naravi podrazumijeva poštivanje svih zakonskih odredbi, pa tako i onih o stručnom kadru i lovočuvarima, bez potrebe za njihovim taksativnim nabrojanjem u svakom pojedinom članku.
66.	LOVAČKA UDRUGA "FAZAN" KUTINA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 7.	Predloženi članak 25.a, iako naizgled uvodi objektivniji i transparentniji model usklađivanja zakupnine, u svojoj suštini stvara niz ozbiljnih nepravdi i potencijalno štetnih posljedica za zakupnike lovišta. Prije svega, primjena jedinstvenog referentnog iznosa temeljenog na prosječnoj cijeni po hektaru zanemaruje ključne razlike među lovištima. Lovišta koja se velikim dijelom nalaze u urbanim ili infrastrukturno opterećenim područjima (npr. uz naselja, prometnice ili industrijske zone) realno imaju znatno manju lovnu i gospodarsku vrijednost, a obično vrlo veliku apsolutnu površinu. Na takvim površinama lov je često ograničen ili potpuno onemogućen, a brojnost divljači je niska. Unatoč tome, prema ovom prijedlogu, zakupnina bi se obračunavala isključivo po površini, bez uvažavanja stvarnih uvjeta i mogućnosti gospodarenja. Dodatno, odredba koja nalaže obvezno usklađivanje zakupnine ako je postojeća cijena niža od referentnog iznosa (stavak 3.), bez ikakvih	Nije prihvaćen	Činjenica je da se iznosi zakupnina u Republici Hrvatskoj nisu značajnije mijenjali desetljećima, što je dovelo do potpune obezvrijeđenosti prava lova kao javnog dobra. Uvođenje referentnog iznosa u članku 25.a služi ispravljanju tih povijesnih anomalija i postizanju minimalne ekonomske opravdanosti gospodarenja resursom koji je od interesa za Republiku Hrvatsku. Lovište se u zakup daje kao jedinstvena cjelina definirana svojim granicama. Isključivanje pojedinih površina (naselja, prometnica, površina pod PZD-om) iz obračuna zakupnine pravno je neutemeljeno, jer lovoovlaštenik zakupljuje pravo lova na cijelom području lovišta, a specifičnosti terena i ograničenja već su uvaženi kroz sustav bonitiranja staništa i određivanje početne cijene. Lovstvo je gospodarska grana koja podrazumijeva investicije, upravljanje rizicima i odgovornost. Očekivanje da zakupnina ostane na povijesno niskim razinama, dok svi ostali troškovi i vrijednosti na tržištu rastu, nije ekonomski

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>korektivnih mehanizama ili izuzeća, dovodi do nerazmjernog financijskog opterećenja za lovozakupnike takvih lovišta. Time se ignorira stvarna ekonomska isplativost i može dovesti do odustajanja od zakupa, što dugoročno može imati negativne posljedice za održivo gospodarenje divljači i očuvanje staništa. Pravednije rješenje bilo bi uvođenje diferenciranog pristupa koji bi, uz površinu, uzimao u obzir i stvarnu lovnu vrijednost, bonitet staništa, brojnost divljači te ograničenja u korištenju lovišta. U protivnom, ovaj članak može proizvesti ozbiljne negativne posljedice za velik broj zakupnika, osobito onih koji gospodare lovištima u nepovoljnijim uvjetima, a većinom su to zajednička lovišta koja uobičajeno imaju vrlo nisku zakupninu. Dodatno, predloženi model uopće ne predviđa gornju granicu povećanja zakupnine, što otvara prostor za nagle i financijski neodržive skokove cijena zakupa. U praksi bi to moglo značiti da se u jednom petogodišnjem razdoblju zakupnina višestruko poveća, bez obzira na stvarne mogućnosti i prihode zakupnika te isplativost samog gospodarenja lovištem. Stoga je nužno uvesti zaštitni mehanizam kojim bi se ograničilo povećanje zakupnine, primjerice na najviše 100% u odnosu na trenutno ugovoreni iznos tijekom jednog petogodišnjeg razdoblja. Takvo ograničenje osiguralo bi postupnost i predvidljivost u poslovanju, omogućilo lovozakupnicima prilagodbu novim uvjetima te spriječilo nagle financijske udare koji bi mogli dovesti do odustajanja od zakupa. Također je važno istaknuti kako se u ukupnu površinu lovišta trenutno uračunavaju i površine na kojima se lovište uopće ne ustanovljuje, već su za njih izrađeni Programi zaštite divljači. Riječ je o područjima na kojima nema lovnog gospodarenja, niti stvarne mogućnosti ostvarivanja prihoda od lova. Predloženi model usklađivanja, koji se temelji isključivo na cijeni po hektaru, ne pravi razliku između aktivnih lovnih površina i onih koje su pod režimom zaštite, odnosno na kojima se ne ustanovljuje lovište, te ulaze u iskaz površina samog lovišta. Time bi i ove površine automatski ulazile u izračun zakupnine, iako ne doprinose lovno-gospodarskoj vrijednosti lovišta. Takav pristup je očito nepošten jer zakupnike dovodi u situaciju da plaćaju zakupninu i za površine koje ne mogu koristiti za lov niti na njima ostvarivati bilo kakvu gospodarsku korist. Pravednije rješenje bilo bi izuzeti ove površine iz obračuna, temeljem LGO-1 obrasca- iskaz površina.</p>		<p>održivo. Lovoovlaštenici su imali dovoljno vremena za prilagodbu tržišnim uvjetima. Uvođenje dodatnih ograničenja rasta zakupnine (tzv. zaštitnih mehanizama) samo bi dodatno prolongiralo nerealno stanje i onemogućilo postizanje ciljeva ovog Zakona.</p>
67.	KARLOVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	<p>Mišljenja smo da rokovi definirani prijedlogom u članku 25a, stavak 6. i 7. nisu objektivni za provedbu, obzirom</p>	Nije prihvaćen	<p>Primjedba o „trajanju procedure“ temelji se na pogrešnoj pretpostavci da se usklađivanje zakupnine provodi</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 7.	na trajanje procedure izmjene ugovorenih lovišta i broj lovišta na području županije koja će biti obuhvaćena predmetnim izmjenama. Predlažemo u članku 25a, stavku 6. rok Ministarstvu za objavu podataka - 15. siječanj, a u stavku 7. rok davatelju prava lova - 31. ožujka tekuće godine, također uz detaljnije propisivanje procedure.		svakih pet godina kroz sklapanje novih ugovora ili dodataka. Prijelaznim i završnim odredbama predviđeno je jednokratno sklapanje dodatka ugovoru kojim se definira mehanizam revalorizacije. Nakon toga, županija nema obvezu provođenja novih ugovornih procedura. Obveza davatelja prava lova svodi se isključivo na unos novog iznosa u Središnju lovnu evidenciju (SLE) na temelju podataka koje objavljuje Ministarstvo. Za takvu administrativnu radnju predloženi rokovi su sasvim objektivni i dostatni, jer ne zahtijevaju dugotrajne pravne postupke niti fizičko potpisivanje dokumenata.
68.	KOPRIVNIČK O- KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 7.	Komentar na stavak 2. dodanog članka 25.a je: Smatramo da predloženo zakonsko rješenje kojim se uvodi obvezno usklađivanje visine ugovorene godišnje naknade za zakup prava lova tijekom svake pete godine trajanja ugovora nije utemeljeno na odgovarajućem i objektivnom ključu za određivanje visine naknade. Primjena referentnog iznosa koji predstavlja 50 % prosječne cijene po hektaru za zakup prava lova za državna i zajednička lovišta tijekom petogodišnjeg razdoblja koje prethodi godini usklađenja smatramo neprikladnom iz više razloga. Prije svega, smatramo da u izračun prosječne cijene za zajednička lovišta ne bi trebalo uključivati cijene zakupa za državna lovišta, budući da su državna i zajednička lovišta po svojim obilježjima bitno različita i međusobno teško usporediva. Razlike se odnose osobito na: površinu lovišta, brojnost i strukturu divljači, kvalitetu staništa i gospodarsku vrijednost lovišta, razinu ulaganja i organizacijskih zahtjeva, visinu naknade koja se u pravilu plaća za zakup državnih lovišta, a koja je značajno viša od naknade za zajednička lovišta Uključivanje znatno viših cijena zakupa državnih lovišta u jedinstveni prosjek dovodi do umjetnog povećanja referentnog iznosa, što može imati nerazmjerni i nepovoljan učinak na zakupnike zajedničkih lovišta. Nadalje, smatramo da predloženi model usklađivanja ne uzima u obzir posebnosti pojedinog lovišta, odnosno stvarno stanje divljači, kvalitetu staništa, stupanj razvijenosti lovne infrastrukture i druge čimbenike koji izravno utječu na gospodarsku vrijednost lovišta i mogućnost ostvarivanja prihoda. Uvođenje jedinstvenog referentnog iznosa bez uvažavanja tih posebnosti može dovesti do: financijskog opterećenja zakupnika u lovištima slabijeg stanja ili smanjenog potencijala, smanjenja ulaganja u gospodarenje lovištem, odustajanja od	Nije prihvaćen	Navodi o „teškoj usporedivosti“ državnih i zajedničkih lovišta služe isključivo održavanju neodrživog stanja u kojem se javni resurs godinama daje u besćenje. Divljač je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku bez obzira na administrativnu granicu lovišta, a tržišna realnost ne poznaje podjelu na „elitna“ i „socijalna“ staništa. Tvrdnja da model ne uvažava „stvarno stanje i infrastrukturu“ je stručno promašena. Upravo se kroz referentni iznos od samo 50 % prosjeka ostavlja golem prostor koji uvažava sve specifičnosti i eventualne nedostatke pojedinog lovišta. Ovakav izračun je više nego uviđan prema lovozakupnicima. Inzistiranje na izuzimanju državnih lovišta iz prosjeka je pokušaj umjetnog snižavanja referentne cijene. Lovstvo je gospodarska djelatnost, a ne socijalna pomoć. Ako županija smatra da su njezina lovišta „slabijeg stanja“, to je izravan pokazatelj lošeg dugogodišnjeg upravljanja i nedostatka ulaganja, a ne greška u matematičkom modelu. Jedinstveni referentni iznos uvodi se upravo zato da bi se spriječilo „neopravdano pogodovanje“ i anomalije na terenu gdje se vrhunski prirodni resursi zakupljuju po simboličnim cijenama. Zakonodavac ovime štiti proračun i uvodi minimalnu ekonomsku logiku u sustav koji je desetljećima bio izvan tržišnih tokova. Cilj izmjena je održivost i odgovornost. Onaj tko nije u stanju platiti ni 50 % prosječne cijene zakupa u RH, očito nema gospodarski kapacitet za preuzimanje odgovornosti za divljač, stanište i naknadu šteta, te ne bi trebao ni participirati u natječajnim postupcima. I konačno, budući da se odredbe o uvjetima dodjele prava lova, pravu prednosti i kriterijima odabira ponuditelja jedinstveno primjenjuju na sva lovišta u Republici Hrvatskoj (državna i zajednička), ne postoji niti jedan stručni ili pravni razlog za razdvajanje tih kategorija pri izračunu referentne vrijednosti zakupnine.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zakupa pojedinih lovišta, narušavanja održivog gospodarenja divljači. Istodobno, takav model može neopravdano pogodovati zakupnicima lovišta iznadprosječne kvalitete, kod kojih bi visina naknade mogla ostati nepromijenjena unatoč većoj gospodarskoj vrijednosti lovišta.		
69.	BRANIMIR STANKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 7.	(2) Usklađivanje iz stavka 1. ovoga članka provodi se primjenom referentnog iznosa koji predstavlja 50 % iznosa prosječne cijene po ha za zakup prava lova za državna i zajednička lovišta tijekom petogodišnjeg razdoblja koje prethodi godini usklađenja. Mišljenja sam da prosječna cijena po ha za zakup prava lova za državna i zajednička lovišta nije realan ni pošten. Ne mogu se izjednačavati državna i zajednička lovišta jer su državna znatno bolja po bonitetnim razredima, a time i uglavnom znatno bogatija po divljači; često bez ili sa malim brojem šteta na poljoprivrednim kulturama; prilikom zakupa cijene su dizane „u nebo“, često i bez gospodarske opravdanosti. Za usklađivanje cijena predlažem da se posebno provodi primjenom referentnog iznosa koji predstavlja 25 % iznosa prosječne cijene po ha za zakup prava lova za državna, a posebno za zajednička lovišta tijekom petogodišnjeg razdoblja koje prethodi godini usklađenja.	Nije prihvaćen	Prijedlog o razdvajanju izračuna na državna i zajednička lovišta, uz drastično smanjenje referentnog iznosa na 25 %, izravno je usmjeren na zadržavanje nerealno niskih cijena zakupa koje nemaju nikakvo uporište u tržišnoj vrijednosti prirodnih resursa. Divljač je biološki resurs od interesa za RH bez obzira na vrstu lovišta, te se ne može prihvatiti teza da su zajednička lovišta „manje vrijedna“ do te mjere da bi trebala imati povlašteni fiskalni tretman. Upravo su izmjene u članku 5. (ograničavanje ponude na dvostruki iznos početne cijene) uvedene kako bi se eliminiralo spomenuto dizanje cijena „u nebo“ bez gospodarske opravdanosti. Budući da su ti mehanizmi zaštite ugrađeni u Zakon, prosjek cijena koji će se koristiti u budućim razdobljima bit će stabilan, realan i lišen spekulativnih skokova. Referentni iznos od 50 % prosjeka već je sam po sebi izrazito uviđavan korektivni faktor koji uvažava razlike u kvaliteti staništa i troškovima gospodarenja. Svako daljnje smanjivanje tog postotka (na 25 %) ili separacija podataka obezvrijedio bi sustav revalorizacije i dovelo do daljnje degradacije vrijednosti prava lova. Navodi o „manjem broju šteta“ u državnim lovištima su paušalni. Štete ovise o poljoprivrednoj aktivnosti u prostoru, a ne o statusu lovišta. Naknada štete je zakonska obveza svakog lovoovlaštenika, a niska zakupnina ne smije biti način „subvencioniranja“ te odgovornosti. I konačno, budući da se odredbe o uvjetima dodjele prava lova, pravu prednosti i kriterijima odabira ponuditelja jedinstveno primjenjuju na sva lovišta u Republici Hrvatskoj (državna i zajednička), ne postoji niti jedan stručni ili pravni razlog za razdvajanje tih kategorija pri izračunu referentne vrijednosti zakupnine. Selektivno primjenjivanje tržišnih načela samo kada to pogoduje zakupniku, a odbacivanje istih kada treba osigurati prihod proračunu, pravno je neodrživo.
70.	ANTONIO DUKANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	Pozitivno je što se u ovom članku predviđa korištenje sredstava za osiguranje šteta od divljači. Međutim, smatramo da to nije dovoljno jasno i obvezujuće definirano. Predlaže se da se dodatno propiše obveza da lovoovlaštenici (uključujući lovačke udruge) moraju imati sklopljenu policu	Nije prihvaćen	Propisivanje zakonske obveze sklapanja police osiguranja za sve lovoovlaštenike predstavljalo bi neopravdano financijsko i administrativno opterećenje. Lovoovlaštenik je, sukladno Zakonu, odgovoran za štetu koju počini divljač, ali način na koji će osigurati sredstva

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			osiguranja za štete od divljači na poljoprivrednim kulturama. Na taj način bi se osigurala pravovremena i sigurna naknada štete oštećenima, osobito u slučajevima kada lovoovlaštenici nemaju dovoljna financijska sredstva za podmirenje štete. Time bi se postigla pravednija raspodjela odgovornosti između lovoovlaštenika, koji gospodare divljači i ostvaruju korist, i poljoprivrednika koji trpe štetu.		za tu namjenu (vlastita sredstva, pričuva ili polica osiguranja) treba ostati u domeni njegove autonomne odluke i procjene rizika. Nisu sva lovišta jednako izložena riziku od šteta. Uvođenje obveznog osiguranja kaznilo bi lovoovlaštenike u lovištima gdje šteta uopće nema ili su one minimalne, tjerajući ih na plaćanje premija za rizik koji ne postoji. Sredstva predviđena u članku 25.a služe kao potpora sustavu, a ne kao zamjena za individualnu odgovornost.
71.	UPRAVA DOBRA, OBRT ZA TRGOVINU I USLUGE, VL. NIKOLAUS PETER DRASKOVICH, VELIKI BUKOVEC, DRAVSKA 7	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>Prema članku 50. Ustava Republike Hrvatske zakonom je moguće u interesu Republike Hrvatske ograničiti ili oduzeti vlasništvo, uz naknadu tržišne vrijednosti. Poduzetnička se sloboda i vlasnička prava mogu iznimno ograničiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi, uz poštivanje načela razmjernosti i pravične ravnoteže između javnog interesa i zaštite prava pojedinca (praksa Europskog suda za ljudska prava).</p> <p>Predloženo zakonsko rješenje ne osigurava pravičnu ravnotežu između ograničenja vlasničkih prava i naknade koja pripada vlasnicima nekretnina uključenih u lovišta.</p> <p>Naime, nesporno je da ustanovljenje lovišta podrazumijeva ograničenje prava vlasništva, slijedom čega se mora primijeniti standard iz članka 50. Ustava RH i članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP.</p> <p>Prema ustaljenoj praksi Europskog suda za ljudska prava, svako ograničenje vlasništva mora osigurati "pravičnu ravnotežu" između javnog interesa i zaštite pojedinca, što u konkretnom slučaju nije ostvareno.</p> <p>Postojeći i predloženi model raspodjele zakupnine ne reflektira stvarni teret koji trpe vlasnici zemljišta, ne predstavlja adekvatnu kompenzaciju za ograničenja te demotivira vlasnike i potiče negativan odnos prema lovstvu. Slijedom navedenog, nužno je povećati udio zakupnine koji pripada vlasnicima nekretnina, kako bi se osigurala ustavna i konvencijska zaštita prava vlasništva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Komentator pogrešno tumači narav godišnje naknade za pravo lova. Godišnja naknada se ne plaća za korištenje zemljišta (najam), već za pravo gospodarenja divljači, koja je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i pod njezinom je osobitom zaštitom. Vlasnik zemljišta nije vlasnik divljači, stoga nema automatsko pravo na tržišnu naknadu iz osnova naknade za prava lova. Ustanovljenje lovišta ne oduzima vlasništvo niti suspendira primarnu namjenu zemljišta (poljoprivreda, šumarstvo).</p> <p>Ograničenje se svodi isključivo na obvezu trpljenja kretanja i provođenja lovnih aktivnosti, što je prema praksi Ustavnog suda RH razmjerno i legitimno ograničenje radi zaštite prirode. Za to minimalno ograničenje predviđena je naknada iz članka 31. ZOL-a, čime je pravična ravnoteža u potpunosti zadovoljena.</p>
72.	BORIS NOVKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>Predložena izmjena raspodjele sredstava dodatno mijenja postojeći sustav, međutim pritom se zanemaruje činjenica da je već ranijim izmjenama Zakona došlo do značajnog smanjenja udjela sredstava namijenjenih vlasnicima zemljišta.</p> <p>Naime, prema Zakonu o lovstvu koji je bio na snazi u razdoblju od 2005. do 2018. godine, 50 % sredstava bilo je namijenjeno vlasnicima zemljišta bez prava lova, dok je važećim rješenjem</p>	Nije prihvaćen	<p>Komentator pogrešno tumači narav godišnje naknade za pravo lova. Godišnja naknada se ne plaća za korištenje zemljišta (najam), već za pravo gospodarenja divljači, koja je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i pod njezinom je osobitom zaštitom. Vlasnik zemljišta nije vlasnik divljači, stoga nema automatsko pravo na tržišnu naknadu iz osnova naknade za prava lova. Navođenje iznosa od 0,52</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>od kraja 2018. godine taj udio smanjen na mizernih 10 %. Predloženim izmjenama taj se odnos ne ispravlja, već se sredstva preraspodjeljuju između državne i regionalne razine.</p> <p>Dodatno, potrebno je istaknuti da je pitanje raspodjele sredstava nužno promatrati i u svjetlu članka 50. Ustava Republike Hrvatske, prema kojem je moguće ograničiti vlasnička prava u interesu Republike Hrvatske, ali uz odgovarajuću naknadu.</p> <p>Ustanovljavanje lovišta nedvojbeno podrazumijeva određena ograničenja prava vlasnika nekretnina, osobito na površinama koje čine lovno područje, što uključuje ograničenja u korištenju zemljišta te trpljenje šteta i prisutnosti divljači. Slijedom navedenog, raspodjela sredstava od lovozakupnina trebala bi osigurati razmjernu kompenzaciju za ta ograničenja.</p> <p>Smatram da je takav pristup problematičan iz sljedećih razloga:</p> <p>Zanemarivanje prava vlasnika zemljišta – vlasnici zemljišta, koji snose teret ograničenja korištenja svoje imovine i često štete od divljači, i dalje dobivaju minimalan udio sredstava. Izostanak pravične raspodjele – umjesto da se razmotri vraćanje pravednijeg udjela vlasnicima zemljišta, sredstva se preraspodjeljuju unutar javnog sektora. Neusklađenost s načelom pravičnosti i razmjernosti – lovozakupnina proizlazi iz korištenja prostora koji je u vlasništvu privatnih i drugih subjekata, pa bi i raspodjela trebala reflektirati tu činjenicu, u skladu s ustavnim načelima. Nedostatak cjelovitog pristupa izmjenama – izmjene se provode parcijalno, bez sagledavanja ukupnog sustava raspodjele sredstava i njegovih učinaka. Nedovoljno adresiranje šteta od divljači – iako postoje mehanizmi naknade štete, oni su u praksi često administrativno zahtjevniji, a povećanje udjela za vlasnike zemljišta moglo bi doprinijeti smanjenju konflikata i učinkovitijem funkcioniranju sustava. Posebno je važno ukazati na konkretne učinke postojećeg modela.</p> <p>Na primjeru jedne šumske gospodarske cjeline površine oko 2600 ha u Slavoniji, na kojoj su ustanovljena četiri državna lovišta, ukupna godišnja naknada za vlasnike zemljišta bez prava lova iznosi približno 1354 €, što predstavlja prosječno oko 0,52 € po hektaru godišnje.</p> <p>Takav iznos očito ne predstavlja stvarnu niti razmjernu naknadu za ograničenja vlasničkih prava, niti može imati značajniji kompenzacijski učinak. Naprotiv, ukazuje na izrazitu neravnotežu između koristi koje proizlaze iz lovozakupnina i položaja vlasnika zemljišta na čijim se nekretninama lovišta nalaze.</p>		<p>€ po hektaru kao „mizernog“ je subjektivna ocjena; pravno gledano, to je naknada za minimalno ograničenje (trpljenje prolaska), a ne za gubitak posjeda. Ustanovljenje lovišta ne oduzima vlasništvo niti suspendira primarnu namjenu zemljišta (poljoprivredu, šumarstvo).</p> <p>Ograničenje se svodi isključivo na obvezu trpljenja kretanja i provođenja lovnih aktivnosti, što je prema praksi Ustavnog suda RH razmjerno i legitimno ograničenje radi zaštite prirode. Za to minimalno ograničenje predviđena je naknada iz članka 31. ZOLa, čime je pravična ravnoteža u potpunosti zadovoljena.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Prijedlog:</p> <p>Predlaže se da se, uz izmjene raspodjele između državne i regionalne razine, ponovno razmotri i poveća udio sredstava namijenjen vlasnicima zemljišta, kako bi se osigurala pravednija i uravnoteženija raspodjela, u skladu s ustavnim načelom razmjernosti između ograničenja vlasničkih prava i naknade.</p> <p>Također, potrebno je osigurati jasne kriterije i transparentnost raspodjele sredstava na svim razinama.</p> <p>Zaključno, predložene izmjene ne adresiraju ključni problem postojeće raspodjele, a to je nedovoljno sudjelovanje vlasnika zemljišta u prihodima od lovozakupnina. Uvažavanje položaja vlasnika zemljišta doprinijelo bi i smanjenju pritiska na sustav naknade šteta te stvaranju pozitivnijeg odnosa javnosti prema lovstvu.</p>		
73.	KARLOVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>U Nacrtu izmjena ZOL-a nisu predviđene izmjene u članku 31. stavak 1. točka 1. - 10% sredstava za naknadu vlasnicima bez prava lova, a u stavku 2. – propisan je rok za podnošenje zahtjeva od 30.9. – 1.3. Obzirom da se u dosadašnjoj praksi pokazalo kako je prilikom obračuna iznos sredstava/ha za vlasnike zemljišta bez prava lova izrazito nizak, te se u većini slučajevima ne isplati vlasnicima zemljišta podnijeti zahtjev, predlažemo da se u članku 31. st. 1. točku 1. propiše drugačiji način mogućnosti ostvarenja sredstava naknade vlasnicima zemljišta bez prava lova, u smislu da istima bude isplativije podnijeti zahtjev tokom cijele godine. Također se predlaže stavak 2. brisati.</p> <p>U istom članku 31. u stavku 6. dodaju se nove obveze županijama kao što su:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osiguranje za štete od divljači - nije navedeno na koje se točno štete misli (u poljoprivredi/na prometnicama) i na koji način može županija provesti osiguranje za štete od divljači. Ukoliko se isto odnosi na štete na poljoprivrednim površinama, jedina je mogućnost dodjela potpora poljoprivrednicima: subvencija polica osiguranja ili druge vrste potpore, a koje se smatraju potpore male vrijednosti. - dodjela pomoći za ublažavanje i djelomično uklanjanje posljedica nastalih od divljači - nije navedeno na koji način županija može provesti navedene pomoći, i na koji način utvrditi da su prethodno poduzete sve mjere da bi pomoć bila opravdana (povjerenstvo, teren) obzirom da se isto također smatra potporom male vrijednosti ako je za poljoprivrednike. 	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za brisanje rokova i omogućavanje podnošenja zahtjeva tijekom cijele godine je pravno i financijski neodrživ. Proračunski procesi zahtijevaju precizne rokove radi obračuna i isplate. „Isplativost“ podnošenja zahtjeva za vlasnike zemljišta ne ovisi o roku, već o visini naknade koja je u korelaciji sa godišnjom naknadom. Ako je naknada niska, to je odraz nerealno niskih cijena zakupa prava lova koje Županija godinama održava, a koje se ovim Prijedlogom zakona ispravlja kroz uvođenje referentnog iznosa (čl. 25.a). Navodi komentatora o „novim obvezama“ su potpuno promašeni. Članak 31. propisuje aktivnosti/ namjenu koje Županija može financirati prikupljenim sredstvima od godišnje naknade. Širenje popisa tih namjena (osiguranje za štete od divljači, pomoć za ublažavanje posljedica) predstavlja dodatni alat i pogodnost za Županiju za ispunjavanje njezine postojeće zakonske dužnosti namjenskog trošenja sredstava u korist lovstva i poljoprivrede, a ne administrativni teret. Članak 31. stavak 7. Zakona, propisano da je nadležno tijelo (županija) dužno koristiti namjenska sredstva u skladu s propisima o korištenju sredstava iz javnih izvora. Zanimljivo je da komentator godinama ne dvoji oko provedbe promidžbe i informiranja ili unapređenje lovstva, dok mu osiguranje za štete, koje je i do 2018., bilo propisano kao mogućnost, iznenada predstavlja nepremostiv problem. Županija ima autonomiju odlučiti koji je rizik na njezinom području najizraženiji i sukladno tome kreirati programe sufinanciranja/potpore. Očekuje se da Županija koristi prošireni popis namjena kako bi aktivno rješavala</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					konflikte s poljoprivrednicima na svom terenu, a ne da traži administrativne izgovore za neaktivnost.
74.	NICOLAS ANTONIO BARON ADAMOVICH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	Nije u redu da se vlasniku zemljišta za izgubljeno pravo lova dodjeljuje samo 10% naknade za izgubljeno pravo lova, razmjerno površini. U praksi je to do sada značilo da vlasnik može tražiti čak manje sredstava nego što mora uložiti u prikupljanje dokumentacije (originalni z.k. izvadak itd.) i predaju zahtjeva. Poštivanje vlasničkih prava bi zahtijevalo puno veći udio naknade za vlasnika. Ustav RH jamči pravo vlasništva, koje se međutim zakonom može ograničiti ili oduzeti u opravdanim kontekstima, no uvijek uz obveznu naknadu tržišne vrijednosti. Trenutna atribucija naknade za izgubljeno pravo lova nikako ne ispunjava ustavnu obvezu naknade tržišne vrijednosti.	Nije prihvaćen	Komentator pogrešno tumači narav godišnje naknade za pravo lova. Godišnja naknada se ne plaća za korištenje zemljišta (najam), već za pravo gospodarenja divljači, koja je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i pod njezinom je osobitom zaštitom. Vlasnik zemljišta nije vlasnik divljači, stoga nema automatsko pravo na tržišnu naknadu iz osnova naknade za prava lova. Ustanovljenje lovišta ne oduzima vlasništvo niti suspendira primarnu namjenu zemljišta (poljoprivreda, šumarstvo). Ograničenje se svodi isključivo na obvezu trpljenja kretanja i provođenja lovnih aktivnosti, što je prema praksi Ustavnog suda RH razmjerno i legitimno ograničenje radi zaštite prirode. Za to minimalno ograničenje predviđena je naknada iz članka 31. ZOL-a, čime je pravična ravnoteža u potpunosti zadovoljena.
75.	HRVATSKI SAVEZ UDRUGA PRIVATNIH ŠUMOVLASNIKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	Smatramo da bi iznos predviđenih sredstava za naknadu vlasnicima zemljišta bez prava lova trebao umjesto 10% kao što je to predviđeno u stavku 1 iznositi 90%. Ovih 10% predstavlja samo zadovoljavanje forme, jer se s obzirom na mizerne iznose koji se dodjeljuju (u pravilu nekoliko centi ovisno o kojoj županiji se radi, ali većinom ispod 1 eura) sam postupak predaje zahtjeva vlasniku zemljišta ne isplati zbog činjenice da su administrativni troškovi veći od dodijeljenih sredstava.	Nije prihvaćen	Komentator pogrešno tumači narav godišnje naknade za pravo lova. Godišnja naknada se ne plaća za korištenje zemljišta (najam), već za pravo gospodarenja divljači, koja je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i pod njezinom je osobitom zaštitom. Vlasnik zemljišta nije vlasnik divljači, stoga nema automatsko pravo na tržišnu naknadu iz osnova naknade za prava lova. Ustanovljenje lovišta ne oduzima vlasništvo niti suspendira primarnu namjenu zemljišta (poljoprivreda, šumarstvo). Ograničenje se svodi isključivo na obvezu trpljenja kretanja i provođenja lovnih aktivnosti, što je prema praksi Ustavnog suda RH razmjerno i legitimno ograničenje radi zaštite prirode. Za to minimalno ograničenje predviđena je naknada iz članka 31. ZOL-a, čime je pravična ravnoteža u potpunosti zadovoljena.
76.	Peter Draskovich	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	Model raspodjele zakupnine ne osigurava pravičnu naknadu vlasnicima zemljišta. Ograničenje vlasništva nije praćeno adekvatnom kompenzacijom. Time se krši načelo pravične ravnoteže između javnog interesa i prava vlasnika. Prijedlog: povećati udio zakupnine za vlasnike zemljišta.	Nije prihvaćen	Komentator pogrešno tumači narav godišnje naknade za pravo lova. Godišnja naknada se ne plaća za korištenje zemljišta (najam), već za pravo gospodarenja divljači, koja je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i pod njezinom je osobitom zaštitom. Vlasnik zemljišta nije vlasnik divljači, stoga nema automatsko pravo na tržišnu naknadu iz osnova naknade za prava lova. Ustanovljenje lovišta ne oduzima vlasništvo niti suspendira primarnu namjenu zemljišta (poljoprivreda, šumarstvo). Ograničenje se svodi isključivo na obvezu trpljenja kretanja i provođenja lovnih aktivnosti, što je prema praksi Ustavnog suda RH razmjerno i

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					legitimno ograničenje radi zaštite prirode. Za to minimalno ograničenje predviđena je naknada iz članka 31. ZOL-a, čime je pravična ravnoteža u potpunosti zadovoljena.
77.	TRAKO-AGROLUDBR EG DRUŠTVO S OGRANIČENO M ODGOVORNO ŠČU ZA GOSPODARS KO PODUZETNIŠ TVO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>Predložene izmjene ne rješavaju pitanje nepriznavanja štete u šumarstvu, što predstavlja ozbiljan pravni i sustavni nedostatak. Za razliku od Republike Hrvatske, u državama poput Njemačke, Austrije, Slovenije i Francuske šteta od divljači u šumarstvu je jasno priznata i uređena, uz postojanje sustava odgovornosti i naknade. U Republici Hrvatskoj takva šteta nije prepoznata, čime se vlasnicima šuma praktično onemogućuje ostvarivanje prava na naknadu.</p> <p>Takvo uređenje predstavlja odstupanje od europskih pravnih standarda i može dovesti do povrede prava vlasništva zajamčenog Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava. Istodobno, trošak štete se nepravredno prebacuje na vlasnike šuma, što dodatno destimulira gospodarenje šumama.</p> <p>Dodatno, ograničavanje maksimalne cijene zakupa lovišta predstavlja neopravdanu intervenciju u tržišne odnose. Takva mjera smanjuje konkurenciju, umanjuje prihode javnog sektora i otvara prostor za netransparentno i potencijalno arbitrarnog odlučivanje. Davanje prednosti određenim subjektima bez jasno definiranih kriterija dodatno povećava rizik pogodovanja i smanjuje kvalitetu upravljanja lovištima.</p> <p>Predlaže se izričito priznanje štete u šumarstvu, uspostava jasnog modela odgovornosti i naknade te ukidanje administrativnih ograničenja cijena zakupa uz uvođenje kriterija ekonomski najpovoljnije ponude kao temeljnog načela.</p>	Nije prihvaćen	<p>Pitanje naknade šteta u šumarstvu sustavno je riješeno kroz obveze poduzimanja uzgojnih i zaštitnih mjera koje su šumoposjednici dužni provoditi sukladno propisima o šumarstvu i lovstvu. Hrvatski model temelji se na prevenciji i suživotu, a ne na komercijalnoj odšteti, što osigurava biološku stabilnost šumskih ekosustava bez financijskog urušavanja lovnog sektora. Model ograničavanja najviše ponude uveden je radi osiguranja održivosti sustava i sprječavanja nereálnih ponuda. Lovstvo u Republici Hrvatskoj je djelatnost od općeg interesa, a ne isključivo tržišna utakmica. Davanje prednosti domicilnim udrugama i zaštita lokalnog stanovništva su legitimni ciljevi ruralnog razvoja koji nadilaze kriterij ekonomski najpovoljnije ponude.</p>
78.	FRANJO ŠEBIJAN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>Predloženo zakonsko rješenje ne osigurava pravičnu ravnotežu između ograničenja vlasničkih prava i naknade koja pripada vlasnicima nekretnina uključenih u lovišta.</p> <p>Naime, nesporno je da ustanovljenje lovišta podrazumijeva ograničenje prava vlasništva, slijedom čega se mora primijeniti standard iz članka 50. Ustava RH i članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP.</p> <p>Prema ustaljenoj praksi Europskog suda za ljudska prava, svako ograničenje vlasništva mora osigurati "pravičnu ravnotežu" između javnog interesa i zaštite pojedinca, što u konkretnom slučaju nije ostvareno.</p>	Nije prihvaćen	<p>Godišnja naknada se ne plaća za korištenje zemljišta (najam), već za pravo gospodarenja divljači, koja je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i pod njezinom je osobitom zaštitom. Vlasnik zemljišta nije vlasnik divljači, stoga nema automatsko pravo na tržišnu naknadu iz osnova naknade za prava lova. Ustanovljenje lovišta ne oduzima vlasništvo niti suspendira primarnu namjenu zemljišta (poljoprivredu, šumarstvo).</p> <p>Ograničenje se svodi isključivo na obvezu trpljenja kretanja i provođenja lovnih aktivnosti, što je prema praksi Ustavnog suda RH razmjerno i legitimno ograničenje radi zaštite prirode. Za to minimalno ograničenje predviđena je naknada iz članka 31. ZOL-a, čime je pravična ravnoteža u potpunosti zadovoljena.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Postojeći i predloženi model raspodjele zakupnine ne reflektira stvarni teret koji trpe vlasnici zemljišta, ne predstavlja adekvatnu kompenzaciju za ograničenja te demotivira vlasnike i potiče negativan odnos prema lovstvu.</p> <p>Slijedom navedenog, nužno je povećati udio zakupnine koji pripada vlasnicima nekretnina, kako bi se osigurala ustavna i konvencijska zaštita prava vlasništva.</p>		
79.	KOPRIVNIČK O-KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>Smatramo da nije opravdano mijenjati način raspoređivanja sredstava od naknade za pravo lova, osobito na način kojim se županijama dodaju nove financijske obveze, a da pritom nije utvrđen njihov stvarni fiskalni učinak na županijske proračune.</p> <p>Predloženim izmjenama u bitnom se mijenja sustav financiranja pojedinih aktivnosti u lovstvu na način da se smanjuje ili uklanja obveza financiranja iz državnog proračuna, dok se istodobno županijama povećava opseg obveza koje se trebaju financirati iz sredstava naknade za pravo lova, uključujući financiranje osiguranja šteta od divljači, dodjelu pomoći za ublažavanje i djelomično uklanjanje posljedica šteta nastalih od divljači te unapređenje i razvoj lovstva i lovnog gospodarstva.</p> <p>S obzirom na poznate izazove u području šteta od divljači i troškova osiguranja lovišta, može se pretpostaviti da u pojedinim razdobljima sredstva od naknade za pravo lova neće biti dostatna za pokriće svih obveza. Međutim, bez jasne analize stvarnih financijskih učinaka nije moguće pouzdano procijeniti razmjere tog rizika, što dodatno ukazuje na potrebu transparentnog prikaza financijskih posljedica predloženog zakonskog rješenja.</p> <p>Iako zakon izričito ne propisuje obvezu županija da u svim slučajevima nadoknađuju štete od divljači, u praksi je jasno da poljoprivredne proizvođače nije moguće ostaviti da sami snose posljedice šteta od divljači bez odgovarajuće institucionalne podrške. U protivnom bi se značajan dio tereta rizika prebacio iz sustava javne odgovornosti na pojedince, što bi moglo imati negativne posljedice za održivost poljoprivredne proizvodnje i razvoj ruralnih područja.</p> <p>Smatramo stoga da je ovakva izmjena zakona neprihvatljiva bez jasne i transparentne procjene financijskih učinaka te bez uspostave mehanizma kojim se osigurava da se u slučaju nedostatnosti sredstava iz naknade za pravo lova razlika podmiruje iz državnog proračuna, odnosno da se</p>	Nije prihvaćen	<p>Tvrđnja o uvođenju „novih financijskih obveza“ Županijama je činjenično netočna i pravno neutemeljena. Glavom VII. Štete i naknada štete važećeg Zakona o lovstvu, iz 2018. jasno je propisano da su upravo županije nadležno tijelo za donošenje i provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači. Dakle, briga o štetama i poljoprivrednicima je zakonska obveza županija već godinama, a predložene izmjene članka 31. samo im daju dodatnu mogućnost i širi alat (poput osiguranja i pomoći) da te obveze lakše i učinkovitije provedu. Navod o „nepoznatim fiskalnim učincima“ zapravo je priznanje da Županija ne provodi sustavnu analizu šteta na svom području niti koristi dostupne mehanizme. Ministarstvo ovim izmjenama preusmjerava veći udio sredstava upravo prema županijama kako bi one postale operativnije. Posebno je zabrinjavajuće protivljenje Županije uvođenju revalorizacije zakupnina (čl. 25.a). Županija istovremeno izražava bojazan da „sredstva neće biti dostatna“, dok se izričito protivi mehanizmu koji bi te prihode uskladio s tržišnom realnošću i osigurao potrebna sredstva. Takav stav predstavlja vrhunac administrativnog izgovora. Županija svjesno odbija povećanje prihoda kako bi opravdala vlastitu neaktivnost u rješavanju problema šteta. Prijedlog da država nadoknađuje razliku u sredstvima je pokušaj izbjegavanja decentralizacije odgovornosti. Županije prikupljaju godišnju naknadu i dužne su njome upravljati u korist svoje zajednice. Traženje da država „pokriva manjkove“ dok županije istovremeno dobivaju veće ovlasti i sredstva je pravno i proračunski apsurdno. Izmjene zakona ne dodaju teret, već vraćaju novac i ovlasti na regionalnu razinu gdje se štete i događaju. Očekuje se da Županija prestane tražiti administrativne izgovore i počne koristiti proširene zakonske mogućnosti za rješavanje problema koji su u njezinoj isključivoj nadležnosti od 2018. godine.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			eventualni višak sredstava rasporedi u skladu s jasno određenim javnim interesom.		
80.	ŠIME VALIDŽIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 9.	<p>Lov i lovni turizam treba preoblikovati u ekološki turizam. Odstrel je prihvatljiv jedino za strane, invazivne vrste koje čine štetu izvornim vrstama u prirodnom staništu.</p> <p>Ne treba olakšati ubijanje divljih životinja i ne treba dopustiti upotrebu poluautomatskog vatrenog oružja s 5 metaka u spremniku.</p> <p>Sve veći broj ljudi prihvaća stav da životinje ne postoje samo da ih ljudi iskorištavaju i ubijaju nego one imaju vrijednost same po sebi i pravo na život i opstanak u svom izvornom, prirodnom staništu. Čak i ako je lov održiv što se tiče brojnog stanja životinja, on je ipak okrutan. Veliki broj životinja pretrpi ozljede od metka i ne umre brzo niti bezbolno. Njihovim proganjanjem se uznemiruju preživjele jedinke i razara im se zajednica. U lovu često 'slučajno' stradavaju ugrožene vrste, pa i ljudi.</p> <p>Hrvatska je poželjno turističko odredište upravo zbog očuvane prirode i životinja. Također, Hrvatska ima neke od boljih zakona o zaštiti životinja u svijetu i jedna je od prvih država u svijetu koja je zabranila uzgoj životinja za krzno, držanja dupina u zatočeništvu, korištenje divljih životinja u cirkuskim predstavama i testiranje (ne-medicinskih) proizvoda na životinjama. Umjesto proizvoda i turizma koji se temelje na ubijanju životinja, treba ciljati na ekološki osviještene potrošače i turiste. Oni su često iz viših slojeva društva i natprosječni potrošači.</p> <p>Iako lovački turist donosi veću zaradu od običnog turista, njih je ipak oko jedan posto od ukupnog broja turista. Ta zarada ne može zamijeniti onu koja se može izgubiti ako veliki broj ekološko svjesnih turista izbjegava mjesto koje je na glasu po ubijanju životinjskog svijeta.</p> <p>Neprihvatljivo je prihranjivati divlje životinje s ciljem da im se poveća populacija pa kasnije donositi planove da ih se poubija jer ih je navodno previše. Također, neprihvatljivo je poubijati prirodne predatore pa onda donositi planove za ubijanje srna jer ih je navodno previše. Prirodni predatori, kao što su vukovi, čagljevi, risovi i medvjedi će držati broj jelena, srna, zečeva i sličnih životinja u ravnoteži. Za razliku od ljudskih lovaca koji ciljaju na najjače jedinke neke vrste i time</p>	Primljeno na znanje	Navedeni komentari predstavljaju opći osvrt na etičke aspekte lova, zaštitu životinja i ekološki turizam. Budući da izneseni stavovi ne sadrže konkretne prijedloge za izmjenu ili dopunu pojedinih odredbi Prijedloga zakona, iste nije bilo moguće meritorno razmotriti u kontekstu promjene normativnog teksta

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>vrše negativni genetički odabir, prirodni predatori ulove najslabije jelene, srne, zečeve i slično i vrše pozitivni prirodni odabir. Divlje životinje koje su biljojedi će spriječiti pretjerani rast trave i raslinja, a time će znatno smanjiti broj i veličinu požara.</p> <p>Ne treba poticati trgovinu mesom i drugim proizvodima od životinja (i biljaka) koje su ulovljene (odnosno uzete) iz prirodnih ekosustava. Što je rasprostranjenije tržište za meso ulovljenih životinja to je jednostavnije krivolovcima prodati ilegalno meso jer ono se teško može razlikovati od legalnog. Treba zabraniti uvoz mesa od egzotičnih životinja kao što su krokodil, noj, zebra, bizon, klokan i slično (i tropskog drveta) jer se tom trgovinom brojne vrste dovode u opasnost od izumiranja i pruža loš primjer afričkim i azijskim državama.</p> <p>Ne treba poticati gospodarske grane koje podrazumijevaju ubijanje životinja (a to uključuje i stočarstvo i gospodarsko ribarstvo) nego biljnu poljoprivredu ili, još bolje, uzgoj hrane koja se dobiva od kultura stanica.</p>		
81.	PRIJATELJI ŽIVOTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 12.	<p>Ako nakon izmjena i dopuna Zakona o lovstvu ostane članak 60. stavak 3., smatramo da ne treba mijenjati stavak 4. toga članka kako je sada predloženo.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Prema važećem tekstu, nacionalno povjerenstvo za gospodarenje vrstom imenuje Vlada RH na prijedlog ministra. Time je osigurana šira politička i stručna kontrola sastava tijela koje donosi stručne preporuke za gospodarenje vrstom. Predložena izmjena zamjenjuje „Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra” formulacijom „ministar odlukom”. Takva koncentracija ovlasti u ruke jednog ministra može dovesti do smanjenja transparentnosti i stručne rasprave, ograničene participacije znanstvenih i terenskih dionika te povećanog rizika donošenja odluka koje nisu utemeljene na sveobuhvatnoj procjeni stanja populacije i staništa.</p>	Nije prihvaćen	Dosadašnji model imenovanja Povjerenstva putem Vlade RH pokazao se u praksi kao izrazito neelastičan i spor, što je često dovodilo do zastoja u radu stručnih tijela i nemogućnosti pravovremenog donošenja operativnih odluka. Izmjena kojom Povjerenstvo imenuje ministar odlukom ima za cilj isključivo ubrzanje procesa i povećanje operativne sposobnosti sustava.
82.	PRIJATELJI ŽIVOTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	<p>Zabrana trofejnog lova</p> <p>Predlažemo u članak 66. Zakona o lovstvu dodati novi stavak, koji glasi:</p> <p>„Zabranjuje se lov divljači isključivo radi osvajanja trofeja, odnosno svako odstreljivanje jedinke s ciljem skupljanja ili ocjenjivanja dijelova (rogovlja, kljova, lubanje i dr.) koji služe isključivo dekorativnoj ili rekreativnoj uporabi.”</p> <p>Obrazloženje:</p>	Nije prihvaćen	Lovstvo u Republici Hrvatskoj temelji se na znanstveno utemeljenim lovnogospodarskim osnovama (LGO). Odstrel se ne provodi „radi trofeja”, već radi održavanja spolne i dobne strukture populacije te kapaciteta staništa. Trofej (rogovlje, kljove i sl.) je isključivo biološki indikator starosti, zdravlja i genetske vrijednosti jedinke, a njegovo ocjenjivanje služi monitoringu uspješnosti gospodarenja. Upravo suprotno navodima komentatora, pravilno

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Članak 1. Zakona o lovstvu utvrđuje da je lovstvo usmjereno na „gospodarenje lovištem i divljači“ uz poštovanje načela zaštite i očuvanja biološke raznolikosti i ekološke ravnoteže prirodnih staništa, divljači i divlje faune i flore (čl. 1. i 2.).</p> <p>Trofejni lov, selektivno odstreljivanje najimpresivnijih primjeraka (najčešće mužjaka s najvećim rogovljem ili kljovama), narušava spolno i genetsko strukturiranje populacije te vodi prema sve učestalijem odstrelu mlađe divljači (jer će glavni trofejni jedinci biti nedostupni), što je u suprotnosti s načelima ekološke stabilnosti i „dobrog gospodara“ (čl. 54.).</p> <p>Trofejni lov suprotan je i zahtjevima Direktive o staništima i Direktive o pticama, koje zahtijevaju da države članice osiguraju održavajući status vrsta na povoljnoj razini i primjenjuju najprikladnije i najmanje invazivne mjere upravljanja. Trofejni lov, ciljano usmjeren na uznemiravanje i odstrjel određene dobne ili spolne klase, ne ispunjava ove standarde i ne može se smatrati „manje invazivnom“ ni „prikladnom“ metodom kontrole brojnosti.</p> <p>Osim toga, člankom 151. Zakona o zaštiti prirode propisuje se da se strogo zaštićene vrste gospodare planovima iz zaštite prirode. Uvođenjem potpune zabrane trofejnog lova na sve strogo zaštićene i ostale vrste uklanja se potreba za dvostrukim okvirima (lovno-gospodarski plan + plan zaštite prirode) i osigurava cjelovit, koherentan režim upravljanja.</p> <p>Prema članku 60. stavku 2. Zakona o lovstvu, lovac je dužan poštovati lovačku etiku, koja zahtijeva respekt prema divljači, izbjegavanje nepotrebne patnje i poštovanje prirodnih funkcija jedinke. To je nemoguće primijeniti tijekom trofejnog lova, koji je u praksi često praćen višekratnim hicima radi traženja idealnog mjesta za pogodak ili testiranja ispaljenih metaka, a to rezultira duljim stresom životinje i povećanim rizikom ozljeđivanja, što produljuje patnju životinje.</p> <p>Trofejni lov, u svojoj suštini, zanemaruje biološku i socijalnu ulogu najboljih jedinki u populaciji te favorizira estetsku ili rekreativnu vrijednost njihovih „trofeja“. Stoga, s aspekta dobiti životinja, trajna zabrana trofejnog lova smanjuje stresne i nehuman metode lova te potiče razvoj nenasilnih, preventivnih mjera zaštite populacija.</p>		gospodarenje zahtijeva odstrel jedinki u točno određenim dobnim razredima (uključujući i zrele mužjake) kako bi se spriječila degeneracija populacije i osigurao prirodni prirast. Zabrana odstrjela takvih jedinki dovela bi do starenja i slabljenja populacije, što bi izravno narušilo ekološku stabilnost i biološku raznolikost. Sustav lovstva u RH u potpunosti je usklađen s Direktivom o staništima i Direktivom o pticama, koje priznaju potrajno korištenje divljači kao legitiman model upravljanja, pod uvjetom da se populacije održavaju u povoljnom stanju, što Republika Hrvatska dokazuje sustavnim monitoringom.
83.	ŠIME VALIDŽIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	Ne treba olakšati ubijanje divljih životinja i ne treba dopustiti upotrebu poluautomatskog vatrenog oružja s 5 metaka u spremniku.	Prihvaćen	Odredba sada glasi: U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima:

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Prema Svjetskom fondu za prirodu (WWF), ljudi su od 1970. godine poubijali preko 70% divljih životinja na svijetu. Od ukupne biomase svih sisavaca na Zemlji, ljudi čine 36%, domaće životinje čine 59%, a svi divlji sisavci čine samo 5%. Kod ukupne biomase ptica, perad čini 71% a sve divlje ptice čine samo 29%.</p> <p>Osim njihove ekološke uloge, divlje životinje imaju vrijednosti same po sebi i trebaju imati pravo na život i opstanak u svom izvornom, prirodnom staništu. Ljudi su ti koji su im oduzeli životni prostor pa zbog toga moramo naći način da uspješno ostvarimo suživot s drugim vrstama s kojima dijelimo Zemlju.</p>		„poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.
84.	PRIJATELJI ŽIVOTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	<p>Smatramo da ne treba mijenjati članak 66. stavak 1. točku 15. kako je predloženo.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Predložena izmjena članka 66. stavka 1. točke 15., kojom se dopušta poluautomatsko vatreno oružje sa središnjom udarnom iglom čiji spremnik može sadržavati više od četiri naboja (umjesto dosadašnje granice od više od dva naboja), nema ekološko obrazloženje u prijedlogu Zakona, već joj je jedina svrha olakšavanje lova. Dosadašnja zabrana „poluautomatskog oružja sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ postavljala je jasnu granicu dopuštene vatrene sile, bez nepotrebnog višestrukog ispaljivanja hitaca. Uklanjanjem te granice i dopuštanjem spremnika s više od četiri naboja ukida se jedini zakonom propisani standard kapaciteta, bez ikakve nove pravne utemeljenosti ili potkrepljujućih stručnih mišljenja. Povećanje granice na četiri naboja omogućava lovcima da ispucaju i do četiri metka bez ponovnog punjenja, što može potaknuti višekratno ispaljivanje hitaca u sklopu jedne prilike, a time i povećan rizik od ranjavanja i produženog stradavanja i patnje životinje, naročito u situaciji kada je stanište gusto ili je uvjet osvjetljenja otežan. Povećava se i rizik od slučajnog odstrela zaštićenih vrsta u žurbi. Takav prijedlog u neskladu je i s općim načelima Zakona o lovstvu. Naime, prema članku 54. Zakona o lovstvu, u sklopu lovno-gospodarskih mjera posebna se pozornost posvećuje zaštiti staništa, pravodobnom praćenju brojnosti divljači te provođenju higijensko-zdravstvenih mjera koje sigurno ne obuhvaćaju dugotrajnu patnju životinja za koje postoji veća mogućnost ozljeđivanja vatrenim oružjem sa spremnikom koji sadržava više od četiri naboja. Povećanje dopuštenog broja naboja u jednome spremniku nije u skladu s duhom tih</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredba sada glasi: U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			odredbi, koje deklarativno promiču ograničenu, ciljanu i kontroliranu uporabu oružja. Ako je lovcima cilj dobrobit životinja, predložena izmjena koja proširuje dopušteni kapacitet spremnika s dva na više od četiri naboja predstavlja korak unazad jer potiče proširenje vatrene moći pri lovu te povećava opasnost od ranjavanja i nepotrebne patnje divljači.		
85.	Ingeborg Bata	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	Prijedlog izmjene članka 66 . prvo nije u skladu s raznim direktivama (Direktiva 99/43/EEZ o staništima , Prilog VI ;2009/147/EZ o pticama ,Prilog IV), Bernskom konvencijom) koje izričito zabranjuju uporabu poluautomatskom i automatskog oružja spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja. Dozvola uopće poluautomatskog oružja je nepotrebna i u sadašnjem obliku , a potpuno je nepotrebno širenje (nije čak navedeno za koju bi vrstu divljač bilo potrebno koristiti ga , što je nekorektno) a dodatno bi ugrozilo zaštitu divljači, te bi otvorilo i razne druge mogućnosti primjene opravdano nedozvoljenih sredstava za lov (zračno oružje, sva vrsta hladog oružja , luka i strijele). Širenjem dozvola za poluautomatsko i druga nedozvoljenih sredstava životinje bi se izložile nepotrebnoj patnji i povećala ugroza ljudi u lovu i onih koji nisu u lovu (a našli su se u krivo vrijeme na krivom mjestu) Stoga predlažem da članak 66. ostane u izvornom obliku i bez ikakve promjene ili nadopune	Prihvaćen	Odredba sada glasi: U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.Napominje se kako se ovim izmjenama ni u kojem slučaju ne otvara prostor za uporabu drugih nedopuštenih sredstava (zračno oružje, luk i strijela i sl.), koja ostaju strogo zabranjena sukladno temeljnim odredbama Zakona.
86.	PAN, UDRUGA ZA ZAŠTITU OKOLIŠA I PRIRODE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	Prijedlog izmjene nije u skladu s Direktivom 2009/147/EZ o pticama (Prilog IV) niti s Direktivom 92/43/EEZ o staništima (Prilog VI), niti s Bernskom konvencijom, koje izričito zabranjuju uporabu poluautomatskog i automatskog oružja sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja. Predložena odredba kojom se dopušta uporaba oružja većeg kapaciteta stoga predstavlja odstupanje od jasno propisanih ograničenja u pravu Europske unije, barem u dijelu koji se odnosi na vrste obuhvaćene tim direktivama. Dodatno, formulacija prijedloga je općenita i ne sadrži nikakva ograničenja u odnosu na vrste divljači, što stvara pravnu nesigurnost i otvara mogućnost primjene zabranjenih sredstava lova u situacijama u kojima su ona prema pravu Europske unije izričito nedopuštena. Slijedom navedenog, predložena izmjena predstavlja smanjenje razine zaštite divljači i može dovesti do	Prihvaćen	Odredba sada glasi: U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			povrede obveza Republike Hrvatske prema pravu Europske unije.		
87.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	<p>Prijedlog izmjene nije u skladu s Direktivom 2009/147/EZ o pticama (Prilog IV) niti s Direktivom 92/43/EEZ o staništima (Prilog VI), niti s Bernskom konvencijom, koje izričito zabranjuju uporabu poluautomatskog i automatskog oružja sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja.</p> <p>Predložena odredba kojom se dopušta uporaba oružja većeg kapaciteta stoga predstavlja odstupanje od jasno propisanih ograničenja u pravu Europske unije, barem u dijelu koji se odnosi na vrste obuhvaćene tim direktivama.</p> <p>Dodatno, formulacija prijedloga je općenita i ne sadrži nikakva ograničenja u odnosu na vrste divljači, što stvara pravnu nesigurnost i otvara mogućnost primjene zabranjenih sredstava lova u situacijama u kojima su ona prema pravu Europske unije izričito nedopuštena.</p> <p>Slijedom navedenog, predložena izmjena predstavlja smanjenje razine zaštite divljači i može dovesti do povrede obveza Republike Hrvatske prema pravu Europske unije.</p>	Prihvaćen	<p>Odredba sada glasi: U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.</p>
88.	JOSIP VUČINIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	<p>Članak 66. Stavak 1. točka 21. treba glasiti zračnim oružjem i svim vrstama hladnog oružja. Članak 66. Stavak 8. točka 4. treba glasiti "dopušteno je loviti svu divljač lukom i strijelom lovcima sa položenim ispitom za lovca i ispitom za lovca s lukom i strijelom, a pravila i načine lova lukom i strijelom će propisati ministar.</p>	Nije prihvaćen	<p>Trenutni Prijedlog zakona o lovstvu fokusiran je na rješavanje prioriternih pitanja poput štete od divljači i davanje prava lova, dok uvođenje novih kategorija lovačkog oružja u ovom trenutku nije predviđeno. Za ovakvu izmjenu potreban je širi konsenzus stručne javnosti te izrada detaljne studije o sigurnosnim, etičkim i operativnim aspektima takvog načina lova. Iako se prijedlog u ovom trenutku ne prihvaća, Ministarstvo prepoznaje interes za diversifikaciju lovnih metoda te će nastaviti s prikupljanjem relevantnih podataka i analiza potrebnih za eventualno buduće normiranje ovog područja.</p>
89.	JOSIP VUČINIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	<p>Dopustite lov lukom i strijelom. Ovo oružje je etično i selektivno što je najveća vrijednost lova lukom i strijelom. Pritisak divljači na urbane sredne je sve veći, i luk i strijela se u mnogim državama svijeta koriste za kontrolu populacije divljači u gradovima. Lovni turizam bi dobio vrstu lovaca koji ostaju duže u lovištu i troše više. Ali najvrjedniji doprinos luka i strijele je njegova selektivnost. Mnoga istraživanja i znanstveni radovi su pokazali da je trofejna vrijednost odstrjeljene divljači mala, te da je većina imala nekakav defekt sluha, vida ili općeg zdravstvenog stanja. Zdravoj, vitalnoj divljači se ne može približiti na daljinu dostatnu za siguran odstrjel. Lovci lukom i strijelom su disciplinirani i</p>	Nije prihvaćen	<p>Trenutni Prijedlog zakona o lovstvu fokusiran je na rješavanje prioriternih pitanja poput štete od divljači i davanje prava lova, dok uvođenje novih kategorija lovačkog oružja u ovom trenutku nije predviđeno. Za ovakvu izmjenu potreban je širi konsenzus stručne javnosti te izrada detaljne studije o sigurnosnim, etičkim i operativnim aspektima takvog načina lova. Iako se prijedlog u ovom trenutku ne prihvaća, Ministarstvo prepoznaje interes za diversifikaciju lovnih metoda te će nastaviti s prikupljanjem relevantnih podataka i analiza potrebnih za eventualno buduće normiranje ovog područja.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ulažu puno novaca i vremena za usavršavanje vještine lova lukom i strijelom. Ministar neka propiše pravilnik o lovu lukom i strijelom.		
90.	TOMISLAV SEKULIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 13.	Članak 66. treba više izmjena. U stavku 1. su navedena neka sredstva (npr. točke 3., 5., 6. i 7.) koja je prema stavku 2. ilegalno imati u lovištu i smatra se da smo nezakonito u lovu nezvezano jesmo li stvarno u lovu ili smo samo izašli u prirodu nekim drugim poslom. Prema ovome u lovu ne bi smjeli imati ni baterijsku lampu za osvjetliti put.	Nije prihvaćen	Navedena zabrana ne odnosi se na svako sredstvo koje se prema posebnim propisima može smatrati oružjem, ako se ono nosi ili prenosi u zakonite svrhe koje nisu povezane s lovom (npr. pepper sprej u svrhu samoobrane).
91.	JAKOV RADEČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	U članku 14. izmjena i dopuna ZOL, u članku 67. stavku 7. možda dodati iza riječi "prethodno izdano dopuštenje" riječi "za lov". Jer se i u zadnjem stavku navodi dopuštenje za lov čiji će obrazac ministar donijeti pravilnikom. Smatram da je potrebno jasnije definirati, već kada dopuštenje više nije samo u pisanom/fizičkom obliku. Nadalje, stavak 3. je upitno provodiv. Iako razumijem "potrebu" za ovom odredbom, smatram da se kosi za odredbama drugih zakona, jer nošenje (ovdje definirano kao "kretanje lovištem") nije samo u svrhu lova. Obzirom da je gotovo cijeli teritorij RH ustanovljeno kao lovište, to bi značilo da samo po mjestima gdje se ne može ili se nije ustanovilo lovište se ja mogu, kao npr. osoba koja se bavi streljaštvom, kretati odnosno nositi oružje. Ovo daje snagu zabudi da je lovište komad zemljišta kojem je isključivo namjena vezana uz lovstvo, ne uzimajući u obzir da isto zemljište se može koristiti za više namjena, i samo zato jer je lovište ustanovljeno ne daje pravo lovoovlašteniku za sprječavanje drugih legalnih aktivnosti. Također, u stavku 3. isto nije jasno definirano o kojem dopuštenju se radi, dopuštenju za lov?	Nije prihvaćen	Prijedlog za dodavanjem riječi „za lov“ u stavku 1. smatra se suvišnim jer je narav predmetnog dopuštenja nedvojbeno definirana u završnom stavku istoga članka. Pravila za izradu zakonskih tekstova nalažu sažetost i izbjegavanje nepotrebnog ponavljanja termina unutar istog članka ako je njihovo značenje jasno iz konteksta cijele odredbe. Odredba članka 67. stavka 3. Zakona o lovstvu odnosi se prvenstveno na kretanje lovištem s oružjem koje je po svojoj naravi i namjeni pogodno za lov, odnosno odstrjel divljači, a s ciljem sprječavanja nezakonitog lova i osiguranja sigurnosti u lovištu. Navedena zabrana ne odnosi se na svako sredstvo koje se prema posebnim propisima može smatrati oružjem, ako se ono nosi ili prenosi u zakonite svrhe koje nisu povezane s lovom (npr. pepper sprej u svrhu samoobrane ili propisno transportirano sportsko oružje do streljačkog objekta). Pri ocjeni primjene navedene odredbe potrebno je uzeti u obzir vrstu oružja, način njegova nošenja ili prijenosa te okolnosti konkretnog slučaja, osobito postoji li namjera ili mogućnost obavljanja lova.
92.	TOMISLAV SEKULIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	Komentar na stavak 1. - Člankom 60., stavkom 1. zakona o lovstvu, lov je definiran kao niz aktivnosti koje nisu nužno odstrjel ili hvatanje divljači. Ovdje stavak 1. jako ograničava mogućnost sudjelovanja u lovu i radnjama koje se smatraju lovom, osobama koje nisu lovci ili ne nose oružje u lov. Na primjer snimatelji i fotografi, veterinari koji sudjeluju u hvatanju divljači, pratioci u pojedinačnom lovu (pomaganje nakon odstrjela, upoznavanje s lovom prije odluke o polaganju ili prije mogućnosti polaganja ispita...), skupljanje uginule divljači po ovome ne može obavljati nitko tko nije lovac (što će možda biti potrebno u slučaju ASK ili ptičje gripe), prijašnja dobra praksa pogoniča u skupnom lovu koji nisu bili lovci... Također je pitanje kako u SLE ispuniti dopuštenje za hvatanje žive divljači koja ostaje u lovištu i ne razdužujemo markicu, skupljanje uginule divljači,	Primljeno na znanje	Odredba članka 67. stavka 1. odnosi se na osobu koja izravno provodi lov divljači, a što uključuje odstrjel ili hvatanje odnosno one radnje i postupke koje smiju obavljati isključivo osposobljene osobe – lovci. Snimatelji i fotografi svoj boravak u lovištu ne ostvaruju kao „sudionici u lovu“, već kao osobe koje uz suglasnost lovoovlaštenika obavljaju svoje profesionalne djelatnosti, pri čemu lovoovlaštenik preuzima punu odgovornost za njihovu sigurnost i nadzor. Oni ne smiju provoditi radnje koje spadaju pod pojam lova. Dopuštenje za lov je akt kojim se odobrava radnja lova (u što spada i hvatanje), dok je zapisnik o obavljenom lovu instrument za evidentiranje izlučenja. U slučaju hvatanja žive divljači koja ostaje u lovištu, radnja lova je obavljena na temelju dopuštenja, ali kako nema izlučenja, ne ispunjava se zapisnik niti se razdužuje markica, što

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			skupljanje dijelova divljači, skupljanje jaja ptica..., a potrebno je imati dopuštenje jer se sve to smatra lovom.Komentar na stavak 3. - Kakvo dopuštenje izdati osobi za gađanje glinenih golubova, upucavanje oružja, provjera preciznosti oružja prije lova itd. na streljani koja se nalazi u lovištu?		je u potpunosti u skladu s dosadašnjom praksom i digitalnim sustavom.
93.	MARIN BRALIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	Članak 67. stavak 3) Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog pisanog dopuštenja lovoovlaštenika uza se.Ovo je potrebno drugačije definirati jer većina teritorija Hrvatske izvan urbanih zona spada pod neko lovište, a prolaziti kroz lovište s oružjem mogu imati potrebu i građani koji nisu lovci kao npr: sportski strijelci koji odlaze na mjesto za vježbe gađanja koje se može nalaziti unutar lovišta, planinari, lugari i ostali građani koji nose oružje u svrhu osobne sigurnosti.	Primljeno na znanje	Odredba članka 67. stavka 3. Zakona o lovstvu odnosi se prvenstveno na kretanje lovištem s oružjem koje je po svojoj naravi i namjeni pogodno za lov, odnosno odstrjel divljači, a s ciljem sprječavanja nezakonitog lova i osiguranja sigurnosti u lovištu. Navedena zabrana ne odnosi se na svako sredstvo koje se prema posebnim propisima može smatrati oružjem, ako se ono nosi ili prenosi u zakonite svrhe koje nisu povezane s lovom (npr. pepper sprej u svrhu samoobrane ili propisno transportirano sportsko oružje do streljačkog objekta). Pri ocjeni primjene navedene odredbe potrebno je uzeti u obzir vrstu oružja, način njegova nošenja ili prijenosa te okolnosti konkretnog slučaja, osobito postoji li namjera ili mogućnost obavljanja lova.
94.	MARKO KOVAČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	Komentar na stavak 1. Brisati dio da se dopušta lov osobi koja nema položeni lovački ispit, obavezno prvo položiti lovački ispit, a tek tada sudjelovati u lovu, ne može mentor odgovarati za osobu koja nije položila određene pravne propise iz područja lovstva, sigurnost u lovu, a sudionik je lova, u slučaju da se desi nesretni slučaj tko će biti odgovoran? Isto kao da mladom vozaču dopustite vožnju prije polaganja pravnih propisa i osposobljavanja?? Totalno van svake pameti. Obavezno polaganje lovačkog ispita prije stažiranja!	Nije prihvaćen	Sudjelovanje osobe bez lovačkog ispita u lovu dopušteno je isključivo u svrhu praktične obuke pod stalnim i neposrednim nadzorom mentora. Takva osoba ne nosi oružje i ne izvršava odstrjel, već se kroz promatranje i sudjelovanje u radnjama koje prethode ili slijede nakon lova (npr. pogon, rad sa psima, obrada divljači) priprema za polaganje ispita, a što je vidljivo iz stavka 2. istoga članka. Usporedba s vozačkim ispitom je neadekvatna jer kandidat u lovištu ne upravlja opasnim sredstvom (oružjem). Upravo je ovakav model edukacije na terenu najbolji način da budući lovac stekne sigurnosne navike prije nego mu se povjeri oružje.
95.	DAVOR MARTIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	Citirani prijedlog izmjena članka 67. ZOL-a sporan je, problematičan i kontradiktoran aktualnim hrvatskim propisima, poglavito važećem Zakonu o lovstvu i Zakonu o nabavi i posjedovanju oružja građana (NN 94/18, 42/20, 114/22, 102/24 - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske), kao i lovačkim običajima i lovačkoj etici.Stoga se predlažu izmjene prijedloga članka 67. na način da isti glasi:.(1) Divljač smije loviti lovac koji ima važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika.(2) Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima i važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za takvo oružje koje je lovac posudio u svrhu lova.(3) Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog	Djelomično prihvaćen	Prilikom izrade konačnog Prijedloga, propisat će se tko izdaje lovačku iskaznicu za stažiranje.Primjedba o kršenju Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana je promašena. Osoba s „lovačkom iskaznicom za stažiranje“ ne nabavlja, ne nosi niti koristi vatreno oružje. Njegovo sudjelovanje u lovu obuhvaća radnje poput traženja, motrenja, vabljenja i praćenja divljači, ali bez čina odstrela oružjem. Time se ne krši niti jedna odredba o posjedovanju oružja. Uvođenje ovog pojma nije „nezakonito pravo“, već osigurač pravne sigurnosti.Stavak 2. prijedloga već je usklađen s odredbama Zakona o oružju. Osoba koja ima odobrenje za nabavu (što znači da je prošla sve provjere i položila ispit) može posuditi oružje u svrhu lova. Preciziranje teksta koje sudionik predlaže ne mijenja bit,

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>dopuštenja lovoovlaštenika. (4) Državnu lovačku iskaznicu izdaje HLS osobi koja je položila lovački ispit. (5) Uvjete i način lova, nošenje lovačkog oružja, obrazac lovačke iskaznice te način izdavanja lovačke iskaznice, obrasca dopuštenja za lov i evidencije o obavljenom lovu ministar propisuje pravilnikom.“. OBRAZLOŽENJE:Uz članak 67. stavak 1.Važeći Zakon o lovstvu (NN 99/18, 32/19, 32/20, 102/24 - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske) odredbom članka 7. stavak 1. točka 19. propisao je da je pravo lova – ovlast da se na određenoj površini zemljišta i voda provode radnje uzgoja, zaštite, lova i korištenja divljači i njezinih dijelova.Nastavno, članak 60. propisuje:(1) Lov divljači obuhvaća traženje, dočekivanje, motrenje radi odstrela ili hvatanja divljači, vabljenje, praćenje, odstrel ili hvatanje divljači, skupljanje uginule divljači i njezinih dijelova (rogovlja, koža i dr.) i skupljanje jaja pernate divljači.U Obrazloženju prijedloga izmjene članka 67., između ostalog, stoji:Ovim se omogućuje uključivanje kandidata za lovce u praktičan dio izobrazbe pod nadzorom, čime se jača sustav stručnog osposobljavanja i sigurnost u lovu.Pravilnikom o osposobljavanju kadrova u lovstvu (NN 78/06, 92/08), Programom osposobljavanja lovaca/lovkinja kao i lovočuvara/lovočuvarica utvrđen je i provodi se praktičan dio izobrazbe kroz četiri nastavno ispitne cjeline: Prirodoslovlje i bolesti divljači, Gospodarenje lovištem i divljači, načini lova....., Lovna kinologija i Lovna oružja, streljivo i lovna balistika. Potonjoj je cilj, između ostalog, upoznati polaznike s vrstama i korištenjem lovačkog oružja, streljivom, lovnom balistikom, te ih praktički uvježbati u rukovanju lovačkim oružjem s naglaskom na mjere sigurnosti.Također, kada je u pitanju sigurnost u lovu, koja se pretežito odnosi na rukovanje i korištenje lovačkog oružja, treba uzeti u obzir odredbe Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana, s kojima je predloženi stavak 1. u suprotnosti, između ostalog: Članak 11.(1) Nadležno tijelo izdat će podnositelju zahtjeva odobrenje za nabavu vatrenog oružja kategorije B radi bavljenja lovom, sportskim streljaštvom ili radi osobne sigurnosti ako ispunjava opće i posebne uvjete.(2) Opći uvjeti za izdavanje odobrenja za nabavu oružja fizičkoj osobi su:1. da je položila lovački ispit, ako vatreno oružje nabavlja radi bavljenja lovom....., o čemu mora priložiti odgovarajuće uvjerenje, potvrdu ili drugi odgovarajući dokaz 2. da je navršila 21 godinu života, osim policijskih službenika .... i</p>		već nepotrebno komplicira normu koja je u Prijedlogu jasna.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>osoba s položenim lovačkim ispitom koje moraju imati navršeni 18 godina života...(3) Posebni uvjeti za izdavanje odobrenja za nabavu oružja fizičkoj osobi su:...2. da raspolaže tehničkim znanjem i vještinom za pravilnu uporabu oružja i da poznaje propise koji se odnose na posjedovanje oružja.(4) Građanin ne smije nabavljati, držati niti nositi vatreno oružje kategorije B bez odobrenja za nabavku oružja koje je izdalo nadležno tijelo.Članak 17.Postojanje posebnog uvjeta raspolaganja tehničkim znanjem i vještinom za pravilnu uporabu oružja i poznavanja propisa koji se odnose na posjedovanje oružja iz članka 11. stavka 3. točke 2. ovoga Zakona podnositelj zahtjeva dokazuje:- za oružje kategorije B koje nabavlja radi bavljenja lovom – uvjerenjem o položenom lovačkom ispitu ili lovačkom iskaznicom, izdanima sukladno posebnom propisu o lovstvuČlanak 19...(2) Građaninu koji ispunjava opće i posebne uvjete iz članka 11. ovoga Zakona nadležno tijelo izdat će odobrenje za nabavu lovačkog oružja radi držanja i nošenja...Dakle, iz navedenog vidljivo je da osoba upisana u program osposobljavanja lovaca/lovkinja ne smije nabavljati, držati niti nositi vatreno oružje B kategorije, u koju kategoriju spada i lovačko oružje. Samim tim, polaznik osposobljavanja za lovca ne smije se ni koristiti lovačkim oružjem, neovisno o lovačkoj iskaznici za stažiranje.Nadalje, postavlja se otvorenim pojašnjenje unošenja novog pojma u hrvatski lovogovor, nepoznat u stogodišnjoj praksi hrvatskog lovstva - „lovačka iskaznica za stažiranje“, kojom se člankom 67. daje nezakonito pravo fizičkoj osobi, građaninu RH, da može – bez položenog lovačkog ispita – obnašati radnje u lovištu, lov divljači, a da nije poput lovca – uz prethodno upisan program obrazovanja te polaganjem završnog lovačkog ispita – stjecajem uvjerenja osposobljenosti kao javne isprave -ostvario pravo na državnu lovačku iskaznicu te po toj osnovi – ostvario sva prava lovca, ali i obveze na osnovu važećih propisa.Kod navođenja „lovačke iskaznice za stažiranje“ postavlja se pitanje na osnovu kojih valjanih dokaza – javnih isprava – će se stažistu sačiniti i izdati rečena iskaznica, te tko će takvu iskaznicu izdavati, što bi svakako trebalo već uvrstiti u zakonski prijedlog, ako se, naravno, ona prihvati kao takova.Ako HLS izdaje državnu lovačku iskaznicu za lovce, logikom stvari, nema razloga da HLS ne izdaje i lovačku iskaznicu za stažiranje.Uz članak 67. stavak 2.Sukladno odredbi članka 36. i 37. Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana smije se posuđivati samo oružje za lov i</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>sport.Oružje se smije posuđivati samo osobama koje imaju oružni list za takvu vrstu oružja ili odobrenje za nabavu takve vrste oružja.Stoga je potrebno preciziranje, odnosno stavak 2. u dijelu „u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova.“ – potrebno je uskladiti s navedenim odredbama.Uz članak 67. stavak 4.Važeći Zakon o lovstvu, u članku 67. stavak 4. navodi da „lovačku iskaznicu izdaje HLS osobi koja je položila lovački ispit“, ali se izmjenama i dopunama prijedloga Nacrta pravno ne definira – ne regulira – kako je već rečeno, tko će izdavati „lovačku iskaznicu za stažiste“.Zbog jasnoće i nespornog činjeničnog stanja u stavku 4. članka 67. valjalo bi navesti, kako je gore predloženo tj. državna lovačka iskaznica. Nacrtom ovog članka treba navesti tko će izdavati državnu lovačku iskaznicu za stažiranje. U protivnom, ona neće imati važeće uporište u zakonskom okviru, dok bi postupak za njeno izdavanje i sve u svezi nje uredio ministar donošenjem Pravilnika, kao što je, u ostalom, navedeno.Ovo iz razloga što lovačka iskaznica sa zakonskom snagom, bilo za lovce ili stažiste nije iskaznica HLS-a, da bi je HLS mogao izdavati nego je HLS izdaje na osnovu javne ovlasti u ime i za račun nadležnog Ministarstva, odnosno države Hrvatske.</p>		
96.	IVAN BASTALEC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	<p>Stavak 3 nespretno je napisan i podložan je pogrešnim tumačenjima i potencijalnim problemima za vlasnike oružja."Kretanje lovištem s oružjem" je i svaki oblik prenošenja oružja kroz lovište, a "lovište" je veći dio teritorija Republike Hrvatske. Dakle, gotovo svako putovanje i kretanje s oružjem na teritoriju RH bez dopuštenja za lov divljači bi se ovim prijedlogom smatralo krivolovom.Ispravna terminologija bila bi "zabranjeno je nošenje oružja lovištem bez prethodno izdanog dopuštenja lovoovlaštenika".Postoji jasna razlika između nošenja i prenošenja oružja, dok je "kretanje s oružjem" nejasna definicija podložna (pogrešnim) tumačenjima.</p>	Primljeno na znanje	<p>Odredba članka 67. stavka 3. Zakona o lovstvu odnosi se prvenstveno na kretanje lovištem s oružjem koje je po svojoj naravi i namjeni pogodno za lov, odnosno odstrjel divljači, a s ciljem sprječavanja nezakonitog lova i osiguranja sigurnosti u lovištu. Navedena zabrana ne odnosi se na svako sredstvo koje se prema posebnim propisima može smatrati oružjem, ako se ono nosi ili prenosi u zakonite svrhe koje nisu povezane s lovom. Pri ocjeni primjene navedene odredbe potrebno je uzeti u obzir vrstu oružja, način njegova nošenja ili prijenosa te okolnosti konkretnog slučaja, osobito postoji li namjera ili mogućnost obavljanja lova.</p>
97.	GORAN ŠOIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	<p>Članak 14. stavak 1.</p> <p>Prijedlog: Stavak (1) Divljač smije loviti lovac koji ima važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika.</p> <p>Obrazloženje:</p>	Primljeno na znanje	<p>Uvođenje „lovačke iskaznice za stažiranje“ nije administrativni namet, već nužan alat kojim se kandidatu osigurava legitiman status unutar lovišta. Bez takve iskaznice, boravak osobe bez lovačkog ispita u lovištu tijekom lova mogao bi se smatrati neovlaštenim. Iskaznica služi kao dokaz da je osoba u procesu izobrazbe, što štiti i kandidata i lovoovlaštenika od potencijalnih prekršajnih postupaka.Priklom izrade Pravilnika, vodit će se računa da izrada ove iskaznice bude isključivo u digitalnom formatu kako ne bi uzrokovala dodatne troškove.Pitanje</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Kroz godine bavljenja obrazovanjem želio bi skrenuti pažnju da svaki dodatni namet tj. iskaznica (u ovom slučaju lovačka iskaznica za stažiranje) dodatno komplicira kod kandidata sam upis u školovanje te predstavlja dodatan administrativni i vremenski trošak. Naputak države je da se ne uvode dodatni troškovi koji financijski opterećuju sustav i na kraju polaznike koji će to platiti, pogotovo u ovo vrijeme nekontorirano rastuće inflacije.</p> <p>Najveći problemi kod stažiranja su financije i tko će izvoditi stažiranje.</p> <p>Ispitivanjem na terenu, većina lovačkih udruga ne prima članove obzirom da su prekapacitirani ili primaju samo "preko veze", a time niti stažište, čime će potencijalni kandidati za upis za program lovca biti doslovno ucjenjeni na način: "ili plati upisninu ili ništa od tvojih 6 mjeseci stažiranja!.</p> <p>Lovačke udruge "upisninu" najčešće naplaćuju od 1000 do 3000 Eura što će utjecati nepovoljno na potencijalnog kandidata da upiše program obrazovanja za lovca.</p> <p>Također u razgovoru sa lovačkim udrugama i privatnim tvrtkama koje imaju u zakupu lovišta dolazimo do još većeg problema a to je tko će provoditi stažiranje volonterski, te tko će ga provoditi? Tu također dolazimo do ponovo dodatnog troška po kandidati koji se kreće u iznosu od barem 20 Eura/sat/brutto plus još dodatni troškovi putovanja na lokaciju u lovište gdje se potencijalnom kandidatu školovanje diže za još dodatnih 1000 Eura ako gledamo satnicu od npr 40ak sati terena.</p> <p>Također je kod lovačkih udruga problem što su one neprofitabilne organizacije te ne mogu ispostavljeti račune za školovanje-stažiranje, te bi time morale imati i zaposlenu osobu koja bi to profesionalno radila.</p>		<p>„upisnina“ u lovačke udruge uređeno je njihovim statutima i odlukama skupština kao neprofitnih organizacija, te ne može biti predmet regulacije Zakona o lovstvu. Kandidati stažiranje mogu obavljati u bilo kojem lovištu (državnom ili zajedničkom) uz suglasnost lovoovlaštenika, a ne isključivo u udruzi u koju se planiraju trajno učlaniti. Primjedba o potencijalnom financijskom opterećenju kandidata za lovce je opravdana. Ministarstvo će u sklopu daljnje izrade konačnog prijedloga zakona i pratećih podzakonskih akata razmotriti modele uvođenja mentorstva i praktične izobrazbe na način da se maksimalno smanje ili potpuno eliminiraju dodatni administrativni i financijski troškovi za polaznike. Razmotrit će se načini na koji bi se lovoovlaštenike potaknulo na provođenje praktične izobrazbe bez stvaranja uvjeta za komercijalizaciju te aktivnosti, vodeći računa o tradicijskim načelima lovačkog drugarstva i besplatnog prijenosa znanja unutar udruga.</p>
98.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	<p>Po Zakonu o lovstvu i statutu ove organizacije, HLS je dobrovoljna organizacija. Međutim, davanje isključive ovlasti jednoj nevladinoj organizaciji za izdavanje lovačkih iskaznica stvara de facto monopol koji ograničava slobodu udruživanja. Iako formalno članstvo u HLS-u nije propisano kao uvjet, činjenica je da se lovačka iskaznica može dobiti isključivo putem HLS-a, uz obvezu plaćanja naknade i dostave osobnih podataka toj organizaciji. Prema tome dobrovoljnost je upitna.</p> <p>Stoga bi zakonodavac trebao razmotriti model u kojem izdavanje lovačkih iskaznica obavlja javno tijelo ili drugo neutralno regulatorno tijelo, čime bi se osigurala stvarna sloboda izbora i izbjegla koncentracija javnih ovlasti u jednoj privatnoj organizaciji.</p>	Nije prihvaćen	<p>Izdavanje lovačkih iskaznica nije privatna djelatnost HLS-a, već javna ovlast povjerena od strane Republike Hrvatske. Prenos javnih ovlasti na strukovne organizacije i saveze standardna je praksa u Republici Hrvatskoj (npr. razne komore, sportski savezi) koja osigurava učinkovitost i stručnost u vođenju specifičnih evidencija. Izdavanje iskaznice od strane HLS-a ne podrazumijeva obvezu članstva u HLS-u niti u bilo kojoj lovačkoj udruzi članici saveza, stoga nema povrede negativnog aspekta slobode udruživanja. HLS posjeduje razvijenu infrastrukturu, baze podataka i stručne službe koje omogućuju izdavanje iskaznica na cijelom teritoriju RH. Prenos ove ovlasti na novo državno tijelo stvorilo bi nepotrebne troškove za državni</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Prema standardima Europskog suda za ljudska prava, sloboda udruživanja uključuje i negativni aspekt — pravo pojedinca da ne bude prisiljen pristupiti ili podržavati određenu organizaciju. Ovakvo rješenje može predstavljati neizravni pritisak koji dovodi do fiktivne obveze podrške jednoj udruzi kao uvjeta za ostvarivanje zakonskog prava na lov.</p> <p>Izdavanje lovačke iskaznice od strane Hrvatskog lovačkog saveza (HLS) otvara pitanje usklađenosti s pravom na slobodu udruživanja zajamčenim Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te Konvencijom o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje.</p>		<p>proračun i dodatno administrativno opterećenje, bez garancije povećanja kvalitete usluge za krajnje korisnike. Model povjeravanja javnih ovlasti nacionalnom savezu u skladu je s ustavnim poretom RH. Naknada za izdavanje iskaznice je namjensko sredstvo za pokriće troškova izdavanja i vođenja evidencija, što je uobičajeno kod svih javnih isprava, te ne predstavlja „prisilnu podršku“ udruzi, već trošak izdavanja dokumenta.</p>
99.	PRIJATELJI ŽIVOTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 14.	<p>Smatramo da predložene izmjene članka 67. Zakona o lovstvu znače bitno olakšavanje pristupa lovu, što predstavlja nazadovanje sa stajališta javne sigurnosti i dobrobiti životinja.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Prema aktualnom Zakonu o lovstvu, HLS smije izdati lovačku iskaznicu „osobi koja je položila lovački ispit i navršila 17 godina i šest mjeseci života“ (čl. 67. st. 5), dok za lovce mlađe od 18 godina treba, uz dopuštenje lovoovlaštenika, i pisana suglasnost roditelja ili skrbnika (čl. 67. st. 6.). Ovim Prijedlogom uklanjaju se obje odredbe – više neće postojati dobna granica ni zahtjev za suglasnost roditelja. Time se smanjuje razina psihofizičke i roditeljske kontrole nad osobama koje kreću u lov, što povećava rizik od nesigurnog rukovanja oružjem i neadekvatnog postupanja prema divljači. Ovo je opravdano jedino ako se ovim izmjenama i dopunama u članak 73. Zakona o lovstvu uvrsti novi stavak 5. kako je predloženo člankom 16. ovoga Prijedloga.</p> <p>Osim toga, uključenje oružnog lista kao uvjeta za odstrjel (čl. 67. st. 2.) u aktualnom Zakonu jamči da lovac posjeduje i znanje iz sigurnog rukovanja vatrenim oružjem. No u prijedlogu se uvodi mogućnost odstrjela i na temelju „odobrenja za nabavu oružja“ za oružje kupljeno u svrhu lova, što praktički dopušta odstrjel prije izdavanja i provjere oružnog lista. To smanjuje provjere zdravstvene i psihološke sposobnosti lovca te opasno približava mogućnost neorganiziranog i nepropisnog korištenja oružja.</p> <p>Ukazujemo i na to da su u aktualnom članku 67. Zakona o lovstvu jasno navedeni uvjeti nošenja oružja, izdavanja iskaznice i dopuštenja. Ovaj Prijedlog pomiče sve bitne tehničke i sigurnosne uvjete na razinu pravilnika kojega propisuje ministar, čime se</p>	Primljeno na znanje	<p>Uvođenje statusa pripravnika (stažiste) i iskaznice za stažiranje ne olakšava pristup lovu, već ga dodatno kontrolira. Do sada su kandidati često boravili u lovištu bez jasnog pravnog statusa. Ovim rješenjem kandidat se uvodi u sustav pod neposrednim nadzorom mentora, ali bez prava nošenja oružja i bez prava na samostalan odstrjel. Time se osigurava da budući lovac stekne praktična znanja o sigurnosti i etici prije nego uopće dobije priliku nabaviti oružje. Navodi o uklanjanju dobne granice i suglasnosti roditelja su promašeni jer je pitanje posjedovanja i uporabe vatrene oružja strogo regulirano Zakonom o nabavi i posjedovanju oružja građana. Nijedna osoba ne može dobiti oružni list niti samostalno loviti s vatrenim oružjem bez navršenih 18 godina života i položenog lovačkog ispita, što je primarni sigurnosni filter koji ostaje nepromijenjen. Mogućnost odstrjela na temelju „odobrenja za nabavu“ odnosi se na specifične situacije i ne smanjuje sigurnost. Da bi osoba dobila odobrenje za nabavu, ona je već prošla sve sigurnosne provjere MUP-a, zdravstveni pregled i položila lovački ispit. Oružni list je samo finalni administrativni korak nakon same nabave oružja, dok je psihofizička sposobnost utvrđena ranije u postupku. Prenošenje tehničkih detalja na razinu pravilnika je standardna zakonodavna praksa koja omogućuje bržu prilagodbu sustava modernim tehnologijama (poput Središnje lovne evidencije - SLE). Temeljni sigurnosni i stručni uvjeti ostaju čvrsto propisani Zakonom, dok pravilnik samo detaljnije razrađuje način njihova provođenja.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ukida zakonska obaveza transparentne i javne rasprave o tim pravilima. Time se smanjuje vidljivost i uvid građana u najvažnija pravila ponašanja lovaca, pa raste rizik od neusklađene i nedovoljno kontrolirane prakse. Predloženim izmjenama slabi se zakonski okvir koji je dosad osiguravao minimalne standarde stručnosti, dobne i roditeljske kontrole te sigurnosnih provjera prije dolaska oružja u ruke lovca. S gledišta sigurnosti građana i zaštite životinja, to je korak unatrag.		
100.	MARKO KOVAČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 15.	Članak 72. Stavak 1. Zamijeniti riječima, vrhunski trofej dozvoljeno je izvesti iz Republike Hrvatske uz pisani ugovor sa lovcem stečenog trofeja da će ga RH moći potražiti u svrhu izlaganja za potrebe promocije RH na sajmovima ili sličnim događanjima. Stavak 2. Brisati	Nije prihvaćen	Prijedlog za brisanje predmetne odredbe ne može se prihvatiti jer je njezino postojanje nužno radi usklađenosti s kaznenopravnim okvirom Republike Hrvatske. Postupanje protivno pravilima o izvozu trofeja je predmet teže povrede propisane u Kaznenom zakonu, koji je akt više pravne snage i koji se ne može derogirati kroz Zakon o lovstvu.
101.	JOSIP ŠEŠELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 15.	U Članku 72. bi trebalo dodati rok isplate naknade za vrhunski trofej lovoovlaštenicima, iz razloga što prema važećem Zakonu taj rok nije definiran i može se prolongirati na duže vrijeme, a time je lovovlaštenik oštećen na način da ne može uprihoditi sredstva od ostvarenog lova . (stjecanja vrhuskog trofeja).	Primljeno na znanje	Iako trenutni Zakon ne definira fiksni rok, Ministarstvo će razmotriti mogućnost uvođenja okvirnog razdoblja isplate u sklopu daljnje izrade prijedloga, isključivo radi postizanja veće administrativne predvidljivosti sustava, a ne zbog navodnog financijskog opterećenja lovoovlaštenika. Naime, naknada za takav trofej ne predstavlja povrat uloženi sredstava lovoovlaštenika, već isplatu naknade za trofej koji ostaje u vlasništvu Republike Hrvatske.
102.	VEDRAN SLIJEPCHEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 15.	Članak 72. Stavak 1. Zamijeniti riječima, vrhunski trofej dozvoljeno je izvesti iz Republike Hrvatske uz pisani ugovor sa lovcem stečenog trofeja da će ga RH moći potražiti u svrhu izlaganja za potrebe promocije RH na sajmovima ili sličnim događanjima. Stavak 2. Brisati Obrazloženje - dosad su brojni lovoovlaštenici koji su u svojim lovištima omogućili strancima odstrjel vrhunskih trofeja bili samo oštećeni jer takve vrhunske trofeje koje su stranci bili spremni platiti, u konačnici nisu mogli naplatiti zbog obveze zadržavanja trofeja u RH, a šteta im nije bila nadoknađena. Stoga podržavam, ponavljam i naglašavam komentar Marka Kovačevića koji nudi kvalitetno rješavanje te problematike!	Nije prihvaćen	Prijedlog za promjene predmetne odredbe ne može se prihvatiti jer je njezino postojanje u ovom obliku nužno radi usklađenosti s kaznenopravnim okvirom Republike Hrvatske. Postupanje protivno pravilima o izvozu trofeja predmet teže povrede propisane u Kaznenom zakonu, koji je akt više pravne snage i koji se ne može derogirati kroz Zakon o lovstvu.
103.	VEDRAN SLIJEPCHEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	Prije svega bih naglasio da podržavam ideju uvođenja stažiranja (što su si i mnoge LU i same propisale u svojim internim aktima) radi stjecanja vještina potrebnih za obavljanje lova, sve s ciljem stjecanjem većeg znanja i vještina novih lovaca.	Nije prihvaćen	Prijedlog da se stažiranje provodi tek nakon položenog ispita promašuje smisao praktične obuke. Stažiranje služi upravo tome da kandidat osjeti teren i vidi primjenu teorije u praksi, kako bi na ispit izašao s realnom predodžbom o lovstvu. Uvođenje stažiranja nakon ispita stvorilo bi pravni

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Stožiranje - odnosno usvajanje i primjena praktičnih znanja i vještina prije savladanog teoretskog gradiva nema smisla i u praksi nigdje ne funkcionira. Učenici strukovnih škola ne idu na praksu dok ne dobiju teorijsku podlogu niti kandidati za polaganje vozačkog ispita nikad ne idu na vožnju dok ne polože teorijski dio gradiva.</p> <p>U okviru stažiranja se savladava vještine potrebne za prakticiranje uzgoja, zaštite, lova i korištenja divljači, a bez teoretske podloge - znanja iz legislative, zoologije, kinologije, balistike, uređivanja lovišta i dr. to nema smisla.</p> <p>Stoga predlažem da se uvede obvezno stažiranje nakon položenog lovačkog ispita u trajanju do 3 mj. u kojima će stažisti savladati sve zadatke propisane programom, voditi dnevnik stažiranja koji će potpisivati mentor.</p> <p>Pored navedenog predlažem i slijedeće:</p> <p> mogućnost pristupanja osposobljavanju za lovca i stažiranju s navršenih 16 godina uz pisanu suglasnost roditelja/skrbnika. (otvara se prostor za ranije savladavanje osnovnih vještina za bavljenje lovom i sudjelovanje svim aktivnostima vezanima uz gospodarenje lovištem koje ne uključuju upotrebu lovačkog oružja. Ukoliko budući lovci ranije počnu savladavati vještine, s punoljetnošću i mogućnosti posjedovanja oružja razvit će više znanja i zrelosti za brigu o divljači i lov) mogućnost pristupanja osposobljavanju za lovca i stažiranju za strane državljane s dovoljnim poznavanjem hrvatskog jezika da mogu razumjeti i položiti program osposobljavanja. (nema smisla diskriminirati strane državljane koji žive u RH)</p>		<p>vakuom u kojem osoba ima „diplomu“, ali joj država i dalje ne dopušta samostalan lov, što je administrativno i pedagoški nelogično. Usporedba sa strukovnim školama zapravo ide u prilog Nacrtu zakona – učenici strukovnih škola idu na praksu paralelno s teorijom kako bi usvojili vještine. Stažist u lovištu pod nadzorom mentora ne koristi oružje, već sudjeluje u uzgoju i zaštiti divljači, što je najbolja priprema za razumijevanje legislative, zoologije i balistike. Prijedlog o spuštanju dobne granice na 16 godina ne može se prihvatiti iz razloga koji se tiču opće sigurnosti i zaštite maloljetnika. Lovište je specifičan prostor u kojem se provode aktivnosti s visokim stupnjem rizika. Sudjelovanje u takvim aktivnostima zahtijeva višu razinu emocionalne i kognitivne zrelosti, kao i sposobnost procjene opasnosti, što se prema stručnim standardima i općim propisima o maloljetnicima postiže tek s navršenom višom životnom dobi.</p>
104.	BRANIMIR STANKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>(6) Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca prije polaganja lovačkog ispita mora obaviti lovačko stažiranje u trajanju najmanje šest mjeseci prema sadržaju koji je propisan programom osposobljavanja za lovca.“.</p> <p>Smatram da je 3 (tri) mjeseca sasvim dovoljno za stažiranje.</p>	Primljeno na znanje	<p>Iako komentator nije dostavio dodatno stručno obrazloženje predloženog skraćivanja roka, Ministarstvo će u sklopu daljnje izrade konačnog prijedloga zakona razmotriti prijedlog o skraćenju trajanja lovačkog stažiranja sa šest na tri mjeseca. Cilj je pronaći optimalno razdoblje koje bi kandidatima omogućilo usvajanje ključnih praktičnih vještina i upoznavanje s dinamikom lovišta, a da pritom sustav ostane učinkovit i ne stvara nepotrebne vremenske barijere za ulazak u lovstvo.</p>
105.	TOMISLAV RONČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Pod stavkom 5 stoji tko ima pravo pristupanja osposobljavanje. No matram da bi valjalo razmotriti mogućnost da se omogući pristupanje lovačkom ispitu tj. Izobrazbi za sve građane EU nakon minimalno 5 godina trajnog nastana na području RH koji vladaju hrvatskim jezikom u govoru</p>	Nije prihvaćen	<p>Pitanje sudjelovanja stranih državljana u lovu na području Republike Hrvatske već je jasno i kvalitetno riješeno. Strani državljani mogu loviti u RH ako ispunjavaju uvjete za lov sukladno propisima država iz kojih dolaze, uz izdavanje lovačke iskaznice za strane državljane.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			i pismu. Nema osnove da u gotovo svim članicama EU, na primjer u njemačkoj gdje su najstrožiji zakoni vezani uz lovstvo te najstroži kriteriji za osposobljavanje, naši državljani mogu pristupiti izobrazbi. Europska smo zemlja i mišljenja sam da u ovoj hvale vrijednoj izmjeni Zakona ne bi smjeli diskriminirati ostale građane EU te da bi obavezno trebalo razmotriti otvaranje te mogućnosti.		
106.	TOMISLAV PETKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	Poštovani, Ne slažem se sa prijedlogom da se uvede stažiranje 6 mjeseci s obzirom da većina lovačkih društava ne prima članove, a ako i ima sreće da me prime, računaju 2000 EUR upisninu i kasnije članarinu. Polaznici osposobljavanja za lovca bi bili ograničeni sa upisom u školu, te bi tada to koštalo kao 2 mjesečne prosječne hrvatske plaće. Predlažem da se u sklopu programa obrazovanja uvede obavezno rukovanje oružjem i pokazni lov uz upoznavanje sa pratećim LGO i LTO objektima uz ovlaštene profesore, pravne osobe. S obzirom da je školovanje do nedavno koštalo 80 EUR, nema smisla da ono odjednom košta 2.350 EUR te da traje duže od temeljnog vojnog osposobljavanja.	Primljeno na znanje	Komentator pogrešno povezuje proces lovačkog stažiranja s trajnim učlanjenjem u lovačku udrugu. Stažiranje je isključivo dio praktične izobrazbe koji se može obavljati kod bilo kojeg lovoovlaštenika (udruga, trgovačkog društva ili javne ustanove), bez obveze plaćanja „upisnine“ ili trajnog učlanjenja. Lovačka društva ne smiju uvjetovati stažiranje plaćanjem naknada koje su statutom predviđene za redovno članstvo. Ministarstvo će u sklopu daljnje izrade konačnog prijedloga zakona razmotriti prijedlog o skraćanju trajanja lovačkog stažiranja sa šest. Cilj je pronaći optimalno razdoblje koje bi kandidatima omogućilo usvajanje ključnih praktičnih vještina i upoznavanje s dinamikom lovišta, a da pritom sustav ostane učinkovit i ne stvara nepotrebne vremenske barijere za ulazak u lovstvo.
107.	TOMISLAV RONČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	Stožiranje prije ispita, odnosno stjecanja određenih teorijskih znanja je kontraproduktivno. Naime lovačka društva kakva danas upravljaju lovištima su zatvorene skupine u koje se dolazi putem roditeljskih ili rodbinskim preporuka te bi određene skupine budućih lovaca bile izložene diskriminaciji zbog nemogućnosti primanja na samo stažiranje. Stožiranje bez jasno i nedvosmisleno određenih smjernica tko može biti mentor i zadovoljavati uvijete je usudio bih se reći i štetno. Sam dugogodišnji lovački staž u nekoj udruzi nikako ne može biti uvijete da bi netko postao mentor, poglavito ukoliko ta osoba nema odgovarajuću izobrazbu. Znanja koja svaki polaznik prolazi prilikom osposobljavanja su osnovna ali isto tako objedinjuju sva područja bitna za početak bavljenja lovom. No u tom smjeru treba i organizirati predavanja odnosno predavače i učilišta koja provode izobrazbu. Na način da se dio nastave treba provoditi na terenu, izgradnji LGO, LTO, uređenju lovišta i slično, a ne da se stažiranje pretvori u frustrirajuće iskustvo kako je to uglavnom bilo prilikom ranije provođenja stažiranja. Lovačke udruge ukoliko žele mogu uvesti izvjesno pripravništvo s nekim rokom trajanja istoga ali s "gotovim"	Primljeno na znanje	Teza da je stažiranje prije ispita kontraproduktivno stručno je neutemeljena. Upravo praktični uvid u lovište omogućuje kandidatu da teoretsko gradivo (zoologiju, balistiku, propise) usvoji s razumijevanjem stvarnih situacija na terenu. Upravo uvođenje „lovačke iskaznice za stažiranje“ i formaliziranje procesa kroz Zakon služi sprječavanju zatvorenosti udruge. Iskaznica daje kandidatu jasan pravni status, čime se proces stažiranja odvaja od pitanja trajnog članstva ili rodbinskih veza. Kandidat može stažirati kod bilo kojeg lovoovlaštenika koji ispunjava uvjete, a ne isključivo u udruzi u koju se želi učlaniti. Prilikom izrade Pravilnika, vodit će se računa da izrada ove iskaznice bude isključivo u digitalnom formatu kako ne bi uzrokovala dodatne troškove.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>lovcem koji zadovoljava uvijete za nošenje oružja i sudjelovanje u lovu. Tim načinom olakšalo bi se financijski novim lovcima, udruge ne bi imale problem financiranjem jer je takav lovac sam po sebi već član. Tada mu se može dodijeliti i mentor koji bi ga u tom periodu usmjeravao i oblikovao.</p> <p>Svako uvođenje dodatnih nameta i davanja prilikom odluke za polaganje lovačkog ispita bez ikakve dileme udaljiti će preko 80% budućih lovaca od odluke da to postanu. Zapišimo se treba li nam to u vrijeme kada se divljač spušta u gradove, uzrokuje probleme u prometu i u poljoprivredi, a baza lovačke populacije ima 56 godina.</p> <p>Lovstvo vapi za mladim i novim lovcima, ovo sa stažiranjem prije nije opcija koja vodi u tom smjeru već dijametralno suprotna.</p>		
108.	DAMIR KUHADA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Prijedlog Članak 16.</p> <p>(6) Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca nakon polaganja lovačkog ispita mora obaviti praktičnu nastavu koja je propisana programom osposobljavanja za lovca. „</p> <p>Bavimo se marketingom i oglašavanjem nekoliko lovačkih škola gdje su sadašnji programi odlični, traje 125 sati, uključeno je teorijsko i praktično znanje te ne vidim da se nešto mora dodatno promijeniti.</p> <p>Predlažem da se eventualno uvede neki bolji nadzor nad provođenjem programa te neku listu stvari iz prakse što mora lovac proći da bi zadovoljio taj terenski dio nastave, npr. izgradnja čeke, izgradnja solišta, pokazni lov, pucanj iz svih vrsta pušaka i slično.. nema smisla naravno da stažiranje tj obuka za lovca traje 6 mj, a temeljni vojni rok u RH traje 2 mjeseca.</p> <p>Nadalje, eventualno stažiranje će pokrenuti veliki problem oko upisa u lovačke udruge, zato što velika većina lovačkih udruga ne prima nikoga osim eventualno nekoga preko veze i to uz ogromne upisnine, pričamo od 1000-3000 eura u startu te kasnije i članarinu, te još i školarinu pravnim osobama koje provode program.</p> <p>Uvođenjem stažiranja bi se ubilo hrvatsko lovstvo te bi došlo također do velikog pada potražnje za oružjem, streljivom, lovačkom opremom i obučom što bi uzrokovalo velike gubitke i veliki val otkaza u lovačkom sektoru tj lovačkim trgovinama.</p> <p>Stoga treba dobro razmisliti oko uvođenja stažiranja ili se treba okrenuti u smjeru da se uvede red u lovačka društva koja ionako imaju već uvedena stažiranja kod upisa.</p>	Nije prihvaćen	<p>Osposobljavanje za lovca nije isključivo komercijalna usluga, već proces stjecanja ovlasti za rukovanje vatrenim oružjem i gospodarenje nacionalnim resursom. Prijedlog da se praktična nastava provodi tek nakon ispita je logički neodrživ. Cilj stažiranja je da kandidat stekne osnovna iskustva na terenu kako bi s razumijevanjem savladao teoriju i sigurno pristupio ispitu. Ministarstvo će u sklopu daljnje izrade konačnog prijedloga zakona razmotriti prijedlog o skraćanju trajanja lovačkog stažiranja sa šest. Cilj je pronaći optimalno razdoblje koje bi kandidatima omogućilo usvajanje ključnih praktičnih vještina i upoznavanje s dinamikom lovišta, a da pritom sustav ostane učinkovit i ne stvara nepotrebne vremenske barijere za ulazak u lovstvo. Upravo uvođenje „lovačke iskaznice za stažiranje“ služi kao alat protiv zatvorenosti lovačkih udruga i visokih „upisnina“. Iskaznica omogućuje kandidatu da stažiranje obavi kod bilo kojeg lovoovlaštenika (uključujući i trgovačka društva), neovisno o trajnom članstvu u udruzi, čime se eliminira administrativni monopol i financijska ucjena pojedinih društava. Dugoročni opstanak lovačkog sektora, pa tako i trgovine opremom, ne ovisi o brzini izdavanja ispita, već o obrazovanom i odgovornom kadru. Uvođenje reda kroz stažiranje podiže se dignitet struke i osigurava održivost lovstva, što je temelj za stabilnost. Navodi o potrebi boljeg nadzora nad provođenjem programa i listi praktičnih zadataka (izgradnja objekata, rukovanje oružjem) bit će uvaženi i detaljno raspisani kroz podzakonske akte koji će pratiti ovaj Zakon.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
109.	DALIBOR MIK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Načelno podržavam unaprjeđenje sustava osposobljavanja za lovce te uvođenje kvalitetne praktične nastave. Međutim, predloženi model obveznog lovačkog stažiranja u trajanju od najmanje šest mjeseci prije polaganja ispita smatram problematičnim u praksi.</p> <p>Naime, velik broj lovačkih udruga već sada ne prima nove članove niti stažiste, a upisnine i članarine često su vrlo visoke (u rasponu od 1.000 € do 3.000 €), što predstavlja značajnu financijsku prepreku za većinu kandidata. Time se potencijalno onemogućuje pristup obrazovanju za lovca širokom krugu zainteresiranih osoba, osobito mladima.</p> <p>Dodatno, program osposobljavanja za lovca već uključuje teorijski i praktični dio nastave (oko 125 sati), koji se provodi pod nadzorom ovlaštenih i stručnih osoba. Stoga nije jasno koje bi se dodatne kompetencije stekle obveznim višemjesečnim stažiranjem, a da već nisu obuhvaćene postojećim programom.</p> <p>Smatram da bi naglasak trebao biti na jačanju i standardizaciji praktične nastave unutar samih ovlaštenih učilišta, uz jasno definirane ishode učenja (terenska nastava, rad na objektima u lovištu, edukativni lov, rukovanje oružjem i sl.), umjesto uvođenja obveznog stažiranja koje ovisi o dostupnosti i dobroj volji lovačkih udruga.</p> <p>Slijedom navedenog, predlažem da se razmotri izmjena stavka (6) na način da se praktični dio osposobljavanja provodi kroz program obrazovanja u ovlaštenim ustanovama, bez obveznog vremenski definiranog stažiranja kao preduvjeta za pristup ispitu.</p>	Primljeno na znanje	U sklopu izrade konačnog prijedloga Zakona dodatno će se razmotriti modaliteti provođenja praktične izobrazbe i stažiranja. Cilj je osigurati visoku razinu stručne osposobljenosti i sigurnosti u lovu, uz istovremeno izbjegavanje nepotrebnih administrativnih i financijskih opterećenja za kandidate i učilišta.
110.	HRVATSKE CESTE D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Nije predviđena izmjena članka 74. Zakona o lovstvu, za što se predlaže izmjena pa se komentar piše pod članak 73.</p> <p>Prijedlog izmjene članka 74. Predlaže se dodati stavak 3.</p> <p>„Iznimno od stavka 2. ovog članka, ranjena i uginula divljač na javnoj cesti pripada lovoovlašteniku lovišta koje graniči sa javnom cestom. Ako sa javnom cestom graniče dva ili više lovišta, uginula i ranjena divljač pripadaju lovoovlašteniku koji bude prvi obaviješten o događaju“.</p> <p>Obrazloženje: Javne ceste nisu područja na kojima se divljač uzgaja niti na njima divljač obitava. Jedini način da se divljač nađe na javnoj cesti jest da dođe iz nekog</p>	Nije prihvaćen	Usporedba s psom koji prelazi u susjedovo dvorište je pravno promašena. Divljač je sukladno članku 52. Ustava RH dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i njezino kretanje je slobodno. Lovoovlaštenik nije vlasnik divljači, već nositelj prava gospodarenja na točno određenoj površini (lovištu). Izlaskom iz granica lovišta na nelovnu površinu (cestu), divljač prestaje biti pod ingerencijom lovoovlaštenika. Zakon o cestama jasno propisuje da je upravitelj ceste dužan održavati javnu cestu sigurnom za promet, što uključuje i uklanjanje svih prepreka, pa tako i uginule divljači. Činjenica da to „nije dio njihove djelatnosti“ ne oslobađa ih zakonske obveze održavanja sigurnosti na površini kojom upravljaju. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>lovišta. Drugim riječima, divljač koja se nađe na javnoj cesti ne može pripadati upravitelju javne ceste jednako kao što pas koji prijeđe iz vlasnikova dvorišta u susjedovo dvorište time ne postaje vlasništvo i odgovornost susjeda.</p> <p>Upravitelji javnih cesta nisu osposobljeni za zbrinjavanje uginule i ranjene divljači niti je to dio njihove djelatnosti propisane Zakonom o cestama.</p>		optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.
111.	DARIO LACKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca nakon polaganja lovačkog ispita mora obaviti praktičnu nastavu koja je propisana programom osposobljavanja za lovca.“.</p> <p>Raspitivao sam se oko školovanja i učlanjenja u lovačke udruge u okolici Križevaca te su kazali da po statutu primaju samo članove obitelji i užu rodbinu u članstvo, sa time da je upisnina 1000€ i trebaju stažirati godinu dana. Cijena školovanja u HLSu je 350 Eura plus još nekih 70-90 Eura upisnina u njihov županijski savez.</p> <p>U razgovoru sa prijateljima koji su već tamo članovi, njihovo stažiranje izgleda ovako: cijepanje drva, pranje lovačkog doma, kuhanje paprikaša, pranje čaša, ribanje wc školjki, loženje vatre tj. izivljavanje godinu dana nad mladim lovcom koji nakon toga više nema želje za lovom. Ne razumijem zašto se pokušava unazadit lovstvo sa takozvanim stažiranjem, umjesto da školama uvedete obavezni program oko praktične nastave i nadzor nad tim programom.</p>	Nije prihvaćen	Lovački ispit je potvrda da je kandidat u potpunosti osposobljen za samostalno bavljenje lovom. Logički i pedagoški je neispravno da osoba obavlja praktičnu obuku (stažiranje) nakon što je već stekla uvjerenje o osposobljenosti. Stažiranje prije ispita omogućuje kandidatu da teoretsko znanje iz zoologije, balistike i zakonskih propisa usvoji kroz izravan uvid u terensku praksu. Bez prethodnog stažiranja, lovački ispit ostaje na razini teoretskog gradiva bez nužne praktične podloge.
112.	BRUNO KRULJAC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>(6) Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca mora obavezno proći praktičnu nastavu uz nadzor profesora koji ima završen studij sukladno programu osposobljavanja za lovca.“.</p> <p>Poslao sam upit u lovačku školu u vezi polaganja (razmatram još hoću li upisati) gdje mi je rečeno da program traje 125 sati i košta 500€ (traje malo više od mjesec dana, s time da su predavanja svaki radni dan po nekoliko sati, praktična nastava u lovištu i slično), također sam poslao upit lovačkoj udruzi u široj okolici Samobora, rečeno mi je da ne primaju nove članove, te ukoliko me i prime potrebno je platiti 2.000€ upisninu i čekati godinu dana dok će oni odlučivati o tome na skupštini, 300€ za članarinu i stažirati godinu dana, dok će biti obavezno stažiranje hoću li morati ponovo još stažirati 6 mjeseci?</p> <p>Ukoliko će stažiranje biti obavezno, hoću li morati uz školovanje plaćati i dodatno odmah upisninu u društvo kako bi mogao odraditi stažiranje i upisati školu?</p>	Nije prihvaćen	Lovstvo se temelji na praktičnom iskustvu i tradiciji koja se stoljećima prenosi s iskusnijih lovaca na nove generacije. Nametanje obveze da praktičnu nastavu na terenu (izgradnja hranilišta, čuvanje divljači, rad sa psima) provodi isključivo „profesor sa završenim studijem“ potpuno je nerealan i neprovedivo s obzirom na broj kandidata i raspoređenost lovišta u RH.Lovačko stažiranje je dio programa osposobljavanja, a ne postupak učlanjenja u lovačku udругu. Kandidat s „lovačkom iskaznicom za stažiranje“ ima mogućnost obaviti praktičnu obuku kod bilo kojeg lovoovlaštenika. Za potrebe stažiranja kandidat nije dužan plaćati upisninu, s obzirom na to da on tim činom ne postaje član udruge niti ostvaruje pravo na lov (odstrel), već isključivo pravo na praktično učenje pod nadzorom.Cijenu programa osposobljavanja određuju učilišta, a cijenu iskaznice HLS. Ti su troškovi transparentni i ne uključuju „upisnine“ koje su interna stvar statuta lovačkih udругa kao neprofitnih organizacija.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Zar će me školovanje koštati 2500€ u startu obzirom da ne planiram ići stažirati 100 kilometara dalje možda u neku drugu udrugu gdje je upsinina npr. 1000€?		
113.	PETRA KUHADA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Članak 16.</p> <p>(6) Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca nakon polaganja lovačkog ispita mora obaviti praktičnu nastavu koja je propisana programom osposobljavanja za lovca. .</p> <p>Planiram tokom iduće godine polagati lovački ispit iz razloga što financijski prije ne mogu. Što se tiče stažiranja, ne slažem se s prijedlogom jer tu nailazim na problem, nijedno lovačko društvo u blizini mog mjesta stanovanja ne prima nove stažiste niti članove. Zbog toga postoji mogućnost da uopće neću moći upisati obrazovanje za lovca. Također, program za lovca već uključuje teorijski i praktični dio u trajanju od 125 sati, pa mi nije jasno što bi se dodatno trebalo steći kroz stažiranje, a da već nije obuhvaćeno samim programom.</p>	Nije prihvaćen	Upravo je uvođenje službene „lovačke iskaznice za stažiranje“ rješenje za problem koji navodite. Do sada je stažiranje bilo prepušteno internoj volji udruga, dok novim zakonskim rješenjem ono postaje službeni dio obrazovnog procesa. Iskaznica kandidatu daje jasan pravni status, što mu omogućuje da praksu obavi kod bilo kojeg lovoovlaštenika (uključujući državna lovišta ili trgovačka društva), a ne isključivo u udruzi u svom mjestu stanovanja. Stažiranje je dio izobrazbe, a ne postupak učlanjenja. Kandidat nije dužan plaćati upisnine u udrugu da bi obavio stažiranje, jer tim činom ne postaje njezin član niti stječe pravo na samostalan lov, već isključivo pravo na učenje.
114.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>U stavku 5, uvjet završene osnovne škole kao preduvjet za upis u program osposobljavanja ne djeluje svrhovito. Osnovnoškolsko obrazovanje predstavlja opći minimalni standard koji ne osigurava potrebnu razinu znanja za sigurno i odgovorno obavljanje lova, osobito u kontekstu rukovanja oružjem i primjene složenih pravila zaštite prirode.</p> <p>Ukoliko se već propisuje obrazovni uvjet, on bi trebao imati stvarnu funkciju (npr. osiguranje minimalne razine stručnosti), dok u sadašnjem obliku predstavlja formalni, ali sadržajno prazan kriterij. Ako se stupanj obrazovanja uzima u obzir kao kriterij za pravo upisa u program osposobljavanja tada predlažemo da je minimum završena srednja škola, a što odgovara i dobnoj granici koja je predviđena za isto.</p>	Nije prihvaćen	Završena osnovna škola je ustavni i zakonski minimum općeg obrazovanja u RH. Onemogućavanje pristupa stručnom osposobljavanju osobama sa završenom osnovnom školom značilo bi neopravdanu društvenu isključenost velikog broja građana, posebno u ruralnim područjima. Program osposobljavanja za lovca osmišljen je upravo tako da kandidatima, neovisno o njihovu prethodnom općem obrazovanju, pruži specifična znanja o balistici, sigurnosti, zoologiji i propisima. Kvaliteta lovca mjeri se uspjehom na lovačkom ispitu i praktičnim stažiranjem, a ne vrstom završene srednje škole. Sigurnost u lovu ne jamči diploma srednje škole, već strogi policijski i zdravstveni kriteriji propisani Zakonom o nabavi i posjedovanju oružja građana. Svaki kandidat, bez obzira na školu, mora proći identične sigurnosne provjere MUP-a i zdravstveni pregled. Iako se dobna granica (18 godina) često podudara sa završetkom srednje škole, to nije pravilo. Postoje odrasle osobe koje iz raznih životnih razloga imaju završenu samo osnovnu školu, a uzorno se bave poljoprivredom, stočarstvom i žive u suživotu s prirodom. Isključiti ih iz lovstva bilo bi društveno štetno.
115.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	Predložena odredba u stavku 1 kao i dosadašnja praksa kojom se Hrvatski lovački savez (HLS) izrijeком navodi	Nije prihvaćen	Hrvatski lovački savez (HLS) je nacionalna udruga u Republici Hrvatskoj te mu je, sukladno

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>kao provoditelj izobrazbe i ispita, uz mogućnost da i druge pravne osobe budu ovlaštene, predstavlja stavljanje jedne udruge u povoljniji položaj od svih ostalih pravnih osoba koje mogu dobiti iste ovlasti od Ministarstva.</p> <p>Zakonom bi se stoga trebala osigurati neutralnost, na način da se ovlasti za provedbu izobrazbe i ispita povjere svim subjektima koji ispunjavaju propisane uvjete, bez izričitog izdvajanja jedne udruge.</p> <p>Stoga stavak 1 treba glasiti:</p> <p>„(1) Izobrazbu i polaganje ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači provode pravne osobe koje ovlasti Ministarstvo.“</p>		<p>dugogodišnjoj tradiciji i institucionalnom kapacitetu, povjerena javna ovlast provođenja ispita.</p> <p>Navođenje HLS-a u zakonskom tekstu osigurava stabilnost sustava obrazovanja i jedinstven standard kvalitete na nacionalnoj razini. Model u kojem nacionalni savez provodi izobrazbu standardna je praksa u većini europskih zemalja s razvijenim lovstvom, jer se time osigurava prijenos lovačke etike i kulture koja nadilazi čisto komercijalni pristup obrazovanju. Postojeća odredba već predviđa da Ministarstvo može ovlastiti i druge pravne osobe (učilišta, škole) za provedbu izobrazbe, čime je načelo ravnopravnosti i slobode pružanja usluga u potpunosti zadovoljeno. Činjenica da je HLS naveden kao primarni nositelj ne sprječava druge subjekte koji ispunjavaju uvjete da dobiju isto ovlaštenje.</p>
116.	GORAN ŠOIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Članak 73. stavak (6)</p> <p>Prijedlog:</p> <p>(6) Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca nakon polaganja lovačkog ispita mora obaviti lovačko stažiranje sukladno pravilniku osposobljavanja za lovca prema programu.</p> <p>Smatram da je jedini ispravni slijed školovanja taj da prvo kandidat odradi polaganje ispita, a zatim kasnije odradi lovačko stažiranje ukoliko to pojedina udruga želi i zahtjeva.</p> <p>Slažem sa time da se uvede lovačko stažiranje ali da se ne priča o vremenskom roku već o zadatku koje mora pojedini kandidat napraviti što ću kasnije objasniti. Učilišta ne mogu imati u zakupu lovišta zato što su ona po zakonu registrirana za obavljanje poslova obrazovanja te im je time onemogućeno javljanje na natječaje za lovište (također postoji veliki otpor i lovačkih društava da omoguće privatnim učilištima da obavljaju praktičnu nastavu kod njih u lovištu zbog straha i ucjena raznih lovačkih struktura što stalno prolazimo na terenu). Postoji mogućnost rješavanja tog problema na način da se u zakonu promjeni da se lovište može dodijeliti bez raspisivanja javnog natječaja privatnom učilištu koja se bavi obrazovanjem kadrova u lovstvu i koje aktivno radi do momenta dok ne ukine program.</p> <p>Međutim najveći problem kod potencijalnog stažiranja je primanje novih stažista u lovačku udrugu ili pravnu osobu. Naime, upisnine u</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog da stažiranje uslijedi nakon ispita nije prihvatljiv. Lovачki ispit je javna isprava koja potvrđuje osposobljenost. Logički i pravno je neispravno da osoba koja je već „osposobljena“ tek tada kreće u praktično savladavanje vještina. Stažiranje je priprema za ispit, a ne nagrada nakon njega. Prijedlog o dodjeli lovišta bez javnog natječaja privatnim učilištima je pravno nemoguć i protivan temeljnim načelima raspolaganja javnim dobrom i tržišnog natjecanja. Učilišta praktičnu nastavu trebaju rješavati kroz ugovornu suradnju s postojećim lovoovlaštenicima. Uvođenjem „lovačke iskaznice za stažiranje“ kandidatima je već osiguran samostalan pravni status. Stažiranje je dio obrazovnog procesa i kao takvo je u potpunosti odvojeno od instituta članstva u udruzi, što znači da kandidat nije dužan plaćati upisnine niti članarine da bi obavio praksu u lovištu. Razmotrit će se mogućnost preciznijeg definiranja konkretnih praktičnih zadataka (ishoda učenja) umjesto isključivo vremenskog okvira, kako bi stažiranje bilo fokusirano na usvajanje vještina.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>lovačke udruge dosežu iznose od 1.000€ do 3.000€, što je kod 2-3% ljudi čak i izvedivo platiti, ali kako će si ostalih 97-98% polaznika to priuštiti? Da li u ova vremena rastuće inflacije stvarno treba uvoditi još dodatnih troškova novim kandidatima za lovca uz plaćanje školarine (350-500€)?</p> <p>A tu dolazimo do još većeg problema, a to je što 95% lovačkih udruga ne prima nove članove (zbog prekapacitiranosti) i nitko ih ne može prisiliti da ih prime (osim ako su podobni) a time niti stažiste, a samim time novi polaznici neće moći pristupiti školovanju i upisu u program obrazovanja za lovca.</p> <p>Stoga predlažem da se dobro razmisli o stažiranju koji se odnosi na vremensko razdoblje (6 mj), te da se ono uvrsti kroz pravilnik o obrazovanju kadrova u lovstvu na taj način da kandidat za lovca mora proći kroz terenski dio nastave iduće (bez ikakvih vremenskih ograničenja i slično) : izgradanja jednog LTO, izgradnja jednog LGO, pregled LGO i LTO, pojedinačni edukativni lov, skupni edukativni lov i slično, opaliti 3 hica iz lovačke puške glatkih cijevi, 3 hica iz lovačke puške užljebljenih cijevi i 3 hica iz lovačkog pištolja uz profesora učilišta i to sve u lovištima na mjestima predviđenim za provjeru ispravnosti hitca a o svemu navedenom se vodi poseban dnevnik gdje se potpisuje voditelj programa obrazovanja. Sve navedeno se može kvalitetno obaviti u nekoliko dana/tjedana terena gdje se smanjuju troškovi školovanja a uvodi kvalitetna i poučna nastava koju će svatko proći uz visokoobrazovane kadrove učilišta koje je Ministarstvo odobrilo prije toga kroz program.</p>		
117.	GORAN ŠOIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Članak 73. Stavak (5)</p> <p>Prijedlog:</p> <p>(5) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovca ima državljanin RH ili osoba sa reguliranim prebivalištem na području RH sa navršениh 14 godina uz suglasnost roditelja/skrbnika, završenom osnovnom školom te liječničkom potvrdom za rukovanje vatrenim oružjem.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Smatram da bi pravo upisa u program obrazovanja trebala imati i osoba koja ima prebivalište u RH npr. minimalno 5 godina. Mnogo osoba živi dugi niz</p>	Nije prihvaćen	Prijedlog o spuštanju dobne granice na 14 godina je apsolutno neprihvatljiv. Lovište je specifičan prostor u kojem se provode aktivnosti s visokim stupnjem rizika koje zahtijevaju visoku razinu emocionalne i kognitivne zrelosti te osobne odgovornosti, što se prema svim stručnim standardima ne može očekivati od osoba te životne dobi. Pitanje sudjelovanja stranih državljana u lovu na području Republike Hrvatske već je kvalitetno riješeno. Strani državljani mogu loviti u RH ako ispunjavaju uvjete za lov sukladno propisima država iz kojih dolaze, uz izdavanje lovačke iskaznice za strane državljane.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>godina u RH, govori savršeno hrvatski jezik i željeli bi polagati ispit te loviti tu, međutim ne mogu radi sadašnjeg zakona, stoga bi im se navedeno trebalo omogućiti. Praksa u drugim zemljama EU je da mogu polagati i strani državljani.</p> <p>Što se tiče dobi za upis smatram da bi bio odličan potez da se omogući djeci sa navršenih 14 (ili barem 16) godina uz suglasnost roditelja ili staratelja, da upišu i završe program obrazovanja za lovca čime bi im se omogućilo izdavanje lovačke iskaznice, dopuštenja za lov (bez upisa divljači koju lovu), legalan ulazak u lovište te lov uz roditelje ili prijatelja, dok bi oružje mogli dobiti tek sa navršenih 18 godina života.</p> <p>Liječnički pregled bi bio svakako poželjan kod upisa u lovačku školu iz razloga što kod praktične nastave, rukovanja oružjem profesor daje poduku polazniku tj. omogućuje da polaznik rukuje oružjem a nije upoznat sa njegovim psihičkim i zdravstvenim stanje, tj. da li je osoba psihički stabilna. Liječnik je jedina osoba koja je školovana i može utvrditi da li je netko sposoban za rukovanje oružjem ili nije.</p>		
118.	DAVOR MARTIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>Članak 73, stavak 1 briše se i sada glasi :</p> <p>„ Osposobljavanje kadrova u lovstvu, lovaca / lovkinja , lovočuvara/lovočuvarica i ocjenjivača trofeja divljači , provode pravne osobe registrirane kod nadležnog suda kao ustanove za obrazovanje odraslih koje za to ovlasti nadležno ministarstvo “.</p> <p>OBRAZLOŽENJE:</p> <p>U skladu sa Zakonom o ustanovama i Zakonom o pučkim otvorenim učilištima osnivaju se ustanove za „osposobljavanje i usavršavanje mladeži i odraslih osoba izvan sustava redovite naobrazbe koje svoju djelatnost obnašaju kao javnu ovlast“.</p> <p>Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta RH u skladu sa važećim propisima donosi rješenje o usklađenosti akta o osnivanju sa gore navedenim zakonima.</p> <p>Nakon što Trgovački sud donese rješenje o upisu Ustanove za obrazovanje odraslih u sudski registar, Ustanova podnosi resornom ministarstvu poljoprivrede zahtjev za odobrenje izvođenja programa osposobljavanja kadrova u lovstvu, lovaca /lovkinja, lovočuvara /lovočuvarica i ocjenjivača trofeja divljači.</p>	Nije prihvaćen	Hrvatski lovački savez (HLS) je krovna nacionalna organizacija kojoj je država povjerala javnu ovlast za provođenje ispita kako bi se osigurao jedinstven standard, očuvala lovačka tradicija i etika na cijelom području RH. Brisanje HLS-a kao izravnog provoditelja narušilo bi stabilnost sustava koji uspješno funkcionira desetljećima. Postojeća odredba već omogućuje drugim pravnim osobama (ustanovama za obrazovanje odraslih) da provode izobrazbu i ispite uz ovlaštenje Ministarstva. Dakle, sloboda izbora obrazovne ustanove je već zajamčena, a komentator zapravo traži isključivi monopol za privatna učilišta, što nije u javnom interesu. U pravnom i stručnom smislu, osposobljavanje za lovca nije zanimanje, već stjecanje osposobljenosti za obavljanje specifičnih radnji u prirodi. Lovački ispit daje zakonsko pravo za lov, slično kao vozačka dozvola što daje zakonsko pravo za upravljanje vozilom.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Ustanova izdaje uvjerenje o osposobljenosti kadrova u lovstvu ovjeren s pečatom s grbom RH.</p> <p>S tako ovjerenim uvjerenjem, o osposobljenosti lovac / lovkinja i lovočuvar /lovočuvarica, mogu zatražiti upis u E- radnu knjižicu, obzirom da su po nacionalnoj klasifikaciji zanimanja , zvanja sa kojima se mogu zaposliti.</p> <p>Ustavom Republike Hrvatske je zajamčeno svakom njenom građaninu na slobodan izbor zvanja (zanimanja) i obrazovnu ustanovu, u kojoj smatra da će ostvariti svoje pravo na školovanje, i u kojoj će ostvariti svoja zakonska prava.</p> <p>U konkretnom primjeru svoja prava građanin RH ostvaruje pod uvjetima predviđenim propisima, tako što može upisati tečaj obrazovanja s polaganjem završnog lovačkog (lovočuvarskog) ispita u javnoj ustanovi, te time steći sva prava koja mu po zakonu pripadaju.</p> <p>Prema dosadašnjim iskustvima, Lovačka Učilišta kao ustanove ostvarile su dobre rezultate u školovanju kadrova u lovstvu. Pogotovu je to došlo do izražaja kod onih koji imaju visoko obrazovan stručan kadar, raspolažu lovištem te odgovarajućom stručnom lovačkom literaturom.</p> <p>Uključivanje ustanova za obrazovanje kadrova u lovstvu u nacionalni sustav kvalifikacija vrlo je važan pomak prema glavnim ciljevima europskog društva – sustava cjeloživotnog učenja i personalne mobilnosti. Program osposobljavanja omogućuje stjecanje određenih zanimanja, educiranih kadrova u lovstvu, shodno potrebama i interesima društvene zajednice.</p>		
119.	DAVOR MARTIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	<p>ČLANAK 16. PRIJEDLOGA IZMJENA ZOL-a odnosan na članak 73. ZOL-a</p> <p>Stavak 5. – mijenja se i glasi:„(1) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovca ima državljanin Republike Hrvatske s navršениh 18 godina života i završenom osnovnom školom. (2) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovca, pod istim uvjetima kao i hrvatski državljani, ima državljanin države članice EGP-a i Švicarske Konfederacije s reguliranim pravnim statusom u Republici Hrvatskoj, odnosno s odobrenim stalnim, dugotrajnim i/ili privremenim boravkom u Republici Hrvatskoj o čemu potomnji posjeduje boravišnu iskaznicu s rokom važenja od najmanje pet godina, te poznaje hrvatski jezik i</p>	Nije prihvaćen	<p>Pitanje sudjelovanja stranih državljana u lovu na području Republike Hrvatske već je kvalitetno riješeno. Strani državljani mogu loviti u RH ako ispunjavaju uvjete za lov sukladno propisima država iz kojih dolaze, uz izdavanje lovačke iskaznice za strane državljane. Prijedlog da stažiranje uslijedi nakon ispita nije prihvatljiv. Lovački ispit je javna isprava koja potvrđuje osposobljenost pojedinca za samostalno i sigurno sudjelovanje u lovu. Logički i pravno je neispravno da osoba koja je dobivanjem uvjerenja već proglašena „osposobljenom“ tek tada kreće u praktično savladavanje temeljnih vještina na terenu. Stažiranje predstavlja sastavni dio pripreme za sam ispit, a ne nagradu ili naknadnu obvezu nakon njegova polaganja.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>latinično pismo o čemu mora predočiti potvrdu jedne od ustanova u RH koje provode ispit iz znanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma za strance.“</p> <p>Stavak 6. - mijenja se i glasi:Osoba upisana u program osposobljavanja za lovca nakon što položi završni lovački ispit mora obaviti lovačko stažiranje u trajanju od najmanje 6 mjeseci prema sadržaju koji je propisan programom osposobljavanja za lovca prema Pravilniku osposobljavanja kadrova u lovstvu.Obrazloženje:Uz stavak 5.Sukladno odredbama Zakona o strancima (NN 133/20., 114/22. i 151/22 i 40/25), Zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 144/20, 114/22, 151/22), strani državljani s odobrenim stalnim ili dugotrajnim boravkom u Republici Hrvatskoj u mnogim segmentima ostvaruju prava gotovo izjednačena s državljanima Hrvatske, između ostalog i pravo na obrazovanje i izobrazbu (osnovno, srednje, visoko obrazovanje) pod istim uvjetima kao i hrvatski državljani.Shodno tome logičnim se i opravdanim nameće prijedlog da pravo upisa u program osposobljavanja za lovca ima i državljani države članice EGP-a te da se to pravo regulira odredbama ZOL-a.Detaljnije uvjete shodno navedenom prijedlogu regulirali bi se i propisali pravilnikom kojeg donosi ministar.Naime, sve veći broj državljana država članica EU-a (Slovenija, Italija, Austrija, Njemačka, Francuska, i sl.) posjeduje nekretnine i ima odobren stalni i/ili dugotrajni boravak u RH.Mnogi od njih „kucaju“ na vrata lovačkih učilišta zainteresirani za osposobljavanje za ostvarivanje statusa lovca u Hrvatskoj, polaganje završnog lovačkog ispita i stjecanje odgovarajućih prava i obveza lovca u skladu s pozitivnim hrvatskim propisima.Strani državljani zainteresirani za stjecanje zvanja lovca su lovo-ovlaštenici, jednim dijelom, vlasnici velikih tvrtka u Hrvatskoj, zapošljavaju naše radnike, govore hrvatskim jezikom, te se, prema njihovom kazivanju, u njihovim domicilnim državama, primjerice Austriji i Njemačkoj, hrvatski državljani mogu prijaviti, obučiti i položiti lovački ispit, uz uvjet – da govore njemački jezik!Uz stavak 6. Polaznik programa osposobljavanja za lovca prije polaganja završnog lovačkog ispita prolazi uz teoretsku i praktičnu nastavu i obuku (vježbe), gdje se, pored ostalog - prvi put susreće s lovačkim oružjem na ovlaštenoj streljani ili poligonu u lovištu, pod nadzorom mentora i lovno-streljačkih instruktora!Polaznik je tijekom predavanja (teoretske nastave) i praktične nastave i vježba, stekao odgovarajuća znanja i vještine kako bi</p>		<p>Usporedba s drugim profesijama u općem sustavu rada ovdje nije primjenjiva zbog specifične prirode lovstva i sigurnosnih aspekata boravka u lovištu.Zakon definira isključivo opće institute i vremenski okvir obveznog stažiranja kako bi se osigurala kontinuitet i minimalna duljina praktične obuke pod nadzorom. Svi operativni detalji – uključujući točan sadržaj stažiranja, satnicu, jasne kriterije za izbor mentora, kao i njihova međusobna prava i obveze u lovištu – bit će detaljno i stručno razrađeni kroz Pravilnik o osposobljavanju kadrova u lovstvu. Pitanje odgovornosti za eventualnu štetu ili nezgode već je adekvatno pokriveno općim propisima Republike Hrvatske (Zakon o obveznim odnosima i Kazneni zakon), te nema potrebe za dupliranjem normi unutar Zakona o lovstvu.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>mogao pristupiti završnom lovačkom ispitu. Savladavanje tog programa sada aktualnog, potvrđuje i predlaže ispitnom povjerenstvu - stručno-pedagoški voditelj programa nastave, koji prati rad polaznika. Nakon što sa uspjehom položi završni lovački ispit polaznik je osposobljen za lovca te stječe pravo za podnošenje zahtjeva za državnu lovačku iskaznicu HLS-u ,odnosno držanje i nošenje lovačkog oružja kod nadležne policijske uprave / postaje. Po odobrenju zahtjeva i nabavci lovačkog oružja osoba osposobljena za lovca sklapa ugovor o stažiranje s nekom od javnih ustanova za obrazovanje kadrova u lovstvu - da će stažirati u lovištu tog učilišta (ukoliko isto gospodari lovištem) odnosno u lovištu lovačke udruge /društva s kojom zaključi valjani ugovor .Naime, u Hrvatskoj se stažiranje (pripravnički staž, novački staž) u bilo kojoj ustanovi/pravnoj osobi obavlja nakon završetka formalnog obrazovanja (srednje škole, fakulteta) odnosno stjecanja svjedodžbe i/ili diplome, radi osposobljavanja za samostalan rad u struci gdje je to zakonski propisano. Dakle, osoba upisana u program osposobljavanja za lovca – da bi obavila lovačko stažiranje prvenstveno mora s uspjehom položiti završni lovački ispit i steći uvjerenje o osposobljenosti za lovca, pa tek onda može obaviti – lovačko stažiranje. U suprotnom, a to je da se najprije stažira (bez obzira na dužinu staža), a potom tek položi završni lovački ispit, čini se problematičnim i neprihvatljivim. Usporedbe radi, to je kao da osoba koja je upisala medicinski fakultet stažira prije nego je diplomirala i stekla naziv doktora medicine. Također, po pitanju dužine lovačkog staža, za navesti je da ročnici, pripadnici Oružanih snaga RH svladavaju daleko složenije znanje i vještine u dva mjeseca, a građaninu RH, lovcu-stažisti, treba dodatnih – šest mjeseci kako bi svladao praktični dio programa osposobljavanja za lovca, koji je već, kako je rečeno, prošao kroz program osposobljavanja. Podredno, potrebno je pojasniti pojam dužine stažiranja – „šest mjeseci“. Što se podrazumijeva pod „šest mjeseci“, je li to svakodnevno, je li to određeni broj dana u mjesecu ili pak određeni broj sati tjedno ili mjesečno koje bi „iskusan lovac“, u naravi mentor, proveo i provodio sa polaznikom / stažistom u lovištu, te kakva su prava ,ali i obveze mentora u savladavanju nastavnog praktičnog gradiva, kao i prava o obveze stažiste – polaznika u odnosu na svojeg mentora! U svakom slučaju neophodno je detaljnije obrazložiti pojam i dužinu trajanja „stažiranja“ bilo kroz izmjene ZOL-a bilo kroz poseban pravilnik kojeg će donijeti ministar</p>		

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nadležan za lovstvo.Nadalje, predlagatelj u Glavi II Savjetovanja s javnošću za Nacrtr prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu – „Osnovna pitanja koja se trebaju urediti“, između ostalog, navodi:„Obvezno stažiranje omogućuje da kandidati prije stjecanja prava na samostalan lov prođu temeljitu praktičnu obuku na terenu pod nadzorom iskusnih lovaca, razviju osjećaj odgovornosti,...“Dakako, ovdje se postavlja pitanje značenje novouvedenog pojma iskusni lovac, kriterija na temelju kojih se „običan“, ili pak „neiskusni „ lovac razlikuje od iskusnog lovca. Otvoreno je pitanje da li se pojam iskusni lovac odnosi na dugotrajnost bavljenja lovom, ili je to pak osoba koja kroz višegodišnje bavljenje lovstvom ima i ostvarila je evidentne rezultate u tom segmentu gospodarske djelatnosti RH.Također, u slučaju da osoba koja je upisala program osposobljavanja (stažist) sudjeluje ili pak uzrokuje možebitnu nezgodu ili nesreću u lovu je li tzv. „iskusni lovac“ i/ili mentor stažiste suodgovoran u tom događaju.Mišljenja smo da se i ovo pitanje treba podrobnije regulirati ZOL-om.Što se pak tiče podizanja sigurnosnih standarda, koji se pretežno odnose na korištenje i uporabu lovačkog oružja i streljiva, svakako je neophodno da polaznik položi završni lovački ispit i nakon nabave lovačkog oružja kroz stažiranje stječe iskustvenu praksu rukovanja lovačkim oružjem, naravno, uz poštivanje propisanih zakonskih odredbi i lovačke etike.		
120.	MLAĐAN MARTINIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	Predložena odredba koja uvodi obvezno stažiranje s propisanim programom osposobljavanja za lovca u praksi je vrlo problematična i može proizvesti niz negativnih posljedica.Naime, dosadašnja praksa stažiranja pokazala je da takav oblik osposobljavanja često ne osigurava stvarnu edukaciju niti stjecanje potrebnih znanja i vještina. U praksi je stažiranje nerijetko bilo svedeno na obavljanje pomoćnih i fizičkih poslova za potrebe mentora ili lovačkog društva, bez sustavnog prijenosa znanja i stručnog osposobljavanja pripravnika.Dodatni problem predstavlja činjenica da pripravnik tijekom stažiranja nije ovlašten rukovati oružjem, što znači da u tom razdoblju ne može steći osnovna znanja o rukovanju glavnim alatom lovca, niti može naučiti sigurnosna pravila vezana uz uporabu oružja. Time stažiranje gubi svoju osnovnu svrhu: osposobljavanje za sigurno i odgovorno bavljenje lovstvom.Trenutno važeći sustav omogućuje polaganje lovačkog ispita bez prethodnog stažiranja, nakon čega osposobljeni lovac može pristupiti bilo kojem	Primljeno na znanje	Do sada je stažiranje bilo prepušteno internoj volji udruga, dok novim rješenjem ono postaje službeni dio obrazovnog procesa s javnom ispravom. Iskaznica daje kandidatu jasan pravni status i omogućuje mu da stažiranje obavi kod bilo kojeg lovoovlaštenika (državna lovišta, trgovačka društva, druge udruge), a ne isključivo u onoj udruzi koja ga odbija primiti u članstvo.Argument o rukovanju oružjem je promašen. Stažiranje služi upoznavanju s prirodom, divljači i sigurnosnim procedurama na terenu. Rukovanje oružjem uči se u kontroliranim uvjetima izobrazbe (streljane), a tek nakon što kandidat kroz stažiranje pokaže zrelost i etiku, može mu se povjeriti oružje. Puška je zadnji, a ne prvi korak u lovačkom obrazovanju.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			lovačkom društvu. Poznato je da je prijem u pojedina lokalna lovačka društva često otežan i ponekad uvjetovan ograničenim brojem mjesta. Međutim, osoba koja položi lovački ispit može loviti kao gost u drugim lovištima, čime joj je omogućeno sudjelovanje u lovu i bez članstva u lokalnom društvu. Uvođenjem obveznog stažiranja prije polaganja lovačkog ispita stvara se situacija u kojoj osoba mora prvo postati pripravnik u lovačkom društvu, iako je upravo ulazak u lovačko društvo često najteži korak. Time se potencijalnim novim lovcima praktično onemogućuje pristup lovstvu ako ne uspiju postati pripravnici u lokalnom društvu, a posljedično im se onemogućuje i lov kao gost. Takvo rješenje moglo bi dovesti do smanjenja broja novih lovaca, odnosno pada ukupne lovačke populacije, što dugoročno može imati negativne posljedice za sustav gospodarenja divljači i funkcioniranje lovačkih udruga.		
121.	MARKO KOVAČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 16.	Stavak 6. Mijenjati, osoba koja je položila lovački ispit mora obaviti lovačko stažiranje prije nabavke prvog lovačkog oružja u trajanju od najmanje 6 mjeseci, o stažiranju voditi dnevnik kojeg će ovjeriti mentor i lovoovlaštenik u čijem je lovištu lovac stažirao.	Nije prihvaćen	Lovački ispit je javna isprava koja potvrđuje da je osoba u potpunosti osposobljena za samostalno bavljenje lovom. Propisivanje obveznog stažiranja (učenja) nakon položenog ispita bilo bi pravno kontradiktorno, jer bi značilo da osoba s dokazanim znanjem i dalje nije spremna za samostalan rad u lovištu.
122.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske (izmjena čl. 76. st. 2. ZoL-a — isključenje Zakona o obveznim odnosima) → Opći komentar: Predloženom izmjenom čl. 76. st. 2. ZoL-a u potpunosti se isključuje subsidijarnost Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete od divljači. Dosadašnji tekst propisivao je primjenu ZOO-a ako ZoL ne propisuje drukčije. Upravitelji cesta smatraju da je isključenje ZOO-a neopravdano za štete nastale IZVAN prostora lovišta — osobito na javnim cestama. Javne ceste nisu lovišta i na njima nema lovoovlaštenika čija bi se odgovornost mogla utvrditi prema odredbama ZoL-a. Potpunim isključenjem ZOO-a za te slučajeve nastaje pravna praznina koja neće biti u interesu ni oštećenih ni upravitelja cesta. → Nadopuna teksta: Predlažemo da stavak 2. čl. 76. ZoL-a glasi: "(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe ove glave Zakona. Za štete od divljači koje nastaju izvan prostora lovišta, a osobito na javnim	Nije prihvaćen	Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			prometicama, subsidiarno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi."		
123.	ZRINKA VULIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	Ovim se člankom isključuje primjena Zakona o obveznim odnosima čime nastaje pravna praznina, budući da se oštećenima onemogućuje ostvarivanje naknade štete prema općim pravilima obveznog prava. Takvo rješenje nije u interesu niti oštećenih osoba, koje ostaju bez pravne zaštite, niti upravitelja javnih cesta koje nisu lovišta i na njima nema lovoovlaštenika čija bi se odgovornost utvrdila sukladno odredbama Zakona o lovstvu, a čime se povećava pravna nesigurnost i rizik različitog tumačenja u sudskoj praksi. Slijedom naprijed navedenoga tekst zakona bi trebalo upotpuniti obvezom primjene Zakona o obveznim odnosima.	Nije prihvaćen	Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidiarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.
124.	ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE VIROVITIČKO-PODRAVSKE ŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	Kako bi se izbjegla pravna praznina predlažemo da se u slučaju štete od divljači i na divljači koje nastaju izvan prostora lovišta, a osobito na javnim cestama, kada Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije primjenjuju odredbe Zakona kojima se uređuju obvezni odnosi.	Nije prihvaćen	Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidiarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.
125.	IVICA BUDIMIR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	Komentar predložene izmjene članka 76. Zakona o lovstvu: Smatramo da predložena izmjena stavka 2., članka 76. Zakona o lovstvu nije opravdana. Obrazloženje: Zakon o obveznim odnosima je temeljni zakon kojim je uređen institut odgovornosti za štetu te se ne može isključiti njegova primjena. Izmjena postojeće odredbe iz Zakona o lovstvu ne znači da sudovi neće primjenjivati Zakon o obveznim odnosima, ali znači	Nije prihvaćen	Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidiarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>da građani koji čitaju Zakon o lovstvu neće imati potpunu informaciju o naknadi štete vezano za divljač.</p> <p>Očito je jedini cilj predložene izmjene da se umanjí i/ili otkloni odgovornost za štetu sa lovoovlaštenika, a bez da se vodi računa o uređenju instituta naknade štete u hrvatskom pravnom sustavu.</p>		<p>od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.</p>
126.	HRVATSKE CESTE D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	<p>Ponavlja se prethodni komentar jer je greškom komentar stavljen na ime predsjednika Uprave Hrvatskih cesta d.o.o. pa se ovim pute to ispravlja odnosno dopunjuje jer je riječ o komentaru pravne osobe.</p> <p>Komentar predložene izmjene članka 76. Zakona o lovstvu:</p> <p>Smatramo da predložena izmjena stavka 2., članka 76. Zakona o lovstvu nije opravdana.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Zakon o obveznim odnosima se temeljni zakon kojim je uređen institut odgovornosti za štetu te se ne može isključiti njegova primjena. Izmjena postojeće odredbe iz Zakona o lovstvu ne znači da sudovi neće primjenjivati Zakon o obveznim odnosima, ali znači da građani koji čitaju Zakon o lovstvu neće imati potpunu informaciju o naknadi štete vezano za divljač.</p> <p>Očito je jedini cilj predložene izmjene da se umanjí i/ili otkloni odgovornost za štetu sa lovoovlaštenika, a bez da se vodi računa o uređenju instituta naknade štete u hrvatskom pravnom sustavu.</p>	Nije prihvaćen	<p>Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.</p>
127.	ANTE LONČAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	<p>Županijska uprava za ceste Vukovarsko-srijemske županije Nismo suglasni s predloženim izmjenama čl.76.st.2. , s obzirom da su iste suprotne odredbama Zakona o obveznim odnosima pa i Zakonu o cestama.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>-Ova odredba je u koliziji s navedenim zakonima posebice po pitanju odgovornosti za štetu od "opasne stvari" koju regulira Zakon o obveznim odnosima,</p> <p>-namjera smanjenja sudskih sporova pa i troškova koji proizlaze od naleta divljači neće se postići</p> <p>-isti bi se u većoj mjeri , predloženom izmjenom preusmjerili na upravitelje cesta</p> <p>što bi dovelo do situacije u kojoj upravitelji cesta najvećim dijelom snose odgovornost za nešto čime NE UPRAVLJAJU</p>	Nije prihvaćen	<p>Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
128.	UPRAVA ZA CESTE VUKOVARSK O-SRIJEMSK ŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	<p>Predložene izmjene čl.76.stav.2. u suprotnosti su s odredbama ČLANKA 1063.ZAKONA O OBVEZNIH ODNOSIMA KOJIM JE PROPISANO KAKO ŠTETA NASTALA U S VEZI S OPASNOM STVARI, ODNOSNO OPASNOM DJELATNOŠĆU SMATRA SE DA POTJEČE OD TE STVARI, ODNOSNO DJELATNOSTI, OSIM AKO SE DOKAŽE DA ONE NISU BILE UZROK ŠTETE,</p> <p>DOK JE ČLANKOM 1064. ISTOG ZAKONA PROPISANO KAKO ZA ŠTETU OD OPASNE STVARI ODGOVARA NJEZIN VLASNIK, A ZA ŠTETU OD OPASNE DJELATNOSTI ODGOVARA OSOBA KOJA SE NJOME BAVI,</p> <p>Prema dosadašnjoj sudskoj praksi sudovi u pogledu odgovornosti za štetu od divljači primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima je regulirana odgovornost od opasne stvari , stoga Zakon o lovstvu ne bi trebao biti u suprotnosti, nego bi trebao tu odgovornost regulatorno zadržati sukladno Zakonu o obveznim odnosima.</p> <p>Obrazloženje: -veća pravna sigurnost opće primjene , dovoljno jasna u tumačenju i primjeni</p>	Primljeno na znanje	<p>Divljač je biološki resurs i slobodno živo biće koje se kreće isključivo u skladu sa svojim prirodnim nagonima. Kao takva, divljač nije i ne može biti tretirana kao „opasna stvar“ u smislu Zakona o obveznim odnosima.</p> <p>Koncept odgovornosti za opasnu stvar podrazumijeva da netko tom stvari upravlja ili je posjeduje. Budući da lovoovlaštenik ne posjeduje divljač niti ima ikakvu mogućnost kontrole nad njezinim kretanjem izvan neposrednog provođenja lova, ne postoji pravna osnova za primjenu objektivne odgovornosti, što potvrđuju pravna teorija i recentnija sudska praksa. Namjera predlagatelja je postizanje pravne izvjesnosti kroz lex specialis Zakon o lovstvu i napuštanje modela pretpostavljene odgovornosti lovoovlaštenika za prirodne procese na koje nema utjecaj.Odgovornost lovoovlaštenika može postojati samo kada on svojom aktivnom ljudskom radnjom (poput skupnog lova) izravno utječe na kretanje divljači. Svako drugo rješenje bilo bi pravno neodrživo. Stavak 7. uvodi pravednu raspodjelu rizika („svatko snosi svoju štetu“) u situacijama kada objektivno nema propusta niti vozača niti lovca.</p>
129.	BOŽE BRADARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 18.	<p>Treba biti oprezan s namjerom da se potpuno isključi primjena pravila obveznog prava, budući da Zakon o lovstvu nije zakon koji se samo i isključivo bavi pitanjem naknade štete od i na divljači, te općim pitanjima u svezi naknade štete. Stoga se predlaže propisati:</p> <p>U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači važe odredbe ove glave Zakona. Na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuje se zakon kojim se uređuju obvezni odnosi“.</p> <p>Time će se postići svrha koju zakonodavac želi, a ujedno će se prevenirati mogući problemi u svezi njegove primjene od strane sudova.</p>	Nije prihvaćen	<p>Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.</p>
130.	ANSOE INVESTICIJE DRUŠTVO S OGRANIČENO M ODGOVORNO ŠĆU ZA GRADENJE I	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	<p>Članak 79. je tendenciozan i neprihvatljiv jer odgovornost za štetu od divljači prebacuje na oštećenika. Važeći tekst traži da oštećenik ograđuje dobra, čuva ih i istjeruje divljač, a ako to ne čini, nema pravo na naknadu štete. To je apsurdno i pravno neprihvatljivo jer ispada da je</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog da oštećenik samostalno organizira čuvarsku službu ili angažira lovce iz drugih društava radi odstrela na vlastitoj površini je apsolutno neprihvatljiv. Pravo lova je jedinstveno i nedjeljivo; na jednoj površini može postojati samo jedan lovoovlaštenik odgovoran za provođenje</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
	POSLOVANJE NEKRETNINA MA		poljoprivrednik odgovoran zato što nije uspio spriječiti ulazak divljači na vlastitu parcelu. Članak je dodatno nejasan i kontradiktoran, a kod divljih svinja mjera "istjerivanja" je često opasna i neprovediva. Tražimo da se propiše odgovornost lovoovlaštenika da divljač ne ulazi na tuđe poljoprivredne površine, te da oštećenik može organizirati čuvarsku službu na svojim površinama, a ako angažira lovce iz drugih lovačkih društava ili je sam lovac, da ima pravo odstrela divljači isključivo na vlastitim poljoprivrednim površinama radi zaštite usjeva i imovine.		Lovnogospodarske osnove (LGO). Dopuštanje trećim osobama da pucaju u lovištu dovelo bi do potpunog gubitka kontrole nad odstrelom, ugroze sigurnosti građana i poticanja nezakonitog lova. Divljač je prirodni resurs, a kretanje divljači je slobodno. Poljoprivrednik, kao korisnik prostora, ima zakonsku obvezu primijeniti razumne mjere zaštite svoje imovine (ograđivanje, uporaba repelenata, plašila). Pravo na odštetu nije „socijalna kategorija“, već pravni institut koji podrazumijeva da je oštećenik postupao s pažnjom dobrog domaćina. Istjerivanje divljači nije „opasna mjera“ već standardna preventivna radnja (uporaba zvučnih i svjetlosnih plašila) koja služi sprječavanju nastanka štete. Poljoprivreda na otvorenom prostoru nosi inherentni rizik od divljači, baš kao što nosi rizik od mraza ili suše. Odgovornost lovoovlaštenika „da divljač ne ulazi na površine“ je biološki i fizički nemoguća misija. Lovoovlaštenik odgovara za štetu ako nije poduzeo propisane uzgojne mjere (npr. prihranu duboko u šumi kako bi zadržao divljač ili održavao brojno stanje na podnošljivom broju), ali ne može jamčiti apsolutnu hermetičku izolaciju njiva od prirode.
131.	BRANIMIR STANKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	Propisati prekršajne odredbe za oštećenika koji nije na primjeren način i na svoj trošak, kao dobar gospodar, pravodobno poduzeo sve razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate u svrhu zaštite svoje imovine od nastanka ili smanjenja štete od divljači.	Nije prihvaćen	Smatramo da je dovoljna odredba da oštećenik koji pravodobno ne poduzima mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate te ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači ili odstrani sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje šteta nema pravo na naknadu sveukupne štete koju prouzroči divljač.
132.	KOPRIVNIČK O- KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	Smatramo da u svrhu zaštite poljoprivrednih proizvođača koji trpe značajne štete, odnosno zaštite poljoprivredne proizvodnje, nije potrebno mijenjati odredbu kojom je propisana obveza lovoovlaštenika da na zahtjev oštećenika osigura uporabu mehaničkih, elektroničkih i kemijskih sredstava za sprječavanje šteta od divljači. Dosadašnje zakonsko rješenje pokazalo se razumnim i uravnoteženim jer osigurava podjelu odgovornosti između korisnika prava lova i vlasnika odnosno korisnika poljoprivrednog zemljišta. Poljoprivredni proizvođači već snose značajne troškove zaštite svojih površina i proizvodnje, dok istodobno od postojanja lovišta na tim površinama nemaju izravnu korist, već pretežito snose posljedice šteta od divljači. S druge strane, lovoovlaštenici ostvaruju korist iz prava lova te je opravdano da sudjeluju u provedbi mjera za sprječavanje šteta koje proizlaze iz gospodarenja divljači.	Nije prihvaćen	Ovim prijedlogom između ostaloga se propisuje da nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere za sprječavanje štete od divljači za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu. Dakle, Koprivničko-križevačka županija će, kao nadležno tijelo, utvrditi mjere u svrhu zaštite poljoprivrednih proizvođača koji trpe značajne štete, odnosno zaštite poljoprivredne proizvodnje.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Uklanjanjem ili smanjivanjem obveze lovoovlaštenika da osiguraju zaštitna sredstva na zahtjev oštećenika povećao bi se financijski i organizacijski teret poljoprivrednih proizvođača, osobito u područjima s učestalim štetama od divljači, te bi se moglo dovesti u pitanje održivo obavljanje poljoprivredne djelatnosti na takvim područjima.</p> <p>Zadržavanje postojeće obveze lovoovlaštenika osobito je važno i iz razloga što mogućnost provedbe zaštitnih mjera u praksi ovisi o vrsti proizvodnje, veličini i položaju poljoprivrednih površina te intenzitetu pojave divljači, pa bi potpuno prebacivanje odgovornosti na poljoprivredne proizvođače bilo nerazmjerno njihovim stvarnim mogućnostima.</p> <p>Smatramo stoga da postojeće zakonsko rješenje, prema kojemu je lovoovlaštenik dužan osigurati zaštitna sredstva na zahtjev oštećenika, treba zadržati jer ono osigurava razumnu raspodjelu odgovornosti, doprinosi prevenciji šteta i štiti stabilnost poljoprivredne proizvodnje u područjima zahvaćenima štetama od divljači.</p>		
133.	FRANJO ŠEBIJAN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	<p>Ovakav sustav nepriznavanja šumarske štete koji egzistira u Republici Hrvatskoj ponovno predstavlja tešku neizravnu diskriminaciju i nezakonitost.</p> <p>Šteta je regulirana Zakonom o obveznim odnosima kao umanjenje nečije imovine, smanjenje njezina povećanja i povreda prava osobnosti te je pravo na naknadu štete sastavni dio prava vlasništva zajamčenog člankom 1. Protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava.</p> <p>Ovakvom zakonskom regulativom praktički se otklanja mogućnost pravnome subjektu da traži obeštećenje za štetu koju je pretrpio jer država ne priznaje šumarsku štetu. Šteta je šteta, netko ju je pretrpio bez obzira kakva ona bila i ovakvo zakonsko uređenje predstavlja tešku povredu vlasništva kao jedne od temeljnih sloboda.</p> <p>Predloženo uređenje predstavlja povredu članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP, odstupanje od europskih pravnih standarda te oblik neizravne diskriminacije vlasnika šuma.</p> <p>Zaključno, zakonodavac je dužan izričito priznati štetu u šumarstvu i uspostaviti jasan model odgovornosti i naknade.</p>	Primljeno na znanje	Sukladno članku 48. Zakona o lovstvu, lovnogospodarski planovi moraju biti u skladu sa šumskogospodarskim planovima. Također, budući da je i zakonom o šumama te odgovarajućim podzakonskim aktom propisano ograničenje broja divljači koja može učiniti veću gospodarsku štetu šumi i šumskom zemljištu, te da su radovi zaštite šuma od divljači radovi gospodarenja šumama koje provode šumoposjednici kao i da se predmetni radovi financiraju iz naknade za OKFŠ smatramo da su štete od divljači na šumi i šumskom zemljištu regulirane ZOŠ-em i odgovarajućim Pravilnikom i da ih ne treba propisivati Zakonom o lovstvu.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
134.	MIROSLAV ERHARDT	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	<p>Županijska uprava za ceste na području Dubrovačko - neretvanske županije</p> <p>Iako članak 20. nije obuhvaćen predloženim izmjenama, smatramo da ga je nužno izmijeniti. Predlaže se izmjena članka 20. na način da se dodaju novi stavci 3 i 4:</p> <p>(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, na površinama županijskih i lokalnih cesta na kojima nije moguće ustanoviti lovište, obveza zaštite divljači i provedbe mjera gospodarenja divljači prenosi se na lovoovlaštenike na čijem se lovištu nalaze te površine, sukladno lovnogospodarskim planovima.</p> <p>(4) Upravitelji cesta ne smatraju se korisnicima površina iz stavka 3. ovoga članka i nisu obveznici u smislu ovoga Zakona.</p> <p>OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA</p> <p>Cesta sama po sebi ne predstavlja stanište divljači, već isključivo infrastrukturni objekt. Divljač se na cestu ne naseljava niti na njoj obitava, već na nju dolazi iz okolnih prirodnih staništa koja se nalaze unutar lovišta. Drugim riječima, prisutnost divljači na cesti posljedica je njezinog kretanja iz lovišta. Cestama mogu biti određene granice lovišta i ne smatraju se prekidom zemljišta u smislu ustanovljenja lovišta, stoga je logično da su sastavni dio lovišta. Osigurava se da gospodarenje divljači provode stručno osposobljeni subjekti (lovoovlaštenici). Smanjuje se administrativno i operativno opterećenje upravitelja cesta. Povećava se sigurnost prometa, jer se aktivnosti lova organiziraju sustavno i kontrolirano. Zakonom o cestama, Člankom 20. i Člankom 83. jasno su određeni poslovi održavanja i predmet poslovanja upravitelja cesta među kojima nije gospodarenje divljači</p> <p>Zaključak:</p> <p>U svim relevantnim pravnim sustavima EU vrijedi zajedničko načelo: Gospodarenje divljači, uključujući i područja uz prometnice, u nadležnosti je lovoovlaštenika, dok upravitelji cesta provode isključivo tehničke i preventivne mjere zaštite (ograde, signalizacija, prijelazi za divljač). Slijedom navedenog, zakonsko rješenje kojim se ta obveza prenosi na upravitelje cesta odstupa od dobre europske prakse i zahtijeva izmjenu</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog za izmjenu članka 20. izravno je u suprotnosti s člankom 13. Zakona o lovstvu, koji javne ceste definira kao površine na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta. Uvođenje obveze gospodarenja divljači na cestama značilo bi pretvaranje prometne infrastrukture u lovne površine, što je s aspekta javne sigurnosti i namjene ceste apsolutno neprihvatljivo. Od upravitelja cesta se ne traži „gospodarenje divljači“ (uzgoj, lov, korištenje divljači), već isključivo provedba mjera zaštite na površinama kojima upravljaju. To uključuje tehničke mjere sprječavanja pristupa divljači kolniku, što je dio sigurnosti prometa i održavanja ceste, a ne lovačke djelatnosti. Upravitelj ceste ima isključivu nadležnost nad cestovnim pojasom. Prijenos obveza na lovoovlaštenike značio bi da lovci dobivaju ovlasti upravljanja prostorom koji im nije dan u koncesiju niti u zakup. Lovoovlaštenik ne može provoditi lovnogospodarske planove na cesti jer cesta nije i ne može biti dio lovišta. Navedeni primjeri iz EU zapravo potvrđuju smjer ovog Zakona. I u Francuskoj, Austriji i Njemačkoj upravitelji cesta sudjeluju kroz preventivne mjere, što je upravo ono što se u Republici Hrvatskoj postiže Programom zaštite divljači. Ti programi nisu „lov“, već tehnički protokol postupanja radi sigurnosti ljudi i imovine na cesti. Operativna odgovornost upravitelja cesta dodatno je potvrđena Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (NN 75/14, 7/21). Člankom 52. navedenog Pravilnika ophodaru je izričito propisana obveza čišćenja kolnika od pregaženih životinja. Slijedom toga, zbrinjavanje životinja stradalih u prometu predstavlja postojeću zakonsku obvezu upravitelja u sklopu redovnog održavanja i sigurnosti prometa, a ne novu obvezu nametnutu Zakonom o lovstvu. Dok lovoovlaštenici gospodare divljači kao biološkim resursom u lovištu, upravitelji cesta su dužni upravljati rizicima na prometnici. Program zaštite divljači stoga nije „lovni dokument“, već tehnički alat koji upravitelju ceste omogućuje zakonito ispunjavanje obveza iz domene sigurnosti prometa i ophodarske službe. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
135.	MILOŠ BODIN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	<p>Predloženom izmjenom članka 79. dodatno se poljoprivrednike isključuje od mogućnosti naplate učinjene štete</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom između ostaloga se propisuje da nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere za sprječavanje štete</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	<p>koju čini prekobrojna divljač. Predlažem da se članak 20 .briše,tim prije što je u suprotnosti sa člankom 30.stavak 1.Zakona o pravu vlasništva koji glasi: Pravo vlasništva je stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje svoga nositelja da sa tom stvari i koristima od nje čini što ga je volja,te da svakoga drugoga od toga isključi,ako to nije protivno tuđim pravima ni zakonskim ograničenjima. Umjesto toga zakonski riješiti procjene i evidentiranje šteta,što bi trebale raditi JLS a država kao jedini stvarni vlasnik</p> <p>prekobrajnih broja divljači preuzeti nadoknadu oštećenima. Svaka učinjena šteta od Jelenske divljači kao i od divljih svinja jasno je uočljiva i prepoznatljiva i nepotrebno je poljoprivrednike upućivati na tužbe,što je za njih samo ponižavanje, jer moraju godinama dokazivati činjenice koje odvjetnički timovi Lovackog saveza ne žele vidjeti. Rješenje je i u pojačanoj suradnji lovačkih udruga u svođenju divljači na prihvatljiv broj,a to je stanje prije 10-12 godina kada krda od stotinu i više komada jelenske divljači te čopori divljih svinja nisu harali Podravinom,Međimurjem,Kalnikom i Bilogorom.</p>		<p>od divljači za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.“.Dodatno je županijama dana ovlast i:„4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka.,a sve kako bi se potaknulo korisnike istog prostora na suradnju i poduzimanje svih potrebnih mjera za sprječavanje šteta od divljači.</p>
136.	VEDRAN KLARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	<p>Mišljenja sam da je predložena izmjena članka 79. Zakona o lovstvu, navedena u članku 20., nepravedna prema poljoprivrednicima. Prema Zakonu o lovstvu divljač prebrojava lovoovlaštenik. Prema tom broju se radi i lovnogospodarska osnova. Spomenuto prebrojavanje radi se na zastarjeli način i shodno tome nije realna slika stvarnog stanja broja divljači na terenu. Novim tehnologijama (termovizijske kamere, dronovi...) omogućilo bi se realnije prebrojavanje divljači i prikaz stvarnog stanja na terenu. Država i županije slijepo vjeruju lovoovlaštenicima . Poljoprivrednici bez pitanja i bez ikakve naknade za prouzročene štete othranjuju prekobrajnu jelensku i srneću divljač te divlje svinje. Smatra li država da je višestruko prekobrajna divljač dobra za republiku Hrvatsku uvrstite u Zakon o lovstvu da naknadu štete nastale prouzročenim od visoke divljači teret snosi država iz proračuna ili lokalne jedinice samouprave kao u slučaju naleta vozilom na divljač. Ne slažemo se s prijedlogom novog Zakona o lovstvu prema kojem poljoprivrednici sami moraju snositi troškove prevencije nastanka štete i štete nastale zbog divljači. Do sad je to bila uloga lovoovlaštenika, ali ni oni nemaju dovoljno sredstava da preveniraju niti namire štete uzrokovane od divljači. Poučeni vlastitim iskustvom, nikakve</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom između ostaloga se propisuje da nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere za sprječavanje štete od divljači za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.“.Dodatno je županijama dana ovlast i:„4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka.,a sve kako bi se potaknulo korisnike istog prostora na suradnju i poduzimanje svih potrebnih mjera za sprječavanje šteta od divljači.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>mjere prevencije (repelenti su neučinkoviti, a električni pastiri kao i fiksne ograde su preskupe za male i raštrkane parcele) nisu učinkovite kad je broj divljači prekomjeran na određenom lokalitetu (Donje Međimurje, Podravina). Način ka koji poljoprivrednik može tražiti odštetu je sudskim putem, a sudski sporovi su dugotrajni i skupi. U susjednim državama postoje načini kontroliranja broja visoke divljači na način da ona koegzistira u prirodi ne narušavajući poljoprivredna gospodarstva, a naša država treba samo primijeniti isti model. Smatram da jedna gospodarska grana, u ovom slučaju poljoprivreda, ne bi smjela snositi cijeli teret održavanja druge, tj. lovstva i da to dugoročno nije održivo. U današnjoj teškoj gospodarskoj situaciji smatram da je nužno da imamo ljude koji su voljni održavati poljoprivrednu djelatnost i razvijati ruralni prostor. Budući da Hrvatska većinom uvozi prehrambene proizvode možda istoj ni nije u interesu da se ljudi bave poljoprivredom i čine sve kako bi otežali poljoprivrednicima uvijete rada. Uz sve trenutačne probleme u državi i svijetu smatram da je ovaj problem lako rješiv uz suradnju svih dionika koji se bave ovom problematikom.</p>		
137.	Zlatko Dudaš	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.</p>	<p>U situaciji višestruko većeg broja divljači od potrebnog biološkog minimuma, gdje se u pojedinim područjima dovodi u pitanje egzistencija pojedinih poljoprivrednih gospodarstava, a na razini države bilježe štete od divljači u razini elementarnih nepogoda, odredba ovog članka koja teret nastalih šteta prebacuje na oštećenike je još dodatna otežavajuća okolnost koja još produbljuje ovaj problem. Paralelno sa ovom izmjenom, nije ponuđeno adekvatno rješenje, a planirani odstrel se provode slabo ili nikako. Na kraju, postavlja se pitanje ako u teoriji svi ogradimo svoje poljoprivredne površine, gdje će završiti divljač? Znači da je donošenjem ove izmjene, unaprijed planirano da se poljoprivrednici neće ograditi, pa se donošenje ove odredbe svodi na to da se lovci ili potencijalno odgovorni u ovom problemu osiguraju da im se u financijskom i bilo kojem drugom smislu, neće ništa dogoditi. Znači nije cilj zaštita divljači nego zaštita onih koji gospodare sa tim gospodarskim resursom.</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom između ostaloga se propisuje da nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere za sprječavanje štete od divljači za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.⁴.Dodatno je županijama dana ovlast i: „4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka., a sve kako bi se potaknulo korisnike istog prostora na suradnju i poduzimanje svih potrebnih mjera za sprječavanje šteta od divljači.</p>
138.	DAVID MISER	<p>PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.</p>	<p>Smatram da je predložena izmjena članka 79. Zakona o lovstvu, kako je navedena u članku 20., neopravdana i nepravedna prema poljoprivrednicima. Naime, predviđa se da poljoprivrednici snose troškove</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom između ostaloga se propisuje da nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere za sprječavanje štete od divljači za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>zaštitnih mjera od divljači, što u praksi predstavlja značajan financijski teret. Postavlja se pitanje realnosti takvog pristupa – je li doista izvedivo da se sva poljoprivredna zemljišta unutar lovišta ograđuju i dodatno štite, i to isključivo na trošak poljoprivrednika? Iz vlastitog iskustva mogu potvrditi da, čak i kada se poduzmu sve propisane i dostupne mjere zaštite, štete od divljači i dalje nastaju. Istovremeno, lovačke udruge često osporavaju ili odbijaju isplatu naknade štete, zbog čega su poljoprivrednici prisiljeni pravdu tražiti sudskim putem. Takvi postupci, prema dosadašnjim iskustvima, mogu trajati i više od deset godina, što dodatno obeshrabruje oštećene i produbljuje problem. Smatram da bi se sustavno i pravedno rješenje moglo postići uvođenjem modela prema kojem bi nadležno ministarstvo preuzelo obvezu isplate odštete za štete od divljači, slično kao što se već postupa u slučaju prometnih nesreća s naletom na divljač. Time bi se osigurala brža i učinkovitija zaštita poljoprivrednika, ali i omogućilo državi da stekne realan uvid u razmjere šteta te u eventualne nesrazmjere između stvarnog i prikazanog stanja brojnosti divljači u pojedinim lovištima. Takav pristup potaknuo bi odgovornije upravljanje lovištima i pridonio pravednijem odnosu između svih uključenih dionika.</p>		<p>zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.“. Dodatno je županijama dana ovlast i: 4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači 5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta 6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka., a sve kako bi se potaknulo korisnike istog prostora na suradnju i poduzimanje svih potrebnih mjera za sprječavanje šteta od divljači.</p>
139.	ANTONIO DUKANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	<p>U važećem Zakonu (čl. 79. st. 2.) bilo je jasno propisano da je lovoovlaštenik, na zahtjev oštećenika, dužan osigurati zaštitna sredstva (mehanička, električna i kemijska). U predloženom tekstu ta odredba je izostavljena. Postavlja se pitanje zašto se ova obveza briše, dok se istovremeno sav teret zaštite (uključujući trošak ograđivanja i drugih mjera) prebacuje na oštećenika, iako divljač nije u njegovom vlasništvu niti pod njegovom kontrolom. Dodatno, zakon propisuje mjere poput istjerivanja divljači, no nije jasno na koji način će poljoprivrednik procijeniti radi li se o jedinkama koje je zabranjeno uznemiravati (npr. visoko bređe ženke), niti je jasno je li poljoprivrednik uopće osposobljen za takve radnje, s obzirom na moguće opasnosti za život i zdravlje. Također, zakon propisuje ograđivanje, ali ne definira način ni standarde, što stvara pravnu nesigurnost. Napominje se da je, uz divljač kao dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, i poljoprivredno zemljište također dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, te je potrebno uspostaviti pravedniju ravnotežu između tih interesa. Predlaže se: vratiti obvezu lovoovlaštenika za osiguranje zaštitnih sredstava jasnije definirati dopuštene mjere i odgovornosti precizirati standarde zaštite (npr. ograđivanje) urediti</p>	Nije prihvaćen	<p>Ovim prijedlogom između ostaloga se propisuje da nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere za sprječavanje šteta od divljači za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.“. Dodatno je županijama dana ovlast i: 4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači 5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta 6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka., a sve kako bi se potaknulo korisnike istog prostora na suradnju i poduzimanje svih potrebnih mjera za sprječavanje šteta od divljači.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravedniju podjelu troškova i odgovornosti		
140.	DEAN KONJEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	Divljač je također dobro od interesa za RH, i kao takvo nije vlasništvo ovlaštenika prava lova, već je to samo ona divljač na koju se postavi evidencijska markica nakon odstrjela. S time u svezi u potpunosti podržavam ovu točku prijedloga. Za razliku od poljoprivrede lovstvo je također ekonomski važna grana privrede RH, a za to ne dobiva niti približne poticaje.	Primljeno na znanje	Hvala na komentaru!
141.	IGOR BEKI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 20.	Poljoprivredni usjevi su također u interesu RH te bi s toga kao poljoprivrednici što ulažu u zaštitu svojih usjeva od raznih bolesti i korova, tako i lovoovlaštenici trebali ulagati u zaštitu poljoprivrednih kultura te vlasnicima zemljišta pomoći u zaštiti usjeva tako da ograde dio lovišta sa električnim ogradama i repelentima na područjima gdje divljač pravi štetu. Jer lovoovlaštenici ostvaruje dobit od divljači a ne poljoprivrednik. Također da se odobri poljoprivrednicima koji posjeduju lovački ispit da mogu čuvati usjeve uz dogovor sa lovoovlaštenici a koji gospodare na tom području ukoliko to ne odrađuje sami lovoovlaštenik.	Nije prihvaćen	Vaši prijedlozi se već mogu ostvariti suradnjom s lovoovlaštenicima korisnicima istog prostora te javljanjem na natječaje.
142.	JAKOV RADEČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	Izražavam zabrinutost za odredbu članka 21. izmjena i dopuna ZOL, gdje se u članku 80. stavku 6. navodi kako je vozač "kriv" ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama prometnih znakova opasnosti. Moglo bi doći do toga da se u sudskoj praksi počne primjenjivati automatska krivnja vozača ako je postavljen znak opasnosti koji označava posebno opasna mjesta na kojima divljač često prelazi preko ceste. Teško je utvrditi koji su to parametri koje vozač nije poštivao kada je takav znak prisutan na cesti, dok je već moguće utvrditi da vozač upravljao vozilom protivno odredbi koje su vezane uz znakove izričitih naredbi.	Primljeno na znanje	I važeći Zakon propisuje da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi
143.	DEAN KONJEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	Podržavam ovu točku prijedloga. Trenutno se uglavnom primjenjuje automatska krivnja ovlaštenika prava lova, iako ceste nisu dio lovišta, a vozači u velikom broju slučajeva ne poštuju ograničenja brzine, ili sigurnosne odredbe. Stoga, zalažem se za osiguranje vozila na način da je nalet na divljač (nalet divljači) uključen u policu, a da pri tome nema naknadnog potraživanja sredstava od strane osiguravajućih kuća.	Primljeno na znanje	Hvala na komentaru!
144.	ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i dalje nije dovoljno dobro regulirano pitanje odgovornosti upravitelja cesta u situaciji kada na strani vozača nije utvrđeno protupravno postupanje a šteta nije nastala zbog provođenja lova. Odredbe predloženih izmjena i dopuna Zakona trebale bi se uskladiti u tom dijelu s odredbom članka 50. Zakona o	Nije prihvaćen	Odgovornost upravitelja javnih cesta za nalete vozila na divljač već je uređena člankom 50. stavkom 2. Zakona o cestama. Ponovno normiranje ili uvođenje istovrsnih odredbi u Zakon o lovstvu protivno je nomotehničkim pravilima o izbjegavanju dvostrukog reguliranja istog pravnog pitanja kroz različite zakone, što bi moglo narušiti pravnu sigurnost i ujednačenu sudsku

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>cestama na način da se izričito utvrdi odgovornost upravitelja cesta samo ukoliko upravitelj ceste nije na zahtjev osobe koja gospodari lovištem postavilo odgovarajuću prometnu signalizaciju.</p> <p>Stoga predlažemo da se u članku 80. u novopredloženoj stavku 6. iza alineje koja glasi „lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova“ doda još jedna alineja koja će glasiti:</p> <p>„pravna osoba koja upravlja javnom cestom, ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima“, te da se novopredloženi stavak 7. istog članka izmijeni na način da se nakon riječi „lovoovlaštenika“ dodaju riječi „i pravne osobe koja upravlja javnom cestom“</p>		<p>praksu. Predloženi stavak 7. propisuje situacije u kojima na strani vozača i lovoovlaštenika nema dokazanog propusta. Ako bi se utvrdilo da je do štete došlo zbog nedostatka signalizacije za koju je odgovoran upravitelj ceste, primijenile bi se izravne odredbe matičnog Zakona o cestama.</p>
145.	ANA TOMAC HRADOVI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Odredbe članka 80. stavka 6. i 7. potrebno je izmijeniti kako bi bile u skladu s odredbama članka 76., s ciljem kako se niti jedna od strana uključenih u postupanje ne bi stavljala u izrazito nepovoljniji položaj (što će se dogoditi s predloženim izmjenama u Zakonu o lovstvu, ukoliko se usvoji izmjena članka 80. st. 6 i 7.). Važno je zadržati primjenu Zakona o obveznim odnosima, a pravila vezana za javne ceste su regulirana Zakonom o cestama i pravilnicima. U članku 80. st.7. važećeg Zakona o lovstvu stoji da su lovoovlaštenici dužni "jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama" to izvješće se odnosi na migraciju divljači, što upućuje da javne ceste (ceste) nisu područje lova. a upravitelji cesta nisu lovoovlaštenici, te ne mogu skrbiti o divljači niti raspolagati s ranjenom ili uginulom divljači.</p>	Nije prihvaćen	<p>Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.</p>
146.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>Odredbe članka 80. stavka 6. i 7. potrebno je izmijeniti kako bi bile u skladu s odredbama članka 76., s ciljem kako se niti jedna od strana uključenih u postupanje ne bi stavljala u izrazito nepovoljniji položaj (što će se dogoditi s predloženim izmjenama u Zakonu o lovstvu, ukoliko se usvoji izmjena članka 80. st. 6 i 7.). Važno je zadržati primjenu Zakona o obveznim odnosima, a pravila vezana za javne ceste su regulirana Zakonom o cestama i pravilnicima. U članku 80. st.7. važećeg Zakona o lovstvu stoji da</p>	Nije prihvaćen	<p>Intencija izmjena članka 76. stavka 2. je da Zakon o lovstvu postane isključivi i cjeloviti okvir za utvrđivanje odgovornosti za štetu od divljači. Uvođenje subsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) za štete na cestama stvorilo bi ponovnu pravnu nesigurnost i nastavak dugogodišnje sudske prakse prebacivanja odgovornosti, što je upravo problem koji se ovim izmjenama rješava. Šteta od divljači na javnim cestama je specifičan rizik koji proizlazi iz kretanja divljači kao dobra od interesa za RH i prometa kao opasne djelatnosti. Stoga se odgovornost mora temeljiti na posebnim propisima (lex specialis) koji uvažavaju te specifičnosti, a ne na</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			su lovoovlaštenici dužni "jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama" to izvješće se odnosi na migraciju divljači, što upućuje da javne ceste (ceste) nisu područje lova. a upravitelji cesta nisu lovoovlaštenici, te ne mogu skrbiti o divljači niti raspolagati s ranjenom ili uginulom divljači.		općim načelima obveznog prava koja nisu prilagođena upravljanju biološkim resursima. Isključenje ZOO-a služi tome da se odgovornost utvrđuje prema stvarnom postupanju dionika, a ne prema apstraktnim načelima objektivne odgovornosti.
147.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu i dalje nije dovoljno dobro regulirano pitanje odgovornosti upravitelja cesta u situaciji kada na strani vozača nije utvrđeno protupravno postupanje a šteta nije nastala zbog provođenja lova. Odredbe predloženih izmjena i dopuna Zakona trebale bi se uskladiti u tom dijelu s odredbom članka 50. Zakona o cestama na način da se izričito utvrdi odgovornost upravitelja cesta samo ukoliko upravitelj ceste nije na zahtjev osobe koja gospodari lovištem postavilo odgovarajuću prometnu signalizaciju.</p> <p>Stoga predlažemo da se u članku 80. u novopredloženom stavku 6. iza alineje koja glasi „lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova“ doda još jedna alineja koja će glasiti:</p> <p>„pravna osoba koja upravlja javnom cestom, ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima“, te da se novopredloženi stavak 7. istog članka izmijeni na način da se nakon riječi „lovoovlaštenika“ dodaju riječi „i pravne osobe koja upravlja javnom cestom“</p>	Nije prihvaćen	Odgovornost upravitelja javnih cesta za nalete vozila na divljač već je uređena člankom 50. stavkom 2. Zakona o cestama. Ponovno normiranje ili uvođenje istovrsnih odredbi u Zakon o lovstvu protivno je nomotehničkim pravilima o izbjegavanju dvostrukog reguliranja istog pravnog pitanja kroz različite zakone, što bi moglo narušiti pravnu sigurnost i ujednačenu sudsku praksu. Predloženi stavak 7. propisuje situacije u kojima na strani vozača i lovoovlaštenika nema dokazanog propusta. Ako bi se utvrdilo da je do štete došlo zbog nedostatka signalizacije za koju je odgovoran upravitelj ceste, primijenile bi se izravne odredbe matičnog Zakona o cestama.
148.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>(izmjena čl. 80. ZoL-a — odgovornost za nalet vozila + obveza izvješćivanja) → Opći komentar:</p> <p>Pozdravljamo uvođenje načela krivnje za odgovornost za štete naletom vozila na divljač (novi st. 6.). Međutim, novi st. 7. i st. 8. ovog članka međusobno su u proturječju koje izravno pogađa upravitelje cesta</p> <p>Novi st. 8. propisuje da lovoovlaštenik MORA pratiti migraciju divljači i o tome godišnje izvješćivati pravnu osobu koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta. Dakle, lovoovlaštenik ima</p>	Nije prihvaćen	Smatramo da je dostatna definicija da se „Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje...“, jer krivnja je temelj odgovornosti, a odgovornost je temelj naknade štete. Želimo napomenuti da je važećim Zakonom (čl. 80. st. 7.), a što se ne mijenja ovim izmjenama i dopunama, propisano da je lovoovlaštenik dužan radi smanjenja i otklanjanja mogućnosti nastanka štete nastale naletom vozila na divljač pratiti migraciju divljači te o tome jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta. Dakle, općenito migraciju divljači, a nikako ne da lovoovlaštenik ima „ZNANJA o kretanju divljači prema cesti“ budući da informacije o „migraciji divljači“ mogu poslužiti za predviđanje mogućih

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>zakonsku OBVEZU praćenja i ZNANJA o kretanju divljači prema cesti.</p> <p>Novi st. 6. lovoovlaštenikovu odgovornost za štete naletom vozila na divljač ograničava isključivo na slučajevne skupnog lova. Za sve ostale situacije — uobičajeni prijelaz ili migracija divljači prema cesti — lovoovlaštenik ne odgovara.</p> <p>Istovremeno, novi st. 8. lovoovlašteniku nameće zakonsku obvezu praćenja upravo te migracije i godišnjeg izvješćivanja upravitelja cesta o njoj.</p> <p>Rezultat: lovoovlaštenik ima znanje (zakonska obveza praćenja migracije iz st. 8.), ali ne i odgovornost za posljedice te migracije na cesti.</p> <p>Upravitelji cesta odgovornost (čl. 20., novi čl. 92. st. 2., novi čl. 93. st. 3.), ali ne i znanje — jer ga može imati jedino od lovoovlaštenika temeljem izvješća koje mu ovaj šalje prema st. 8. Onaj tko ima zakonsku obvezu praćenja i znanja o kretanju divljači prema cesti mora snositi i odgovornost za posljedice tog kretanja.</p> <p>→ Nadopuna teksta:</p> <p>Predlažemo da se izmijeni st.6 na način da glasi:</p> <p>„Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara lovoovlaštenik iz čijeg lovišta potječe divljač čijim naletom je došlo do štete, a ako se uz mjesto na cesti na kojoj je došlo do naleta nalaze dva lovišta tada za štetu odgovaraju lovoovlaštenici solidarno.</p> <p>„Lovoovlaštenici iz prethodnog stavka se mogu osloboditi odgovornosti ako dokažu:</p> <p>da je štetu uzrokovao vozač upravljajući vozilom protivno propisima kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima;</p> <p>da je štetu uzrokovala pravna osoba ili koncesionar koja upravlja javnom ili nerazvrstanom cestom time što, na određeni i obrazloženi zahtjev lovoovlaštenika, nije mjesto prometne nezgode označila prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima.“</p> <p>Predlažemo da se tekst novog st. 7. briše, a umjesto njega doda novi tekst koji glasi:</p> <p>"Lovoovlaštenik lovišta čija je granica određena javnom cestom dužan je zbrinuti divljač nastradalu naletom vozila na toj cesti. Kada nije moguće utvrditi iz kojeg lovišta divljač potječe, zbrinjavanje se provodi solidarno na teret lovoovlaštenika čija lovišta graniče s predmetnom cestom, u jednakim dijelovima. Kao dokaz o podrijetlu divljači koriste se godišnja izvješća o praćenju migracije divljači iz novog stavka 8. (stari st.7 ZoL) ovoga članka."</p>		<p>konfliktnih mjesta i nikako ne mogu biti temelj ikakve odgovornosti. Suradnja korisnika istog prostora ključ je uspjeha u sprječavanju bilo kojeg oblika štete pa tako i štete od divljači u prometu.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
149.	ZRINKA VULIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Odredbe članka 80. stavaka 6. i 7. potrebno je izmijeniti radi njihova usklađivanja s odredbama članka 76., a sve kako se nijedna od strana uključenih u postupanje ne bi dovela u izrazito nepovoljan položaj, što bi moglo nastupiti prihvatanjem predloženih izmjena Zakona o lovstvu. Osobito je važno zadržati mogućnost primjene Zakona o obveznim odnosima, budući da isti predstavlja opći pravni okvir za naknadu štete u situacijama koje nisu posebno uređene Zakonom o lovstvu.</p> <p>Istodobno, pravila vezana uz javne ceste uređena su posebnim propisima, prvenstveno Zakonom o cestama i podzakonskim aktima te ih je nužno uzeti u obzir prilikom uređenja predmetne materije.</p> <p>Nadalje, važeća odredba članka 80. stavka 7. Zakona o lovstvu propisuje obvezu lovoovlaštenika da jednom godišnje dostave izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama, pri čemu se to izvješće odnosi na migracije divljači. Navedeno jasno upućuje na to da javne ceste nisu područje lova, već prostor na kojem dolazi do interakcije divljači i prometa.</p> <p>Slijedom navedenog, upravitelji cesta nisu lovoovlaštenici te nemaju zakonske ovlasti niti mogućnosti skrbiti o divljači, niti raspolagati ranjenom ili uginulom divljači. Nametanje obveza koje proizlaze iz režima lovstva dovelo bi ih u pravno i faktično neodrživ položaj.</p> <p>Stoga je nužno jasno razgraničiti odgovornosti između lovoovlaštenika i upravitelja cesta, uz zadržavanje supsidijarne primjene odredbi Zakona o obveznim odnosima, kako bi se izbjegla pravna praznina i osigurala pravna sigurnost svih uključenih subjekata.</p>	Nije prihvaćen	<p>Intencija izmjena članaka 76. i 80. je uspostava Zol-a kao isključivog pravnog okvira za štete od divljači. Uvođenje supsidijarne primjene Zakona o obveznim odnosima (ZOO) značilo bi povratak na model neujednačene sudske prakse i pravne nesigurnosti, što je ključni problem koji se ovom reformom otklanja. Navodi o „pravnoj praznini“ su neutemeljeni. Novopredloženi stavci (stavci 6. i 7.) iscrpno definiraju sve scenarije odgovornosti: krivnju vozača, krivnju lovoovlaštenika ili situaciju u kojoj svatko snosi svoju štetu. Time je pravni krug zatvoren unutar Zakona o lovstvu, bez potrebe za primjenom općih načela ZOO-a koja nisu prilagođena specifičnostima kretanja divljači. Javne ceste su površine na kojima lovoovlaštenik nema nikakvih prava niti obveza. Upravitelji cesta, sukladno Zakonu o cestama, imaju obvezu održavanja ceste sigurnom za promet. Obveza dostave izvješća o migracijama služi upravo upravitelju cesta kao stručna podloga za postavljanje prometne signalizacije i zaštitnih ograda. Ako upravitelj, unatoč dobivenim informacijama, ne poduzme mjere zaštite, on svjesno preuzima rizik nastanka štete. Isključenje ZOO-a nužno je radi uspostave sustava koji se temelji na načelu dokazane krivnje, a ne na apstraktnoj objektivnoj odgovornosti. Time se osigurava da svaki dionik odgovara isključivo za vlastite propuste koji su u uzročnoj vezi s nastalom štetom. Ovakav pristup jamči pravnu pravičnost jer sprječava situacije u kojima bi jedan dionik snosio teret štete unatoč tome što je poduzeo sve razumne mjere zaštite i postupao u skladu sa zakonom.</p>
150.	ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE VIROVITIČKO-PODRAVSKE ŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Odredbe predloženih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu trebale bi se uskladiti s odredbom članka 50. Zakona o cestama na način da se izričito utvrdi odgovornost upravitelja cesta samo ukoliko upravitelj ceste nije na zahtjev osobe koja gospodari lovištem postavio odgovarajuću prometnu signalizaciju, te predlažemo da se u članku 80. u novopredloženom stavku 6. iza alineje koja glasi „lovoovlaštenik, na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova“ doda još jedna alineja koja će glasiti:</p> <p>„pravna osoba koja upravlja javnom cestom, ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima“, te da se novopredloženi</p>	Nije prihvaćen	<p>Odgovornost upravitelja javnih cesta za nalete vozila na divljač već je uređena člankom 50. stavkom 2. Zakona o cestama. Ponovno normiranje ili uvođenje istovrsnih odredbi u Zakon o lovstvu protivno je nomotehničkim pravilima o izbjegavanju dvostrukog reguliranja istog pravnog pitanja kroz različite zakone, što bi moglo narušiti pravnu sigurnost i ujednačenu sudsku praksu. Predloženi stavak 7. propisuje situacije u kojima na strani vozača i lovoovlaštenika nema dokazanog propusta. Ako bi se utvrdilo da je do štete došlo zbog nedostatka signalizacije za koju je odgovoran upravitelj ceste, primijenile bi se izravne odredbe matičnog Zakona o cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stavak 7. istog članka izmijeni na način da se nakon riječi „lovoovlaštenika“ dodaju riječi „i pravne osobe koja upravlja javnom cestom“		
151.	HRVATSKE CESTE D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Prijedlog izmjene članka 80. Zakona o lovstvu i komentar postojeće prijedloga izmjene:</p> <p>Predlaže se izmijeniti stavak 6. na način da isti glasi</p> <p>„Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara lovoovlaštenik iz čijeg lovišta potječe divljač čijim naletom je došlo do štete, a ako se uz mjesto na cesti na kojoj je došlo do naleta nalaze dva lovišta tada za štetu odgovaraju lovoovlaštenici solidarno.</p> <p>Lovoovlaštenici iz prethodnog stavka se mogu osloboditi odgovornosti ako dokažu:</p> <p>da je štetu uzrokovao vozač upravljajući vozilom protivno propisima kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima;</p> <p>da je štetu uzrokovala pravna osoba ili koncesionar koja upravlja javnom ili nerazvrstanom cestom time što, na određeni i obrazloženi zahtjev lovoovlaštenika, nije mjesto prometne nezgode označila prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima.“</p> <p>Predlaže se brisati prijedlog izmjene stavka 7., članka 80. kao nepotreban. Umjesto predloženog stavka 7. predlaže se staviti novi stavak 7 koji glasi:</p> <p>"Lovoovlaštenik lovišta čija je granica određena javnom cestom dužan je zbrinuti divljač nastradalu naletom vozila na toj cesti. Kada nije moguće utvrditi iz kojeg lovišta divljač potječe, zbrinjavanje se provodi solidarno na teret lovoovlaštenika čija lovišta graniče s predmetnom cestom, u jednakim dijelovima. Kao dokaz o podrijetlu divljači koriste se godišnja izvješća o praćenju migracije divljači iz novog stavka 8. (stari st.7 ZoL) ovoga članka."</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Odredbe Zakona o lovstvu kojima je uređena naknada štete naletom divljači na vozilonisu usklađene sa Zakonom o cestama i Zakonom o obveznim odnosima.</p> <p>Postojeće odredbe, a još više i predložene izmjene imaju isključivi cilj otkloniti sa lovoovlaštenika odgovornost za štetu nastalu naletom divljači na vozilo iako je u hrvatskom pravnom sustavu zauzeto jasno</p>	Nije prihvaćen	<p>Odgovornost upravitelja javnih cesta za nalete vozila na divljač već je uređena člankom 50. stavkom 2. Zakona o cestama. Ponovno normiranje ili uvođenje istovrsnih odredbi u Zakon o lovstvu protivno je nomotehničkim pravilima o izbjegavanju dvostrukog reguliranja istog pravnog pitanja kroz različite zakone, što bi moglo narušiti pravnu sigurnost i ujednačenu sudsku praksu. Predloženi stavak 7. propisuje situacije u kojima na strani vozača i lovoovlaštenika nema dokazanog propusta. Ako bi se utvrdilo da je do štete došlo zbog nedostatka signalizacije za koju je odgovoran upravitelj ceste, primijenile bi se izravne odredbe matičnog Zakona o cestama. Oba zakona skladno počivaju na istom načelu – načelu dokazane krivnje. Zakon o lovstvu samo zaokružuje pravni okvir za situacije koje nisu u domeni upravljanja cestama, uključujući i situaciju iz stavka 7. (viša sila/slučaj) kada se utvrdi da niti jedna strana nije počinila propust, odnosno kada nema krivnje. Namjera predlagatelja pri propisivanju isključive primjene Zakona o lovstvu u pogledu odgovornosti za štetu od divljači i na divljači jest postizanje potpune pravne izvjesnosti i unificiranje sudske prakse. Divljač je biološki resurs, prirodna pojava i slobodno živo biće čije je kretanje uvjetovano prirodnim nagonima, a ne kontrolom čovjeka stoga ne može biti tretirana kao „opasna stvar“ u smislu Zakona o obveznim odnosima dok se kreće izvan neposrednog nadzora čovjeka, a što potvrđuje i pravna teorija i recentnija sudska praksa. Zakon o lovstvu, kao lex specialis, detaljno i stručno uređuje specifične situacije nastanka štete od divljači. Dosadašnja korelacija sa ZOO-om, kao općim propisom, stvarala je pravnu nesigurnost i dovela do kontradiktornih sudskih odluka. Upravo širina i općenitost ZOO-a onemogućavaju postizanje cilja ovog Prijedloga – smanjenje broja dugotrajnih sporova. Pravna sigurnost ne postiže se zadržavanjem općih odredbi koje omogućuju proizvoljna tumačenja, već jasnim propisivanjem odgovornosti po osnovi krivnje, što je temelj novopredloženog članka 80.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>stajalište da divljač predstavlja opasnu stvar.</p> <p>Za štetu koja nastane od opasne stvari odgovara njezin imatelj, a u konkretnom slučaju bi to bio lovoovlaštenik kao osoba koja je preuzela obvezu uzgoja i brige o divljači.</p> <p>Postojeće rješenje kao i izmjena koju predlaže predlagatelj Zakona isključivo dovode do nedoumica po pitanju koje zakonsko rješenje se primjenjuje što ima za posljedicu zakrčenje sudova predmetima štete na vozilima zbog naleta divljači</p>		
152.	UPRAVA ZA CESTE VUKOVARSKO-SRIJEMSKOŽUPANIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Predlažemo izmjenu čl.80st.6. i 7. tako da isti glase:</p> <p>(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje.</p> <p>(7) Ukoliko odgovornost iz prethodnog stavka nije dokazana, za štetu se odgovara na temelju objektivne odgovornosti.</p>	Nije prihvaćen	Definicija da se „Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje...“ je dostatna, jer krivnja je temelj odgovornosti, a odgovornost je temelj naknade štete.
153.	BOŽE BRADARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Zakonsko rješenje koje predlagatelj izlaže da svaka strana snosi svoju štetu, pohvalno je iz pozicije lovoovlaštenika koji su mahom udruge građana koje bi bile ozbiljno ugrožene da se na njih prebaci najveći dio obveze podmirivanja šteta nastalih naletom vozila na divljač. Međutim, smatram da ovako predloženo zakonsko rješenje nije dobro iz pozicije one strane koja je u štetama nastalima naletom vozila na divljač najslabija i najosjetljivija - a to su vozači, odnosno mahom obični građani. Naime, Republika Hrvatska odnosno Ministarstvo poljoprivrede od 2018. godine kontinuirano (što posredno, što neposredno) namiruje najveći dio ovih šteta vozačima, osiguravajući vozačima time obeštećenje, a lovoovlaštenicima financijsku sigurnost. Smatram da bi takva dugogodišnja praksa trebala zaživjeti i u zakonskim odredbama. Naime, divljač je dok je živa vlasništvo Republike Hrvatske i dobro je od njezinog osobitog interesa, a tek pošto je odstrijeljena, ranjena ili uginula biva vlasništvo lovoovlaštenika sukladno čl. 74. st. 1. Zakona o lovstvu. S druge strane, sudska je praksa još uvijek izrazito neujednačena glede odgovornosti kod tužbi za naknadu štete. To je posljedica činjenice brojnosti sudionika u ovakvim vrstama štetnih događaja (vozači, osiguravajuća društva, lovoovlaštenici, pravne osobe odgovorne za održavanje signalizacije i opreme ceste) i činjenice da svaki od njih zastupa svoj interes te nastoji prebaciti teret odgovornosti na drugog sudionika. Međutim, dugo vremena je problematičnim bilo i pitanje tko je u sudaru divljači i automobila opasna</p>	Nije prihvaćen	<p>Prijedlog da Republika Hrvatska namiruje svaku štetu kod koje nema dokazane krivnje izravno je protivan načelu pravednosti i odgovornosti. Sudjelovanje u prometu je odluka pojedinca koja nosi inherentne rizike. Ne postoji pravna ni logička osnova po kojoj bi trošak privatnog rizika pojedinca (vozača) trebali snositi svi građani Republike Hrvatske kroz državni proračun. Dosadašnja praksa u kojoj je Ministarstvo financiralo police osiguranja bila je privremena mjera, a ne trajno pravo građana. Država ne može i ne smije biti „univerzalni osiguravatelj“ za sve događaje u prostoru. Za zaštitu od nepredvidivih rizika u prometu (gdje nema krivnje treće strane) služe komercijalni alati poput kasko osiguranja. I konačno, sukladno članku 52. Ustava RH, divljač je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku koje uživa njezinu osobitu zaštitu, ali ono nije u vlasništvu države niti lovoovlaštenika. Divljač postaje vlasništvo (lovoovlaštenika) tek činom zakonitog odstrela ili hvatanja. Divljač je biološki resurs čije je kretanje slobodno i nepredvidivo, te se njezina prisutnost u prostoru smatra prirodnim rizikom, a ne tehničkim nedostatkom ili opasnim predmetom pod nečijom kontrolom. Zakon o lovstvu ne može uređivati pitanja odgovornosti koja su u primarnoj nadležnosti Zakona o cestama. Pitanje odgovornosti upravitelja cesta za sigurnost prometa i održavanje javnih cesta (uključujući i članak 50. Zakona o cestama) predstavlja zasebnu pravnu materiju. Zakon o cestama, uređuje isključivo odgovornost upravitelja cesta po osnovi krivnje za propuste u održavanju i opremanju cesta. Taj se</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>stvar te smo čak imali odluke Visokog trgovačkog suda da je automobil taj koji je opasan jer nailazi na divljač koja se kreće cestom kao dijelom njezinog prirodnog staništa, kao i stajališta sudova da se radi o srazu dviju opasnih stvari. Ipak sudska je praksa zauzela većinom stajalište da je divljač ta koja je u srazu nje i automobila opasna, a za opasnu stvar prema čl. 1064. ZOO-a odgovara njezin imalac - to je naposljetku Republika Hrvatska koja je njezin vlasnik u trenutku sudara odnosno nastanka štete.</p> <p>Nadalje, prvenstveno s obveznog aspekta nije dopustivo da u situaciji kada nema ničije krivnje (dakle ni vozačeve) vozač kao oštećena strana koja nije kriva snosi vlastitu štetu. Temeljna je postavka ZOO-a dužnost naknade štete oštećeniku koji za svoju štetu nije kriv (a to je u ovoj situaciji vozač), stoga se rješenje da vozač snosi štetu za koju nije kriv problematizira iz obveznog aspekta, ali i kao rješenje koje nije pravično. Naime, predlagatelj u nacrtu prijedloga Zakona navodi brojnost ovakve vrste štete, ali i visinu isplaćenog iznosa štete koji je golem, pa se stoga skreće pozornost koliki bi teret pao na leđa vozača - običnih građana ovom zakonskom izmjenom. Naime, treba uzeti u obzir da divljač migrira lovištem u svako doba, svugdje pa i preko cesta, a da su površine lovišta jako velike te ih većim dijelom nije moguće ograditi, a divljač na prometnice izlijeće brzo i nenadano. Zbog toga je ovu vrstu štete teško predvidjeti (i uz izvješća lovoovlaštenika o migraciji 1 godišnje), te stoga i teško spriječiti. Najčešće su u praksi upravo situacije gdje je teško bilo kojim dokazima i vještačenjima dokazati krivnju bilo koje strane, jer je situacija sa štetama od naleta divljači specifična pa zahtijeva i specifičnu regulaciju.</p> <p>Pored toga potrebno je u Zakonu o lovstvu osvrnuti se i na pravnu osobu koja upravlja cestom budući da je i ona strana koje se ovo pitanje izravno tiče odnosno potrebno bi bilo prenijeti zakonsko rješenje o odgovornosti pravnih osoba koje upravljaju cestom za štetu nastalu naletom divljači na vozila te je iz Zakona o cestama ukomponirati u Zakon o lovstvu, a kako bi se postiglo cjelovito rješenje pitanja ove vrste šteta na jednom mjestu i olakšalo sudovima rješavanje ovog kompleksnog pitanja.</p> <p>Stoga se predlaže da nova odredba članka 80. stavka 7. Zakona o lovstvu glasi:</p> <p>"(7) Ako se utvrdi da na strani vozača, lovoovlaštenika i pravne osobe koja upravlja cestom nema propusta jer su poduzeli sve radnje koje su u njihovoj</p>		<p>Zakon ne bavi niti ga zanima je li vozač brzo vozio ili je lovoovlaštenik taj tren imao skupni lov – to prepušta drugim zakonima. Predložene izmjene Zakona o lovstvu (čl. 80. st. 6. i 7.) uopće ne zadiru u odgovornost upravitelja cesta, niti na njih išta „preusmjeravaju“. One isključivo normativno uređuju odgovornost preostalih sudionika (vozača i lovoovlaštenika) – kategorije koje Zakon o cestama uopće ne poznaje niti su predmet njegova uređenja. Oba zakona skladno počivaju na istom načelu – načelu dokazane krivnje. Zakon o lovstvu samo zaokružuje pravni okvir za situacije koje nisu u domeni upravljanja cestama, uključujući i situaciju iz stavka 7. (viša sila/slučaj) kada se utvrdi da niti jedna strana nije počinila propust, odnosno kada nema krivnje.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta bude manja, štetu namiruje Republika Hrvatska odnosno Ministarstvo poljoprivrede iz državnog proračuna“.		
154.	FORTIUS DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA GRAĐEVINARSTVO I TRGOVINU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Dobro je da je odgovornost za štetu nastalu naletom divljači na automobil odmaknuta od lovoovlaštenika, s obzirom da je učestalost takvih šteta koje su financijski značajne velika, a lovoovlaštenik iako ne može u većini slučajeva utjecati na nastanak ove vrste štete.</p> <p>U članku 80. potrebno je dodati regulativu koja se sada nalazi u Zakonu o cestama, a vezana je za odgovornost pravne osobe koja upravlja cestom.</p> <p>Predlažemo da u slučaju kada se utvrdi da nema propusta lovoovlaštenika, vozača i pravne osobe koja upravlja cestom štetu namiruje Republika Hrvatska. Takvo rješenje je logično budući da je vlasnik divljači RH, a tek kada je ranjena, uginula ili odstrjeljena lovoovlaštenik. Također, nije jasno zašto vozač koji nije kriv nema pravo naplatiti štetu od nikoga. Radi izbjegavanja sudskih sporova i sprječavanja prebacivanja odgovornosti najbolje bilo da u situaciji kada nema ničije krivnje štetu iz solidarnosti snosi RH koja ionako plaća takve štete od 2018.</p>	Nije prihvaćen	<p>Navod da je Republika Hrvatska „vlasnik divljači“ pravno je netočan. Prema članku 52. Ustava RH, divljač je dobro od interesa za RH i uživa njezinu osobitu zaštitu, ali ona nema vlasnika dok je živa i u prirodi (res nullius). S obzirom na to da nitko nije vlasnik žive divljači, država ne može snositi objektivnu odgovornost za njezino kretanje niti isplaćivati štete po automatizmu. Praksa po kojoj je Ministarstvo od 2018. financiralo štete bila je interventna mjera za stabilizaciju sektora, a ne trajno zakonsko pravo vozača. Takav model destimulira prevenciju; ako država plaća sve, vozači ne prilagođavaju brzinu. Motorno vozilo je opasna stvar, a osoba koja upravlja opasnom stvari odgovara za posljedice njezina kretanja, čak i kad nema ničije krivnje. Štetu se može potraživati samo od osobe koja je odgovorna, a odgovoran je onaj tko kontrolira opasnost. U slučaju da nema odgovorne osobe, vozač je taj koji stvara rizik jer upravlja motornim vozilom odnosno opasnom stvari i njegov je izbor hoće li taj rizik preuzeti ili prebaciti na osiguravajuću kuću. Tko kontrolira opasnost, taj snosi i posljedice. Kad se sudare nešto predvidljivo (auto) i nešto nepredvidivo (životinja) — predvidljivi element snosi štetu. Vozač ne plaća svoju štetu zato što je kriv, nego zato što nema nikoga drugoga tko bi bio odgovoran, a rizik vožnje jednostavno pripada onome tko vozi. Za rizike koji se događaju bez ichtije krivnje postoje komercijalni alati poput kasko osiguranja. Prenošenje troška privatne imovine (automobila) na sve porezne obveznike u situacijama bez dokazane krivnje je društveno nepravedno i ekonomski neodrživo.</p>
155.	PRIJATELJI ŽIVOTINJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 21.	<p>Smatramo da se u pogledu zaštite životinja predložene izmjene članka 80. mogu ocijeniti kao nazadovanje u odnosu na aktualni Zakon.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>U trenutačnom modelu, lovoovlaštenik odgovara za svaku štetu divljači u lovištu, pod uvjetom da oštećenik zaštiti imovinu (čl. 80. st. 1.). To je snažan motiv za sustavno ulaganje u ograđivanje, detektore i pravovremene intervencije pa se redovitim preventivnim mjerama izbjegavaju konflikti i nepotrebna odstrjelivanja životinja. Predloženim dodatkom tereta dokaza na oštećenika stvara se pravna nesigurnost i otežava ostvarivanje naknade. Slabljenjem odgovornosti lovoovlaštenika smanjuje se i njegov poticaj da preventivno upravlja</p>	Primljeno na znanje	<p>Ovim prijedlogom smatramo da su jasnije utvrđene obveze svih subjekata vezanih uz nastanak i sprječavanje šteta od divljači, čime se izbjegava pojavnost dosadašnjih dugotrajnih sudskih procesa i eventualne pojavnosti neujednačenog postupanja pojedinih sudova. Po pitanju šteta od divljači u prometu, pojedinačni lov ne uzrokuje sustavno kretanje divljači u smjeru suprotnom od dolaska više lovaca kao što je slučaj kod skupnih lovova. Na ovaj se način štoviše potiče lovoovlaštenike da se kod skupnih lovova kreću na način da divljač ne ide prema prometnicama pa će se izbjeći da životinje ostaju prepuštene većem riziku povreda i uginuća u sudaru s vozilima.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>populacijom, što može dovesti do pojačanih šteta i neselektivnih, nehumano vođenih zahvata nad divljači.</p> <p>Također, dosad je šteta od naleta vozila na divljač na lovištu sankcionirana bez obzira na to je li riječ o skupnom ili pojedinačnom lovu (čl. 80. st. 6.). Uvođenjem uvjeta „zbog provođenja skupnog lova”, individualni lovci i udruge (koji ne love u skupini) više neće snositi odgovornost ako njihov pojedinačni lov uzrokuje nalet. To smanjuje nadležnost i odgovornost nositelja lovnog prava za sigurnost na lovištu, dok životinje ostaju prepuštene većem riziku povreda i smrti u sudaru s vozilima, a da se ta šteta ne sankcionira i time sprječava.</p> <p>Novi stavak 7. otklanja obavezu ikakve kompenzacije ako obje strane (vozač i lovoovlaštenik) dokažu da su postupile savjesno. Time se praktično vraća model u kojem nije nužno podizati ograde uz cestu, provoditi upozoravajuću signalizaciju ili prilagođavati brzinu jer šteta se neće nadoknaditi niti će postojati sankcija za neprovođenje prijeko potrebnih mjera. U takvim okolnostima, vlasnici zemljišta i lovoovlaštenici bit će skloniji improviziranim i često nehumanim metodama kontrole populacije umjesto uspostave standardiziranih, preventivnih sustava.</p> <p>Za životinje to znači: veći broj nepotrebnih naleta i ozljeda na cestama jer se gubi financijski i upravni poticaj za zaštitu migracijskih koridora i ograđivanje prometnica; slabija prevencija šteta u lovištu i time veća učestalost redukcijskog ili sanitarnog zahvata bez jasno definiranih standarda humane provedbe; općenito, manja odgovornost lovoovlaštenika vodi ka stihijskim, često nehumanim reakcijama protiv divljači, umjesto cjelovitog i planskog pristupa.</p> <p>Cjeloviti odgovorni okvir za sprječavanje šteta i naknadu trebao bi ostati dovoljno širok i stimulativan za sve sudionike, a ne se ograničavati na stroge proceduralne barijere i suženu odgovornost.</p>		
156.	ANTONIO DUKANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 23.	<p>Iako je pozitivno uvođenje rokova, zakon ne predviđa nikakve sankcije za lovoovlaštenika u slučaju nepostupanja ili ignoriranja zahtjeva oštećenika. S jedne strane, oštećeniku se nameću strogi rokovi (7 dana, 30 dana) i uvjeti, dok s druge strane lovoovlaštenik nema propisane posljedice ako: ne odgovori u roku, ne surađuje ili ignorira zahtjev. Time se narušava ravnoteža prava i obveza. Dodatno, uvjetovanje prava na tužbu prethodnim postupcima stavlja oštećenika u nepovoljan položaj, iako štetu uzrokuje divljač koja nije pod njegovom kontrolom. Predlaže</p>	Primljeno na znanje	<p>Uvođenje posebnih administrativnih sankcija za lovoovlaštenika koji ne odgovori na zahtjev je nepotrebno. Zakon propisuje da je mirni postupak preduvjet za tužbu. Ako lovoovlaštenik ignorira zahtjev ili ne surađuje, oštećenik nakon protoka roka od 30 dana stječe pravo na sudsku zaštitu. U tom slučaju, lovoovlaštenik se izlaže riziku sudskih troškova, zateznih kamata i gubitka spora, što je najučinkovitija ekonomska sankcija. Rok od 30 dana za lovoovlaštenika je razumno vrijeme za stručnu procjenu i</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			se uvođenje sankcija za lovoovlaštenika u slučaju nepostupanja te jasnije uređenje obveze suradnje.		ponudu nagodbe, čime se izbjegava nepotrebno zakrčenje sudova.
157.	KARLOVAČKA ŽUPANIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 23.	Članak 82.a - propisuje rokove i obveze poljoprivrednika za prijavu nastanka štete ali se ne propisuju obveza lovoovlaštenika za provedbu postupka utvrđivanja nastanka štete i izlazak komisije na teren radi procjene nastale štete. Predlaže se dodatno propisati obveza lovoovlaštenika da u što kraćem (određenom) roku utvrdi nastanak štete i organizira izlazak povjerenstva/komisije za procjenu šteta od divljači na terenu i utvrdi nastalu štetu od divljači, radi poduzimanja daljnjih radnji.	Nije prihvaćen	Uvođenje posebnih administrativnih sankcija za lovoovlaštenika koji ne odgovori na zahtjev je nepotrebno. Zakon propisuje da je mirni postupak preduvjet za tužbu. Ako lovoovlaštenik ignorira zahtjev ili ne surađuje, oštećenik nakon proteka roka od 30 dana stječe pravo na sudsku zaštitu. U tom slučaju, lovoovlaštenik se izlaže riziku sudskih troškova, zateznih kamata i gubitka spora, što je najučinkovitija ekonomska sankcija. Rok od 30 dana za lovoovlaštenika je razumno vrijeme za stručnu procjenu i ponudu nagodbe, čime se izbjegava nepotrebno zakrčenje sudova.
158.	ANSOE INVESTICIJE DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNO ŠĆU ZA GRAĐENJE I POSLOVANJE NEKRETNINA MA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 23.	Predloženi članak 82. je nepravedan, neprovediv u praksi i u potpunosti prebacuje teret štete, dokazivanja i troškova na poljoprivrednika, odnosno oštećenika. Potpuno je nedopustivo da poljoprivrednik kojemu divljač, osobito divlje svinje, više puta tijekom godine uništava usjeve na istoj parceli, svaki put iznova mora o vlastitom trošku prijavljivati štetu, angažirati sudskog vještaka, plaćati odvjetnika i pokretati sudski postupak koji traje godinama, dok lovoovlaštenik za svoje nepostupanje ne snosi gotovo nikakvu stvarnu posljedicu. Ovakvo zakonsko rješenje u stvarnosti ne štiti oštećenika, nego štiti pasivnost i neodgovornost lovoovlaštenika. Ako lovoovlaštenik ne izađe na teren, ne utvrdi štetu i ne pokuša postići sporazum, sav rizik i sav trošak ostaju na onome tko je već pretrpio štetu. To nije pravna zaštita, nego institucionalno prebacivanje odgovornosti na poljoprivrednika. Smatramo da se ovakav model više ne može opravdavati niti tolerirati. Ako je šteta prijavljena u zakonskom roku, lovoovlaštenik mora imati jasnu i obvezujuću dužnost da izađe na teren, izvrši očevid i pokuša postići dogovor s oštećenikom. Ako to ne učini, mora automatski snositi odgovornost za štetu i troškove daljnjeg postupka. Sve drugo je otvoreno pogodovanje nepostupanju lovoovlaštenika na štetu poljoprivrednika koji već trpe ozbiljne i ponavljajuće gubitke. Predloženi članak u ovom obliku ne uspostavlja ravnotežu prava i obveza, nego legalizira situaciju u kojoj oštećenik plaća sve, a odgovorna strana može ne učiniti ništa. Takvo rješenje smatramo neprihvatljivim i tražimo njegovu jasnu izmjenju.	Primljeno na znanje	Odštetna odgovornost nije isključivo na oštećeniku ili lovoovlašteniku. Za određivanje odštete potrebno je utvrditi ponašanje lovoovlaštenika i oštećenika u svakom pojedinačnom slučaju.
159.	JAKOV RADEČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	U članku 25. izmjena i dopuna, gdje se mijenja članak 92. kojim se propisuju	Primljeno na znanje	Dobro ste primijetili, Zakon o lovstvu ne regulira pitanje oružnih listova.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 25.	novčane kazne za lovoovlaštenika. U stavku 1. točka 18. (ako dopusti odstrel divljači lovcu koji nema važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)). Stvara se nelogičnost kažnjavanja lovoovlaštenika, a istome nije niti putem lovnik ili lovočuvara dana ovlast da isto zatraži na pregled prije izdavanja dopuštenja za lov. Lovoovlaštenik izdaje dopuštenje za lov, a na njemu se ne nalazi odjeljak gdje se upisuje broj oružnog lista. Isto (slično) se može primijeniti i na točku 17. istoga članka i stavka vezane uz kaznu za ne posjedovanje lovačke iskaznice, ali ona je barem obavezan podatak koji se unosi u dopuštenje za lov. Također obzirom da se ovaj članak veže i na članak 14. izmjena i dopuna ZOL, gdje se u važećem Zakonu u članku 67. stavak 2. mijenja i glasi: (Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima i važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova.). Dok se u obrazloženju uz članak 14. navodi kako se brišu riječi "uza se" navodi kako je to zbog pojednostavljenja provođenja odredbi i da se usklađuje da suvremenim načinima vođenja evidencija i kontrole. Kako će onda lovoovlaštenik, tj. ovlaštena osoba koja mi izdaje dopuštenje za lov utvrditi da imam važeći oružni list, ako ga ne moram niti imati "uza se"? Iako pravno shvaćajući, a tu možda nisam baš najbolji, u Zakonu o nabavi i posjedovanju oružja (NN 94/18, 42/20, 114/22) članku 29. stavci 1. navodi se: (Oružje kategorije B se ne smije nositi bez oružnog lista.), može se zaključiti da kod nošenja oružja je potrebno uza se imati oružni list. Iako se mogu složiti da ova odredba ne naglašava to jasno. Smatram da je potrebno revidirati odredbe ZOL koje uređuju navedenu problematiku.		Međutim isti Zakon propisuje obvezu lovočuvara da sprječava lov divljači na nedopušten način, dok lovnik između ostaloga i organizira lov pa su oba dužna i ovlaštena provjeravati sve potrebno kako bi se lov obavljao u skladu sa svim propisima. Nadalje, lovoovlaštenik nije obvezatan nikome izdati dopuštenje za lov ako ta osoba nije dokazala da će loviti u skladu s propisima.
160.	MARKO KOVAČEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 25.	Stavak 17. Brisati riječi: ili osobi koja nema lovačku iskaznicu za stažiranje i prethodno izdano dopuštenje za lov	Nije prihvaćen	Propisano je u skladu s odredbom članka 14. Izmjena i dopuna kojim je propisano da se mijenja članak 67. Zakona.
161.	DAVOR MARTIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 25.	Članak 25. Stavak 1. Točka 17. Iza riječi „divljači“ riječi „ili osobi koja nema lovačku iskaznicu za stažiranje i prethodno izdano dopuštenje za lov“ (članak 67. stavak 1. točka 17.) – BRIŠU SE Točka 18. – mijenja se i glasi: Ako dopusti odstrel divljači lovcu koji nema važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za takvo oružje koje je lovac posudio u svrhu lova (članak 67. stavak	Nije prihvaćen	Člankom 14. Izmjena i dopuna propisano je da se članak 67. mijenja i glasi: (1) Divljač smije loviti lovac koji ima važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika te osoba upisana u program osposobljavanja za lovca koja ima lovačku iskaznicu za stažiranje i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika. (2) Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima i važeći

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>2.)Obrazloženje:Uz točku 17.Brisanje dijela točke 17. stavka 1. članka 25, kako je navedeno, predlaže se s obzirom na sukladnost danog prijedloga vezano uz izmjene članka 14. stavak 1. koji bi glasio: „Divljač smije loviti lovac koji ima važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika.“Dakle, obzirom da osoba upisana u program osposobljavanja, a koja još nije položila lovački ispit, samim tim ne posjeduje ni važeću državnu lovačku iskaznicu, nema pravo lova, neovisno o lovačkoj iskaznici za stažiranje, predlaže se kao gore.Naime, lovačko stažiranje može obavljati osoba s položenim lovačkim ispitom, vidi prijedlog i obrazloženje članka 16. Prijedloga izmjena ZOLA- .Uz točku 18.Imajući u vidu odredbe Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana kojima se regulira lovačko oružje i posuđivanje lovačkog oružja, potrebno je precizirati točku 18. kao gore. Naime, riječ „nabaviti“ – predmnijeva prvenstveno osiguravanje potrebnog predmeta najčešće kupnjom (a kupiti lovačko oružje može lovac na temelju odobrenja za nabavu oružja za držanje i nošenje), pa je izraz „posudio“ - u svrhu lova, prihvatljiviji budući je posudba lovačkog oružja, kako je navedeno, regulirana citiranim Zakonom.</p>		<p>oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova.Dakle, smatramo da je ovo usklađeno.</p>
162.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 25.	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske (izmjena čl. 92. ZoL-a — prekršajne kazne za korisnike površina izvan lovišta) → Opći komentar: Novi čl. 92. Nacrta sadržava dvije razine prekršajne izloženosti relevantne za upravitelje cesta i obje su pravno neutemeljene. Prva razina — st. 1. (lovoovlaštenik): Upravitelji cesta su zbog automatskog upisa u registar lovoovlaštenika temeljem donošenja PZD-a de facto registrirane kao lovoovlaštenik. Kao takve, izravno podliježu cjelokupnom st. 1. novog čl. 92., koji propisuje kazne od 1.320,00 do 3.980,00 EUR za pravnu osobu — uključujući točku 10. (nema lovočuvarsku službu), točku 11. (nema lovnika), točku 12. (lovi suprotno lovnogospodarskim planovima) i sve ostale obveze koje može ispunjavati isključivo subjekt koji je pravo lova stekao propisanim postupkom (koncesijom ili zakupom). Upravitelji cesta nikada nisu stekli pravo lova propisanim postupkom — stoga je njihov upis u registar lovoovlaštenika pravno neutemeljen, a izloženost kaznama iz st. 1. izravna posljedica te pogreške. Druga razina — st. 2. (korisnik površine): Čak i uz ispravnu klasifikaciju kao korisnika površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Niti jedna odredba važećeg ZOI-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju.Niti jedna odredba važećeg ZOI-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju.Vezano uz navode o „Prvoj razini“ – Zakon o lovstvu radi jasnu razliku između lovišta i površina na kojima je zabranjeno ustanovljenje lovište te se određene odredbe zakona odnose samo na lovišta kao što su npr. odredbe vezane uz lovočuvarare i lovočuvarsku službu. Pojmovnikom odnosno čl. 7. stavkom 1. točkom 9. propisano je između ostaloga i da lovočuvar čuva lovište, dok je Pravilnikom o lovočuvarskoj službi između ostaloga propisano da se lovočuvarska služba mora organizirati ovisno o veličini, konfiguraciji i otvorenosti lovišta. Dakle lovište, a ne površinu na kojoj je zabranjeno ustanovljenje lovišta. U tom smislu potrebno je pažljivo čitati i sve</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>lovišta (što bi bio jedino pravno ispravan status), upravitelji cesta bili bi izloženi kaznama od 1.320,00 do 3.980,00 EUR prema st. 2. za niz prekršaja iz st. 1. koji obuhvaćaju obveze koje mogu ispunjavati isključivo subjekti s lovnim ovlastima. Pritom Nacrt pokazuje internu nedosljednost: iz liste prekršaja za korisnike površine (st. 2.) isključena je točka 11. (nema lovnika), ali zadržana je točka 10. (nema lovočuvarsku službu). Ova distinkcija nije obrazložena ni u tekstu Nacrta ni u obrazloženju, što upućuje na to da zakonodavac nije sustavno promislio koje obveze mogu biti nametnute korisnicima površina koji nisu i ne mogu biti lovoovlaštenici. Upravo ta nedosljednost potvrđuje da Nacrt nije uzeo u obzir specifičan položaj upravitelje javnih cesta.</p> <p>Za čije financiranje ne postoje namjenska proračunska sredstva, čije bi obavljanje moglo biti ultra vires djelovanje odgovornih osoba upravitelja cesta, a čije neispunjavanje za odgovornu osobu u pravnoj osobi prema novom čl. 93. st. 5. nosi osobnu prekršajnu kaznu od 260,00 do 520,00 EUR.</p> <p>Napominjemo da je HC d.o.o. u 100% vlasništvu RH i da bi novčano kažnjavanje HC d.o.o. zapravo značilo da RH kažnjava vlastito 100%-tno društvo za neobavljanje aktivnosti koje mu zakon iste RH ne dozvoljava.</p> <p>→ Nadopuna teksta:</p> <p>Predlažemo da se na kraju st. 2. čl. 92. ZoL-a (u verziji Nacrta) doda rečenica: "Ova odredba ne primjenjuje se na pravne osobe koje sukladno posebnom zakonu upravljaju javnim cestama."</p> <p>Predlažemo da se u st. 1. čl. 92. ZoL-a (u verziji Nacrta) izrijekom isključi primjena točaka koje pretpostavljaju status lovoovlaštenika stečen propisanim postupkom (točke 10., 11., 12. i dr.) na pravne osobe koje upravljaju javnim cestama i kojima je PZD propisan kao obveza isključivo zbog njihove infrastrukturne funkcije.</p>		<p>druge odredbe Zakona o lovstvu. Vezano uz navode o „Drugoj razini“ – HC i jesu korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta te su samo stekle status lovoovlaštenika kako bi mogle provoditi obveze korisnika tih i takvih površina. Također, iz „liste prekršaja“ isključena je točka lovočuvarske službe, a nije ona za lovnika. Konačno smatramo da vlasništvo nad bilo kojim trgovačkim društvom ne smije biti od utjecaja na obveze tog istog društva da postupa u skladu s bilo kojim zakonom pa tako i sa Zakonom o lovstvu. Međutim, uvidom u tekst Nacrta utvrđeno je da je u stavku 2. predmetnog članka, uslijed renumeracije i pomicanja točaka, došlo do tehničke pogreške u pozivanju na brojeve prekršajnih djela iz stavka 1. Zbog navedenog tehničkog propusta, korisnicima površina izvan lovišta pogrešno su pripisani pojedini prekršaji koji se odnose isključivo na status klasičnog lovoovlaštenika u lovištu. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>
163.	HRVATSKE CESTE D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 25.	<p>ČLANAK 25. NACRTA (izmjena čl. 92. ZoL-a — prekršajne kazne za korisnike površina izvan lovišta)</p> <p>→ Opći komentar:</p> <p>Novi čl. 92. Nacrta sadržava dvije razine prekršajne izloženosti relevantne za HC d.o.o., i obje su pravno neutemeljene.</p> <p>Prva razina — st. 1. (lovoovlaštenik): HRVATSKE CESTE d.o.o. su zbog automatskog upisa u registar lovoovlaštenika temeljem donošenja PZD-a de facto registrirane kao lovoovlaštenik. Kao takve, izravno podliježu cjelokupnom st. 1. novog čl. 92., koji propisuje kazne od 1.320,00</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Niti jedna odredba važećeg ZOI-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Niti jedna odredba važećeg ZOI-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>do 3.980,00 EUR za pravnu osobu — uključujući točku 10. (nema lovučuvarsku službu), točku 11. (nema lovnika), točku 12. (lovi suprotno lovnogospodarskim planovima) i sve ostale obveze koje može ispunjavati isključivo subjekt koji je pravo lova stekao propisanim postupkom (koncesijom ili zakupom). HRVATSKE CESTE d.o.o. nikada nisu stekle pravo lova propisanim postupkom — stoga je njihov upis u registar lovoovlaštenika pravno neutemeljen, a izloženost kaznama iz st. 1. izravna posljedica te pogreške.</p> <p>Druga razina — st. 2. (korisnik površine): Čak i uz ispravnu klasifikaciju kao korisnika površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta (što bi bio jedino pravno ispravan status), HRVATSKE CESTE d.o.o. bile bi izložene kaznama od 1.320,00 do 3.980,00 EUR prema st. 2. za niz prekršaja iz st. 1. koji obuhvaćaju obveze koje mogu ispunjavati isključivo subjekti s lovnim ovlastima. Pritom Nacrt pokazuje internu nedosljednost: iz liste prekršaja za korisnike površine (st. 2.) isključena je točka 11. (nema lovnika), ali zadržana je točka 10. (nema lovučuvarsku službu). Ova distinkcija nije obrazložena ni u tekstu Nacrta ni u obrazloženju, što upućuje na to da zakonodavac nije sustavno promislio koje obveze mogu biti nametnute korisnicima površina koji nisu i ne mogu biti lovoovlaštenici. Upravo ta nedosljednost potvrđuje da Nacrt nije uzeo u obzir specifičan položaj upravitelja javnih cesta.</p> <p>Za čije financiranje ne postoje namjenska proračunska sredstva, čije bi obavljanje moglo biti ultra vires djelovanje uprave društva, a čije neispunjavanje za odgovornu osobu u pravnoj osobi prema novom čl. 93. st. 5. nosi osobnu prekršajnu kaznu od 260,00 do 520,00 EUR.</p> <p>Napominjemo da je HC d.o.o. u 100% vlasništvu RH i da bi novčano kažnjavanje HC d.o.o. zapravo značilo da RH kažnjava vlastito 100%-tno društvo za neobavljanje aktivnosti koje mu zakon iste RH ne dozvoljava.</p> <p>→ Nadopuna teksta:</p> <p>Predlažemo da se na kraju st. 2. čl. 92. ZoL-a (u verziji Nacrta) doda rečenica: "Ova odredba ne primjenjuje se na pravne osobe koje sukladno posebnom zakonu upravljaju javnim cestama."</p> <p>Predlažemo da se u st. 1. čl. 92. ZoL-a (u verziji Nacrta) izrijeком isključi primjena točaka koje pretpostavljaju status lovoovlaštenika stečen propisanim postupkom (točke 10., 11., 12. i dr.) na pravne osobe koje upravljaju javnim cestama i kojima je PZD propisan kao obveza isključivo zbog njihove infrastrukturne funkcije.</p>		<p>dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Vezano uz navode o „Prvoj razini“ – Zakon o lovstvu radi jasnu razliku između lovišta i površina na kojima je zabranjeno ustanovljenje lovište te se određene odredbe zakona odnose samo na lovišta kao što su npr. odredbe vezane uz lovučuvare i lovučuvarsku službu. Pojmovnikom odnosno čl. 7. stavkom 1. točkom 9. propisano je između ostaloga i da lovučuvare čuva lovište, dok je Pravilnikom o lovučuvarskoj službi između ostaloga propisano da se lovučuvarska služba mora organizirati ovisno o veličini, konfiguraciji i otvorenosti lovišta. Dakle lovište, a ne površinu na kojoj je zabranjeno ustanovljenje lovišta. U tom smislu potrebno je pažljivo čitati i sve druge odredbe Zakona o lovstvu. Vezano uz navode o „Druvoj razini“ – HC i jesu korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta te su samo stekle status lovoovlaštenika kako bi mogle provoditi obveze korisnika tih i takvih površina. Također, iz „liste prekršaja“ isključena je točka lovučuvarske službe, a nije ona za lovnika. Konačno smatramo da vlasništvo nad bilo kojim trgovačkim društvom ne smije biti od utjecaja na obveze tog istog društva da postupa u skladu s bilo kojim zakonom pa tako i sa Zakonom o lovstvu. Međutim, uvidom u tekst Nacrta utvrđeno je da je u stavku 2. predmetnog članka, uslijed renumeracije i pomicanja točaka, došlo do tehničke pogreške u pozivanju na brojeve prekršajnih djela iz stavka 1. Zbog navedenog tehničkog propusta, korisnicima površina izvan lovišta pogrešno su pripisani pojedini prekršaji koji se odnose isključivo na status klasičnog lovoovlaštenika u lovištu. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
164.	BRANIMIR STANKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 25.	Mislim da bi točke 4., 10., 11., 12., 15., 17., 18. i 19. trebale prijeći u članak 93., da to nisu prekršaji za koje bi trebalo pisati raskid ugovora. Nema prevelikih štetnih posljedica za gospodarenje lovištem i divljači u njemu.	Nije prihvaćen	Nejasno je na temelju kojih stručnih parametara komentator zaključuje da neprovođenje lovnogospodarske osnove ili ignoriranje naredbi za suzbijanje afričke svinjske kuge (ASK) „nema prevelikih štetnih posljedica“ za lovište i divljač. Smatrati da kršenje ključnih planskih akata i zakonskih obveza nema teže štetne posljedice u potpunosti je stručno i životno promašeno. Sankcija raskida ugovora u ovim slučajevima mora ostati kao ključni mehanizam države za uklanjanje neodgovornih lovoovlaštenika iz sustava.
165.	TOMAŠIĆ SAŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 26.	<p>Udruga Županijskih uprava za ceste Hrvatske</p> <p>(izmjena čl. 93. ZoL-a — daljnje prekršajne odredbe za korisnike površina) → Opći komentar:</p> <p>Novi čl. 93. Nacrta u cijelosti zamjenjuje dosadašnji čl. 93. ZoL-a i uvodi višeslojnu prekršajnu strukturu koja na tri odvojene osnove pogađa upravitelje cesta</p> <p>Prva osnova — st. 3. (korisnik površine, neregistrirani lov): Novi st. 3. propisuje kaznu od 920,00 do 1.990,00 EUR za pravnu osobu koja je korisnik površine izvan lovišta, a koja lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov neregistriranoj osobi (čl. 20. st. 2.). Upravitelji cesta ne obavljaju niti mogu zakonito obavljati lovne aktivnosti na javnim cestama — primjena ove odredbe bila bi jednako nelogična kao da se od JANAF-a traži da gospodari šumama na površinama kroz koje prolazi naftovod.</p> <p>Druga osnova — st. 3. točka 25. (čl. 76. st. 1.): Novi st. 3. uključuje i točku 25. st. 1., koja kažnjava svakoga tko "ne poduzima prijeko potrebne mjere za sprječavanje šteta od divljači" (čl. 76. st. 1.). Ova obveza ne izvire iz statusa lovoovlaštenika — ona se primjenjuje na svaki subjekt koji može pretrpjeti izravnu imovinsku štetu od divljači, dakle i na upravljača cestovne infrastrukture. To znači da upravitelj cesta ima prekršajnu izloženost prema novom čl. 93. st. 3. neovisno o pitanju pogrešnog upisa u registar lovoovlaštenika — samim time što je upravitelj javnih cesta i što PZD koji je donijela Nacrt može tretirati kao nedostatnu provedbu te obveze. Ova neovisna osnova izloženosti u dosadašnjim komentarima nije bila prepoznata, a zahtijeva izričito zakonodavno rješenje.</p> <p>Treća osnova — st. 5. (osobna odgovornost odgovorne osobe): Novi st. 5. propisuje da se za prekršaje iz st. 3. kaznit će se i odgovorna osoba u</p>	Nije prihvaćen	Niti jedna odredba važećeg ZOI-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Ad „Prva osnova“ – HC d.o.o. može lov povjeriti registriranoj pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) Ad „Druga osnova“ – ista odgovornost propisana je i važećim Zakonom samo člankom 93. st. 1. točkom 19. i stavkom 3. Ad „Treća osnova“ – Prema Prekršajnom zakonu, odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe. Nije nužno da se to odnosi na Upravu HC. Vezano uz navodnu „unutarnju proturječnost“ ističemo potpunu promašenost shvaćanja „— što znači da Nacrt lovoovlaštenika prepoznaje kao subjekt koji mora znati o divljači na cesti. Ako lovoovlaštenik mora znati, on mora i odgovarati — a ne korisnik ceste koji to znanje može imati jedino od njega.“ Važećim Zakonom (čl. 80. st. 7.), a što se ne mijenja ovim izmjenama i dopunama, propisano je da je lovoovlaštenik dužan radi smanjenja i otklanjanja mogućnosti nastanka štete nastale naletom vozila na divljač pratiti migraciju divljači te o tome jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta. Dakle, općenito migraciju divljači, a nikako ne da „lovoovlaštenika prepoznaje kao subjekt koji mora znati o divljači na cesti“ budući da informacije o „migracije divljači“ mogu poslužiti za predviđanje mogućih konfliktnih mjesta i nikako ne mogu biti temelj ikakve odgovornosti. Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 EUR. Ovo nije samo financijska sankcija za upravitelje cesta kao pravne osobe — to je osobna prekršajna izloženost članova uprave, odgovornih osoba društva i ravnatelja. Odgovorne osobe upravitelja cesta koje bi usmjerile sredstva namijenjena upravljanju cestama prema ispunjavanju lovnih obveza bez zakonske osnove rizikuje ultra vires odgovornost; uprava koja to ne učini rizikuje osobnu prekršajnu odgovornost prema st. 5. Radi se o pravnoj zamci iz koje ne postoji izlaz bez zakonodavne intervencije.</p> <p>Posebno ističemo unutarnju proturječnost Nacrta: isti čl. 93. st. 1. t. 27. kao prekršaj lovoovlaštenika propisuje neispunjavanje obveze godišnjeg izvješćivanja upravitelja ceste o migraciji divljači — što znači da Nacrt lovoovlaštenika prepoznaje kao subjekt koji mora znati o divljači na cesti. Ako lovoovlaštenik mora znati, on mora i odgovarati — a ne korisnik ceste koji to znanje može imati jedino od njega.</p> <p>→ Nadopuna teksta:</p> <p>Predlažemo da se na kraju st. 3. i st. 4. čl. 93. ZoL-a (u verziji Nacrta) doda rečenica:</p> <p>"Ova odredba ne primjenjuje se na pravne osobe koje sukladno posebnom zakonu upravljaju javnim cestama i kojima je Program zaštite divljači propisan kao obveza isključivo zbog njihove infrastrukturne funkcije."</p> <p>Predlažemo da se u čl. 76. st. 1. ZoL-a ili u prijelaznoj odredbi Nacrta doda pojašnjenje da obveza poduzimanja mjera sprječavanja štete od divljači za upravitelje javnih cesta ne uključuje obveze koje pretpostavljaju status lovoovlaštenika stečen propisanim postupkom, te da se ispunjenje te obveze smatra dokazanim donošenjem i provedbom Programa zaštite divljači u skladu s posebnim propisima.</p>		divljači i sigurnosti prometa na cestama.
166.	HRVATSKE CESTE D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Članak 26.	<p>ČLANAK 26. NACRTA (izmjena čl. 93. ZoL-a — daljnje prekršajne odredbe za korisnike površina)</p> <p>→ Opći komentar:</p> <p>Novi čl. 93. Nacrta u cijelosti zamjenjuje dosadašnji čl. 93. ZoL-a i uvodi višeslojnu prekršajnu strukturu koja na tri odvojene osnove pogađa HC d.o.o.</p> <p>Prva osnova — st. 3. (korisnik površine, neregistrirani lov): Novi st. 3. propisuje kaznu od 920,00 do 1.990,00 EUR za pravnu osobu koja je korisnik površine izvan lovišta, a koja lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov neregistriranoj osobi (čl. 20. st. 2.). HC d.o.o. ne obavlja niti može zakonito obavljati lovne</p>	Nije prihvaćen	Niti jedna odredba važećeg ZOI-a kojom se uređuju obveze upravitelja cesta nije prijedlog ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Isto tako, prekršajne odredbe koje jesu predmet ovih izmjena i dopuna, nisu novina, jer su već propisane važećim Zakonom o lovstvu. Ovim izmjenama i dopunama prekršaji se samo nomotehnički uređuju. Ad „Prva osnova“ – HC d.o.o. može lov povjeriti registriranoj pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) Ad „Druga osnova“ – ista odgovornost propisana je i važećim Zakonom samo člankom 93. st. 1. točkom 19. i stavkom 3. Ad „Treća osnova“ – Prema Prekršajnom zakonu, odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>aktivnosti na javnim cestama — primjena ove odredbe bila bi jednako nelogična kao da se od JANAF-a traži da gospodari šumama na površinama kroz koje prolazi naftovod.</p> <p>Druga osnova — st. 3. točka 25. (čl. 76. st. 1.): Novi st. 3. uključuje i točku 25. st. 1., koja kažnjava svakoga tko "ne poduzima prijeko potrebne mjere za sprječavanje šteta od divljači" (čl. 76. st. 1.). Ova obveza ne izvire iz statusa lovoovlaštenika — ona se primjenjuje na svaki subjekt koji može pretrpjeti izravnu imovinsku štetu od divljači, dakle i na HC d.o.o. kao upravljača cestovne infrastrukture. To znači da HC d.o.o. ima prekršajnu izloženost prema novom čl. 93. st. 3. neovisno o pitanju pogrešnog upisa u registar lovoovlaštenika — samim time što je upravitelj javnih cesta i što PZD koji je donijela Nacrt može tretirati kao nedostatnu provedbu te obveze. Ova neovisna osnova izloženosti u dosadašnjim komentarima nije bila prepoznata, a zahtijeva izričito zakonodavno rješenje.</p> <p>Treća osnova — st. 5. (osobna odgovornost odgovorne osobe): Novi st. 5. propisuje da se za prekršaje iz st. 3. kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 EUR. Ovo nije samo financijska sankcija za HC d.o.o. kao pravnu osobu — to je osobna prekršajna izloženost članova uprave i odgovornih osoba društva. Uprava HC d.o.o. koja bi usmjerila sredstva namijenjenih upravljanju cestama prema ispunjavanju lovnih obveza bez zakonske osnove rizikuje ultra vires odgovornost; uprava koja to ne učini rizikuje osobnu prekršajnu odgovornost prema st. 5. Radi se o pravnoj zamci iz koje ne postoji izlaz bez zakonodavne intervencije.</p> <p>Posebno ističemo unutarnju proturječnost Nacrta: isti čl. 93. st. 1. t. 27. kao prekršaj lovoovlaštenika propisuje neispunjavanje obveze godišnjeg izvješćivanja upravitelja ceste o migraciji divljači — što znači da Nacrt lovoovlaštenika prepoznaje kao subjekt koji mora znati o divljači na cesti. Ako lovoovlaštenik mora znati, on mora i odgovarati — a ne korisnik ceste koji to znanje može imati jedino od njega.</p> <p>→ Nadopuna teksta:</p> <p>Predložemo da se na kraju st. 3. i st. 4. čl. 93. ZoL-a (u verziji Nacrta) doda rečenica:</p> <p>"Ova odredba ne primjenjuje se na pravne osobe koje sukladno posebnom zakonu upravljaju javnim cestama i kojima je Program zaštite divljači propisan kao obveza isključivo zbog njihove infrastrukturne funkcije."</p> <p>Predložemo da se u čl. 76. st. 1. ZoL-a ili u prijelaznoj odredbi Nacrta doda</p>		<p>poslova iz područja djelovanja pravne osobe. Nije nužno da se to odnosi na Upravu HC.Vezano uz navodnu „unutarnju proturječnost“ ističemo potpunu promašenost shvaćanja „— što znači da Nacrt lovoovlaštenika prepoznaje kao subjekt koji mora znati o divljači na cesti. Ako lovoovlaštenik mora znati, on mora i odgovarati — a ne korisnik ceste koji to znanje može imati jedino od njega.“ Važećim Zakonom (čl. 80. st. 7.), a što se ne mijenja ovim izmjenama i dopunama, propisano je da je lovoovlaštenik dužan radi smanjenja i otklanjanja mogućnosti nastanka štete nastale naletom vozila na divljač pratiti migraciju divljači te o tome jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta. Dakle, općenito migraciju divljači, a nikako ne da „lovoovlaštenika prepoznaje kao subjekt koji mora znati o divljači na cesti“ budući da informacije o „migracije divljači“ mogu poslužiti za predviđanje mogućih konfliktnih mjesta i nikako ne mogu biti temelj ikakve odgovornosti.Prilikom izrade konačnog Prijedloga razmotrit će se mogućnost proširenja opsega izmjena i na preostale odredbe važećeg Zakona, s ciljem postizanja optimalnog i međuresorno usuglašenog normativnog okvira koji će dodatno unaprijediti sustav zaštite divljači i sigurnosti prometa na cestama.</p>

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pojašnjenje da obveza poduzimanja mjera sprječavanja štete od divljači za upravitelje javnih cesta ne uključuje obveze koje pretpostavljaju status lovoovlaštenika stečen propisanim postupkom, te da se ispunjenje te obveze smatra dokazanim donošenjem i provedbom Programa zaštite divljači u skladu s posebnim propisima.		
167.	JURICA BRADARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Uz članak 31.	Lovačke udruge odnosno mali lovoovlaštenici često strahuju od izricanja zaštitne mjere zabrane obavljanja djelatnosti lova lovoovlašteniku. Zato se predlaže u članku 99. dodati stavak 2. kojim će se propisati iznimnost izricanja takvih mjera za najteže prekršaje i propuste lovoovlaštenika odnosno za slučajeve kada isti lovoovlaštenik više puta čini iste prekršaje iz Zakona o lovstvu i kada se učestalo ne drži zakona. Iz teksta sadašnjeg Zakona dalo bi se iščitati da je takvu mjeru moguće izreći svaki put kada je počinjen određeni taksativno naveden prekršaj. Treba biti svjestan toga da je to najstroža i najteža mjera prema lovoovlašteniku zbog koje može biti ugrožena njegova egzistencija.	Nije prihvaćen	Predmetno je usklađeno s izmjenom članka 92. Zakona o lovstvu odnosno navođenjem samo najtežih prekršaja kao temelja za moguće izricanje zaštitne mjere zabrane obavljanja djelatnosti lova lovoovlašteniku
168.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Uz članak 1.	Obrazloženje ne pruža dovoljno jasne razloge za uklanjanje vrste dabar s popisa divljači. Naime, Ministarstvo je u veljači 2025. donijelo akcijski plan upravljanja dabrom, kojim nije predviđeno brisanje ove vrste iz sustava lovstva, već njezino upravljanje kroz postojeće mehanizme. Predložena izmjena stoga odstupa od nedavno usvojenog strateškog dokumenta, bez dodatnog obrazloženja takve promjene pristupa. S obzirom na to, bilo bi potrebno jasnije obrazložiti razloge za ovu izmjenu, osobito u odnosu na ciljeve i mjere predviđene važećim planom upravljanja, kako bi se osigurala dosljednost javnih politika i pravna sigurnost.	Nije prihvaćen	Dabar je reintroduciran u RH pred tridesetak godina, a prije toga ga od kraja 19. stoljeća uopće nije bilo što znači da ne postoji nitko tko bi iskustveno znao kako se lovi dabar. Štoviše, učinkoviti načini lova koji se prakticiraju u zemljama u kojima se dabra legalno lovi su lov lukom i strijelom gdje je strijela sjalom privezana za luk ili zamkama koje ga usmrćuju, a to su načini lova koji su trenutačno zabranjeni u RH. Dabar kao semiakvatična životinja bježi u vodu na prvi znak opasnosti te korištenje sada dopuštenih metoda lova nije opravdano i onemogućava ikakvo gospodarenje dabrom. Naime, dabra je izuzetno teško iznenaditi na kopnu, a korištenje vatrenog oružja za lov dabrova koji užurbano plivaju vodenom površinom kako bi se sklonili u svoju nastambu neće polučiti željeni rezultat jer čak i u slučaju da dabar bude odstrijeljen, velika je vjerojatnost da će potonuti, a u slučaju nastrijela sklonit će se u nastambu i tamo vjerojatno uginuti. Dakle, čak i kad bismo imali utvrđeno brojno stanje populacije dabra, ne vidimo nikakvu mogućnost „gospodarenja populacijom“.
169.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Uz članak 2.	Navodi se da je cilj izmjene „preciznije definiranje pravnog statusa“ Hrvatskog lovačkog saveza (HLS). Međutim, nije dovoljno pojašnjeno zašto bi zakonodavac trebao normativno određivati članstvo dobrovoljne udruge.	Primljeno na znanje	Hrvatski lovački savez (HLS) nema status klasične, isključivo privatnopravne udruge građana, već je njegov specifičan pravni položaj i uloga u upravljanju lovstvom kao djelatnošću od interesa za Republiku Hrvatsku izričito definiran Zakonom o lovstvu. S obzirom na to da HLS izvršava i

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Detaljno propisivanje sastava udruge u zakonu predstavlja odstupanje od načela autonomije udruživanja, prema kojem su pitanja članstva i unutarnjeg ustroja predmet statuta same udruge.		određene javne ovlasti povjerene zakonom, definiranje njegova sastava u matičnom zakonu ne predstavlja kršenje načela autonomije udruživanja, već nužno osiguranje pravne sigurnosti i transparentnosti.
170.	UDRUGA BIOM	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Uz članak 13.	<p>Obrazloženje navodi da se izmjenom postiže usklađivanje sa Zakonom o nabavi i posjedovanju oružja građana, međutim potreba i učinci predložene promjene nisu adekvatno obrazloženi. Naime, prema Zakonu o nabavi i posjedovanju oružja građana, lovačko oružje smije se koristiti u skladu s propisima o lovstvu, čime se jasno upućuje na posebni režim regulacije u okviru lovačkog zakonodavstva.</p> <p>Važeći podzakonski okvir u lovstvu dodatno precizira da se lovačkim oružjem smatraju poluautomatske puške koje su tehnički ograničene na spremnik kapaciteta do dva naboja. Predloženo povećanje kapaciteta na četiri naboja predstavlja odstupanje od tog standarda, bez jasnog obrazloženja njegove nužnosti.</p> <p>Dodatno, takva izmjena otvara pitanje usklađenosti s međunarodnim i europskim obvezama, osobito s Direktiva 2009/147/EZ o pticama, Direktiva 92/43/EEZ o staništima i Konvencija o očuvanju europskih divljih vrsta i prirodnih staništa, koje zabranjuju uporabu neselektivnih sredstava, uključujući poluautomatsko oružje sa spremnikom većim od dva naboja.</p>	Prihvaćen	Odredba sada glasi: U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.
171.	IGOR BEKI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU Uz članak 26.	Treba ugraditi u zakon da osobe koje su osuđene za nezakoniti lov da ne mogu obnašati niti jednu funkciju u udrugama, društvima ili drugim djelatnostima koji se bave lovstvom. Zbog takvih ljudi se uništava Hrvatsko lovstvo i etika lovstva koju zagovara o i volimo se njom hvaliti.	Nije prihvaćen	Zakon o lovstvu ne propisuje način rada udruga građana.
172.	TOMISLAV GERIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU	Podržavam cilj podizanja sigurnosti i stručnosti kroz obvezno šestomesečno stažiranje, ali upozoravamo na ozbiljan rizik da se stažisti pretvore u jeftinu pomoćnu radnu snagu bez jasnih ishoda učenja. Kako bi se osiguralo stvarno stručno osposobljavanje, predlažemo dopune: 1. Jasni obrazovni ishodi i minimum prakse – propisati minimalan broj mentorskih izlazaka i obavezne praktične module (sigurnost/etika, oružje, postupanje s divljači, teren i evidencije), uz uniforman dnevnik stažiranja koji se vodi u Središnjoj lovnoj evidenciji. 2. Licenciranje mentora i omjer mentor:stažist – definirati uvjete za mentore (staž, dodatna edukacija, bez teških prekršaja) te maksimalan broj stažista po mentoru. 3. Zabrana zlouporabe stažiranja – izrijekom navesti da stažist ne smije pretežito obavljati nekvalificirane pomoćne	Primljeno na znanje	Pitanja koja se odnose na tehničke standarde, evaluaciju i sprječavanje zlouporaba instituta stažiranja predmet su detaljne razrade kroz podzakonske akte, pri čemu će se voditi računa o postizanju maksimalne kvalitete obuke uz minimalno administrativno opterećenje sudionika.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poslove (npr. logistika, čišćenje, kuhinja), osim kao sporedni dio rada; prekršaj sankcionirati.4. Standardizirana evaluacija i pravo prigovora – završnu potvrdu stažiranja temeljiti na ispunjenim ishodima (ne na diskreciji društva); osigurati prigovor kandidata prema HLS-u/Ministarstvu.5.Prijelazno razdoblje i kapaciteti – predvidjeti rok i model potpore manjim udrugama (zajednička provedba, mentorski fond HLS-a) kako se kvaliteta ne bi svodila na lokalne mogućnosti.Bez gore navedenih osigurača, institut stažiranja riskira neujednačenu praksu i gubitak svrhe. S preciznim standardima, nadzorom i zaštitom stažista, mjeru je moguće provesti na korist sigurnosti, etike i održivog lovnog gospodarenja.		
173.	HRVOJE VUČINIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU	Koliko mogu primjetiti nitko, niti jedan moj kolega šumar niti šumarska institucija : šumarski fakultet, komora, institut, Hrvatske šume ,šumarsko društvo se nije izjasnilo o pogubnosti članka 81. stavka 6. postojećeg Zakona o šumama i koji, vidim, se ne namjerava mijenjati ni u novom Zakonu ,a u kojem se navodi da se ne nadoknađuje šteta koju divljač počini u šumi i na šumskom zemljištu! Pri donošenju važećeg ZOŠ 2018. godine sam iznio svoje uvjerenje da će takvo zakonsko rješenje značajno pridonijeti degradaciji naših divnih i prirodnih šuma, koje se nalaze u fazi obnove, da ćemo kao generacija svjedočiti nezapamćenom padu vrijednosti i kvalitete istih. Ni tada se nitko od šumarske struke nije uključio u kritiku takvog zakonskog rješenja, osim časopisa Dobra kob , koja je jedina tada objavila članak ! Nakon više godina primjene ovog zakona u praksi više je nego očito da su štete na šumi i šumskom zemljištu, od divljači, veće nego ikada, a zbog toga je šuma sve nekvalitetnija, dok lovoovlaštenici nemaju nikakvu odgovornost za štete, pa je i suradnja sa šumarstvom na niskim granama. Zbog toga je brojnost krupne divljači "eksplodirala" pa se štete "preljevaju" i na poljoprivredne površine. Iz istog razloga je i problem rješavanja afričke svinjske kuge značajno složeniji! Sve ovo govorim kao šumar i lovac koji svakodnevno vidim probleme na terenu i apeliram na sve zainteresirane pojedince i skupine da se uključe! Svaki građanin RH bi trebao znati da je" uvjetno rečeno" i dioničar Hrvatskih šuma i trebao bi biti zainteresiran da i buduće generacije moraju imati barem jednako kvalitetne šume, ako im već nismo u mogućnost osigurati bolje! Dakle, u čl.81 stavak 6. je NUŽNO izbaciti iz postojećeg ZOL-a, jer i lovoovlaštenici moraju podnijeti dio šteta od divljači na šumi, te se više potruditi da se štete svedu na razumnu i podnošljivu mjeru,	Nije prihvaćen	Šuma je prirodno stanište divljači. Za razliku od poljoprivrednih kultura koje su umjetno unesene u prostor radi ekonomske eksploatacije, divljač i šumski ekosustav čine neodvojivu cjelinu. Određena razina utjecaja divljači na šumsku vegetaciju (npr. obrst) smatra se prirodnim procesom unutar ekosustava, a ne štetom u klasičnom odštetnom smislu.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kako je i bilo od pamtljivjeka! Divljač je prirodan stanovnik šuma i svakako tamo pripada, ali brojnost divljači i suradnja sa šumarstvom mora biti na višoj razini, dok prema postojećem zakonu to nije slučaj!!!		
174.	ŠIME VALIDŽIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU	<p>Smeđi medvjed treba biti zaštićena vrsta a ne lovna divljač.</p> <p>Prema nacionalnim i europskim zakonima i propisima medvjeda se ne smije hvatati, mučiti i ubijati. Iako je Hrvatska 2000. godine potvrdila Bernsku konvenciju, a smeđi medvjed je 2004. stavljen na Crvenu listu ugroženih životinja, u Hrvatskoj se medvjed i dalje tretira kao lovna divljač. Prilikom ratifikacije Bernske konvencije, Hrvatska je zatražila izuzeće (derogaciju) od stroge zaštite i zabrane lova. Izuzećem je lov i dalje dopušten ukoliko se dokaže da je populacija medvjeda stabilna usprkos odstrelu.</p> <p>Preporuka Bernske konvencije za Hrvatsku bila je izrada Plana gospodarenja i godišnjih akcijskih planova. Medvjed se u Hrvatskoj lovi u skladu sa Planom gospodarenja koji se temelji na Zakonu o lovstvu. Lov se paradoksalno odobrava člankom 155. Zakona o zaštiti prirode i na taj način i zaštita medvjeda podređena je Zakonu o lovstvu. Početkom svake godine određuju se lovne kvote kao i trajanje lovne sezone na medvjeda.</p> <p>Smrtnost medvjeda veća je od lova nego od svih ostalih uzroka smrtnosti zajedno.</p> <p>Godišnje lovne kvote redovno premašuju prirodni prirast koji u većini svjetskih populacija smeđeg medvjeda iznosi 5%. Lovna kvota već od 10% predstavlja direktnu opasnost za očuvanje vrste. Godišnji Akcijski planovi određuju lovni zahvat od otprilike 14% odnosno odstrel 130 medvjeda od ukupne populacije. Zadnja procjena brojnosti populacije iz 2015. godine bila je 937 jedinki. Trofejni lov koji se provodi u Hrvatskoj mogao bi ugroziti medvjeda jer je Hrvatska važna karika za opstanak medvjeda u zapadnoj Europi.</p> <p>Stabilnu populaciju medvjeda biti će nemoguće očuvati uz sportski lov, izvoz trofeja i lovne kvote koje premašuju prirodni prirast.</p> <p>Za opstanak genetički zdrave populacije smeđeg medvjeda, potrebno je ukinuti trofejni lov na smeđeg medvjeda u Hrvatskoj i utvrditi veličine populacije smeđeg medvjeda uz</p>	Nije prihvaćen	Smeđi medvjed je strogo zaštićena vrsta, a ujedno je i na popisu divljači. Tvrdnja da je populacija medvjeda ugrožena zbog lova činjenično je netočna. Upravo suprotno, podaci o monitoringu pokazuju da je populacija u Republici Hrvatskoj u stalnom porastu, što je potvrda da se gospodarenje provodi stručno i održivo. Sustav koji primjenjujemo osigurava suživot ljudi i medvjeda, što bi bez kontroliranog zahvata bilo nemoguće. RH koristi dopuštenu derogaciju jer dokazuje da odstrel ne ugrožava povoljno stanje očuvanosti vrste. Plan gospodarenja smeđim medvjedom u RH priznat je od strane europskih institucija kao jedan od najkvalitetnijih modela upravljanja velikim zvijerima.

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sudjelovanje stručnjaka i predstavnika udruga iz područja zaštite divljih životinja koji nisu interesno povezani sa lovnim upravljanjem i komercijalnim iskorištavanjem medvjeda.		
175.	NICOLAS ANTONIO BARON ADAMOVICH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU	Prema članku 81 važećeg Zakona o lovstvu ne nadoknađuje se šteta koju divljač počinji na šumi i šumskom zemljištu. To je velika nepravda i ustavno vrlo upitno. Nesporno je kako divljač radi veliku štetu u šumama i time smanjuje vrijednost nekretnina u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba (prema definiciji štete u članku 78 Zakona u koju obavezno treba dodati štetu počinjeno na šumi i šumskom zemljištu). Ako se država smatra "vlasnikom" divljači i procjenjuje kako ne treba nadoknaditi štetu od divljače u državnim šumama onda je to njezino pravo. No ne smije zanemariti kako je značajan udio šumskih površina u RH u vlasništvu privatnih osoba. Nije u redu da niti država kao "vlasnik" divljači niti lovozakupnik koji državi plaća naknadu za lov ne moraju odgovarati za štetu prouzročenu od divljači u privatnim šumama. Tu se naprosto dvije stranke - a jedna od njih je sama država - namiruju na šteti treće stranke (vlasnika šume) koja je nemoćna jer država zakonom definira kako šteta u šumama naprosto nije šteta. Ustav RH jamči pravo vlasništva, koje se međutim zakonom može ograničiti ili oduzeti radi interesa Republike Hrvatske, zaštite prirode, okoliša ili zdravlja ljudi, uz obveznu naknadu tržišne vrijednosti. No ograničenja moraju biti razmjerna i nužna. Negiranje štete prouzročene od divljači u šumama je eklatantna povreda vlasničkih prava privatnih šumovlasnika, a ustavni uvjete za takav čin redom nisu ispunjeni: nema razlog za poseban interes RH (osim novčani interes), zaštite prirode, okoliša ili zdravlja ljudi. Nije ispunjena obveza naknade tržišne vrijednosti. Nije ograničenje ni razmjerno ni nužno. Stoga svakako treba uvesti kategoriju štete prouzročene od divljači u šumama i odgovarajuću odgovornost i kompenzaciju za takve slučajeve u članke 78 i 81.	Nije prihvaćen	Šuma je prirodno stanište divljači. Za razliku od poljoprivrednih kultura koje su umjetno unesene u prostor radi ekonomske eksploatacije, divljač i šumski ekosustav čine neodvojivu cjelinu. Određena razina utjecaja divljači na šumsku vegetaciju (npr. obrst) smatra se prirodnim procesom unutar ekosustava, a ne štetom u klasičnom odštetnom smislu.